

223
4-1287

ଅନନ୍ତ ଶତ୍ରୁଘ୍ନ

(VOL. 160 III)

Page no. - 160276.

VOL. I

ஸ்ரீவேஸ்வராயநம:

ஞானசமுத்திரம்.

• 123 / 1587

இஃது,

ம-வ-ஆண்டவராகிய

முடி ய ப் ப பெ ன லி

மேற்றிராணியரவர்கள் அளித்த உத்தரப்படி;

வேத வித்திபாபரகர்களும்,

REV. W. H. STERLING

என்னுமுனிவரும் மொழிபெயர்த்துத் தந்தபடி;
இராயபுரி அர்ச். இராயப்பர் கோவில் விசாரணைக் குரு

இ ரா ஜ ரி ஷி

தே. மரி. ஞானப்பிரகாசநாத சுவாமியார்

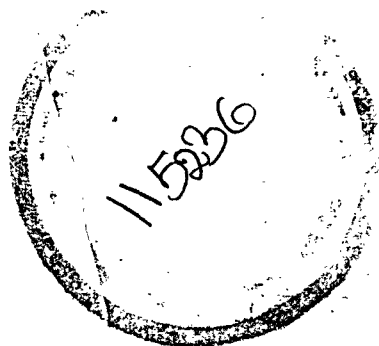
அவர்களால் பரிசோதிக்கப்பட்டது,

இந்நாம்பதிப்பு.

MADRAS:

PRINTED AT THE INDIAN PRESS, NO. 107, ROYAPURAM;

18 S.7.

223
788

Q6: 14146
1427

I. APPATHORAY PILLAY, PUBLISHER.

115236

APPROBATION.

The Fifth Edition of the Tamil Prayer Book "Gnanasamuthirum" with the omissions and additions marked by the Rev. P. Ruthna Nader is hereby approved

(Signed) ✠ JOSEPH,

Archbishop of Madras.

1788
26.11.19

The Fifth Edition of "Gnanasamuthirum" has been compiled by me.

(Signed) P. RUTHNA NADER,

Vicar of St. Peter's Church,

Royapoorum.

செய்யக் கடவுளுக்கே
தோத்திர முண்டாகக் கடவது.

மு க வு ன் னா .

அச்சியிசிவ்ட லீலோரியா ரநேக ஞானப்பிரபந்தங்களைச் செய்திருந்தாலுஞ் செபத்தி னவசரத்தைக் காட்ட அவர்செய்த புத்தகத்தை மற்றெல்லாப் புத்தகங்களுக்கு மேலாக மதிக்கிறார். இருளும், மாயையும் கொண்ட மனிதர்கள் சன்மப்பாவத்தால் பலவீனப்பட்டிருப்பதால், செபமின்றி கற்பனைகளை யதுசரித்த வும், தீரங்களைச் செய்க்கவும் எலாதவர்களை யிருக்கிறார்களெ ன்றும், கடவுள் செபஞ் செய்கிறவர்களுக்கே மோட்ச பாக்கிய த்தைக் கொடுக்கிறானென்றும், வேதவுதாரணங்களைக் கொண்டு தெளிவாய்க் காட்டியிருக்கிறார். உலக இரட்சகர் இரவும் பகலுஞ் செபஞ்செய்து, அவர் செய்தபிரகாரம் நாமுஞ் செய்யப் பலத்த கட்டளை பண்ணியிருக்கிறார். மேலும் நாம் இருஷ்டிப்பானதால், சு-வது.—நாம் கர்த்தருக்கு நமஸ்கார வணக்கஞ் செய்யவேண் டீம். உ-வது.—நாம் பெற்றுக்கொண்ட உபகாரங்களுக்காக நன் றியறிந்த தோத்திரம் பண்ணவேண்டும். சு-வது.—நாம் கட்டிக் கொண்ட பாவங்களுக்கு மன்னிப்பை யடையவேண்டும். சு- வது.—ஞான சத்துருக்களை வென்று, பரகதிவழி நடக்க வரங்க ளைப் பெறவேண்டும். செபமின்றித் தேவ ஒளியின்றி யிந்நான் கு நடமைகளையும் நிறைவேற்றக் கூடுமா? இதினியித்தியந் திர ளான செபங்களை இப்புத்தகத்தில் சேர்த்திருப்பதால் இதற்கு ஞான சமுத்திரமென்கிறபெயர் வந்தது. இச்செபங்களைச் செ பித்து கேட்டு மன்றாட்டுக்களைத் தப்பாம லடைய எட்டு காரியம் வேண்டியது.

சு-வது.—தன்னிசத் தனத்தையுஞ் சுவாமியினது பரப்பிரம் மத்தையும் அறிந்து அச்சம், நடுக்கம், நம்பிக்கை, பத்தி, விசுவா சம், அன்புந் கொண்டிருத்தல். உ-வது.—சுவாமியைக் கண்ணா ற் கண்டாற்போல அவரிடம் பேசுதல். சு-வது.—செபஞ்செய் கையில் வேறெந்நினைப்பின்றி, பராக்கிணி ஆத்தமத்திலுஞ் சரீரத் திலு மொடுக்கமாயிருத்தல். சு-வது.—இருதயத்தில் காய்மகாரம்

மாறுந் திருநாட்களின் அட்டவணை.

[illegible]

மாருத்திருநாட்களின்
அட்டவணை.

திருநாட்கள்.

சனவரிம்

†வருஷத்தில் வருகிற சகல ஞாயிற்றுக்கிழமைகள்.
க. †கர்த்தர் விருத்தசேதன மடைந்து சேசுவென்னுந் திரு
நாம மடைந்த திருநாள்.
கர்த்தர் விருத்த சேதனத்தின் திருநாளுக்குப் பின்வரும்
ஞாயிற்றுக்கிழமை.
க. †மூன்று †இராசாக்களின் திரு.
மூன்று இராசாக்கள் திருநாளுக்குப் பின்வரும் முதலாம் ஞா
யிற்றுக்கிழமை.
வி. திரு. சின்னப்பர் (முதல் வனவாசியாகிய) திரு.
யி. அர்ச். அத்தோனியார் (மடாதிபதியாகிய) திரு.
மூன்று இராசாக்கள் திருநாளுக்குப் பின்வரும் ௨-ம். ஞா
யிற்றுக்கிழமையில் கர்த்தருடைய சேசுவென்னுந் திரு
நாமத்தின் திருநாள்.
௨௮ அர்ச். பபியான் செபஸ்தியார் (வேதசாட்சிகளாகிய) திரு.
௨௯ அர்ச். ஆக்னேஸம்மாள் (கன்னி. வேதசாட்சியாகிய) திரு.
௩௦ அர்ச். சின்னப்பர் மனத்திரும்பின திருநாள்.
மூன்று இராசாக்கள் திருநாளுக்குப் பின்வரும் ௩-ம். ஞாயி
ற்றுக்கிழமை.

†இந்தக் குறியிட்டிருக்கும் திருநாட்களி லெல்லாம் பூசை காணவும், தங்கள் வாழித் தலைப்புகளை விட்டி ஓய்ந்திருக்கவும் திருச்சபையினர் கட்டாயிப்பபட்டதும், சென்னப்பட்டண ஆதிமேற்பிரபாகர எஸ்தர் ல்லவருசரித்துக்கொண்வெருவதுமான கடன் திருநாட்களென்று அறிந்துகொள்க.

‡புதுவை, கோயம்புத்தூர் விசாறணைப்பங்களில் இந்தத் திருநாளாகக் கடன் திருநாளாக ஆத்சரியாமல் பத்தித் திருநாளாக ஆத்சரிக்கிறது முண்டு.

தி.அர்ச். ஜின்னப்பர் (முதல் வனவாசியாகிய) திருநாளைப்
பிரேர்த்தை, (முதல் வனவாசியாகிய) அர்ச். ஜின்னப்பர் திருநா
ளைன்று வாசிக்கவும்.

சேதி	திருநாட்கள்.
	பெபரவரியி
	தபசகாலத்துக்கு முன்வரும் நாலாம் ஞாயிற்றுக்கிழமையில் தேவமாதாவின் திரு இருதயத் திரு.
௧	அர்ச். விறச்சித்தம்மாள் (கன்னியாஸ்திரீயாகிய) திரு.
௨	தேவமாதாவின் திரு. சுத்திகரத் திரு.
	மூன்று இராசாக்கள் திருநாளுக்குப் பின்வரும் ச-ம். ஞாயிற்றுக்கிழமை.
௩	அர்ச். ஆத்தம்மாள் (கன்னி - வேதசாட்சியுமாகிய) திரு.
௪	அர்ச். இஞ்ஞாசியார் (மேற்றிராணி, வேதசாட்சியுமாகிய) திருநாள்.
	மூன்று இராசாக்கள் திருநாளுக்குப் பின்வரும் ௫-ம். ஞாயிற்றுக்கிழமை.
௫	முத்திப்பேறுபெற்ற அருளானந்தர் திருநாள்.
	எழுபதாம்காள் ஞாயிற்றுக்கிழமை.
௬	அர்ச். மத்தியாஸ (அப்போஸ்தலராகிய) திருநாள்.
	அறுபதாம்காள் ஞாயிற்றுக்கிழமை.
	மார்ச்சுமீ
	எழுபதாம்காள் ஞாயிற்றுக்கிழமை.
	திருத்தித்தி புதன்கிழமை.
	தபசகாலத்தின் முதல் வெள்ளிக்கிழமையில் கர்த்தருடைய திருப்பாடுகளின் திரு.
௧	அர்ச். பிரான்சிஸ்கம்மாள் (விதவையாகிய) திரு.
	தபசகாலத்தில் வரும் முதல் ஞாயிற்றுக்கிழமை.
	தபசகாலத்தின் ௨-ம். வெள்ளிக்கிழமையில் கர்த்தருடைய முண்முடியின் திருநாள்.
௧௧	அர்ச். பாற்றிக் நாடர் (மேற்றிராணி, ஸ்துதியுரு மாகிய) திருநாள்.
	தபசகாலத்தில் வரும் ௨-ம். ஞாயிற்றுக்கிழமை.
	தபசகாலத்தின் ௩-ம். வெள்ளிக்கிழமையில் கர்த்தருடைய சுட்டி, ஆணிகளின் திருநாள்.
௧௨	அர்ச். கபிரியேல் (தேவமாதாவின் தந்தையாகிய) திருநாள்.
௧௩	அர்ச். குசையப்பர் (தேவமாதாவின் பத்தாவாகிய) திரு.

1 புதுவை, கோயம்புத்தூர்விசாரணையில் இந்தத்திருநாளைக் குறித்து திருநாளை அதுசரிக்கிறது முண்டு.

சேதி	திருநாட்கள்.
	தபசகாலத்தில் வரும் ௩-ம் ஞாயிற்றுக்கிழமை.
	தேவமாதாவுக்கு மங்கலாவர்த்தை சொன்ன திரு.
	தபசகாலத்தின் ௪-ம். வெள்ளிக்கிழமையில் கர்த்தருடைய ஐந்து திருக்காயங்களின் திருநாள்.
	தபசகாலத்தில் வரும் ௪-ம். ஞாயிற்றுக்கிழமை.
	ஏப்பிரல்மீ
	தபசகாலத்தின் ௫-ம். வெள்ளிக்கிழமையில் கர்த்தருடைய விஸமதிப்பில்லாத திரு விரத்தத்தின் திருநாள்.
	திருப்பாடுகளின் ஞாயிற்றுக்கிழமை.
	தபசகாலத்தின் ௬-ம். வெள்ளிக்கிழமையில் தேவமாதாவின் ஸ்ரீ ஸ்ரீ வியாகுலத்தின் திருநாள்.
	குருத்து ஞாயிற்றுக்கிழமை.
	அர்ச்சியெட்டி வாரத்தின் திருநாள்.
	செவ்வாய்.
	புதன்.
	வியாழம்.
	வெள்ளி.
	சனி.
	உயிர்த்த ஞாயிற்றுக்கிழமை.
௨௩	அர்ச். மாற்கு (சலிசேஷராகிய) திருநாள்.
	உயிர்த்த திருநாளுக்குப் பின்வரும் முதல் ஞாயிற்றுக்கிழமை.
௩௫	அர்ச். கத்திரீனம்மாள் (கன்னியாஸ்திரீயாகிய) திரு.
	மேய்
௧	அர்ச். பிலிப்பு, சின்னயாகப்பர் (அப்போஸ்தலர்களாகிய) திருநாள்.
௨	அர்ச். சிவவை கண்டெடுத்த திருநாள்.
௩	அர்ச். மாலிகம்மாள் (விதவையாகிய) திருநாள்.
	உயிர்த்த திருநாளுக்குப் பின்வரும் ௨-ம். ஞாயிற்றுக்கிழமை.
௪	அர்ச். மிக்கயேல் தரிசனையான (அதினதராகிய) திரு.
	உயிர்த்த திருநாளுக்குப் பின்வரும் ௩-ம். ஞாயிற்றுக்கிழமையில் அர்ச். குசையப்பருடைய அடைக்கலத் திரு.
	உயிர்த்த திருநாளுக்குப் பின்வரும் ௪-ம். ஞாயிற்றுக்கிழமை.

மாறுத்திருநாட்களின்

சேதி.	திருநாட்கள்.
உசு	அர்ச். பிலிப்பு நேரி (ஸ்துதியராகிய) திருநாள். உயிர்த்த திருநாளுக்குப் பின்வரும் ௫-ம். ஞாயிற்றுக்கிழமை.
உஎ	அர்ச். பாசி மரிய மதலேனம்மாள் (கன்னியாஸ்திரீ யாகிய) திருநாள்.
	சூன்மீ
	† கர்த்தர் மோகூத்துக்கு ஆரோகணமான (பாஸ்குத் திருநாளுக்குப் பின் ௫-ம், வாரத்தில் வரும் வியாழக்கிழமையில்) திருநாள்.
	† கர்த்தர் மோட்சத்துக்கு ஆரோகணமான திருநாளுக்குப் பின்வரும் ஞாயிற்றுக்கிழமையில் இஸ்பிரீத்து சாந்துவின் திருநாள்.
சுசு	அர்ச். பற்னபாஸ் (அப்போஸ்தலராகிய) திருநாள்.
சுகு	அர்ச். அந்தோனியார் (ஸ்துதியராகிய-பாதுவா) திரு. திரித்துவத்தின் திருநாள்.
	† ஆராதிஷ்ட தேவநற்கருணை (பாஸ்குத் திருநாளுக்குப் பின்வரும் ௫-ம். ஞாயிறு அல்லது திரித்துவ ஞாயிறுக்குப் பின்வரும் வியாழக்கிழமையில்) திரு.
உசு	அர்ச். ஞானப்பிரகாசியார் (ஸ்துதியராகிய) திரு. இஸ்பிரீத்து சாந்துவின் திருநாளுக்குப் பின்வரும் ௨-ம். ஞாயிற்றுக்கிழமை.
உசு	அர்ச். ஸ்காபசு அருளப்பர் பிறந்த திருநாள். ஆராதிஷ்ட தேவநற்கருணைத் திருநாளுக்குப் பின் வெள்ளிக்கிழமையில் சேகநாதருடைய திரு இருதயத் திருநாள்.
உசு	† அர்ச். இராயப்பர், சின்னப்பர் (அப்போஸ். வேதசாட்சி களுமாகிய) திருநாள்.
சுஉ	அர்ச். சின்னப்பர் (அப்போஸ். வேதசாட்சியுமாகிய) திரு. இஸ்பிரீத்து சாந்துவின் திருநாளுக்குப் பின்வரும் ௩-ம். ஞாயிற்றுக்கிழமை.
	சூலாயமீ
உ	அர்ச். எலிசபெத்தம்மாளைத் தேவமாதா வினவின திரு.
௫	அர்ச். பிலொமேனம்மாள் (கன்னி. வேதசாட்சியுமாகிய) திரு. இஸ்பிரீத்து சாந்துவின் திருநாளுக்குப் பின்வரும் ௪-ம். ஞாயிற்றுக்கிழமை.

அட்டவணை.

சேதி.	திருநாட்கள்.
	இஸ்பிரீத்து சாந்துவின் திருநாளுக்குப் பின்வரும் ௫-ம். ஞாயிற்றுக்கிழமை.
சுகு	அர்ச். உத்தரீயமாதா திருநாள்.
உ௨	அர்ச். மரிகருதம்மாள் (கன்னியாஸ்திரீ. வேதசாட்சியுமாகிய) திருநாள். இஸ்பிரீத்து சாந்துவின் திருநாளுக்குப் பின்வரும் ௬-ம். ஞாயிற்றுக்கிழமை.
உ௨	அர்ச். மரியமதலேனம்மாள் திருநாள்.
உசு	அர்ச். கிறீஸ்தினம்மாள் (கன்னியாஸ்திரீ, வேத சாட்சியுமாகிய) திருநாள்.
சு௫	அர்ச். பெரிய யாகப்பர் (அப்போஸ்தலராகிய) திரு.
உசு	அர்ச். ஆன்மம்மாள் (தேவமாதாவின் தாயராகிய) திரு. இஸ்பிரீத்து சாந்துவின் திருநாளுக்குப் பின்வரும் ௭-ம். ஞாயிற்றுக்கிழமை.
உசு	அர்ச். மாதத்தம்மாள் (கன்னியாஸ்திரீயாகிய) திரு.
	ஆகஸ்ட்மீ
சு	அர்ச். இராயப்பர் சங்கிலியின் திருநாள்.
உ	அர்ச். அல்போன்சு லிகோரியார் (மேற்பிராணி, ஸ்துதியருமாகிய) திருநாள்.
சு	அர்ச். முடியப்பரின் சரீரங்கண்டெடுத்த திருநாள். இஸ்பிரீத்து சாந்துவின் திருநாளுக்குப் பின்வரும் ௮-ம். ஞாயிற்றுக்கிழமை.
சு	அர்ச். தோமினிக்கென்னுஞ் சாமிராதர் (ஸ்துதியராகிய) திருநாள்.
௫	அர்ச். பனிமாதாவின் திருநாள்.
சு	கர்த்தர் மறுபுமான திருநாள்.
சுஉ	அர்ச். கிளரம்மாள் (கன்னியாஸ்திரீயாகிய) திரு. இஸ்பிரீத்து சாந்துவின் திருநாளுக்குப் பின்வரும் ௯-ம். ஞாயிற்றுக்கிழமை.
சு௫	† தேவமாதா மோட்சத்துக் காரோகணமான திரு. இத்திருநாளுக்கு எட்டுநாளுக்குள் வருகிற ஞாயிற்றுக் கிழமையில் அர்ச். சுவக்கீன் திருநாள்.
உ௨	அர்ச். பெற்றந்து (மடாதிபதியாகிய) திருநாள்.
உசு	அர்ச். பந்தலோமை (அப்போஸ்தலராகிய) திருநாள்.

தேதி	திருநாட்கள்.
	இஸ்பிரீத்து சாந்துவின் திருநாளுக்குப் பின்வரும் மிக-ம். ஞாயிற்றுக்கிழமை.
௨௬	அர்ச். இஸ்காபச அருளப்பர் ரெச்சேதமான திருநாள்.
	செப்டெம்பர்மீ
௧	அர்ச். உரோசம்மாள் (கன்னியாஸ்திரியாகிய) திருநாள். இஸ்பிரீத்து சாந்துவின் திருநாளுக்குப் பின்வரும் மிக-ம். ஞாயிற்றுக்கிழமை.
௨	தேவமாதா பிறந்த திருநாள். [சோத்தின் திருநாள். இதை அடுத்த ஞாயிற்றுக்கிழமையில் தேவமாதாவின் திரு. ௨௪ அர்ச். சிலுவை உயர்த்தப்பட்ட திருநாள். இஸ்பிரீத்து சாந்துவின் திருநாளுக்குப் பின்வரும் மிக-ம். ஞாயிற்றுக்கிழமை.
௩	அர்ச். பிராஞ்சேஸ்குவின் ஐந்துகாயத்தின் திருநாள்.
௪	அர்ச். மத்தேயு (அப்போஸ்தலராகிய) திருநாள்.
௫	அர்ச். உபகாரமாதாவின் திருநாள்.
	இந்தமாதம் கூ-ம். ஞாயிற்றுக்கிழமையில் வியாகுலமாதாவின் திருநாள்.
௬	அர்ச். மிகேலயல் (அதினாதரான) திருநாள். இஸ்பிரீத்து சாந்துவின் திருநாளுக்குப் பின்வரும் மிக-ம். ஞாயிற்றுக்கிழமை.
	அக்டோபர்மீ
௭	காவலான சம்மனசுக்களின் திருநாள்.
௮	அர்ச். பிராஞ்சேஸ்கு (ஸ்துதியாகிய ஐந்துகாய) திரு. இந்தமாதத்தில் வரும் கூ-ம். ஞாயிற்றுக்கிழமையில் செபமா லமாதா திருநாள்.
௯	அர்ச். விரிச்சித்தம்மாள் (விதவையாகிய) திருநாள். இஸ்பிரீத்து சாந்துவின் திருநாளுக்குப் பின்வரும் கூ-ம். ஞாயிற்றுக்கிழமை.
௧௦	அர்ச். தெரசம்மாள் (கன்னிகையாகிய) திருநாள்.
௧௧	அர்ச். லூக்காஸ் (சுவிசேஷகராகிய) திருநாள். இஸ்பிரீத்து சாந்துவின் திருநாளுக்குப் பின்வரும் கூ-ம். ஞாயிற்றுக்கிழமை.
௧௨	அர்ச். இரபயேல் (அதினாதரான) திருநாள். இஸ்பிரீத்து சாந்துவின் திருநாளுக்குப் பின்வரும் ௨௦-ம் ஞாயிற்றுக்கிழமை.
௧௩	அர்ச். சிமோன் யூதா (அப்போஸ்தலர்களாகிய) திரு.

தேதி	திருநாட்கள்.
	நவம்பர்மீ
௧	சகல* அர்க்கியசிஷ்டவர்களின் திருநாள்.
௨	உத்தரிக்கிற ஆத்தமார்கள் திருநாள். இஸ்பிரீத்து சாந்துவின் திருநாளுக்குப் பின்வரும் ௨௧-ம். ஞாயிற்றுக்கிழமை.
௩	இஸ்பிரீத்து சாந்துவின் திருநாளுக்குப் பின்வரும் ௨௨-ம். ஞாயிற்றுக்கிழமை.
௪	இஸ்பிரீத்து சாந்துவின் திருநாளுக்குப் பின்வரும் ௨௩-ம். ஞாயிற்றுக்கிழமை.
௫	தேவமாதா தேவாலயத்தில் காணிக்கையான திருநாள். இஸ்பிரீத்து சாந்துவின் திருநாளுக்குப் பின்வரும் ௨௪-ம். ஞாயிற்றுக்கிழமை.
௬	அர்ச். கத்திரினம்மாள் (கன்னி, வேதசாட்சியாகிய) திரு.
௭	அர்ச். சிலுவை அருளப்பர் (ஸ்துதியாகிய) திருநாள்.
௮	அர்ச். பெலேத்திரர் (அப்போஸ்தலராகிய) திருநாள்.
	டிசம்பர்மீ
	ஆகமன்கால முதல் ஞாயிற்றுக்கிழமை.
௧	அர்ச். சவேரியார் (சிந்து அப்போஸ்தலராகிய) திரு.
௨	தேவமாதா உற்பவித்த திருநாள்.
	ஆகமன்கால ௨-ம். ஞாயிற்றுக்கிழமை.
௩	ஆகமன்கால ௩-ம். ஞாயிற்றுக்கிழமை.
௪	திருப்பாலன் பிறப்பைத் தேவமாதா ஏதிர்பார்த்திருந்த திரு.
௫	அர்ச். தோமையார் (சிந்து அப்போஸ்தலராகிய) திரு.
	ஆகமன்கால ௪-ம். ஞாயிற்றுக்கிழமை.
௬	திருக்கர்த்தர் மனுஷாவதார மெடுத்தபிறந்த திருநாள்.
௭	அர்ச். முடியப்பர் (முதல்வேதசாட்சியான) திருநாள்.
௮	அர்ச். அருளப்பர் (சுவிசேஷகராகிய) திருநாள்.
௯	அர்ச். மாகில்லாத குழந்தைகள் திருநாள்.
	கர்த்தர்பிறந்த திருநாளுக்குப் பின்வரும் ஞாயிற்றுக்கிழமை.

*புதுவை, கோயம்புத்தூர், மைசூர், விசாரணையில் சகல அர்க்கியசிஷ்டவர்களின் திருநாளைப் பத்தித் திருநாளாக அகாசரிக்கிறதென்க.

மேற்பங்காளம், மத்தியபங்காளம், கிழக்குப்பங்காளம், பாட்னா, ஆவா, பைகோ இவ்விடங்களில் சுவாமிபிறந்த திருநாள், சுவாமிமோட்சத்துக் காரோகணமான திருநாள், தேவமாதா மோட்சத்துக் காரோகணமான திருநாள், சகல அர்ச்சியசிஷ்டவர்களுள் திருநாள், இவைகள் கடன் திருநாட்கள்.—இதோடு ஆதிரு, பாட்னா, சேயம், இவ்விடங்களில் அர்ச். இராயப்பர், சின்னப்பர் திருநாளும் கடன்திருநாள்.

*கடனொருசந்தி.

தபசகாலத்தின் ஏழு வெள்ளிக் கிழமைகளும் அல்லாமல் கடைசிச் சனிக்கிழமையும், கர்த்தர் பிறந்த திருநாளுக்கு முந்தின நாளும், கடனொருசந்தி.

சுத்தபோசனம்.

கர்த்தர் பிறந்த திருநாள் தவிர, வருஷத்தின் சகல வெள்ளி நாள்களும், தபசகால முழுதுஞ் சுத்தபோசனக் கடன்.

சதுர்கால சுத்தபோசனம்.

தபசகாலத்தின் முதல் ஞாயிற்றுக்கிழமைக்குப் பிறகும், இஸ்பிரீத்து சாந்துவின் திருநாளுக்குப் பிறகும் செப்டெம்பர் ௧௪-க்குப் பிறகும், டிசம்பர் ௧-க்குப் பிறகும், வருகிற புதன், வெள்ளி, சனிக்கிழமைகள் சதுர்கால மென்னப்பட்ட சுத்தபோசனக் கடன்.

*ஒருசந்தி ஞாயிற்றுக் கிழமையில் வருமாகில் அதை முன் சனிக்கிழமையில் அதுசரிப்பதே முறை. மேலும் ஒருசந்தி அது சரிக்கும்போது வழக்கமாய்ச் சாப்பிடுகிற போசன பதார்த்தங்களுக்குப் பதிமடங்காய்ச்செய்து இராமுழுதுஞ் சீரணிக்காமற் பேருண்டியாய்ச் சாப்பிடலாகாது, இது கிறிஸ்துவர்களுடைய ஒருசந்தியல்ல.

†அநேக நியாயங்களைப்பற்றி சென்னப்பட்டண விசாரணையில் சனிக்கிழமையில் மாமிஸஞ் சாப்பிட அர்ச். பரப்பானவர் உத்தர மளித்திருக்கிறார்.

சர்வேஸ்வராய நம :

ஞானசமுத்திரம்.

பிரதிதின சுகிந்த செபங்கள்.

*சிவலை மந்திரம்.

அர்ச்சியசிஷ்ட சிவலை அடையாளத்தினாலே எங்கள் சத்ருக்களிடத்திலே நின்ற எங்களை இரட்சித்துக் கொள்ளும், எங்கள் சர்வேசுரா! பிதாவுடையவுஞ், சுதனுடையவுஞ்—இஸ்பிரீத்து சாந்துடையவும் நாமத்தினாலே.—ஆமென்சேசு.

இஸ்பிரீத்து சாந்துவின் மந்திரம்.

இஸ்பிரீத்து சாந்துவே! தேவரீர் எழுந்தருளியவாரும், உம்முடைய விசவாசிகளுடைய இருதயங்களை நிரப்பும், அவைகளில் உம்முடைய சிகேக அக்கினியை மூட்டியருளும், உம்முடைய ஞானக்கதிர்களை வரவிடும். அநினால், உலகத்தின் முசத்தைப் புதுப்பிப்பீர்.

பிரார்த்திக்கக் கடவோம்.

சர்வேசுரா சுவாமி, விசவாசிகளுடைய இருதயங்களை இஸ்பிரீத்து சாந்துவின் பிரகாசத்தால் படிப்பித்தருளினீரோ,

*இதற்கு ௧௦-நாட்பவன்.

ஆந்த இஸ்பிரீத்துவினால் சரியானவைகளை உணரவும், அவருடைய ஆறுதலால் எப்போதும் மகிழ்ந்திருக்கவும் எங்களுக்கு அதுக்கிரகஞ்செய்தருளும், இவைகளை யெல்லாம், எங்கள் ஆண்டவராகிற சேசுக்கிறீஸ்து நாதருடைய திருமுடித்தைப் பார்த்து தந்தருளும்.—ஆமென்சேசு! ஒரு-பர.

ஆண்டவரோ, நாங்கள் சரீரக்கற்புடனே உமக் கழுதியஞ் செய்வதும், இருதயச் சுத்தத்துடனே உமக்குப் பிரியப்பட நடக்கவும், உம்முடைய இஸ்பிரீத்து சாந்துவினுடைய அக்கினியினால் எங்களுடைய இருதயம் பற்றியெரியவுந் தயைசெய்தருளஞ் சுவாமி, எங்களுடைய கிரியை வார்த்தைகளெல்லாம் உம்மைக்கொண்டு துவக்கவும், உம்மிலே முடிக்கவும் வேண்டிய நாயகியால், நாங்கள் அதைச் செய்யத் துவக்குகிறதற்கு முன்னே உம்முடைய எவதலைத் தந்தருளும், செய்யும்போது உம்முடைய அதுக்கிரகத்தைத் தந்து நடத்தும் ஆண்டவரோ,—ஆமெ.

தினந்தோறும் செய்கிற சுகிர்த அப்பியாசம்.

விடிபற்கண் விழிக்கிற பொழுது ஒதுதல்.

சேசு மரியாயே ருசையே உங்கள் அடைக்கலத்திலே நான் கண்விழித்துப் பொல்லாப்பைக் காணாமலும், நினையாமலும் இருக்கக்கூடவேன்.

*சேசு மரியாயே! ருசையே! என்னிருதயத்தையும் ஆத்துமத்தையும் உங்களுக்கு ஒப்புக்கொடுக்கிறேன்.

எழுந்திருக்கிற பொழுது.

சேசுநாதருடைய திருநாமத்தினாலே எழுந்திருக்கிறேன், படுக்கையிலே நின்று எழுந்ததுபோலே சர்வ பாவத்தைவிட்டு மூன்று மறுபடியும் நான் பாவத்தில் விழாதபடிக்கு என்னைத் தந்தருளாதுகொள்கிறேன்.

*இதற்கு 400 நாட் பலனுண்டு.

திரிகாலச் செபம்.

உடுக்கிற பொழுது.

ஆண்டவரோ, இந்தச் சரீரத்தைமூட வஸ்திரம் கொடுத்தது போல, ஆத்துமத்தை அலங்கரிக்க உமது கருணைப் பிரசாதத்தைக் கொடுத்தருளவிராக.

உதய ஆராதனை.

பிதாசுதன் இஸ்பிரீத்து சாந்துவாகிய திரித்துவ ஏக சர்வேசுவர, தேவரீனா வணங்கித் துதிக்கிறேன், தேவரீருடைய திருவாக்கெல்லாம் முழுமனதோடே விசுவசித்து நம்பிச் சகலத்தையும் பார்க்க உம்மையே நேசிக்கிறேன், தேவரீர் அடியேனுக்குச் செய்த உபகாரங்களுக்காகவும், விசேஷமாய் என்னைஇந்தேரமட்டும் பிழைத்திருக்கப் பண்ணினதற்காகவும், உமக்கு இடைவிடாத தோத்திரம் பண்ணுகிறேன். இன்று உம்முடைய கற்பனை தவறாமல் நடக்கக் கெட்டிமனதா யிருக்கிறேன், ஆனதினால் என் சிந்தனை, வாக்கு, கிரியை, ஆத்துமம், சரீரம், சகலத்தையும் உம்முடைய பணிவிடைக்கேற்க நடப்பித்துக்கொள்ள உமக்கே கையளிக்கிறேன். இதல்லாமல் நான் செய்கிற நற்கிரியையெல்லாஞ் சேசுநாதருடைய புண்ணியங்களோடே தேவரீர்கையேற்றுக்கொள்ளும், இன்று வருகிற பரிபூரணபலன்களை நானடைந்து சகல பாவங்களுக்கும் உத்தரிக்கமனதாயிருக்கிறேன். உமது அளவில்லாத கிருபையால் என்னை இரட்சித்தருளஞ் சுவாமி.—ஆமென்சேசு.

*திரிகாலச் செபம்.

ஆண்டவருடைய சம்மனசானது மரியாயியுடனே விசேஷஞ் சொல்லிற்று; அவரும் இஸ்பிரீத்து சாந்துவினாலே கர்ப்பினியானான்.—ஒரு-பிரி.

* மணியடிக்கும்போது இதை உண்மையான துக்க மனஸ்தாபன ஒப்புணை, செபிக்கு மொக்வொரு விசைக்கு துறுநாட்பலனுண்டு. மன மிதைச் சனிக்கிழமை சாயந்திரம் துவக்கி ஞாயிற்றுக்கிழமை சாயந்திரம் வரைக்கும் நீண்டுகொண்டு செபிப்பதே முறை. (சீஸம், பென் தித்து.)

சு பாஸ்குக் காலத்தின் திரிகாலச் செபம்.

இதோ, ஆண்டவருடைய அடிமையானவன்; உம்முண்டய வார்த்தையின்படியே எனக்காகக்கடவது.—ஒரு-பிரி.

வார்த்தையானது மாம்ஸமாகப் பண்ணப்பட்டு; எங்களு டனேகூட வாசமாயிருந்தது.—ஒரு-பிரி.

முதலோதி.—சேசுக்கிறீஸ்து நாதருடைய திருவாக்குத் தத்தங்களுக்கு நாங்கள் பாத்திரமா யிருக்கத் தக்கதாக,

துணைவர்.—சர்வேசுரனுடைய பரிசுத்த மாதாவே, எங்க ளுக்காழ்வேண்டிக்கொள்ளும்.

பிரார்த்திக்கக் கடவோம்.

சர்வேசுரா சுவாமீ, சம்மனசு சொன்னதினாலே உமக் குக் குமாரனாகிய சேசுக்கிறீஸ்து மறுஷனானதை அறிந்திருக் கிற நாங்கள், அவருடைய பாடுகளினாலேயுஞ் சிறுவனவியினாலே யும், உத்தானத்தின் மகிமையை அடையத்தக்கதாக எங்களுக்கு அதுக்கிரமம் பண்ணியருள வேணுமென்று தேவரீரை வேண்டிக் கொள்ளுகிறோம். இந்த மன்றாட்டுக்களை யெல்லாங் சேசுக்கிறீஸ்து நாதருடைய திருமுடித்தைப் பார்த்து எங்களுக்குத் தந்த ருளும்.—ஆமென்சேசு.—ஒரு-பர.

REGINA CELI.

பாஸ்குக் காலத்தின் திரிகாலச் செபம்.

இது பெரிய சனிவாரத் துவக்கி அர்ச். தமதிரித்துவத்தின் திரு நாள் வரைக்குஞ் சொல்லத்தக்கது.

பரலோசத்துக்கு இராக்கினியே மனங்களாகும்.—அல் லேலுயா.

அதேதெனில் பாக்கியவதியான உமது திரு உதரத்தில் அவதரித்தவர்.—அல்லேலுயா.

திருவுளம் பற்றின வாக்கின்படியே உயிர்த்தெழுந்தருளி னார்.—அல்லேலுயா.

எங்களுக்காக சர்வேசுரனை மன்றும்.—அல்லேலுயா.

அதிகாலைச் செபம்.

இ

முதலோதி.—எப்பொழுதுங் கன்னிநையான் - மரியாயே அகமகிழ்ந்து பூரிக்கக் கடவீர்.—அல்லேலுயா.

துணைவர்.—அதேதெனில் ஆண்டவர் மெய்யாகவே உத் தான மாயினார்.—அல்லேலுயா.

பிரார்த்திக்கக் கடவோம்.

சர்வேசுரா சுவாமீ, உம்முடைய திருக்குமாரனுமாய் எங் கள் ஆண்டவருமா யிருக்கிற சேசுக்கிறீஸ்துவின் உத்தரத்தி னாலே உலகங்களிக்கச் சித்தமானாரோ, கன்னிமரியாம்பாகிய அவ ருடைய திருத் தாயாராலே நித்திய சிவியமான பரலோசை வாழ் வை நாங்கள் அடையும்படிக்கு அதுக்கிரமம் பண்ணியருளும். இந்த மன்றாட்டுக்களை யெல்லாம் எங்கள் ஆண்டவரான சேசு நாதருடைய திருமுடித்தைப் பார்த்து எங்களுக்குத் தந்தருளும். —ஆமென்சேசு.

அதிகாலைச் செபம்.

இதிரீஸ்துவருடைய அடிமையானவன் எழுந்திருந்தவுடனே மிருத்த பத்தியோடேயும் வணக்கத்தோடேயும் கைகுவித்து முழங் காலிலே யிருந்து ஏக சர்வேசுரனைப் பார்த்துச் சொல் லத் தக்கதாவது:

தானாய் அநாதியுமாய்ச் சரீரமில்லாதவருமாய் அளவில்லாத சகலநன்மைச் சுருபியுமாய்நூனத்தினாலேயும், பவத்தினாலேயும், காரணத்தினாலேயும் எங்கும் வியாபித் திருக்கிறவருமாய் எல் லாத்திற்கும் ஆதிகாரணமுமாய் யாவர்க்குக் கதியுமாய்ப் பொல் லாதவர்களை நாகத்திலே தளையி நல்லவர்களுக்கு மோட்சங் கொடுக்கிறவருமாகிய பிதாச் சுதன் இஸ்பிரீத்துசார்த்து என்னும் மூன்றாட்களா யிருந்தாலும் ஒரோ சர்வேசுரனு யிருக்கிற என் னாண்டவரோ தேவரீர் மாத்திரம் மெய்யான தேவனு யிருக்கிற படியினாலே உமக்கு மாத்திரஞ் செய்யத்தக்க தேவாராதனை பண் ணுகிறேன்.

இந்த வார்த்தைகளைச் சொல்லும்பொழுது மிருத்த தாழ்ச்சி யோடே சாக்ஷாங்கமாக விழுந்து முழுமனத்தோடே சர் வேசுரனை வணங்குகிறது.

¶ அதில் பிறகு எழுந்திருந்து பரிசுத்த தேவமாதாவைப் பார்த்துச் சொல்லத் தக்கதாவது:

சர்வேசுரானுலே உண்டாக்கப்பட்ட புத்தி யுடைத்தான வஸ்துக் களுக்குள்ளே மேலானவளா யிருக்கிற அர்ச்சியசிஷ்ட மரியாயே நீர் மோட்சவாசிக ளெண்ணப்பட்ட யாவனாயும் பார்க்க எண்ணப்படாத நன்மைகளினாலே அதிசயத்துச் சர்வலோகத்துக்கும் இராக்கினியா யிருக்கிறதினாலேயும், எப்பொழுதும் பரிசுத்த கண்ணியாஸ்திரீயா யிருந்து மெய்யான சர்வேசுரனும் மெய்யான மனுஷனும், ஒன்றான சேசநாதருக்குத் திவ்ய மாதாவை யிருக்கிறதினாலேயும் சகலமான அர்ச்சியசிஷ்டவர்களுக்குச் செய்யத்தக்க சாதாரண ஆராதனையைப் பார்க்க உமக்கு மாத்ரிமே விசேஷ ஆராதனை பண்ணுகிறேன்.

¶ இந்த வார்த்தைகளைச் சொல்லும்பொழுது மிகுந்த தாழ்ச்சியோடே முழந்தாளிட்டு நெற்றித் தளையிலேபட நமஸ்தாரம் பண்ணுகிறது.

¶ அதன்பின் எழுந்திருந்து காவலாயிருக்கிற சம்மந்தமானவனாயும், பரம தாதாக்களையும், சகல அர்ச்சியசிஷ்டவர்களையும் குறித்துச் சொல்லத் தக்கதாவது:

சகல மோட்சவாசிகளே! சர்வேசுரனைப் பிரத்தியட்ச தர்சனமாய்த் தரிசித்துக்கொண்டு ஆண்டவருக்கு உகந்தவர்களாயிருக்கிறபடியினாலேயும் நன்மையிலே நிலை கொண்டவர்களாயிருக்கிறபடியினாலேயும், உங்களுடைய வேண்டதல் மன்றாட்டுக்களினாலே சர்வேசுரன் உங்களைக்கொண்டு எங்களுக்கு அநேக சகாய உபகாரங்களைப் பண்ணிக்கொண்டு வருகிறதினாலேயும் திருச்சுபை கட்டளையிட்ட பிரகாரம் உங்களுக்கு ஆராதனை பண்ணுகிறேன்.

¶ இந்த வார்த்தைகளைச் சொல்லும்பொழுது மிகுந்த தாழ்ச்சியோடே தலைகுனிந்து தண்டன் பண்ணுகிறது.

¶ இப்படிப்பட்ட ஆராதனைகள் எல்லாம் முடிந்தபிற்பாடு சவாமியைப் பார்த்துச் சொல்லத் தக்கதாவது:

சர்வேசுரா சவாமீ, தேவரீர் என்னாத்தமத்தையுஞ் சரீரத்தையும் ஒன்றுமில்லா திருக்கையிலே உண்டாக்கி இந்த ஆத்

துமழுஞ், சரீரமும் பிழைக்கிறதற்கு எண்ணப்படாத நன்மைகளைத் தந்தருளினதினாலே,—சவாமீ உமக்கே தோத்திர முண்டாகக்கடவது.

பின்னையுந்தேவரீர் இந்தப் பூலோகத்திலே எனக்காக வந்து மனுஷாவதாரம் பண்ணிப் பாடுபட்டுச் சிலுவையிலே அறை யுண்டு கடினமான மரணத்தை அடைந்ததினாலே,—சவாமீ உமக்கே தோத்திர முண்டாகக் கடவது.

மேலும் உம்முடைய திருமரணத்தினாலே வந்த அளவில் லீத பலனை ஞானஸ்தானத்தின் வழியாகக் கொடுத்தருளினீரோ,—சவாமீ உமக்கே தோத்திர முண்டாகக்கடவது.

ஞானஸ்தானம் பெற்ற பிற்பாடு நான் அநேகமுறை பாவங்களைச் செய்திருக்க அந்தப் பாவங்களை யெல்லாம் பாவசங்கீர்த்தன முகார்தரமாகப் பொறுத்துத் தெய்வீக போசனமாகிய நம் சருணையுங் கொடுத்து, காவலாயிருக்கிற சம்மனசானவரையுங் கட்டளையிட்டி இவை முதலான எண்ணிக்கைக்குள் எடங்காத சகல உபகாரங்களைப் பண்ணிக்கொண்டு வருகிறதினாலேயும் விசேஷமாய் இந்த இராத்திரி காலத்துலே என்னாத்தமத்துக்குஞ், சரீரத்துக்கும் யாதொரு பொல்லாப் பில்லாமற் காத்து இரட்சித்ததினாலேயும் என்னாற் கூடினமாத்ரிம நன்றியறிந்த மனதோடே தேவரீரை வணங்கித் தோத்திரம் பண்ணுகிறேன், சவாமீ உமக்கே தோத்திர முண்டாகக் கடவது.

¶ அதற்குப்பின் தன்னை முழுதுஞ் சர்வேசுரனுக்கு ஒப்புக்கொடுக்கிற வகையாவது:

சர்வலோகத்துக்கும் ஆண்டவரே! தேவரீர் என் சரீரத்தையும், பஞ்செந்திரியங்களையும், அவைகளிலே யுண்டான தத்துவங்களையும், என்னாத்தமத்தையும், அதிலுள்ள புத்தி நிலைவு மனதென்கிற மூன்று புலன்களாகிய உள் ளிந்திரியங்களையும் எனக்குக் கொடுத்தருளினீரே, இவையெல்லாம் தேவரீருக்குப் பிரியமா யிருக்கிறதற்குச் சேசநாதர் பண்ணின புண்ணியங்க ளோடேயுஞ், சகல அர்ச்சிய சிஷ்டவர்களுடைய தேவ வசிகர மென்னுங் காணிக்கைகளோடேயுந் தேவரீருக்குக் காணிக்கையாக ஒப்புக்கொடுக்கிறேன். ஆனபடியினாலே இப்பொழுது துவ

க்தி மரணபரியந்தம் நான் செய்யுந் தரும் காரியங்கள் எல்லாத்
தையுந் தேவரீருக்குத் தோத்திரமாக ஒப்புக்கொடுக்கிறேன்.

ஆதற்குமேல் சர்வேசுரனுடைய அதுக்கிரகத்தைக் கேட்கிற
வகையாவது:

சர்வேசுர சுவாமி, தேவரீருக்கு அளவில்லாத பலமும்,
மட்டில்லாத ஞானமும், அளவறுக்கப்படாத கிருபாகடாக்ஷமும்
உண்டா யிருக்கிறபடியினாலே சேசநாதருடைய திருமுகத்தைப்
பார்த்து அடியேனுக்குத் திருச்சுபைக்குஞ் சகலமான சுணங்களுக்
கும் வேண்டிய சகாயங்களைப் பண்ணுகிற துமல்லாமல் விசேஷ
மாய் நாடு இன்று பாவங்களைச் செய்யாமல் புண்ணியவழி யிலே
சமுத்தினாயாய் நடக்கத்தக்கதாகவும் எனக்கு அதுக்கிரகம் பண்
னியருளுஞ் சுவாமி.

இந்தச் செபம் முடிந்தவுடனே பத்தியோடே பரமண்டல ழந்தி
ரமும், பிரியத்த மந்திரமும், விசுவாசமந்திரமுஞ் சொல்
லுகிறது.

பரமண்டல மந்திரம்.

பரமண்டலங்களிலே யிருக்கிற எங்கள் பிதாவே! உம்முடைய
நாமம் ஆச்சிக்குப் படுவதாக, உம்முடைய இராச்சியம் வருக, உ
ம்முடைய சித்தம் பரமண்டலத்திலே செய்யப்படுமாப்போலப்
பூமியிலேயுஞ் செய்யப்படுவதாக, அன்றன் தன்ன எங்கனப்பம்
எங்களுக்கு இன்றுதாரும், எங்கள் *கடன்காரருக்கு நாங்கள்
பொறுக்குமாப்போல எங்கள் கடன்களை எங்களுக்குப் பொறு
ம்; எங்களைச் சோதனையிலே பிரவேசிப்பியாதேயும், தின்மையி
லே நின்று எங்களை யிரட்சித்துக்கொள்ளும்.—ஆமென்சேசு.

பிரியத்த மந்திரம்.

பிரியத்தத்தினாலே பூணாமரியாயே வாழ்க, கர்த்தர் உம்மு
டனே, பெண்காசிகளுக்குன்னே ஆசீர்வதிக்கப் பட்டவனும் நீ

*இதிலே கடனென்கிற து—குற்றமென்றத்தமாம்.

ரோ, உம்முடைய திருவயிற்றின் கனியாகிய சேச ஆசீர்வதிக்கப்
பட்டவருமாமே; அர்ச்சியசிஷ்ட மரியாயே, சர்வேசுரனுடைய
மாதாவே பாவிகளா யிருக்கிற என்னக்காக இப்பொழுதும் எங்க
ன் மரண நேரத்திலும் வேண்டிக்கொள்ளும்.—ஆமென்சேசு.

விசுவாச மந்திரம்.

பரலோகத்தையும் பூலோகத்தையும் படைத்த சர்வத்துக்கு
மு வல்ல பிதாவாகிய சர்வேசுரனை அநியோக்கிய பத்தியாக விச
ுவகிக்கிறேன், அவருடைய ஏக சுதனாகிய உம்முடைய ரூபர் சே
சுக்கிரீஸ்துவையும் அநியோக்கிய பத்தியாக விசுவகிக்கிறேன்,
இவர் இஸ்பிரீத்து சாந்துவினாலே கர்ப்பமா யுற்பவித்து அர்ச்சி
யசிஷ்டை சன்னிமரியாயி யிடத்திலே நின்று பிறந்து, பொருசு
பிலாத்தின்கீழே பாடுபட்டுச் சிறுவையிலே யறையுண்டு மரித்த
டக்கப்பட்டார், பாதாளங்களிலே யிறங்கி மூன்றாநான் மரித்தவ
ர்களிடத்திலே நின்று உயிர்த்தொழுந்தருளினார், பரமண்டலங்க
ளிலே மேலிச் சர்வத்துக்கும் வல்லபிதாவாகிய சர்வேசுரனு
டைய வலது பாரிசத்திலே உட்கார்ந்திருக்கிறார், அங்விடத்தி
லே நின்று சிவியர்களுக்கும் மரித்தவர்களுக்கும் நெத்திரக்கவரு
வார், இஸ்பிரீத்துசாந்துவை அநியோக்கிய பத்தியாக விசுவகிக்
கிறேன், பொதுவாயிருக்கிற அர்ச்சியசிஷ்ட சபையையும் அர்ச்சி
யசிஷ்டவர்களுடைய சமுதிதப் பிரயோசனத்தையும் விசுவகி
க்கிறேன், பாவப்பொறுத்தலை விசுவகிக்கிறேன், மாம்ஸ உத்தா
னத்தை விசுவகிக்கிறேன், சததமான சிவியத்தை விசுவகிக்
கிறேன்.—ஆமென்சேசு.

பத்துக்கற்பனைகளையுந் திருச்சபையின் கட்டளைகளையுந் சொ
ல்லித் தன்னிலுள்ள பாவ தூக்குணங்களை நினைத்து வெ
றுக்கிறது.

பத்துக்கற்பனை.

சர்வேசுரன் நமக்கு அருளிச்செய்த வேதகற்பனை பத்து; அ
தின் முதலாவது.—உனக்குச் கர்த்தாவான சர்வேசுரன் நாமே,
நமக்குமுன்பாக வேறே சர்வேசுரன் உனக் கில்லாதே போவ
தாக.

இரண்டாவது.—சர்வேசுரனுடைய திருநாமத்தை வியர்த்த மாகச் சலீகரியாதே யிருப்பாயாக.

மூன்றாவது.—சர்வேசுரனுடைய திருநாட்களை ஆசரிக்கத் தக்கதாக நினைப்பாயாக.

நான்காவது.—பிதாவையும், மாதாவையுஞ் சங்கித் திருப் பாயாக.

ஐந்தாவது.—கொலைசெய்யாம லிருப்பாயாக.

ஆறாவது.—மோகம் அகமியா கமனம் பண்ணுதிருப்பாயாக.

ஏழாவது.—கனவானு திருப்பாயாக.

எட்டாவது.—பொய்ச்சாட்சி சொல்லாதிருப்பாயாக.

ஒன்பதாவது.—பரதாரத்தை அபேட்சியா திருப்பாயாக.

பத்தாவது.—பாருடைமையை அபேட்சியா திருப்பாயாக.

இத்தப் பத்துக் கற்பனைகளும் இரண்டு கற்பனையில் அடங் கும் அதின் முதலாவது.—எல்லாத்தையும் பார்க்கச் சர்வேசுர னைச் சிநேகித்திருக்கிறது.

இரண்டாவது.—தன்னைத்தான் சிநேகிக்குமாப்போலே மற் றவர்களைச் சிநேகிக்கிறது.—ஆமென்சேசு.

திருச்சபை கற்பனைகள் ஐந்து.

முதலாவது.—ஞாயிற்றுக்கிழமையிலேயுங் கடன் திருநாட் களிலேயும் முழுப்பூசை காண்கிறது.

இரண்டாவது.—வருஷத்துக்கு ஒருவிசையாகிலும் நல்ல பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணுகிறது.

மூன்றாவது.—பாஸ்குத் திருநாட்களிலே பாவசங்கீர்த்தன ம் பண்ணித் தேவநற்கருணை யுட்கொள்ளுகிறது.

நான்காவது.—*வெள்ளி சனிக்கிழமைகள் தபசு காலம் மு தலிய நாட்களிற் சுத்தபோசனமும் ஒருசந்தி நாட்களில் ஒருசந் தியும் அதுசரிக்கிறது.

*சென்னப் பட்டணத்தில் பற்பல பலத்த ஞாயங்களைப்பற்றி சனிக்கிழமையில் மாம்ஸஞ் சாப்பிடலா மென்று அர்ச். பாப்பா னவர் உத்தர மளித்திருக்கிறார்.

ஐந்தாவது.—*விலக்கப்பட்ட காலத்திலுங் குறையான பி ராயத்திலும் வீக்கின முன்ன உறவின் முறைமையோடுங் கலியா ணஞ் செய்யாதிருக்கிறது.—ஆமென்சேசு.

*பின்னும் பாவசங்கீர்த்தன மந்திரஞ்சொல்லித் தன்பாவங்களுக் குத் தூக்கப்பட்டு உத்தம மனஸ்தாப மந்திரஞ் சொல்லு கிறது.

பாவசங்கீர்த்தன மந்திரம்.

சர்வத்துக்கும் வல்ல சர்வேசுரனுடனேயும், எப்பொழுதும் கண்ணியாயிருக்கிற முத்திப்பேறுபெற்ற மரியாய் யுடனேயும், பிரதான சம்மனசாயிருக்கிற முத்தனான மிக்கயேலுடனேயும் ஸ்ரீபாபகரு யிருக்கிற முத்தனான அருளப்பருடனேயும், அப்போ ஸ்தலா யிருக்கிற அர்ச். இராயப்பருடனேயும், சின்னப்பருட னேயும், சகல அர்ச்சியசிஷ்டவர்களுடனேயும், எனக்குக் குரு வாயிருக்கிற உம்மூடனேயும் பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணிக்கொள் ளுகிறேன்; அதேனென்றால், என் சிந்தையினாலேயும், வாக்கினு லேயும், கிரியையினாலேயும், மகா பாவங்களைச் செய்தேனே, என் பாவமே! என் பாவமே! என் பெரும்பாவமே! ஆகையால் எப்பொழுதும் கண்ணியாயிருக்கிற முத்திப்பேறுபெற்ற மரியாய் யையும், பிரதான சம்மனசாயிருக்கிற முத்தனான மிக்கயேலையும் ஸ்ரீபாபகருயிருக்கிற முத்தனான அருளப்பரையும், அப்போஸ்தல ராயிருக்கிற அர்ச்சியசிஷ்ட இராயப்பரையும், சின்னப்பரையும், சகல அர்ச்சியசிஷ்டவர்களையும், எனக்குக் குருவாயிருக்கிற உம் மையும் நம்முடைய கந்தராகிய சர்வேசுரனிடத்திலே எனக்காக வேண்டிக்கொள்ள வேணுமென்று மன்றாடுகிறேன்.—ஆமென்.

உத்தம மனஸ்தாப மந்திரம்.

அனந்த தயை சுருபியாயிருக்கிற என் சர்வேசுரா சுவாமீ! தேவரீர் அளவில்லாத சகல நன்மையும் நிறைந்தவராய் யிருக்கிற

*பத்திலொன்று முத்தின பலன் கோயிலுக்குக் காணிக்கை யாகக் கொடுக்கிறது என்றும் திருச்சபைக் கற்பனைப் பிரகாரம் கிறீஸ்துவர்கள் தங்களுல் கூடின மட்டிற் தங்கள் ஞானசாரியர் க்கு உதவி செய்யவேண்டியது கடன்றான்.

படியினாலே எல்லாத்தையும் பார்க்க உம்மை நான் முழுமனதோடே சிநேகிக்கிறேன், இப்படிப்பட்ட தேவரீருக்குப் பொருத்தாத பாவங்களைச் செய்தே நென்கிறதினாலே மிகவும் மனகொந்து மெத்த மனஸ்தாபமா யிருக்கிறேன், எனக்கிதுவே மனஸ்தாப மல்லாமல் வேறே மனஸ்தாபமில்லை. எனக்கிதுவே துக்கமல்லாமல் வேறே துக்கமில்லை. இனிமேல் ஒருகாலு மிப்படிப்பட்ட பாவங்களைச் செய்வதில்லை யென்று கெட்டியானமனதுடனே பிரதிக்கினைப் பண்ணுகிறேன், பின்னையும்என்பலம் போதாதென்கிற தினாலே சேசநாத சுவாமி பாபெட்டுச் சிந்தினை திரு இரத்தப்பல ன்களைப்பார்த்து ஏன் பாவங்களை யெல்லாம் பொறுத்து எனக்கு உம்முடைய வரப்பிர சாதங்களையும், மோட்ச பாக்கியத்தைத் தந்தருளுவீரென்று முழுமனதோடே நம்பியிருக்கிறேன், திருச்சபை விசுவசித்துப் படிப்பிக்கிற சத்தியங்களை யெல்லாதேவ ரீர் தாமே அறிவித்தபடியினாலே நானும் உறுதியாக விசுவசிக்கிறேன்.—ஆமென்சேச.

¶ அதன் மேலுஞ் சுவாமியை நோக்கி நல்ல பிரதிக்கினைப் பண்ணுகிற வகையாவது:—

சர்வேசுரா சுவாமி, தேவரீர் அருளிச்செய்த வேத கம்புனையின்படியே அடியேன் சுமுத்தினாயாய் நடக்கத் துணிந்திருக்கிற படியினாலே என்னிடத்திலிருக்கிற ஆங்காரங் கோப முதலிய விசேஷ துர்க்குணங்களை நீக்கி இன்று அநேக தருமங்களைச் செய்து வாக்கினாலேயுங் கிரியையினாலேயுந் தாழ்ச்சி, பொறுமை, கற்ப முதலிய புண்ணியங்களை அடையப் பிரயாசப்படுவேன், இவையெல்லாம் என்னுடைய ப்லத்தினாலே கூடாதே பரிசுத்த தேவமாதாவே எனக்காக உம்முடைய திருக்குமாரினை வேண்டிக்கொள்ளும்.—என் காவலான சம்மனசானவரோ, என்னைப் புண்ணிய நன்னெறியில் நடப்பித்துக் காத்தருளும்.—நான்மேற் கொண்டிருக்கிற அர்ச்சியெவ்வுடவரோ உம்மைப்போலே நான் இவ்வுலகத்திற் சர்வேசுரனைப் பத்தியோடே சேவிக்கவும் உம்மோடே யவரைப் பரலோகத்திலே நரிசித்துத் துதிக்கவுந் தேவகிருபை யெனக்குக் கிடைக்கும்படியாக மன்றாடிக் கொள்ளும்.—ஆமென்சேச.

சேசநாதனைக் குறித்து

ஸ்ரீபத்துமன்னு மணிச்சேபம் பண்ணுகிற வகையாவது.

சர்வத்துக்கும் வல்ல பிதாவாகிய, சர்வேசுரா சுவாமி, நீச மனுஷருமாய் நன்றியறியாத பாவிகளுமாயிருக்கிற அடியோர்கள் மட்டில்லாத மகிமைப்பிர தாபத்தைக் கொண்டிருக்கிற தேவரீருடைய சத்தியிலே யிருந்து செபம் பண்ணப் பாத்திர மாகாதவர் களா யிருந்தாலுந், தேவரீருடைய அளவறுக்கப்படாத கிருபாக டாட்சத்தை நம்பிக்கொண்டு சேசநாதருக்குத் தோத்திரமாகமுப் பத்வ மூன்றாமணிச் செபம்பண்ண ஆசையா யிருக்கிறோம், இப் படிப்பட்ட செபத்தைப் பத்தியோடே செய்து பராக்கில்லாமல் முடிக்கத் தேவரீருடைய ஒத்தாசை கட்டளை பண்ணியருளுஞ் சுவாமி.

¶ சகலமான புண்ணியங்களுக்கும் விசுவாசமென்கிறபுண்ணியம் அஸ்திவாரமாக யிருக்கிறபடியினாலே முத்த முத்த விசுவாச மந்திரஞ் சொல்லுகிறது.

¶ மெய்யான சர்வேசுரனும் மெய்யான மனுஷனும் ஒன்றுயிருக்கிற சேசநாத எவாடியுடைய மூன்றுபிரதான மகிமைகளைக் குறித்து மூன்று புண்ணியங்களைக் கேட்கிறது.

மெய்யான சர்வேசுரனு யிருக்கிற எங்கள் ஆண்டவரோ, எங்களிடத்திலே தேவ விசுவாசமென்கிற புண்ணியம் உண்டா பெ் பலனளிக்கும்படிக்கு அதுக்கிரகம் பண்ணியருளும்.—பரமண்டலமந்திரம்.

மெய்யான மனுஷனுமா யிருக்கிற எங்கள் ஆண்டவரோ, எங்களிடத்திலே தேவ நம்பிக்கையென்கிற புண்ணியம் உண்டா கி வளரும்படிக்கு அதுக்கிரகம் பண்ணியருளும்.—பரமண்டல மந்திரம்.

மெய்யான இரட்சகருமா யிருக்கிற எங்கள் ஆண்டவரோ, எங்களிடத்திலே தேவ சிநேகமென்கிற புண்ணியம் உண்டாகி அ திகரிக்கும்படிக்கு அதுக்கிரகம் பண்ணியருளும்.—பரமண்டல மந்திரம்.

பிதாவுக்கும், சுதனுக்கும், இஸ்பிரீத்து சாந்துவுக்குந் தோத் திர முண்டாகக்கடவது.—ஆதியிலே.—மற்றதும்.

¶ பரிசுத்த கன்னியாஸ்திரீயா யிருக்கிற அர்ச். தேவமாதாவுக்குக் கபிரியேலென்ற சம்மனசானவர் மங்கள வார்த்தை சொன்ன பிரியசத்த மந்திரஞ் சொல்லுகிறது.

முதலாவது மன்றாட்டு.

சர்வத்துக்கும் வல்ல பிதாவாகிய சர்வேசுரா சுவாமீ, தேவரீர் அருளிச்செய்த திவ்விய கற்பனைகளுக்கு வீரோதமான குற்றங்களைச் செய்தோமே, அவைகளை யெல்லாம் தேவரீருடைய மட்டில்லாத கிருபையினாலே பொறுத்துக்கொண்டு இனிமேல் அடியோர்கள் சுமத்தியையாய் நடக்கவும் தேவரீருடைய தோத்திரம் விக்கினயின்றி யெங்கும் பாம்புவும், உத்தரிக்கிற ஸ்தலத்திலே யிருக்கிற ஆந்துமாக்கள் அவதியில் இளைப்பாற்றியுடையது மோட்ச பாக்கியத்தைச் சுதந்தரித்துக் கொள்ளவும் கிருபை பண்ணியருளுக்கு சுவாமீ.—பத்து பர.

அர்ச். நமதிருத்துவத்தின் தோத்திரஞ் சொல்லுகிறது.

புலோகத்திற்கு இராக்னியா யிருக்கிற அர்ச். தேவமாதாவே, பாவினா யிருக்கிற நாங்கள் வேண்டிக்கொண்ட இந்தப் பத்துமணிச் செபத்தையும் உமது தோத்திரங்க ளோடே கூட ஒன்றாகக் கூட்டி உம்முடைய திருக்குமாரன் சேகநாதர் திருப்பாதத்திலே பாத காணிக்கையாக வைக்க உம்மை மன்றாடுகிறோம்.—ஒரு பிரி.

இரண்டாவது மன்றாட்டு.

சர்வத்துக்கும் வல்ல சர்வேசுரா சுவாமீ! நாங்கள் சுபாலமாய் மகா பலவீனருமாய்த் தந்திரங்களை விழுக்கப் பட்டவர்களுமா யிருக்கிற படியினாலே உலகம் பகாச சரீரமென்னப்படுகிற ஞான சத்துருக்களை நாங்கள் ஹையித்து பாவவழி போகாமலும், பஞ்சேந்திரியங்களுடைய அலைக்கழிப்புக் கிணங்காமலும், ஒய்த்த லுபவாசத்தால் உமது வேத வழிப்பட்டுச் சுமத்தியையாய் நடக்கக் கிருபை பண்ணியருளுக்கு சுவாமீ.—பத்து பர. ஒரு பிரி.

புலோகத்துக்கு ஆண்டவனா யிருக்கிற அர்ச். தேவமாதாவே! பாவினா யிருக்கிற நாங்கள் வேண்டிக்கொண்ட இந்தப் பத்து மணிச் செபத்தையும் உமது தோத்திரங்களோடே கூட ஒன்றாகக் கூட்டி உம்முடைய திருக்குமாரன் சேகநாதர் திருப்பாதத்திலே பாத காணிக்கையாக வைக்க உம்மை மன்றாடுகிறோம்.—ஒரு பிரி.

மூன்றாவது மன்றாட்டு.

சர்வத்துக்கும் வல்ல சர்வேசுரா சுவாமீ! நாங்கள் பிரதான புண்ணியங்களாகிய விசுவாசம், நம்பிக்கை, தேவ சிநேகத்தினுயரவும், இன்பிர்ந்து சாந்துவின் ஞான வொளிகொண்டு பேரின் பத்தின் பாறையைப் பிடிக்கவும், உலகத்தி லுத்தியோகத்தொழில்லைச் செய்கையில் எங்கள் மனது உம்மையும், உம்முடைய நித்திய விராச்சியத்தையுமாத்திரம் தாவிநிற்கவும், எல்லாக்கிரியைகளையும் உம்மக்காவே செய்யவும், கிருபை செய்தருளுக்கு சுவாமீ.—பத்து பர. ஒரு பிரி.

விடியற்காலத்தின் நடிசத்திரமா யிருக்கிற அர்ச். தேவமாதாவே! பாவினா யிருக்கிற நாங்கள் வேண்டிக்கொண்ட இந்த முப்பத்து மூன்றுமணிச் செபத்தையும், உமது தோத்திரங்களோடே கூட ஒன்றாகக் கூட்டி உம்முடைய திருக்குமாரன் சேகநாதர் திருப்பாதத்திலே பாத காணிக்கையாக வைக்க உம்மை மன்றாடுகிறோம்.—ஒரு பிரி.

பிரார்த்திக்கக்கடலோம்.

அவதரித்த தேவனுமாய்க், கிருபை கிறைந்த கர்த்தருமாய், மதுரமுள்ள இரட்சகருமா யிருக்கிற அன்புக்குரிய சேகலே! தேவரீர் இவ்வுலகத்தில் வாசம்பண்ணின முப்பத்து மூன்று வருஷ காலம் மனிதர்களுக்குத் திவ்விய மாதிரிகையாகச் செய்து உத்த புண்ணியங்களை அடியோர்கள் அடாசரிக்கவும், தேவரீர் எங்களை இரட்சிக்கத் தக்கதாக உம்முடைய திரு இரத்தமெல்லாந் கிந்தி அடைந்த சடின மரணத்தின் பலனாலே நாங்கள் மோட்சத்தின்

பேரின்ப பாக்கியத்தைப் பெற்று உம்மை யென்றென்றைக்குந்
தரிசித்துச் சிநேகித்து ஸ்துதிக்கவுந் திருபை செய்தருளுஞ்
சுவாமி.—ஆமென்சேசு.

*சேசுநாதருடைய திருநாமத்தின் பிரார்த்தனை.

சுவாமி திருபையாயிரும்.
கிறீஸ்துவே திருபையாயிரும்.
சுவாமி திருபையாயிரும்,
கிறீஸ்துவே யெங்கள் பிரார்த்தனையைக் கேட்டருளும்.
கிறீஸ்துவே யெங்கள் பிரார்த்தனையை நன்றாகக் கேட்டருளும்.

பரமண்டலங்களிலே யிருக்கிற பிதாவாகிய சர்வேசுரா,
உலகத்தை மீட்டிமுடித்த சுதனாகிய சர்வேசுரா,
இஸ்பிரீத்து சாந்துவாகிய சர்வேசுரா,
அர்ச். சமதிரித்துவமா யிருக்கிற ஏசு சர்வேசுரா,
நித்திய பிதாவின் திருச்சுதனாயிருக்கிற சேசுவே,
பிதாவின் பிரகாசமா யிருக்கிற சேசுவே,
நித்திய வொளியின் தூய்மையாகிய சேசுவே,
மட்டில்லாத மகிமை யுடைத்தான இராசாவாகிய சேசுவே,
நீதி யாதித்தனாகிய சேசுவே,
பரிசுத்த கன்னிமரியாயி குமாரனாகிய சேசுவே,
மகா அன்புக்குரிய சேசுவே,
ஆச்சரியத்துக்குரிய சேசுவே,
மிகுந்த வல்லபக் கடவுளா யிருக்கிற சேசுவே,
வரப்போகிறபாக்கியங்களுக்குச்சாரணாயிருக்கிற சேசுவே
பரம ஆலோசனைகளின் திவ்விய தூதனான சேசுவே,
மகா சத்தியுடைந்தான சேசுவே,
மகா பொறுமையுள்ள சேசுவே,
மகா கிரவணம் பொருந்திய சேசுவே, [சேசுவே,
மனத்தாழ்ச்சியையும், மதுரகுணத்தையுங் கொண்டிருக்கிற
கற்பை ஸ்நேகிக்கிற சேசுவே,
எங்க ளன்பராகிய சேசுவே,
சமாதான தேவனாகிய சேசுவே,

எங்களுக்குத் தயையபண்ணி இரட்சியுஞ் சுவாமி.

*இதைப் பத்தி மனஸ்தாபத்தோடு சொல்லும் போடுதெல்லாம்
மூன்றுநாட் பலனுண்டு.—ஓம். சிக்ஸ்து.

செவியந்துக்குக் காரணாயிருக்கிற சேசுவே,
சகல புண்ணியங்களுக்கு மாதிரிகையாயிருக்கிற சேசுவே,
ஆத்தமாங்களை யாட்சிக்கிறதிலே மகா அபேட்சையுள்ளசே
எங்கள் தேவனாயிருக்கிற சேசுவே, [சுவே,
எங்களுக்குக் கடைக்கல்லமா யிருக்கிற சேசுவே,
தரித்திரருடைய பிதாவாயிருக்கிற சேசுவே,
விசுவாசிகளுடைய பொக்கிஷமா யிருக்கிற சேசுவே,
நல்ல ஆயராயிருக்கிற சேசுவே,
உண்மையான பிரகாசமாயிருக்கிற சேசுவே,
நித்திய ஞானமாயிருக்கிற சேசுவே, [வே,
மட்டில்லாத நன்மைத் தன்மையைக் கொண்டிருக்கிற சேசு
எங்கள் சிவியமும், உண்மையும் வழியுமாயிருக்கிற சேசுவே,
மூலமாயிருக்கிற சந்தோஷமா யிருக்கிற சேசுவே,
பிதாப் பிதாக்களுக்கு இராசாவாகிய சேசுவே,
திர்க்கதரிசிகளுக்கு ஞானம் கொடுக்கிற சேசுவே,
அப்போல தலுக்குக் குருவாயிருக்கிற சேசுவே,
சுவிசேஷகருக்குப் போதகரான சேசுவே,
வேத சாட்சிகளுக்குத் திருநாளை சேசுவே,
ஸ்துதியருடைய பிரகாசமான சேசுவே,
விரத்தருடைய சுப்புரவமா சேசுவே,
சகல அர்ச்சிய செட்டர்களுக்கு முடியான சேசுவே,

தயாபரராயிருந்து, —எங்கள் பாவங்களைப் பொறுத்தருளுஞ்
சுவாமி.

தயாபரராயிருந்து, —எங்கள் பிரார்த்தனையைக் கேட்டருளுஞ்
சுவாமி.

சகல பாவங்களிலே நின்று,
தேவீருடைய கோபத்திலே நின்று,
பசாசின் தத்திரங்களிலே நின்று,
மோக ஆசையிலே நின்று,
நித்திய மரணத்திலே நின்று,
தேவீர் தருகிற தருமவிசாரங்களை யசட்டை பண்ணுகிற
தூர்க்குணத்திலே நின்று,
தேவீருடைய மனுஷாவதாரத்தின் பரம இரகசியத்தைப்
பார்த்து,
தேவீருடைய பிறப்பைப் பார்த்து,
தேவீருடைய பாலத்துவத்தைப் பார்த்து,
தேவீருடைய விருத்த சேதனத்தைப் பார்த்து,
தேவீருடைய திவ்விய நடக்கையைப் பார்த்து,
தேவீருடைய பிரயாசத்தையும் பிரயாணங்களையும் பார்த்து,

எங்களுக்குத் தயையபண்ணி இரட்சியுஞ் சுவாமி.

எங்க. இரட்சி கொ. சுவாமி.

கடி அதிகாலச் செபம், சேசு. திரு. பிரார்த்தனை

தேவீருடைய ஆராட்டத்தையும், இரத்த வேர்வையையும், பார்த்து,
தேவீருடைய சிலுவையையும், பாடுகளையும் பார்த்து,
தேவீருடைய உபத்திரவங்களையும், நிர்ப்பந்தங்களையும், பார்த்து,
தேவீருடைய மரணத்தையும், அடக்கத்தையும் பார்த்து,
தேவீருடைய மகிமையான உத்தானத்தைப் பார்த்து,
தேவீருடைய சந்தோஷத்தையும், மகிமையையும் பார்த்து,
தேற்றுகிறவராகிய இஸ்பிரீத்து சாந்துவின் ஆகமனத்தைப் பார்த்து.

நந்திரீர்க்கிற நாளிலே, —எங்களை இரட்சித்துக் கொள்ளுஞ் சுவாமீ.

உலகத்தின் பாவங்களைப் போக்குகிற சர்வேசரனுடைய செம்மறிப் புருவையாகிய சேசுவே, —எங்கள் பாவங்களைப் போக்கியருளஞ் சுவாமீ.

உலகத்தின் பாவங்களைப் போக்குகிற சர்வேசரனுடைய செம்மறிப் புருவையாகிய சேசுவே, —எங்கள் பிரார்த்தனையைக் கேட்டருளஞ் சுவாமீ.

உலகத்தின் பாவங்களைப் போக்குகிற சர்வேசரனுடைய செம்மறிப் புருவையாகிய சேசுவே, —எங்களுக்குத் தயைபண்ணி யிரட்சிஞ் சுவாமீ.

சேசுவே எங்கள் பிரார்த்தனைபக் கேட்டருளும்,

சேசுவே எங்கள் பிரார்த்தனையை நன்றாகக் கேட்டருளும்.

முதலோதி. —இப்பொழுதுமெப்பொழுது மென்றென்றைக்கும்.

துணைவர். —ஆண்டவருடைய திருநாமம் வாழ்த்தப்படக்கூடவது.

பிரார்த்திக்கக்கூடவோம்.

எங்கள் திவ்விய இரட்சகருமாய் ஆண்டவருமாயிருக்கிற சேசுக்கிறீஸ்துவே! எங்களாத்தமத்தையுஞ், சரீரத்தையும், புத்திமனது நினைவையும் எங்களுக்குண்டான சகலத்தையும் உமக்குக் காணிக்கையாக வைக்கிறோம். நாங்க னெங்கள் சிந்தனை வாக்குக்கிரியைகளினாலே முழுதும் உம்மைச்சிறைக்கவும், ஸ்துதிக்கவும் உமது திவ்விய சிறைத்தின் அக்கிரமத்தினால் எங்களுக்கு எரிதாய்மிருக்கிறது தயம் பற்றி எரியவுந் தயைசெய்தருளஞ் சுவாமீ. எங்களுக்கு விடுபேரோதும், பிதாவோடேயும் இஸ்பிரீத்து சாந்துவோடேயுஞ் சதாகாலஞ் சுவியருமா யிராச்சிய பரிபாலகருமாயிருக்கிற ஆண்டவரே. —ஆமென்சேசு.

கிருபை தயாபத்து மந்திரம்.

கக

கவும் உமது திவ்விய சிறைத்தின் அக்கிரமத்தினால் எங்களுக்கு எரிதாய்மிருக்கிறது தயம் பற்றி எரியவுந் தயைசெய்தருளஞ் சுவாமீ. எங்களுக்கு விடுபேரோதும், பிதாவோடேயும் இஸ்பிரீத்து சாந்துவோடேயுஞ் சதாகாலஞ் சுவியருமா யிராச்சிய பரிபாலகருமாயிருக்கிற ஆண்டவரே. —ஆமென்சேசு.

SALVE REGINA.

*கிருபை தயாபத்து மந்திரம்.

கிருபை தயாபத்துக்கு மாதாவாயிருக்கிற எங்களிராக்கினிய லாழ்ச,

• எங்கள் சேவமே, எங்கள் தஞ்சமே, எங்கள் மதுரமேவாழ்ச, பாத்தேசிகளாயிருக்கிற நாங்கள் ஏவையின் மக்கள், உம்மைப்பார்த்துக் கூப்பிடுகிறோம், இந்தக் கண்ணினீர் ணவாயிலே நீன்று பிரலாபித்தருது, உம்மையே நோக்கிப் பெருமூச்சுவிடுகிறோம், ஆதலால் எங்களுக்குக் வேண்டிமன்றப்புகிறதாயே, உம்முடைய தயாபமுன்ன திருக்கண்களே எங்கள் பேரிலே திருப்பியருளும்,

இதன்றியே நாங்கள் தீதப் பாத்தேசன் கடந்தபிற்பாடு, உம்முடைய திருப்பிற்பின் கனியாகியசேசுகாதருடைய பிரத்தியட்சமானதரிசனத்தை எங்களுக்குத்தந்தருளும். கிருபாதரியே, தயாபரியே, பேரின்ப இராமுள்ள கன்னிமரியாயே.

முதலோதி. —ஆர்ச். கன்னிகையே நானும் உமது திக்கக் கிருபைசெய்தருளும்.

*தேவமாதாவுக்கும், அர்ச்சிய சித்தவர்களுக்கும், பித்தாந் சொல்லப்படுகிற நிக்கைக்குப் பரிசாரமாக காலமே, பின்வரப்பட்ட சிறு வாக்கியங்களோடு கிருபை தயாபத்து மந்திரத்தையும், சாயந்திரம் சர்வேசரனுடைய பரிசுத்த தேவமாதாவே! இதோவும்முடைய வென்னு மந்திரத்தோடு மேற்படி வாக்கியங்களையுஞ் சொன்னால் நானொன்றிற்கு கலாநாட் பலனுண்டு. —ஆரும் பக்திநாதர்.

துணைவர்.—உம்முடைய சத்தருக்களை வெற்றிக்கொள்ள எனக்குச் சத்துவத்தைத் தந்தருளும்.

முதலோதி.—தேவன் தமது அர்ச்சிய சிஷ்டவர்களில் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவராயிருக்கிறார்.

துணைவர்.—ஆமென்சேசு.

பிரார்த்திக்கக் கடலோம்.

சர்வ சத்தியுடையவருமாய், நித்தியருமா யிருக்கிற சர்வேசுரா! முத்திப்பெறுபெற்ற என்னித்தாயான் மரியாயுடைய ஆத் தாமமுஞ், சரீரமும், இஸ்பிரீத்து சாந்துவி னதுக்கிரகத்தினாலே தேவரீருடைய திருக்குமாரனுக்கு யோக்கியமான பீடமாயிருக்க ஏற்கெனவே நியமித்தருளினீரோ, அந்தத் திவ்விய தாயை நினைத் து மகிழ்கின்ற காங்க ளவளுடைய விரக்கமுள்ள மன்னாட்டினாலே யிவ்வுலகின் சகல பொல்லாப்புகளிலேயும், நித்திய மரணத் திலேயு நின் நிரட்சிக்கப் படும்படிக்குத் திருபை கூர்ந்தருளும். இந்த மன்னாட்டிக்களை யெல்லாம் எங் ளாண்டவரான சேசுநாத ருடைய திருமுகத்தைப் பார்த்து எங் ளுக்குத் தந்தருளும்.—ஆமென்சேசு.

*தேவசம்பந்தமான மூன்று புண்ணிய முயற்சி.

விசுவாசமுயற்சி.

என் சர்வேசுரா சுவாமீ, திருச்சுரை விசுவசித்துப் படிப்பி க்கிற உபாஸகனை யெல்லாம் தேவரீர் தாமே அறிவித்தபடியினாலே நானும் உறுதியாக விசுவசிக்கிறேன்.—ஆமென்சேசு.

நம்பிக்கை முயற்சி.

என் சர்வேசுரா சுவாமீ, தேவரீர் வார்த்தைப்பாடு கொடுத்த படியினாலே சேசுநாத சுவாமி பாடுபட்டுச் சிந்தினை திருவிரத்தப் பலன்களைப் பார்த்து என் பாவங்களை யெல்லாம் பொறுத்து

*இந்த மூன்று முயற்சிகளைப் பத்தியோடு செய்க்கும் ஒவ்வொரு விசைக்கும் ஏழு வருஷமும், ஏழு மண்டலப் பலனு முண்டு. —கச-ம் பெருகித்து.

எனக்கும்முடைய வரப்பிரசாதங்களையும், மோட்ச பாக்கியத்தையுந் தந்தருளவொன்று உறுதியாக நம்பி யிருக்கிறேன்.—ஆமெ.

தேவக்தேக முயற்சி.

என் சர்வேசுரா சுவாமீ, தேவரீர் மட்டில்லாத சிநேகத்துக் குப் பாத்நிரமா யிருக்கிறபடியினாலே, எல்லாத்தையும் பார்க்க உம்மை நான் முழுமனத்தோடே சிநேகிக்கிறேன், பின்னையும் உம்மைப்பற்றி என்னை நான் சிநேகிக்கிறுப்போலே மற்ற எல்லா ராயுஞ் சிநேகிக்கிறேன்.—ஆமென்சேசு.

சேசுவே எங்கன்பேரில் தயவாயிரும்.

இதற்கு ரா-நாட் பலனுண்டு.

கடைசி வேண்டுதல்.

மட்டில்லாத தயாகரூபியா யிருக்கிற நித்திய சர்வேசுரா, உமக்கு மிகவும் பிரியமுள்ள திருக்குமாரன் மனோவாக்குக்கெட் டாத கொடியவேதனைப்படவும், அவர்படும் வேதனையைக்கண்டு அவர் திருத்தாயார் சொட்டிலடங்காத வியாகுலப்படவும், எங் கள் பாவங் காரணமாகக் கால் நாங்கள் பாவத்தின் அகோரத் தைக்கண்டு அஞ்சி கெட்குமனஸ்தாபப்படவும், இனி யொருநா ளும் பாவத்தைச் செய்யாதிருக்க வறுதியான பிரதிக்கினை செய்யவும், செய்த பாவத்துக்குத் தபசு செய்யவும் எங் கள்மே லுமக்குள்ள மட்டில்லாத ஸ்நேகத்தைக் கண்டு எங் களால் ஆனமட்டும் உம்மை இவ்வுலகத்தில் ஸ்நேகித்தபின் நித்தியத்தி லிடைவிடாமல் பழுதற ஸ்நேகித்துவரவும்; உமது ஸ்நேகஞ் சகலமணித ரிருதயத்திலும் பற்றியெரியவும், அக்கியா னங் குறையவும், சத்தியவேதம் பரம்பவும்; சத்திய இராசாக்கள் தங்களுக்குள்ளே சமாதானமா யிருக்கவும், பதிநர் தூர்மதங்களை முறியவும், திருச்சபையைவிட்டுப் பிரிந்தவர்கள் திரும்ப அநிற் பிரவேசிக்கவும், அர்ச். பாப்புரினைத்த தர்மகாரியங்கள் ஜெயமாக வும், பஞ்சம், படைகோய்கள் நீங்கவும், உத்தரிப்பு ஸ்தலத்தில் வேதனை படுகிற ஆத்துமங்க ளவநி ருறையவும், நான் ஆராதக் காசுவேண்டிக்கொள்ள வேண்டுமென்று தேவரீர் திருவுளமா

யிருக்கிறீரோ அவர்க ளெல்லோரு முமது விசேஷநன்மையைக் கைக்கொள்ளவும் உமது திருக்குமாரன் எங்களுக்காகச் சித்தின விஸமதியாத திருவிரத்தத்தையும் அவர் திருத்தாயார் அதுப வித்த சொல்லிலடங்காத வியாகுலத்தையும், திவ்வையின் பேற டைந்த அர்ச்சியசிஷ்டவர்களுடைய வேண்டதலையுங் குறித்து அடியார்கள் கேட்கிற மன்றாட்டுக்களுக் கிரங்கிக் கிருப்பெசெய் தருள வேண்டுமென்று தேவரீரை யிரந்து மன்றாடிக்கொள்ளுகிறோம்.

இஹிவிடாமல் ஸ்துதிக்கப்பட யோக்கியமுமாய் யிருந்த மதராஸுள்ள பூசிதமுமா யிருக்கிற பரம நிவ்விப நம்கருணைக்கே அநவரதகாலமும் முடியாத ஆராதனையும் ஸ்துதியுந் தோத்திர மு முண்டாகக்கடவது. சென்மப்பாவமில்லாமல் சன்வித்து எப்பொழுதும் பரிசுத்த கன்னியாஸ்திரீயுமாய், நமதாண்டிவ ஞாமாய்க் கொண்டாடப் பட்டவளுமா யிருக்கிற அர்ச். தேவ மாதாவினுடைய அமலோற்பவத்துக்குந் தோத்திர முண்டாகக் கடவது. சர்வேசுரனுடைய அர்ச். மாதாவே, இதுதோ உமதுசாரண மாக ஒடிவந்தோம் எங்கள் அலசரங்குளிலே நாங்கள் வேண்டிக் கொள்ளுகிறதற்கு நீர் பராமுகமா யிராதேயும், ஆசீர்வதிக்கப் பட்டவளுமாய் மோட்ச முடையவளுமா யிருக்கிற நித்தியகன் னிகையே, சகல ஆபத்துகளிலேயு நின்றுநெங்களைத் தற்காத்துக் கொள்ளும், தேவப்பிரசாதத்தின் தயே, இரக்கத்துக்கு மாதா வே, அர்ச். மரியாதே, எங்கள் மாற்றானுடைய சோதனையிலே யும், மரணநேரத்திலேயு முமது திருக்குமாரனை வேண்டி எங்க ளைக் காக்கவும் ஆளவுந் கைக்கொண்டு நடத்தவும் வேண்டுமெ ன்று உமது திருப்பாதம் முத்திசெய்து மன்றாடுகிறோம்—ஆமெ.

சகிர்த முறைமைச் செபங்கள்.

பொசனத்துக்குப் பின் கேட்கும் ஆசீர்வாதம்.

சர்வேசுர சுவாமீ, என்னையும், உமதருளினாலே நான் புனிக இருக்கின்ற இந்தப் புசிப்புக்களையும், என்னுண்டவராகிய சேசுக்கிரீஸ்து நாதருடைய திருமுகத்தைப் பார்த்து ஆசீர் வதித்தருளும்.—ஆமென்சேசு.

பொசனத்துக்குப்பின் நன்றியறிந்ததோத்திரம்.

சதாகாலத்துக்கும் நித்தியமுமாய் இராச்சிய பரிபாலனம் பண்ணுகிறவருமா யிருக்கிற சர்வ வல்லபமுள்ள சர்வேசுரா, தேவரீர் எனக்குத் தந்தருளின இந்த ஆகாரங்களுக்காகவும் தேவ ரீர் எனக்குச் செய்துவருகிற சகல உபகாரங்களுக்காகவுந் தேவ ரீருக்கு நன்றியறிந்த தோத்திரம் பண்ணுகிறேன்.—ஆமென்சே.

சுவாமீ கிருபையாயிரும்.

கிரீஸ்துவே கிருபையாயிரும்.

சுவாமீ தயையாயிரும்.—பரமண்டலமந்திரம்.

இப்பொழுதும் எப்பொழுதும் ஆண்டவருடைய திருநா மம் வழித்தப்படக்கடவது.

பிரார்த்திக்கக் கடவோம்.

எங்களுக் குபகாரம் பண்ணுகிறவர்களுக் கெல்லாம் நித் திய சிவியத்தைக் கட்டளையிட்டருள அறுக்கிரகம் பண்ணியரு ளும்.—ஆமென்சேசு.

பிரயாணத்துக்கு அல்லது வீட்டிலேயிருந்து புறப்படுகிற பொழுது.

ஆண்டவரே, அடியேன் வீட்டிலே நின்று புறப்படுகிற இந்தப் பிரயாணத்தில் (அலுவலில்) சகல ஆபத்துகளிலேயு நின் று என்னைத்தற்காத்து, உமது அடைக்கலத்துக்குந் வாசமாயிரு க்கப்பண்ணி நிறைத்த நற்காரியத்தைச் சுபலமாக்கி மோகஷவழி யைத் தவறாமல் நடக்கத் தக்கதாகக் கிருபை செய்தருளும்.— ஆமென்சேசு.

யாதொருவேலை ஆரம்பிக்கிற பொழுது.

சர்வேசுரா சுவாமீ, தேவரீருடைய திருநாமத்துக்குப் புசுப் பி யுண்டாகும்படிக்குத், அவர்களே இந்தவேலையை முடியமட் டெம் சேசுராதருடைய புண்ணியங்களோடே உமக்கு ஒப்புக்கொ டுகிறேன்.—ஆமென்சேசு.

ய்யாகொருவேலை செய்யும்பொழுது அடிக்கடி 'சுவாமியை' நினைக்கக் கடவாம்.

வேலை செய்திறபொழுது.

ஆண்டவரோ நாங்கள் செய்திற கிரியைகளுக்குத் தேவரீர் ஆசீர்வாதம் தந்தருளி யும்முடைய அதுக்கிரகத்தினாலே எங்களை நடப்பிக்க வேணுமென் றும்மை மன்றாடுகிறோம், அப்படியே யெங்கள்சுகல காரியங்களும் உம்மாலே துவக்கவு முடிக்கவும். படக்கடவது.—ஆமென்சேசு.

இ ராச் செ ப ம்.

*சேசுமரியே!

திரிகாலச் செபஞ் சொல்லுகிறது.

VENI SANCTE SPIRITUS.

† இஸ்பிரீத்து சாந்துவின் மந்திரம்.

இஸ்பிரீத்து சாந்துவே, தேவரீர் எழுந்தருளிவாரும், பரலோகத்திலே நின்று உம்முடைய இவ்விய பிரகாசத்தின் கதிர்களை வரவிடும், தாரித்திரமுடைய பிதாவே கொடைகளைக் கொடுக்கிறவரோ இருதயங்களின் பிரகாசமே எழுந்தருளி வாரும், உத்தம ஆறுதலானவரோ, ஆத்துமங்களுக்கு மதுரமான விருந்தாடியே, பேரின்ப இரசமுள்ள இளைப்பாற்றியே, பிரயாசத்திற் சுகமே, வெய்யிலிற் குளிர்ச்சியே, அழகையிற் நேற்றாவே எழுந்தருளிவாரும், வெகு ஆனந்தத்தோடே கூடியிருக்கிற பிரகாசமே உமது விசுவாசிகளுடைய இருதயத்தின் உற்புணங்களை நிரப்பும்

*இதைப் பத்தியோடு உச்சரிக்கும் அந்தந்த விசைக்கும் உடு நாட் பலனுண்டு.

† இதைச் சத்திய இராசாங்களுக்குள் சமாதான முண்டாகப் பத்தியோடு செபித்தால் நாளொன்றுக்கு ௧௦௦-நாட் பலனுண்டு.—சு-ம். பத்திரநாதர்.

உம்முடைய தெய்விக மின்றியே மனிதரிடத்திற் குற்றமில்லாதது ஒன்றுமில்லை, அசுத்தமா யிருக்கிறதைச் சுத்தம் பண்ணும், உலர்ந்ததை நனையும், நோவா யிருக்கிறதைக் குணமாக்கும், வணங்காததை வணங்கப்பண்ணும், குளிரோ டிருக்கிறதைக் குளிர் போக்கும், தவறினதைச் செவ்வே நடத்தும், உம்மை நம்பின உம்முடைய விசுவாசிகளுக்கு உம்முடைய திருக்கொடைகள் எழையுங் கொடுத்தருளும். புண்ணியத்தின் பேறுகளையும், நல்ல மாணத்தையும், நித்திய மோட்சாநந்தத்தையும் எங்களுக்குத் தந்தருளும்.—ஆமென்சேசு.

நன்றியறிந்த தோத்திரம்.

சர்வேசுரா சுவாமீ, என்னை ஒன்றுமில்லா திருக்கையிலே மனுஷனாக உண்டாகினீரோ,—சுவாமீ உமக்கே தோத்திர முண்டாகக் கடவது.

நான் செய்த பாவங்களினாலே நரகத்துக்குப் போகக் கடனுண்டாயிற்றே, அந்தக் கடனை என்னால் உத்தரிக்கக் கூடாதென்று தேவரீர் மனுஷனாகப் பிறந்து பாடுபட்டு உத்தரித்தீரோ,—சுவாமீ உமக்கே தோத்திர முண்டாகக் கடவது.

அந்தப் புண்ணிய பலன்களை யெல்லாம் ஞானஸ்நான முகாந்தரமாக வெனக்குத் தந்தருளினீரோ,—சுவாமீ உமக்கே தோத்திர முண்டாகக் கடவது.

நான் ஞானஸ்நானம் பெற்றபிற்பாடு அநேகமுறை பாவங்களைச் செய்தேனே அந்தப் பாவங்களை யெல்லாம் பாவசுத்திற் தன முகாந்தரமாகப் பொறுத்து என்னை நரகத்திலே தள்ளாமல் மோட்சத்துக்குப் போகிறவழியிலே நிறுத்திக்கொண் டிருக்கிறீரோ,—சுவாமீ உமக்கே தோத்திர முண்டாகக் கடவது.

நீர் இன்றெனக்கு எண்ணிறந்த உபகாரங்களைச் செய்ததல்லாமலும் பசாசு எனக்கு நினைத்திருந்த அநேக பொல்லாப்புகளையும் விலக்கினீரோ,—சுவாமீ உமக்கே தோத்திர முண்டாகக்கடவது.

நான் இன்றுசெய்த பாவங்களெல்லாம் என்னினையிலேவரவும், அவைகளுக்காக நான் மெய்யான மனஸ்தாபப் படவும் உம்முடைய ஒத்தாசைக் கட்டினோ பண்ணியருளுஞ் சுவாமீ.

ஐபோன ஆத்துமசோதனை தொடங்கி இந்நேரமட்டுஞ் சிந்தனை வாக்குக் கிரியையினாலே செய்த பாவங்களை யெல்லாம் பத்துக் கற்பனைப் பிரகாரமாக நினைத்துக் கொள்ளத் தக்கதாகப் பத்துக்கற்பனையுந், திருச்சபைக் கட்டளையுஞ் சொல்லி ஆத்தம சோதனை செய்து பாவசங்கீர்த்தனை மந்திரஞ் சொல்லவும். கூ-ம். பக்கமுதல் கக-ம் பக்கம்வரைக்குங் கீரண்க.

மேலான உத்தம மனஸ்தாப மந்திரம்.

பரிபர வஸ்துவா யிருக்கிற சர்வேசுரா சுவாமி! தேவரீர் ஆண்டவர், நான் நீசனாயிருக்கிற அடிமை, இவ்வுடிமை அளவில் லாத சகல நன்மைச் சுருபியாயிருக்கிற தேவரீரைச் சட்டைப்பண்ணாமல் தேவரீருக்குப் பொருந்தாத பாவங்களைச் செய்தேனே சுவாமி! தேவரீருக் கேற்காத துரோகங்களை நினைத்தேனே சுவாமி! நான் செய்த பாவங்களினாலே சேசநாதசுவாமி தேவரீரைச் சிலுவையிலே அறைந்தேனே சுவாமி! தேவரீருடைய திருக்காயங்களை நிக்ஷரமாக அநேகமுறை நோகப்பண்ணினேனே சுவாமி! தேவரீர் பாடுபட்டுச் சிலுவையிலே அறையுண்டு கடினமான மரணத்தை அடைகிறதற்குப் பாலி நான் காரணமாயிருந்தேனே சுவாமி! நான் செய்த பாவங்களினாலே என்னுத்தமத்தைக் கெடுத்துப் பசாசுக்கு அடிமையாய்ப் போய் நரக பாதாளத்திலே விழுந்து என்றென்றைக்கும், எப்பொழுது மெப்பொழுதும், ஊழியுள்ள காலம் ஆறாத நெருப்பில் அவியாத கட்டையாய்க் கிடந்து வேகிறதற் கென்பேரிலே அளவில்லாத கடனைச் சுமத்திக் கொண்டேனே சுவாமி! இதினாலே நரகத்துக்குப் போவேன் என்கிற பயத்தைப் பார்க்கவும் மோட்சம் இழந்து போவேன் என்கிற சேதத்தைப் பார்க்கவும் அளவில்லாத சகல நன்மைச் சுருபியா யிருக்கிற தேவரீரைச் சட்டைப்பண்ணாமல் தேவரீருக்குப் பொருந்தாத பாவங்களைச் செய்தேன் என்கிறதினாலேயுந், தேவரீருக் கேற்காத துரோகங்களை நினைத்தேன் என்கிறதினாலேயும் மிகவும் மனநொந்து உத்தமமனஸ்தாபமாயிருக்கிறேன், எனக்கிதுவேமனஸ்தாபமல்லாமல் வேறேமனஸ்தாபமில்லை இதுவே துக்கமல்லாமல் வேறேதுக்கமில்லை, இந்தப்பாவங்களை யெல்லாம் அறிந்தேசெய்தேன், என் பாவங்களைப் பொறுத்தருளுஞ் சுவாமி, அறிந்தேசெய்தேன், என் பாவங்களைப் பொறுத்தருளுஞ் சுவாமி.

அறிந்துத் துரோகமாய்ச் செய்தேன், என் பாவங்களைப் பொறுத்தருளுஞ் சுவாமி, இனிமேல் ஒருகாலும் இப்படிப்பட்ட பாவங்களைச் செய்கிறதில்லையென்று கெட்டியான மனதோடே பிரதிக்கினை செய்கிறேன், பின்னையும் என்பலம்போதாதென்றிதினாலே சேசநாத சுவாமி பாடுபட்டுச் சிந்தனை திரு இரத்தத்தின் பலன்களைப்பார்த்து, என் பாவங்களைப் பொறுத்து எனக்கு மோட்சபாக்கியந் தருளுவீரென்று முழுமனதோடே நம்பியிருக்கிறேன்.

முதலோதி.—இவைகளைவல்லாம் என் பலத்தினாலே கூடாதே, அர்ச். தேவமாதாவே எங்களுக்குக் உம்முடைய திருக்குமாரனை வேண்டிக்கொள்ளும்,

துணைவர்.—ஆண்டவரா யிருக்கிற சேசுக்கிரிஸ்துவே, உலகத்தினுடைய பாவங்களைப் போக்குறெவரோ, எங்கள் பேரிலே தயவுசெய்யும்.

இப்படி மூன்றுவிசை சொல்லுகிறது.

அதற்குப்பின் பா-பிரி. விசுவாச மந்திரஞ் சொல்லவும்.

சேசநாதசுவாமி பாடுபட்ட தியானம்.

சர்வேசுரா சுவாமி, நிகரில்லாத தனையினாலே உலகத்தை மீட்டு இரட்சிக்கிறதற்காகத் தேவரீர் மனுஷனைப் பிறக்கவும், விருத்தசேதனப் படவும், பூதர்களினாலே புறக்கணிக்கப்படவும், குருத் துரோகியான பூதாசென்பவன் உம்மைக் கன்னத்திலே மூத்தஞ்செய்து காட்டிக்கொடுக்கப் படவும், தேவரீர் நயிறுகளினாலே கட்டுண்டு குற்றமில்லாத செம்மறிப்புருவைபோலேபலிக் கேவப்படவும், ஆளுசன், கைப்பாசன், பிலாத்தன், எரோதனை என்கிற இவர்களண்டைக்கு அவமானமாகக் கூட்டிக்கொண்டு போய் விடப்படவும் பொய்ச் சாட்சிகளினாலே குற்றஞ் சாட்டப்படவும், திருக்கூனத்திற் கைகளினாலேயுந் திருமேனியிற் கைகளினாலேயுந் அடிக்கப்படவும், திருமுகத்திலே துப்பப்படவும் தூஷணத்தினாலே நிந்திக்கப்படவும், முண்முடி தரிக்கப்படவும். மூர்ச்சிற் றடியால் அடிக்கப்படவும், திருமுகம் வஸ்திரத்தினாலே மூடப்படவும், திருத்தோளின் பேரிற் பாரமான சிலுவைமரத்தின் சுமத்திக் கபாலமலையெட்டுக்குங் கூட்டிக்கொண்டு

போசப்படவும், திருச்சட்டை யுரியப்படவும், இருப்பானிகளி னாலே அறையுண்டு இரண்டு கள்ளருக்கு நடுவிற் சிலுவையோடு உயர்த்தப்படவும், தாகத்துக்குப் பிச்சோடே கலந்த தேவதாழ்ச் சிப் பழத்தின் புளித்த இரசத்தைக் குடிக்கக் கொடுக்கப்படவும், திருவிளாவானது ஈட்டியாற் குத்தித்திறக்கப்படவும் திருவுளமா லீனோ சுவாமி, பாவியாயிருக்கிற அடியேன் இவையெல்லாம் பத் தியோடே தியானிக்க அதுக்கிரகஞ் செய்தருளும். தேவரீரு டைய அர்ச்சியிஷ்டை இந்த நிர்ப்பந்தங்களையும், சிலுவையையும் திருமாணுத்தையும் பார்த்து நரகவேதனையைவிட்டு அகற்றி அடி யேனை இரட்சித்து உம்முடைய வலது பாரிசத்திலிருந்த பச் சாத்தாபக் கள்ளனுக்குத் தந்தருளின மோட்ச பாக்கியத்தில் அடியேனையும் கூட்டிக்கொண்டு போகவுங் கிருபைபண்ணியரு ளும் சுவாமி. பிதாவோடேயும், இஸ்பிரீத்து சாந்துவேறேடேயும் சதாகாலஞ் சிவியருமாய் இராச்சிய பரிபாலனம் பண்ணுபிறவரு மா யிருக்கிற ஆண்டவரே.—ஆமென்சேசு.

சேசுக்கிறீஸ்துநாதரே சுவாமி, தேவரீர் சிலுவையிலே அறையுண்டிருக்கிறபொழுது, அளவில்லாத சுஸ்தினோவுகளை அதுபலித்தீரோ, விசேஷமாய் உம்முடைய திரு ஆத்தமத் திருச் சரீரத்தை விட்டுப் பிரியும்பொழுது யிருந்த அக்கத்தை அடைந் தீரோ; அந்தத் துக்கத்தைப்பார்த்துப் பாவியாயிருக்கிற அடியேன் சாகிதநரவாயிலே, உலகம், பசாசு, சரீர மென்கிற சத்துருக்களா லே என்னுத்தமத்துக்கு யாடுதொரு மோசம் வரவொட்டாமற் கிருபைபண்ணி யிரட்சியுஞ்சுவாமி.—ஆமென்சேசு.

பிதாவாகிய சர்வேசுரா ! தேவரீருக்கு உகந்த குமபுனுமா யெங்களுக்குக் கர்த்தருமா யிருக்கிற சேசுக்கிறீஸ்துநாதர் எங்க ளுக்காக இத்தனைப் பாடுகளைப் பட்டாரோ அவருடைய திருமுக த்தைப்பார்த்து எங்கள் பாவங்களைப் பொறுத்துக் கொள்ளுஞ் சுவாமி.

இப்படி மூன்றுவிசை சொல்லுகிறது.

ஐம்பத்து மூன்றுமணிச் செபம் துவக்குகிற வகையாவது.

அளவில்லாத சகல நன்மைச் சுலபியாயிருக்கிற சர்வேசுரா சுவாமி! நீசமனுஷருமாய் நன்றியுறியாத பாவிகளுமா யிருக்கிற அடியோர்கள் மட்டில்லாத மகிமைப் பிரதாபத்தைக் கொண்டிரு க்கிற தேவரீருடைய சக்தியிலே யிருந்து, செபம்பண்ணப் பாத்திர மாகாதவர்களா யிருந்தாலுந் தேவரீருடைய ஆளவில்லா த தவையை நம்பிக்கொண்டு, தேவரீருக்கு ஸ்துதி வணக்கமாக கும் அர்ச். தேவமாதாவுக்குத் தோத்திரமாகவும் ஐம்பத்துமூன்று மணிச் செபம் பண்ண ஆசையா யிருக்கிறோம். இந்தச் செபத் தைப் பித்தியோடே செய்து பராக்கிலாமல் முடிக்கத் தேவரீரு டைய தந்தாசைக் கட்டிபண்ணி யருளுஞ் சுவாமி.

சேசுக்கிறீஸ்துநாதரே சுவாமி, தேவரீர் சிலுவையிலே அறையுண்டிருக்கிறபொழுது, அளவில்லாத சுஸ்தினோவுகளை அதுபலித்தீரோ, விசேஷமாய் உம்முடைய திரு ஆத்தமத் திருச் சரீரத்தை விட்டுப் பிரியும்பொழுது யிருந்த அக்கத்தை அடைந் தீரோ; அந்தத் துக்கத்தைப்பார்த்துப் பாவியாயிருக்கிற அடியேன் சாகிதநரவாயிலே, உலகம், பசாசு, சரீர மென்கிற சத்துருக்களா லே என்னுத்தமத்துக்கு யாடுதொரு மோசம் வரவொட்டாமற் கிருபைபண்ணி யிரட்சியுஞ்சுவாமி.—ஆமென்சேசு.

சேசுக்கிறீஸ்துநாதரே சுவாமி, தேவரீர் சிலுவையிலே அறையுண்டிருக்கிறபொழுது, அளவில்லாத சுஸ்தினோவுகளை அதுபலித்தீரோ, விசேஷமாய் உம்முடைய திரு ஆத்தமத் திருச் சரீரத்தை விட்டுப் பிரியும்பொழுது யிருந்த அக்கத்தை அடைந் தீரோ; அந்தத் துக்கத்தைப்பார்த்துப் பாவியாயிருக்கிற அடியேன் சாகிதநரவாயிலே, உலகம், பசாசு, சரீர மென்கிற சத்துருக்களா லே என்னுத்தமத்துக்கு யாடுதொரு மோசம் வரவொட்டாமற் கிருபைபண்ணி யிரட்சியுஞ்சுவாமி.—ஆமென்சேசு.

பரிசுத்த கன்னியாஸ்திரீயா யிருக்கிற தேவமாதாவினுடைய பிரதான மகிமைகளைக் குறித்து மூன்று பிரதான புண்ணி யங்களைக் கேட்கிறது.

பிதாவாகிய சர்வேசுரனுக்குக் குமாரத்தியா யிருக்கிற பரிசு த்த தேவமாதாவே, எங்களிடத்திலே தேவ விசுவாசமென்கிற புண்ணிய முண்டாகிப் பலனளிக்கும்படிக்கு உம்முடைய திரு க்குமாரனே வேண்டிக்கொள்ளும்.—ஒரு-பிரி.

சுதனாகிய சர்வேசுரனுக்குத் தாயாயிருக்கிற பரிசுத்த தே வமாதாவே, எங்களிடத்திலே தேவநம்பிக்கை யென்கிற புண் ணிய முண்டாகி வளரும்படிக்கு உம்முடைய திருக்குமாரனே வேண்டிக்கொள்ளும்.—ஒரு-பிரி.

இஸ்பிரீத்து சாந்துவாகிய சர்வேசுரனுக்கு மிகவும் பிரிய முள்ளவனா யிருக்கிற பரிசுத்த தேவமாதாவே, எங்களிடத்தி

லே தேவபத்தி யென்கிற புண்ணிய முண்டாகி யதிகரிக்கும்படிக்கு உம்முடைய திருக்குமாரனை வேண்டிக் கொள்ளும்.—ஒரு-பிரி.

திரித்துவ தோத்திரஞ் சொல்லியபின்—ஒரு-பர.

*சந்தோஷத்தேவ இரகசியங்கள்.

முதல் தேவ இரகசியம்.

அர்ச்சிபசிஷ்ட கன்னிகையே, உம்முடைய கிட்ட சம்மனசுவந்து மங்களவார்த்தை சொன்னதினாலே அளவறுக்கப்பட்ட சந்தோஷத்தை யடைந்து அவர்வந்த காரியத்தையறிந்து மகா தாழ்ச்சியோடே அங்கோரம் பண்ணிச் சர்வேசுரனை உம்முடைய திருக்கர்ப்பத்திலே பின்னையாகத் தரித்தரே, சர்வேசுரனுக்கு நீர் மாதாவானீ னென்கிற சந்தோஷத்தைப் பார்த்து எங்களுக்காக மன்றாடிப் பத்தியினாலே யவரை நாங்க னெங்க ளிருதயத்திலெப்பொழுதும் வைத்திருக்கத் தக்கதாக உம்முடைய திருக்குமாரனாகிய அவரை வேண்டிக்கொள்ளும்.—பத்து-பிரி. ஒரு-திரி.

சம்மனசுக்களுக் கெல்லாம் பிரதான சம்மனசா யிருக்கிற அர்ச். மிக்கையென்கிற சம்மனசானவரோ, நாங்களைத்தனைப் பாலிகளாயிருந்தாலும் நாங்கள் வேண்டிக்கொண்ட இரத்தப்பத்து மணிச் செபத்தையும் அர்ச். தேவமாதாவின் திருப்பாதத்திலே உம்முடைய தோத்திரங்களோடே கூட ஒன்றாகக்கூட்டிப் பாத காணிக்கையாக வைக்க உம்மைப் பிரார்த்தித்துக் கொள்ளுகிறோம்.—ஒரு-பர.

* சந்தோஷத் தேவ இரகசியங்கள் ஆகான காலமுதல் தபசுகால பரியந்தமும், துக்கத்தேவ இரகசியங்கள் தபசுகாலத்திலும், மகிமைத் தேவ இரகசியங்கள் தேவனுயிர்த் தூயிற துவக்கி ஆகமனகால பரியந்தமுஞ் செபிப்பது தந்தியானாலும் அவைகளை யவரவர் பத்திக்குத் தக்காப்போலே எக்காலத்திலுஞ் செபிக்கலாம்.

இரண்டாம் தேவ இரகசியம்.

கன்னிகையாயிருக்கிற அர்ச். தேவமாதாவே, உமது சிநேகத்தால் உமக்குப் பந்துவாயிருக்கிற எலிசபேத்தம்மானே மினவப் போனபிபாது சர்வேசுரன் அவள் வீட்டிலே பண்ணின தயையைக்கண்டு அத்தியந்த சந்தோஷமானீரோ அந்தச் சந்தோஷத்தைப் பார்த்து இலவுகே சந்தோஷத்தை நாங்கள் சட்டைபண்ணாமல் ஞான சந்தோஷத்தின் இன்பமான இரசத்தைவருந் தித்தேடி யடையத்தக்கதாக உம்முடைய திருக்குமாரனாகிய அவரை வேண்டிக்கொள்ளும்.—பத்து-பிரி. ஒரு-திரி.

அர்ச். கபிரியேலென்கிற சம்மனசானவரோ, நாங்கள் எத்தனைப் பாலிகளாயிருந்தாலும் நாங்கள் வேண்டிக்கொண்ட இரத்தப் பத்துமணிச் செபத்தையும் அர்ச். தேவமாதாவின் திருப்பாதத்திலே உம்முடைய தோத்திரங்களோடே கூட ஒன்றாகக்கூட்டிப் பாத காணிக்கையாக வைக்க உம்மைப் பிரார்த்தித்துக் கொள்ளுகிறோம்.—ஒரு-பர.

மூன்றாம் தேவ இரகசியம்.

சம்மனசுக்களுடைய இரக்கினியே, உமது கன்னிசுத்தத்துக்குப் பழுதில்லாமல் உலக இரட்சகரான சேசநாதரைப் பெற்றதினாலே நீர் அனுபவித்த சந்தோஷ மெங்கள் வாக்கினுற் சொல்லிமுடியாதே, அந்தச் சந்தோஷத்தைப் பார்த்துப் பாலிகளாயிருக்கிற எங்களிருதயத்திலே அவர் ஞானவிதமாகவந்துபிறக்கத்தக்கதாக உம்முடைய திருக்குமாரனாகிய அவரை வேண்டிக்கொள்ளும்.—பத்து-பிரி. ஒரு-திரி.

அர்ச். இரபியேலென்கிற சம்மனசானவரோ, நாங்கள் எத்தனைப் பாலிகளாயிருந்தாலும் நாங்கள் வேண்டிக்கொண்ட இரத்தப் பத்துமணிச் செபத்தையும், அர்ச். தேவமாதாவின் திருப்பாதத்திலே உம்முடைய தோத்திரங்களோடே கூட ஒன்றாகக்கூட்டிப் பாத காணிக்கையாகவைக்க உம்மைப் பிரார்த்தித்துக் கொள்ளுகிறோம்.—ஒரு-பர.

நான்காம் தேவ இரகசியம்.

பரிசுத்த கன்னியாஸ்திரீயா யிருக்கிற அர்ச். தேவமாதாவே, கோவிலுக்குக் கர்த்தராயிருக்கிற உம்முடைய திவ்விய பிள்ளையைப்பெற்ற நாற்பதாநாள் கோவிலிற் கொண்டேபோய் அநாத் பிதாவுக்குக் காணிக்கையாக ஒப்புக்கொடுத்து மீட்டிக்கொண்டீரோ, அப்போது அவ்விடத்திலிருந்த மகாத்தொழக்கன் அவருடைய மகிமையை யறிந்து அவரை அநேகவிதமாகத் தேரத்திரம் பண்ணினபிதக்கண்டு மகா சந்தோஷப்பட்டமோ, அந்தச் சந்தோஷத்தைப்பார்த்துப் பத்திரமுதலான புண்ணியங்களினாலே பெருக்களாத்துமம் அவருக்கு யோக்கியமான கோவிலா யிருக்கத்தக்கதாக உம்முடைய திருக்குமாரனாகிய அவரை வேண்டிக்கொள்ளும்.—பத்து-பிரி. ஒரு-திரி.

அப்போஸ்தலர்களுக்குள்ளே பிரதான அப்போஸ்தலர்களா யிருக்கிற அர்ச். இராயப்போ, சின்னப்போ, நாங்கன் எத்தனையோ பாவிகளா யிருந்தாலும் நாங்கள் வேண்டிக்கொண்ட இந்தப் பத்திரமணிச் செபத்தையும், அர்ச். தேவமாதாவின் திருப்பாதத்திலே உங்களுடைய தோத்திரங்களோடேகூட ஒன்றாகக்கூட்டிப் பாதகாணிக்கையாக வைக்க உங்களைப் பிரார்த்தித்துக்கொள்ளுகிறோம்.—ஒரு-பர.

ஐந்தாம் தேவ இரகசியம்.

பாலோகத்துக்கு இராக்னியே, உம்முடைய பிள்ளையாகிய சேசநாதருக்குப் பன்னிரண்டு வயது நடக்கிறபோது மூன்றுகாள் அவரைக்காணாமல் மகா துக்கத்தோடு தேடி மூன்றுநாள் சாஸ்திரிகள் சபையிலே கோவிலுக்குள் அவரைக்கண்டு, பரிபூரண சந்தோஷத்தை யடைந்தீரோ, அந்தச் சந்தோஷத்தைப்பார்த்து நாங்க் கொருபோதும் பாவந்தா வலவாவிட்டுப் பிரியாமலிருக்கப் பண்ணியருளும், யாதொருகாலம் அஞ்ஞானத்தால் பாவம் பண்ணி யவரைப் பிரிந்தோமேயாகித் சிக்கிரமாகப் பச்சாத்தாபத்தினாலே அவரையண்டி அவரிடத்திலே அடியோர்கள் ஸ்திரமாயிருக்க உம்முடைய திருக்குமாரனாகிய அவரைவேண்டிக்கொள்ளும்.—பத்து-பிரி. ஒரு-திரி.

அப்போஸ்தலரா யிருக்கிற அர்ச். அருளப்போ, நாங்கன் எத்தனையோ பாவிகளா யிருந்தாலும் நாங்கள் வேண்டிக்கொண்ட இந்தப் பத்திரமணிச் செபத்தையும் அர்ச். தேவமாதாவின் திருப்பாதத்திலே உம்முடைய தோத்திரங்களோடேகூட ஒன்றாகக்கூட்டிப் பாதகாணிக்கையாக வைக்க உம்மைப் பிரார்த்தித்துக்கொள்ளுகிறோம்.—ஒரு-பர.

ஆதிதாநான அர்ச். மிக்கயேலே, தேவதூதர்களான அர்ச். கபிரியேலே, இரபயேலே, அப்போஸ்தலர்களான அர்ச். இராயப்போ, சின்னப்போ, அருளப்போ, நாங்கன் எத்தனையோ பாவிகளா யிருந்தாலும் நாங்கள் வேண்டிக்கொண்ட இந்த ஐம்பத்து மூன்றுமணிச் செபத்தையும், அர்ச். தேவமாதாவின் திருப்பாதத்திலே உங்கள் தோத்திரங்களோடேகூட ஒன்றாகக்கூட்டிப் பாதகாணிக்கையாக வைக்க உங்களைப் பிரார்த்தித்துக் கொள்ளுகிறோம்.—ஒரு-பர.

ஆக்கத் தேவ இரகசியங்கள்.

முதல் தேவ இரகசியம்.

அத்தியந்த தையயுள்ள அர்ச். தேவமாதாவே, உம்முடைய திருக்குமாரனாகிய சேசநாதர் அடிபட்டுச் சிலுவையிலே அறையுண்டதுபோலே நீர் அடிபட்டுச் சிலுவையிலே அறைபடாதிருந்தாலும் அவர் தம்முடைய திருச்சரீரத்தில் அதுபவித்த வாதைகளெல்லாம் நீரும்முடைய மனதில் அதுபவித்தீரோ, அவர் பூங்கர்வனத்திலே வங்கன் பாவங்களுக்காக மிகவுந்துக்கப்பட்டதினால் அங்குடைய திருச்சரீரமெல்லாம் உதிரவேர்வையாக வேர்த்ததை நினைத்து நீர் திரளாய்விட்ட கண்ணீரால் தரையை நனைத்துச் சொல்லப்படாத துக்கசாகரத்தில் அமிழ்ந்தீனீரோ, அந்தத் துக்கத்தைப்பார்த்துப் பாவிகளாயிருக்கிற நாங்கள் பண்ணின பாவங்களுக்காக மிகவும் அருது மனஸ்தாப்பப்பட்டுப் பாவவிமோசன மடையத்தக்கதாக உம்முடைய திருக்குமாரனே வேண்டிக்கொள்ளும்.—பத்து-பிரி. ஒரு-திரி.

சம்மனசிக்களுக் கெல்லாம் பிரதான சம்மனசா யிருக்கிற அர்ச். மிக்கயே லென்கிற சம்மனசானவரோ, நாங்க் எத்தனையோ

பாவிசனா யிருந்தாலும் நாங்கள் வேண்டிக்கொண்ட இந்தப்பத்து மணிச் செபத்தையும் அர்ச். தேவமாதாவின் திருப்பாதத்திலே உம்முடைய தோத்திரங்களுடே கூட ஒன்றாகக் கூட்டி பாத காணிக்கையாக வைக்க உம்மைப் பிரார்த்தித்துக் கொள்ளுகிறோம்.—ஒரு பர.

இரண்டாம் தேவ இரகசியம்.

புலோகத்துக்கு ஆண்டவனா யிருக்கிற அர்ச். தேவமாதாவே, தேவசபாவத்தைக் கொண்டிருக்கிற உம்முடைய திருக்குமாரன் சேசநாதர் நிஷ்ரே ராலே தானே இறுகக் கட்டப்பட்டு வலுவாய் அடிபட்டதினாலே அவர் திருச்சரீரமுழுதும் தழும்பும் உதிர்க்காயமுடியும் நீசச் சேவகருடைய அசுத்த வுமிழ்நீரால் அவர் திருமுகம் அழக் கடைந்ததுமா யிருக்கிறதைக் கண்டு துக்க சமுத்திரத்தில் அழந்தினீரோ அந்தத் துக்கத்தைப்பார்த்துஎங்கள் பாவங்களுக்கு வருகிற கடினமான ஆக்கினைகளை யெல்லாஞ் சர்வேசனரூக்கத் தக்கதாக உம்முடைய திருக்குமாரனை வேண்டிக்கொள்ளும்.—பத்து-பிரி. ஒரு-திரி.

அர்ச். கபிரியேலென்கிற சம்மனசானவனோ, நாங்கள் எத்தனைப் பாவிசனா யிருந்தாலும் நாங்கள் வேண்டிக்கொண்ட இந்தப் பத்துமணிச் செபத்தையும், அர்ச். தேவமாதாவின் திருப்பாதத்திலே உம்முடைய தோத்திரங்களுடே கூட ஒன்றாகக் கூட்டிப் பாதகாணிக்கையாக வைக்க உம்மைப் பிரார்த்தித்துக் கொள்ளுகிறோம்.—ஒரு பர.

மூன்றாம் தேவ இரகசியம்.

பொறுமைப் பிரவாக ஊருணியான அர்ச். தேவதாயாரோ, புலோக இராசாவாகிய உம்முடைய திருக்குமாரன் சேசநாதரை யூதர்கள் பரியாச இராசாவாக ஸ்தாபித்து, அவருடைய திருத்தலையிலே முன்முடிவைத்து அடித்ததினாலே முன்னுக்கரு குவினைப்பற்றி அவர் திருமுகத்தில் ஓடின இரத்தத்தை நீர் கண்டு அந்த முன்னுக்களெல்லாம் உம் திருதயத்திலே யூருருவினதாக மிகுந்த துக்கப் பட்டமோ அந்தத் துக்கத்தைப் பார்த்துப்

பாவிசனாயிருக்கிற நாங்களைக்கொண்டு எருதயத்திலிருக்கும் பாவமாகிய முன்னுக்களை உத்தம் மனஸ்தாபத்தினாலே பிரிங்கி யெறியத்தக்கதாக உம்முடைய திருக்குமாரனை வேண்டிக்கொள்ளும்.—பத்து பிரி. ஒரு திரி.

அர்ச். இரபியேலென்கிற சம்மனசானவனோ, நாங்கள் எத்தனைப் பாவிசனா யிருந்தாலும் நாங்கள் வேண்டிக் கொண்ட இந்தப் பத்து மணிச் செபத்தையும் அர்ச். தேவமாதாவின் திருப்பாதத்திலே உம்முடைய தோத்திரங்களுடே கூட ஒன்றாகக் கூட்டிப் பாத காணிக்கையாக வைக்க உம்மைப் பிரார்த்தித்துக் கொள்ளுகிறோம்.—ஒரு பர.

நான்காம் தேவ இரகசியம்.

புலோகத்துக்கு ஆண்டவனா யிருக்கிற அர்ச். தேவமாதாவே, உம்முடைய திருக்குமாரனாகிய சேசநாதரை யூதர்கள் கொல்லவேணுமென்று நிச்சயம்பண்ணி, அவருடைய திருத்தோளின் பேரிலே பாரமான சிலுவை மரத்தைச் சுமத்திக் கபாலமலைமட்டும் அவரைத் தள்ளிக்கொண்டு போகிறபோது நீருங்கூடத் துக்கப்பட்டு அழுதுகொண்டு போனீரோ, அந்தத் துக்கத்தைப்பார்த்துப் பாவிசனாயிருக்கிற நாங்களு மெங்களுக்கு வருகிறதுன்ப ஆக்கினையான சிலுவையை நல்லமனதோடு சுமந்துகொண்டு அவர் திருவடிமைப் பின்பற்றி நடக்கத்தக்கதாக உம்முடைய திருக்குமாரனாகிய அவரை வேண்டிக்கொள்ளும்.—பத்து-பிரி. ஒரு-திரி.

அப்போஸ்தலர்களுக்குள்ளே பிரதான அப்போஸ்தலர்களா யிருக்கிற அர்ச். இயாயப்போ, சின்னப்போ, நாங்களைத்தனைப் பாவிசனா யிருந்தாலும் நாங்கள் வேண்டிக்கொண்ட இந்தப் பத்துமணிச் செபத்தையும், அர்ச். தேவமாதாவின் திருப்பாதத்திலே உங்களுடைய தோத்திரங்களுடே கூட ஒன்றாகக் கூட்டிப் பாதகாணிக்கையாக வைக்க உங்களைப் பிரார்த்தித்துக் கொள்ளுகிறோம்.—ஒரு பர.

ஐந்தாம் தேவ இரகசியம்.

பாவிக்கு அடைக்கலமா யிருக்கிற பரமதாயாரோ, உம்முடைய திருக்குமாரன் சேசநாதலா யுதர்கள் சிவனவ மரத்தோ டி சேர்த்துச் சொல்லி ஸடங்காத கொடுமையாய் அவருடைய திருக்கைகளையும் கால்களையும் பாரவிரும்பாணிகளாற் கடாவி யிருக்கின்றாருக்கு நடுவே எடுத்து நாட்டின பின்பு, மகா ஆவமானத் துதி அவர் தொங்கி யிருக்கின்றதைக் கண்டதினாலே, மட்டி மட்டித் துக்கவியாருலப்பட்டோ, நீருமது மனதிலே அதுப வித்த அவருடையபிடைகளையுஞ், சிவனவையையும்பார்த்துப் பா லிகளாயிருக்கிற அடியோர்கள் அந்தத் திவ்விய மாதிரிகையைக் கைக்கொண்டு, செவ்வழிநடந்து பாவப்பொறுத்த லாபயத்தக் கதாக உம்முடைய திருக்குமாரனாகிய அவரை வேண்டிக்கொள் ளும்.—பத்து பிரி. ஒரு திரி.

அப்போஸ்தலரா யிருக்கிற அர்ச். அருளிப்போ, நாங்கள் எத்தனைப் பாவினா யிருந்தாலும் நாங்கள் வேண்டிக்கொண்ட இரத்தப்பத்மணிச் செபத்தையும் அர்ச். தேவ மாதாவின் திருப் பாதத்திலே உம்முடைய தோத்திரங்களோடே கூட ஒன்றாகக் கூட்டிப் பாத காணிக்கையாக வைக்க உம்மைப் பிரார்த்தித்துக் கொள்ளுகிறோம்.—ஒரு பர.

அதினாதரான அர்ச். மிக்கயேலே, தேவதுதர்களான அர்ச். கபிரியேலே, இரபயேலே, அப்போஸ்தலர்களான அர்ச். இராய ப்போ, சின்னப்போ, அருளப்போ, நாங்கள் எத்தனைப்பாவினா யிருந்தாலும் நாங்கள் வேண்டிக்கொண்ட இரத்த ஐம்பத்து மூன் றுமணிச் செபத்தையும், அர்ச். தேவமாதாவின் திருப்பாதத்திலே உங்கள் தோத்திரங்களோடேகூட ஒன்றாகக் கூட்டிப்பாதகாணி க்கையாக வைக்க உங்களைப் பிரார்த்தித்துக் கொள்ளுகிறோம்.— ஒரு பர.

மகிமைத் தேவ இரகசியங்கள்.

முதல் தேவ இரகசியம்.

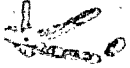
வருஷகாலமுங், குளிர்காலமு நீங்கிப்போக வசந்தகாலம் வருகிறதேபோலப்பிரசன்னமா யிருக்கிற மோட்சத்தினுடை யிருக்கினியே, உம்முடைய திருக்குமாரனாகிய சேசநாதர் பாபெட் மரித்த துக்ககாலத்துக்குப்பின் மூன்றாநாள் கல்லறையை விட் டெச் செயலாலாய்ச் சூரியனிலுங் காந்தியான கபசெளந்தரியகட ராய் உயிர்த்தெழுந்த அவரை நீர் கண்டதினாலே உமக்கு அள வற்ற மகிமை பொருத்திய சந்தோஷ காலம் வந்ததே, அந்த மகி மையைப் பார்த்து நாங்கள் பாவமாகிய மாணத்தவிட்டு ஞான விதமாய் உயிர்த்தெழுந் திருக்கத்தக்கதாக உம்முடைய திருக்கு மாரனை வேண்டிக்கொள்ளும்.—பத்து-பிரி. ஒரு-திரி.

சம்மனசுக்களுக் கெல்லாம் பிரதான சம்மனசா யிருக்கிற அர்ச். மிக்கயே லென்ற சம்மனசானவரோ, நாங்க் எத்தனைப் பாவினா யிருந்தாலும் நாங்கள்வேண்டிக்கொண்ட இரத்தப்பத் து மணிச் செபத்தையும் அர்ச். தேவமாதாவின் திருப்பாதத்திலே உம்முடைய தோத்திரங்களோடேகூட ஒன்றாகக் கூட்டிப் பாத காணிக்கையாக வைக்க உம்மைப் பிரார்த்தித்துக் கொள்ளுகி ரோம்.—ஒரு பர.

இரண்டாம் தேவ இரகசியம்.

அட்சயமும் பரிசுத்தமும் யிருக்கிற அர்ச். தேவமாதாவே, மட்டில்லாத மகிமையு மாறாத திருச்செயமுங்கொண்ட உம்மு டைய திருக்குமாரனாகிய சேசநாதர் உத்தானமாயின நார்பதாநா ன் வானவர் அணியாகச்சூழ அதிபிதாக்களோடே ஒட்டோலகரா ப்ப் பரலோகத்துக்கு ஆரோகண மாணதைக்கண்டு அத்தியந்த சந் தோஷமகிமை அடைந்திரே, அந்த மகிமையைப் பார்த்து இவ்வு லகத்திற் பாதேசிகளா யிருக்கிற நாங்கள் பரலோகத்தையே வரு ந்தி நாடிப் பரலோக பாக்கியமான மோட்ச ஆகந்தத்தைப் பெற த்தக்கதாக உம்முடைய திருக்குமாரனை வேண்டிக்கொள்ளும்.— பத்து-பிரி. ஒரு-திரி.

அர்ச். சபிரியேலென்கிற சம்மனசானவனோ, நாங்கள் எந்த னைப் பாவிகளா யிருந்தாலும் நாங்கள் வேண்டிக்கொண்ட இந்த பத்துமணிச் செபத்தையும், அர்ச். தேவமாதாவின் திருப்பாதத்திலே உம்முடைய தோத்திரங்களோடே கூட ஒன்றாகக் கூட்டிப் பாதகாணிக்கையாக வைக்க உம்மைப் பிரார்த்தித்துக் கொள்ளுகிறோம்.—ஒரு பா.

மூன்றாம் தேவ இரகசிபம்.

தேவ நன்மைகளாற் பூரிக்கப்பட்டவனுமாய் வாஞ்ஞர்களுக்கு அர்சியுமா யிருக்கிற அர்ச். தேவமாதாவே, உம்முடைய திருக்குமாரனாகிய சேகநாதருடைய சேஷர்களோடு நீர் தியானத்திலிருக்கிறபோது அக்கினி நாக்கு ரூபமாய் இஸ்பிரீத்துவர்த்து இறங்கிவந்து, உமது இருதயத்தையுஞ் சேஷர்களை இருதயத்தையுந் தேவ இஷ்டப்பிரசாதங்களினாலே நிரப்பினதினான். அத்தியந்த சந்தோஷமகிமை அடைந்தீரோ, அந்த மகிமையைப் பார்த்து இஸ்பிரீத்து சார்ந்துவின் வரப்பிரசாதத்தை நாங்கள் அடைந்து தேவ சிந்தத்தின்படியே நடக்கத்தக்கதாக உம்முடைய திருக்குமாரனை வேண்டிக்கொள்ளும்.—பத்து-பிரி. ஒரு-திரி.

அர்ச். இரபயேலென்கிற சம்மனசானவனோ, நாங்கள் எத்தனைப் பாவிகளா யிருந்தாலும் நாங்கள் வேண்டிக் கொண்ட இந்தப் பத்துமணிச் செபத்தையும், அர்ச். தேவமாதாவின் திருப்பாதத்திலே உம்முடைய தோத்திரங்களோடே கூட ஒன்றாகக் கூட்டிப் பாதகாணிக்கையாக வைக்க உம்மைப் பிரார்த்தித்துக் கொள்ளுகிறோம்.—ஒரு பா.

நான்காம் தேவ இரகசிபம்.

பூரிக்கப்பட்டத்தக்க யோக்கியமுமாய்ப் புண்ணியவழிக்கு மாதிரிகையுமா யிருக்கிற அர்ச். தேவமாதாவே, உமது திரு ஆத்மத் திருச்சரீரத்தை விட்டுப்பிரிந்து உம்முடைய திருக்குமாரன் சேகநாதருடைய திருக்காஞ் சேர்ந்த மூன்றாள் திவ்விய சூரந்த பரிமளவாசனம் மகா காந்தியு முடைந்தான உமது திருச்சரீரத்தோடு கூடக் கல்லறையைவிட்டு வாஞ்ஞருடைய பரிவார

ம்கூழ்ந்து மதுரமான காண சந்தேகங்கள் தொனிக்கப் பரலோகத்துக்கு எழுந்தருளி அத்தியந்த சந்தோஷ மகிமையடைந்தீரோ; அந்த மகிமையைப் பார்த்துப் பூலோகமென்கிற தூக்க சாகரத்திலே மிகுந்த ஆபத்துக்குள் இருக்கிற எங்களை உமது சிறுபாத டாட்சத்தினாலே நோக்கிப் பாவிகளாயிருக்கிற நாங்கள் மோகக் கண யோறத்தக்கதாக உம்முடைய திருக்குமாரனை வேண்டிக் கொள்ளும்.—பத்து-பிரி. ஒரு-திரி.

அப்போஸ்தலர் களுக்குள்ளே பிரதான அப்போஸ்தலர்களாயிருக்கிற அர்ச். இராயப்போ, சின்னப்போ, நாங்க னெத்தனைப் பாவிகளா யிருந்தாலும் நாங்கள் வேண்டிக்கொண்ட இந்தப் பத்துமணிச் செபத்தையும், அர்ச். தேவமாதாவின் திருப்பாதத்திலே உங்களுடைய தோத்திரங்களோடே கூட ஒன்றாகக் கூட்டிப் பாதகாணிக்கையாக வைக்க உங்களைப் பிரார்த்தித்துக் கொள்ளுகிறோம்.—ஒரு பா.

ஐந்தாம் தேவ இரகசிபம்.

நன்மைக்கடலுமாய் நம்பினவர்க்கு ஆதாரமுமா யிருக்கிற அர்ச். தேவமாதாவே, சிருஷ்டிக்கப்பட்ட சர்வ பொருள்களையும் பார்க்கச் சகல சுகிர்த்தங்களினாலே நீர் நிறைந்தலில் கரிக்கப்பட்ட வளாகையால் பரலோகத்துக்கு எழுந்தருளின வுடனே சகல அர்ச்சிய சிஷ்டிவர்களையும்விட அதிகமான மோக சம்பாவனை பெற்று, அர்ச். தமதிரித்துவத்தினால் வாஞ்ஞர்களுக்கெல்லாம் இராக்கினியாகக் கிரீடந்தரிக்கப்பட்டுச் சம்மனசுக்கள் மோக வாசிகள் எல்லே ருக்கும் மேலாக உயர்த்தி ஸ்தாபிக்கப்பட்டு, நித்திய பேரின்ப வாழ்வுநிறைந்த மகிமை யடைந்தீரோ, அந்தமகிமையைப் பார்த்து, நீரதுபலிக்கிற மோகாசந்த பாக்கியத்தில் ஓர் அற்பப் பங்கு பாவிகளாயிருக்கிற அடியோர்களும் பெறத்தக்கதாக உம்முடைய திருக்குமாரனை வேண்டிக் கொள்ளும்.—பத்து பிரி. ஒரு திரி.

அப்போஸ்தலரா யிருக்கிற அர்ச். அருளப்போ, நாங்கள் எத்தனைப் பாவிகளா யிருந்தாலும் நாங்கள் வேண்டிக்கொண்ட இந்தப் பத்துமணிச் செபத்தையும், அர்ச். தேவமாதாவின் திருப்

பாதத்திலே உம்முடைய தோத்திரங்களோடே கூட ஒன்றாகக் கூட்டிப் பாத காணிக்கையாக வைக்க உம்மைப் பிரார்த்தித்துக் கொள்ளுகிறோம்.—ஒரு பர.

அதிதாதான அர்ச். மிக்கயேலே, தேவனாதர்களான அர்ச். கபிரியேலே, இரபயேலே, அப்போஸ்தலர்களான அர்ச். இராயப்போ, சின்னப்போ, அருளப்போ, நாங்கள் எத்தனைப் பதவிகளாயிருந்தாலும் நாங்கள் வேண்டிக்கொண்ட இந்த ஐம்பத்து மூன்று மணிச் செபத்தையும், அர்ச். தேவமாதாவின் திருப்பாதத்திலே உங்கள் தோத்திரங்களோடே கூட ஒன்றாகக் கூட்டிப் பாதகாணிக்கையாக வைக்க உங்களைப் பிரார்த்தித்துக் கொள்ளுகிறோம்.—ஒரு பர.

நூற்று ஐம்பத்து மூன்று மணிச் செபஞ் செய்து முடிக்கிற வகையாவது.

அதிதாதான அர்ச். மிக்கயேலே, தேவனாதர்களான அர்ச். கபிரியேலே, இரபயேலே, அப்போஸ்தலர்களான அர்ச். இராயப்போ, சின்னப்போ, அருளப்போ, நாங்கள் எத்தனைப் பதவிகளாயிருந்தாலும் நாங்கள் வேண்டிக்கொண்ட இந்த நூற்று ஐம்பத்து மூன்று மணிச் செபத்தையும், அர்ச். தேவமாதாவின் திருப்பாதத்திலே உங்கள் தோத்திரங்களோடே கூட ஒன்றாகக் கூட்டிப் பாதகாணிக்கையாக வைக்க உங்களைப் பிரார்த்தித்துக் கொள்ளுகிறோம்.—ஆமென்சேக.

*அர்ச்சியசிஷ்ட தேவமாதாவின் பிரார்த்தனை.

சுவாமீ கிருபையா யிரும்.

கிறீஸ்துவே கிருபையா யிரும்.

சுவாமீ கிருபையா யிரும்.

*இதைப் பத்தி மனஸ்தாபத்தோடு சொல்லும்போ தெல்லாம் முந்தாறு நாட் பலனுண்டு.—இ-ம். சிசுஸ்து.—அ-ம். கிறேமேந்து

கிறீஸ்துவே எங்கள் பிரார்த்தனையைக் கேட்டருளும்.

கிறீஸ்துவே எங்கள் பிரார்த்தனையை நன்றாகக் கேட்டருளும்.

பரமண்டலங்களிலே யிருக்கிற பிதாவாகிய சர்வேசுவர, —எங்களுக்குத் தயைசெய்து இரட்சியுஞ் சுவாமீ.

உலகத்தை மீண்டு இரட்சித்த சுதனாகிய. சர்வேசுவர, —எங்களுக்குத் தயைசெய்து இரட்சியுஞ் சுவாமீ.

இஸ்பிரீத்து சாந்துலாகிய சர்வேசுவர, —எங்களுக்குத் தயைசெய்து இரட்சியுஞ் சுவாமீ.

அர்ச்சியசிஷ்ட தமதிரித்துவமா யிருக்கிற எகசர்வேசுவர, —எங்களுக்குத் தயைசெய்து இரட்சியுஞ் சுவாமீ.

அர்ச். மரியாயே,
சர்வேசுவரனுடைய அர்ச். மாதாவே,
கன்னியாஸ்திரிகளுக்குள்ளே உத்தம அர்ச். கன்னிகையே,
கிறீஸ்துவினுடைய மாதாவே,
தேவப் பிரசாதத்தின் மாதாவே,
மகா பரிசுத்த மாதாவே,
அத்தியந்த விரத்தியா யிருக்கிற மாதாவே,
பழுதற்ற கன்னியாஸ்திரியா யிருக்கிற மாதாவே,
கன்னிசுத்தம் கெடாத மாதாவே,
மகா அன்புக்குப் பாத்திரமாயிருக்கிற மாதாவே,
ஆச்சரியத்துக்குரிய மாதாவே,
சிருஷ்டிகளுடைய மாதாவே,
இரட்சகருடைய மாதாவே,
மகா புத்தியுடைத்தான கன்னிகையே,
மகா வணக்கத்துக்குரிய கன்னிகையே,
பிரகாசமாய் ஸ்துதிக்கப்பட யோக்கியமா யிருக்கிற கன்னி
சத்தியுடையவளா யிருக்கிற கன்னிகையே, [கையே,
தையுள்ள கன்னிகையே,
விசுவாசியா யிருக்கிற கன்னிகையே,
தம்மத்தினுடைய கண்ணடியே,
ஞானத்துக்கு இருப்பிடமே,
எங்கள் சந்தோஷத்தினுடைய காரணமே,
ஞான பாத்திரமே,
மகிமைக்குரிய பாத்திரமே,
அத்தியந்த பத்தியுடைத்தான பாத்திரமே, [புஷ்பமே,
தேவ இரகசியத்தைக் கொண்டிருக்கிற உரோச வென்றி
தாவீது இராசாவினுடைய உப்பரிகையே,
தந்தமயமாயிருக்கிற உப்பரிகையே,

எங்களுக்குக் கொண்டு

சொர்ன மயமா விருக்கிற ஆலயமே,
வாக்குத் தத்தத்தின் பெட்டியே,
பாலோகத்தினுடைய வாசலே,
விடியற் காலத்தின் நட்சத்திரமே,
வியாதிக்காரருக்கு ஆரோக்கியமே,
பாலிகளுக்கு அடைக்கலமே,
கஸ்திப்புகிறவர்களுக்குத் தேற்றாவே,
கீழ்ந்துவர்களுடைய சகாயமே,
சம்மனசுத்தனுடைய இராக்கினியே,
பிதாபிதிகளுடைய இராக்கினியே,
திர்க்கதரிசிகளுடைய இராக்கினியே,
அப்போஸ்தலர்களுடைய இராக்கினியே,
வேதசாட்சிகளுடைய இராக்கினியே,
ஸ்துதியருடைய இராக்கினியே,
கன்னியாஸ்திரிகளுடைய இராக்கினியே,
சகல அர்ச்சியசிஷ்டவர்களுடைய இராக்கினியே,
சன்மப் பாவ மில்லாம லுற்பவித்த இராக்கினியே,
மகா பூஜிதமான ஜெபமாலே இராக்கினியே,

எங்களுக்குக் கொண்டுக் கொள்ளும்.

உலகத்தின் பாவங்களைப் போக்குகிற சர்வேசுரனுடைய
செம்மறியப் புருவையாகிய சேசுவே,—எங்கள் பாவங்களைப் போ
க்கியருளுக்கு சுவாமீ.

உலகத்தின் பாவங்களைப் போக்குகிற சர்வேசுரனுடைய
செம்மறியப் புருவையாகிய சேசுவே,—எங்கள் பிரார்த்தனையைக்
கேட்டருளுக்கு சுவாமீ.

உலகத்தின் பாவங்களைப் போக்குகிற சர்வேசுரனுடைய
செம்மறியப் புருவையாகிய சேசுவே,—எங்களுக்குத் தயைபண்
ணி இரட்சியுஞ் சுவாமீ.

முதலோதி.—சேசுக்கீழ்ஸ்து நாநருடைய திருவாக்குத்
தத்தங்களுக்கு நாங்கள் பாத்திரமா யிருக்கத்தக்கதாக,

துணைவர்.—சர்வேசுரனுடைய பரிசுத்தமாதாவே எங்களுக்
காக வேண்டிக்கொள்ளும்.

பிரார்த்திக்கக் கடவோம்.

சுவாமீ முழுமனதோடே தண்டனாக விழுந்து கிடக்கிற இ
ந்தச் சூழ்மபத்தைப் பார்த்து முப்போதும் பரிசுத்த கன்னிகை
யான முத்திப்பேறுபெற்ற மரியாயியுடைய வேண்டுகலிஞலே
சகல சத்துருக்களின் சர்ப்பனைகளிலே நின்று பிரசுந்நாயத்

தயைசெய்து இரட்சியும், இந்த மன்றாட்டுக்களை பெல்லாம் எங்
களாண்டவரான சேசுநாதருடைய திருமுதத்தைப் பார்த்து எங்
களுக்குத் தந்தருளும்.—ஆமென்சேசு.

* சர்வேசுரனுடைய அர்ச்சியசிஷ்டமாதாவே இதோ உம்மு
டைய சரணமாக வோடிவந்தோம், எங்க எங்காங்கிலே நாங்
கள் வேண்டிக் கொள்ளுகிறதற்கு நீர் பராமுகமா யிராதேயும்,
ஆகிரவதிக்கப் பட்டவளுமாய் மோட்சமுடையவருமா யிருக்கிற
சித்திய கன்னிகையே சகல ஆபத்துக்களிலே நின்று எங்களைத்
தற்காத்துக்கொள்ளும்.

முதலோதி.—அர்ச். கன்னிகையே,நாளும்மை ஸ்துதிக்கக்
கிருபை செய்தருளும்,

துணைவர்.—உம்முடைய சத்துருக்களை வெற்றிகொள்ள
எனக்குச் சத்துவத்தைத் தந்தருளும்.

முதலோதி.—தேவன் தமது அர்ச்சியசிஷ்டவர்களில் ஆசை
வதிக்கப்பட்டவராய் இருக்கிறார்.

துணைவர்.—ஆமென்சேசு.

AVE MARIS STELLA.

அர்ச். தேவமாதாவுக்குத் தோத்திர
செபங்கள்.

சமுத்திரத்தி னட்சத்திரமே, சர்வேசுரனுடைய பூசிக்கப்
பட்ட மாதாவே, நித்திய கன்னிகையே, பாலோகத்தின் பாக்கிய
மான வாசலே.

* தேவமாதாவுக்கும் அர்ச்சியசிஷ்டவர்களுக்கும் பதிதராத்
சொல்லப்படுகிற நிறைதக்குப் பரிசுரமாக காலமே, பின்வாப்ப
பட்ட சிலுவாக்கியங்களோடு கிருபைதயாபத்து மந்திராந்தையும்,
சாயந்திரம், சர்வேசுரனுடைய அர்ச்சியசிஷ்ட மாதாவே இதோ
வம்முடைய, வென்னு மிந்த மந்திரத்தோடு மேற்படி வாக்கியங்
களையுஞ் சொன்னால் நானொன்றிற்கு 400-நாட் பலனுண்டு,
கூம். பத்திராதர்.

காபிரியேலென்கிற சம்மனிஸ்துடைய வாக்கிலேநின்ற பு
றப்பட்ட மங்கல வார்த்தையைக் கேட்டு ஏனையின் பெயரை
மாற்றி யெங்களைச் சமாதானத்திலே நிலைநிறுத்தும்.

ஆக்கினோக்குப் பாத்நிரமானவர்களுடைய கட்டுக்களை யவி
ழும்; குருடருக்குப் பிரகாசத்தைக் கொடும், எங்கள் பொல்லாப்பு
க்களைத் தள்ளும், சகல நன்மைகள் எங்களுக்கு வரமன்றும்.

நீரென்றுக்குத் தாயாரா யிருக்கிறீர் என்று காண்பியும், எங்
களுக்காக அவதரித்த உம்முடைய திருக்குமாரன் சேசநாதர்
உம்மாலே பெருக்கன் வேண்டிதேலைக் கேட்கக் கடவாராக.

உத்தம கன்னிகையே, எல்லாத்திறஞ் சாதுவே, நான்கள்
பாவங்களினின்று விடப்பட்டவர்களாகிச் சாதுக்களாகவுந், ருத்
முடையவராகவும் பண்ணியருளும்.

நாங்கள் சேசநாதரைத் தரிசித்து நிரந்தரம் களிகூர்ந்திருக்க
ச் சத்த நடக்கையைத் தந்து பயமில்லாத வழியிற் கூட்டிக்கொ
ண்டு போகவு மனுக்கிரகம் பண்ணியருளும்.

சர்வேசுரனடிய பிதாவுக்குத் தோத்திரம், உத்தம கிறிஸ்துவு
க்குப் பூசை, இஸ்பீரீத்து சாந்துவுக்கு மங்களம், இந்த மூன்றா
களுக்கு மொரோ யுத்தம தேவாராதலே யுண்டாகக் கடவது.—
ஆமென்சேசு,

* கிறிஸ்துவே, உம்மைச்சுமந்த வுதாரமும், நீர் அழுதுண்ட
கொண்கைகளும், பாக்கியம் பெற்றதங்களாமே.

மிசவும் யிருந்த மஹமுள்ள அர்ச், மரியாயே, ஒன்றான சர்
வேசுரனைப் பழுதற்ற கன்னியாயிருந்து உமதுகர்ப்பத்திலே பின்
னாயாகத் தரித்தோவாழ்க. அத்தேவ சந்னைக் குறையற்ற கன்னி
கையா யிருந்துகொண்டு பிறவித்துன்ப மில்லாமற் பெற்றீரோ
வாழ்க, அவரைப் பெற்றபின்னு மெப்போதும் பரிசுத்த கன்னி
யாஸ்திரீயா யிருந்தீரோ வாழ்க. சர்வேசுரனுடைய அர்ச், மாதா
வே, எங்களுக்காக வேண்டிக்கொள்ளும்.—ஆமென்சேசு.

* அர்ச். ஸூக்காககம் அதி, உஷம் வச. வேதவிளக்கம் சு-அதி
௯௦-ம் பிரிவு முதற்காண்க.

தேவ சுவையுந் திவ்விய கன்னிகையுமான சர்வேஸ்வரனு
டைய அர்ச், மாதாவே நீதியாதித்தனாகிய சேசுக்கிறிஸ்து உம்மி
டத்தி லவதரித்ததினாலே நீர்திக பாக்கியவதியுமாய்ச் சகல தோ
த்திரங்களுக்கும் பாத்நிரமுமா யிருக்கிறீர். நிர்ப்பாக்கியருக் குத
வியாயிரும். அழகிறபேர்களை அரவணையும், அல்லற்படுகிறவர்க
ளுக் கழுதலாலிரும், சர்வசனங்களுக்காகமுன்றும், பூசைசுப
க்காகப் பிரார்த்தித்துக் கொள்ளும். உம்முடையபேரிற் பத்தியா
யிருக்கிற ஸ்திரீ பூமான்களுக்காக மன்றும். உம்முடைய திரு
நாமத்தை, யாரார் கொண்டாடுகிறார்களோ அவர்க ளெல்லாரும்
உமது உபகாரத்தின் பலனை யடையக் கடவார்கள்.

சர்வேசுரா சுவாமீ! தேவரீனா ஸ்துதிக்கிறவர்களுக்கு வெ
குமானம் பண்ணுகிறீர். உம்முடைய திருவடியார்களுடைய மதி
மைகளாற் பூசிக்கப்படுகிறீர். தேவரீருடைய திருவடியார்களாகிய
அர்ச், இன்னுமியார், அர்ச். சவேரியா ரிவர்களுடைய புண்ணிய
ங்களை ஸ்துதிக்கிற நாங்க ளிவர்களுடைய விவக்கமுள்ள வேண்
தெவின் பலனைக்கண்டுகொள்ளத் தக்கதாகப் பிரசுந்தராய்த் தயை
புரிந்திராட்சியும், இந்த மன்றாட்டுக்களை யெல்லா மெங்க ளாண்ட
வரான சேசநாதருடைய திருமுகத்தைப் பார்த் தெங்களுக்குத்
தந்தருளும்.—ஆமென்சேசு.

MAGNIFICAT.

அர்ச். தேவமாதா சுவாமியைப் புகழ்த்து
வசனித்த பத்து வாக்கியங்கள்.

என்னாத்துமமானது ஆண்டவரை வணங்கித் தோத்திரம் ப
ண்ணுகிறது.

என் ளிரட்சனியமாகிய சர்வேசுரனிடத்தி லென்னாத்தும
மாநந்தமா யெழும்பி மன மகிழ்கின்றது.

தமது அடிமை யானவருடைய நீசத்தனத்தைக் கிருபாகடா
ட்சத்தாற் பார்த்தபடியினாலே, இதோ எல்லாரும் இக்கால முதல்
தலைமுறை தலைமுறையாக வெண்ணெப் பாக்கிய முள்ளவ ளென்
பார்கள்.

வல்லப மிக்கவர் தம்முடைய பெருமையுள்ளதுகளை யென்னிடத்திற் செய்தருளினார். மேலும் அவருடைய நாமமானது அர்ச்சிய சிஷ்ட நாமந்தானே.

தமக்குப் பயந்திருக்கிறவர்களுக்கே தலைமுறை தலைமுறை யாகத் தமது கிருபையைச் செய்வார்.

தம்முடைய கையின் பலத்தைக் காட்டித் தங்கள் தங்கனிரு தயத்தின் ஓசாரத்தினாலே கர்வமுள்ளபேர்களைச் சிதறப்பண்ணினார்.

பல முடைத்தானவர்களை யாசனத்தினின்று தள்ளித் தாழ்த்தவர்களை யுயர்த்தினார்.

பசித்திருக்கிறவர்களைத் தம்முடைய நன்மையினாலே நிரப்பித் தன்முள்ளபேர்களை வறுமையுள்ளவர்க ளாக்கினார்.

அபிரா மென்பவருக்கும் ஊழியுள்ள கால மவருடைய சுத பரம்பலாயாகிய வெங்கள் பிதாப் பிதாக்களுக்குச் சர்வேசுரன் கிருவுளம் பற்றின படியே.

தமது கிருபையை நினைத்துத் தம்முடைய தாசராகிய இசையால் சனங்களைப் பரிக்கிரகம் பண்ணினார்.

பிதாவுக்கும், சுதனுக்கும்; இஸ்பிரீத்து சாந்துவுக்கும், தோத்திரம் உண்டாகக் கடவது. ஆதியிலேயும், இப்பொழுதும், எப்பொழுதும், அநாதி சதாகாலமும், இருக்கும்படியே.—ஆமென் சேசு.

கிருபை தயாபத்து மஃகீம் மஹ்தும்

கக-ம் பக்கங் காண்க.

¶ அமலோற்பலியாஷ அர்ச். தேவமாதாவின் பிரதானமான ஐந்து மகிமைகளைக் குறித்து ஐந்து பிரியத்த மந்திரம் வேண்டிக் கொள்ளுகிற வகையாவது.

ச-வது.—பரலோகத்துக்கு இராக்கினியா யிருக்கிற அர்ச். மரியாயே, யெங்களுக்காக வம்முடைய திருக் குமாரனை வேண்டிக்கொள்ளும்.—ஒரு பிரி.

உ-வது.—புலோகத்துக்கு ஆண்டவனாயிருக்கிற அர்ச். மரியாயே யெங்களுக்காக உம்முடைய திருக்குமாரனை வேண்டிக் கொள்ளும்.—ஒரு பிரி.

க-வது.—சமுத்திரத்தி னுட்சத்திரமா யிருக்கிற அர்ச். மரியாயே, எங்களுக்காக வம்முடைய திருக்குமாரனை வேண்டிக் கொள்ளும்.—ஒரு பிரி.

ச-வது.—மூப்போதுங் கண்ணிகையான பரிசுத்தத்தனத்தைக் கொண்டிருக்கிற அர்ச். மரியாயே, யெங்களுக்காக வம்முடைய திருக்குமாரனை வேண்டிக்கொள்ளும்.—ஒரு பிரி.

இ-வது.—எங்கனா லளவதுக்கப் படாத ஞானப்பிரகாசத்தைக் கொண்டிருக்கிற அர்ச். மரியாயே, யெங்களுக்காக வம்முடைய திருக்குமாரனை வேண்டிக்கொள்ளும்.—ஒரு பிரி.

சயன ஆராதனை.

சர்வேசுர சுவாமி! மனுவர் சயனத்தா வினாப்பாற இராத் நிரகாலங் கட்டினையிட்டருளினீரோ, உமக்கே, தோத்திர முண்டாகக் கடவது. இன்றெனக்குச்செய்த சகல உபகாரங்களுக்கு முமக்குத் தோத்திரம்பண்ணி என்னுற் செய்யப்பட்ட பாவங்க ளையெல்லாம் பொறுத்தருள வேணுமென்று தேவரீரை மன்றாடுகிறேன். அவைகள் தேவரீருடைய அளவில்லாத மகிமைக்கும், நன்மைத்தனத்திற்கும் விரோதமா யிருக்கிறதினாலே முழுதுமவைகளை வெறுக்கிறேன், இந்த இராத்திரியிலே சடுதிமரணத்தினாலுந் துர்க்கனவு முரலான பசாசு சேரத்தன்களாலு மடியேனுக்கு மோசம்வரவொட்டஊழ் காத்துக்கொள்ளும், ஆ! என் சேசுவே, என் னிரணவேளையிலே யுமது இஷ்டப்பிரசாதத்தோ டிருந்து உமது கௌவையை யாவலோடு தழுவி யுயிர்விடவும் உமதிராச்சிபத்தி லும்மோடு நிரந்தரம் அடியேன் இனாப்பாறவுங் கிருபைசெய்தருளும்.—ஆமென்சேசு.

நித்தினா யொழுக்கம்.

¶ நித்தினா செய்யப்போகையில் உன் பகிக்கையைக் கல்லறையாக எண்ணி, நித்திரைசாயலாக மரணம் எத்தனை வினாவாய் வரலாமென்றும் அப்போது உலக சுத வெருமா ன எண்ணங்கொல்லாம் எவ்விதமாமென்றற்கு சித்திப்பாய், சயன வினாப்பாற்றியாற் சுவாமிக்குப் பணிபுரிய அதிக சத்தியுண்டாக உன் சயனத்தை யவர் அமல திருவுளத்தாகுத் தாயமனதோடே ஒப்புக்கொடு. நித்தினாயிலே நீ விடுஞ் சு

வாசமெல்லாம் நித்திரையற்ற பரமனாதரும் மற்றப் பரலோக வாசிகளும் இடைவிடாது செய்யுந் தோத்திரத்துக்கு ஒப்பாக வேண்டுமென்று விரும்பி உன்னிரட்சகருடைய திருக்கரத்தில் உறங்குவதாக எண்ணுவாய்.

*சேசமரியாயே, குசையே, என் கடைசி அவஸ்தையில் எனக்கு உதவியெய்தருளுங்கள்.

நீ படுக்கையிற் சென்றபின் நித்திரை வரவிட்டாலும் அல்லது கொஞ்சந் தூக்கியபின் நித்திரை யகன்றாலும் மறுபடி நித்திரையிடிக்கிற வரையில் செய்யவேண்டியது: “க-வது. செபமாலே சொல்லுகிறது. உ-வது. சாவு தீர்வை நாக மோட்சத்தைக்குறித்துத் தியானிக்கிறது. கூ-வது. உத்தரிப்பில் வேதனைப்படுகிற ஆத்துமாக்களுக்காக வேண்டிக்கொள்ளுகிறது. ச-வது. பொது அல்லது தனி ஆத்துமசோதனைப் பண்ணுகிறது. ஞ-வது. சீவியத்தைச் சீர்படுத்தி நித்திரைத் தை உறுதிபண்ணிக்கொள்ளத் தருந் உபாயங்களை யோசிக்கிறது. க-வது. நாகத்தில் ஆத்துமாக்கள் படுக்கொடிய உபாதைகளை நினைத்துச் சேகராதர்பூங்காவளத்தில் கொண்ட அகோர நடுக்கம் பயம் உபாதைகளை நினைக்கிறது. எ-வது. அர்ச்சியசிஷ்டர்கள் சம்மனசுக்களோடு தனிமையுயிருப்பதாக வெண்ணி அவர்களோடு சம்பாஷணைபண்ணுகிறது. அ-வது. தனங்களுக்குக் கர்த்தராயிருக்கிற தேவனே நீர்பரிசுத்தர்பரிசுத்தர், பரிசுத்தராயிருக்கிறீர், உமது மகத்துவம் பொருந்திய மகிமைப் பிரதாபத்தால் வானமும் பூமியும் சம்பூரணமாயிருக்கின்றன. என்னைப்படைத்த பிதாவுக்கும், என்னை இரட்சித்த சுதனுக்கும், எனக்கானந்த உபசாரதியாகிய இஸ்பிரீத்து சாந்துவுக்கும், எனறென்றைக்கும் எல்லாப் படைப்புக்களாலும், ஸ்தோத்திர முண்டாகக் கடவது. என் சீவிய கர்த்தாவே, சேசவே வாழி” என்னு மிப்படிப்பட்ட மனவல்லயச் செபங்களையுஞ் செபிக்கவும்.

இதனை பிறகு கடைசி வேண்டிதல் சொல்லவும்.

மட்டில்லாத சருபியாயிருக்கிற. மற்றதும்,

உகம் பக்கங் காண்க.

*இஹைதப் பத்தியோடு உச்சரிக்கும்போதெல்லாம் ௧00-நாட்பலனுண்டு.

இரண்டாம் வகை காலச் செபம்.

பிதாவுடையவும் சுதனுடையவும் இஸ்பிரீத்து சாந்துடையவும் நாமத்தினுலே.—ஆமென்சேசு.

திரிகாலச் செபஞ் சொல்லவும்.

இஹே இருளின் திரை நீங்கப் பிரகாசக் கிரகந் தோன்றுகின்றது, பரலோக பூலோக பாதாள மென்னப்பட்ட லுன் மலகங்களிலும் அடங்காத தேவாதி தேவனே! நான் இருகரங்குவித்து மெத்த தாழ்ச்சியோடு உம்மை நமஸ்கரிக்கிறேன். சர்வ இன்பத்தின் ஊருணியே! நித்திய சந்தோஷத்தின் வெள்ளமே! நான் உம்மை ஆவலாய்த் தாவி வணங்குகிறேன். தேவரீர் பழைய தற்பாட்டிலும் புதிய ஏற்பாட்டிலும் சொல்லியதெல்லாம் உயிருக்கொட்டி விசுவசிக்கிறேன். என் ஏக நித்திய ஆஸ்தியே! என்னை யுண்டு பண்ணின கர்த்தோ! உமதுபேரில் நான் கொண்டிருக்கிற அன்பினால் உமது பாதத்தில் உயிராவிட ஆசிக்கிறேன். என்னேக நம்பிக்கையே! என்னல்ல இராசாவே! தேவரீருடைய தோத்திரத்துக்காக என் இரத்தமெல்லாந் சிந்த ஆசிக்கிறேன். நீ எனக்குச் செய்த என்னை முடியாத நன்மைகளுக்காக நான் தூசியோடு தூசியாய்த் தாழ்ந்து, பப்பத்தி பட்சத்துடனே உமக்கு நன்றியறி ச தோத்திரம் பண்ணுகிறேன். சம்மனசுக்களோடும், அர்ச்சிய சிஷ்டவர்களோடும் தேவரீரைத் துதிக்க இச்சிக்கிறேன். உலகத்திலுள்ள சகலத்தையும் வீட்டு உம்மை அபேட்சையாய்க் கைக்கொள்ள விரும்பங் கொள்ளுகிறேன், என் பஞ்சேந்திரியங்களின் பலமெல்லாந் கொண்டு, புத்தி மனது நினைவை முழுதும் பிரயோகம் பண்ணித் தேவரீரை யென் கண்ணுந் கண்டாற் போல உமது பாதத்தில் விழுந்து உமது சமூகத்தில் உல்லாசிக்கத் தேடுகிறேன். படைக்கப்பட்ட வஸ்துக்கள் பேரில் நாகுகிற நாட்டத்தைவிட்டுச் சீவிய ஊருணியாகிய உம்மையே நோக்கி நாகுகிறேன். பூலோகத்திலுள்ள வஸ்துக்களைக் கொண்டு உம்மைத் துதிக்கிறேன். சகல யுகங்களின் கர்த்தோ! பூலோக ஆரம்பத் தொடங்கி யிதுவரையில் செய்யப்பட்டதும், இனிச் செய்யப்படப் போகிறதுமான பலிகளையும், துதிகளையும், உமக்கு ஒப்புக் கொடுக்கிறேன். ஊருவன, நடப்பன, பறப்பனவற்றோடு

உம்மை வாழ்த்தி உம்மில் உறைய ஆசைப்படுகிறேன். இன்று நான் யாதோர் பாவத்தில் விழாமலிருக்கப் பண்ணியிருந்து சுவாமீ. தந்திர மயக்கங்களில் நின்றென்னை மீட்டருளும், எனது கிரியைகள் நினைப்புகள் யாவும் உமது ஊழியத்திற் செலுத்தப்பட அதுக்கிராசுஞ் செய்தருளும், நான் உம்மில் மூழ்கிப்போகவும், உமது வரப்பிரசாதங்கள் என்னிருதயத்தில் ஏராளமாய்ப் பாயவுஞ் செய்தருளும். உபவாச ஒதுத்தலால் நான் உமது திருக்கற்பனைகளை அதுசரிக்கப் பண்ணியிருளும். என் சந்தோஷ வெள்ளமே! எனக்குத் திருப்பதியான ஆஸ்தியே! என் ஆனந்த மோட்சமே! வேதம் என்னிடம் வந்து உறையவும், உமது இஸ்பிரீத்து சாந்து சம்பூரணமாய் எனக்கு அகப்படவும், உலக காரியங்கள் எனக்குக் கசப்பாகத் தோன்றவுஞ் செய்தருளஞ் சுவாமீ! ஆன் இந்நாளிற் செய்யுங் கருமங்களையும், விதிஞ் சுவாசங்களையும் நடக்கும் நடைகளையும், நினைக்கும் நினைவுகளையும் தேவரீருக்கு ஒப்புக் கொடுக்கிறேன். ஆகாசத்தில் அண்டகோனங்களும், பூமண்டலத்தில் சமுத்திரங்களும், பாதாளத்தில் அரும் பொருள்களும் உம்மால் அசைவுபெற்று உமது சித்தப்பிரகாரம் ஆகிறது போல என் சித்தம் புத்தி ரூபகம் பஞ்சேந்திரியங்கள் யாவும் உம்மில் ஆடப் பண்ணியிருளும். மோட்சத்தில் தேவமாதா, சம மனசுக்கள், அர்ச்சிய சிஷ்டவர்களால் உமக்கு எழீர்த்திரம் புக முண்டாஹிதோ, பூலோகத்தில் நடக்குந் தேவபலிகளாலும், அருந்தவத்தோருடைய செபங்களாலும் உமக்கு எவ்வளவு தோத்திரம் உண்டாகின்றதோ அம்மாதிரிம் வணக்கம் துதி, நீசவஸ்துவாகிய என்னால் இன்று உமக்கு உண்டாக ஆசிக்கிறேன். என் புத்தி நினைவு கொண்டமட்டும் உம்மை என்னுக்குள் அடக்கி அனுபவிக்க அணுகடந்த விருப்பம் கொள்ளுகிறேன். பனுவள்ள மாமிசத்தோடும் விகாரம் கொண்ட தத்துவங்களோடும், இப்பாக்கியம் எனக்குக் கிடைக்கா தென்கிறதினால் என்னுயிரை விட்டாகிலும் உம்மில் மூழ்கி ஆனந்த வெள்ளவாரியாயிய உம்மில் அமிழ்ந்த அபேட்சிக்கிறேன். கருணாகர கடவுளே! என் கடந்த இலட்சணமுள்ள சர்வேஸ்வரோ! என்னே கம்பிக்கையே! கடந்த காலத்தில் நான்செய்த தப்புறைகளை மன்னியும், நான் உமது அருளைக்கொண்டு செய்த அற்பப் புண்ணியங்களை உமக்கு ஒப்புக்கொடுக்கிறேன். நீர் செய்த சகல உபகாரங்களுக்

குக் கைம்மாறாக உமது நேசத்திருக்குமாரனின் பேறு பலன்களை எல்லாம் எனதுசொந்த ஆஸ்திபோலெடுத்து உமக்களிக்கிறேன். நிசங்காலத்தில்விசேஷமாய் இன்றுநான்செய்யும் நற்சாரியங்களை யெல்லாம் உமது திருப்பாதத்திற் காணிக்கையாக வைக்கிறேன். இன்று எனக்கியாதோர் பிசுருவராமற் காத்தருளஞ் சுவாமீ. ஏதிர்காலத்தி் லென்னவருமோ அறியேன். என் தூர்ப்பலத்தால் வருங்காலத்தில் நான் மோசம் போகாமல் என்னுயி முழுதும் நானுமது ஊழியத்தில் நான் கழித்து வரும்படி அதுக்கிரகிற் தருளஞ் சுவாமீ.—ஆமென்சேச.

கக-மணிச்செப மற்றதும் கக-ம். பக்கங்காண்க.

இரண்டாம் வகை காலேச் செபம்.

பிதாவுடையவுஞ், சுதனுடையவும், இஸ்பிரீத்து சாந்துடையவும், நாமத்தினுலே.—ஆமென்சேச.

திரிகாலச் செபம் செபிக்கவும்.

ஆனந்த சந்தோஷம் கொண்டு பரலோகத்தி் லிருக்கின்ற சம்மனசுக்களே! பூமண்டலத்தி் லிருக்கிற சகலமான படைப்புக்களே! ஆண்டவனே! துதித்து நமஸ்காரம்பண்ண என்னுடனே வாருங்கள். ஆண்டவரே! நானென் பாவங்களைச் சந்திர்த்தனம் பண்ணிக்கொண்டு நீர் எனக்குச் செய்த எண்ணிறந்த உபகாரங்களைப் புத்தியில் நினைத்துக் கொண்டபயபத்தியோடே நடுநடுவித் தூசியோடு தூசியாய் உமது தெய்வ சந்தியிலே விழுந்து உம்மை ஆராதித்து நமஸ்காரம்பண்ணுகிறேன். ஆண்டவரே! நீரோபெரிய தேவனுமாய், என்னை யுண்டுபண்ணினவருமாய் எல்லாச் சந்தோஷங்களுக்கும், கன்மைகளுக்கும் ஊருணியுமாய், உண்மையின் உப்பரிசையுமா யிருக்கிறீர். உலகத்தின்பேரி் லிருக்கப்பட்ட சகல கனிதர்களுக்கும், அமுது கொடுத்து அவர்கள் பாவங்களை அடிக்கடி பாராட்டாமல் பொறுத்து ஆண்டு வருகிறீர். பூமியின் ஆழங்களையும், உமது திருக்கண்கள் பார்க்கின்றன. சமுத்திரமும் உம்முடையது, வெட்டாந்தரமும் உமதுகரம் உருவாக்கினது. நீர்என்னுடையகடவுள், நான்உமது நிருஷ்டிப்பும், உமது மேய்ச்சலின் ஆடுமாயிருக்கிறேன். நீரென்னை யுருவாக்கின நான்

முதற்கொண்டு இதுவரைக்கும் என் பாவங்களினாலே நான் தா
தில் விழாமற் காப்பாற்றி உமது ஆணைகடந்த இரக்கத்தால் என
க்குச் செய்த உபகாரங்களுக்காகவும், வீசேஷமா யின்றுசெய்த
கன்மைகளுக்காகவும், என் சத்துவங் கொண்டமட்டும் அன்போ
பெணிந்து உமக்கு நன்றியறிந்த தோத்திரம் பண்ணுகிறேன்.
இதுவரையில் என்சொந்த தூர்ப்பலத்தினாலேயும், புத்தியின் கெ
டுதியினாலேயும், பாவப் பழக்கங்களினாலேயும், நாளை யெனக்
குத் தேடிக்கொண்ட ஆபத்தில்நின்று இரட்சித்ததற்காக உம்மை
வாழ்த்தித் துதிக்கிறேன். இந்த இராத்திரிவரையிலே யென்பாவ
ங்களாக்குச் சரியான தண்டனை யிடாமல் என்னை நிலை நிறுத்தி
உயிர்வாழ வைத்ததற்காக உமது தெய்வ சந்திதியிலே என் பஞ்
சேகத்திரியங்களையும், உன்னித்திரியங்களையும், ஒலிக்கிக்கொண்டு
பட்ட வியைத்துடனே என் கிரியைகளை உமது பாதத்தில் வை
த்து உம்மை வாழ்த்திப் போற்றிப் புகழ்ந்து என் நீசத்தனத்துக்
குத் தக்க பிரகாரம் உமக்கு நன்றியறிந்த தோத்திரம் பண்ணுகி
றேன். நானினிவாழப்போகிற வாழ்நாட்டினையும், அதிற் செய்யப்
போகிற கிரியைகளையும், உமக்கொப்புக் கொடுக்கிறேன். உலகத்
தில் தருமாத்துமாக்கள் செய்யுஞ்செய்தவப் புண்ணியங்களையும்,
உலகத்தில் பல்பீடங்களில் உமக்கிடப்படுகிற உத்தமமான தெய்
வபூசைகளையும், நமஸ்காரம் பொருத்திய கைவெத்திடுங்களையும்,
இதினியித்திவத்துக் காகவே யும் கொப்புக் கொடுக்கிறேன்.
நான் தேவரீருக்குச் செய்ய வேண்டியதுமாய், என் னிர்ப்பாக்கி
யத்தி னியித்தம், என்னாற் செய்யக் கூடாததுமான கடமைகளு
க்காகப் பரலோகத்தில் உமதுதெய்வ சந்திதானத்திலே உமதுதா
தர்கள் உமது பாதத்திலே வைக்குங் காணிக்கைகளை யும்கொப்
புக் கொடுக்கிறேன். இதுவரை லென்னைக் காப்பாற்றியது
போல இந்த இராத்திரி காலத்திற் மென்னைக்காப்பாற்ற மெத்த
பத்திப் பற்றாதலோடு உம்மைப் பார்த்து மன்றாடுகிறேன். லெனி
யாபத்துகளில் நின்றும், தூர்க்களவு முதலான சொந்தனைகளில்
நின்றும் என்னை இந்த இரக்காலத்தில் இரட்சித் தருளும். என்
போப் படைத்த பிதாவே! எனக்குமது திருக்கா ஆசீர்வாதத் தக்க
ருளும். தேவசுத்தனே என்னைக் கையேற்றுக் கொள்ளும். என்னை
ஆதரித்துக் காப்பாற்றும். இஸ்பிரீத்து சாந்துவே ! என்னைச் சக
லமான ஆபத்துக்களிலும், நின்ற காப்பாற்றி யருளும்.

அர்ச். தேவமாதாவே! பாவிதருக் கடைக்கலமே, என் னை
லதாயே! எனக்காக அடைந்துத்த உபகாரங்களுக்காக உம்மைப்
புகித்து உமக்கு நன்றி யறிந்த தோத்திரம் பண்ணுகிறேன்.

சகல சம்மனசுக்களே ! சகல மோட்சவாசிகளே ! உங்களை
நமஸ்கரித்து இந்த இரவில் எனக்கு ஒத்தாசையாக வர உங்களை
மன்றாடுகிறேன்.

என் காவலான சம்மனசானவரே! நான் பேர்க்கொண்ட அர்ச்
சியசிக்ஷாவரே! (பெயரை யுச்சரிக்கவும்.) உங்களை நமஸ்கரிக்கி
றேன், இந்த இராத்திரி காலத்தில் எனக் குதவியாக வாருங்கள்.
—ஆமென்சேசு.

ஐப்பத்து மூன்றாமணிச் செபம் மற்றதும் உக்-ம் பக்கங் காண்க.

ALMA REDEMPTORIS.

ஆகமனகால முதல் ஞாயிறு தொடங்கிக்

கர்த்தாபிறந்த திருநாளுக்கு முன்னாள் மட்டுஞ் சொல்லத்
தகுஞ் செபம்.

இரட்சுருடைய பரிசுத்தமாதாவே! ஏகம் வழியான பரக
திவாசலே, சமுத்திரத்தின் தாரகையே, பாவத்தில் வீழ்ந்தவர் எ
ழுந்திருக்கப் பரிதபிக்கையில் உமது வேண்டதலால் உதவி யரு
ளும். உலகத்தியல்பு அதிசயிக்க உம்மைப் படைத்தவரைப் பெ
ற்றதாயே, பெறுமுன்னும் பெற்றபின்னுங் கன்னிகையே, தேவ
னாதனுடைய மங்களவாய் மொழியைக் கேட்டுப் பாவிகன்பேரில்
இரக்கமாயிரும்.

முத.—ஆண்டவருடைய சம்மனசானது மரியாய் யுடனே
விசேஷஞ் சொல்லிற்று.

துணை.—அவன் இஸ்பிரீத்து சாந்துவினாலே கர்ப்பினியா
னாள்.

பிரார்த்திக்கக் கடவோம்.

சர்வேசுரா சுவாமி சம்மனசு சொன்னதினாலே, —மற்றதும்.
—(ச-ம்.) பக்கங்காண்க.

இசு காணிக்கைமாதா திரு. பின் சொல். செபம்.

கர்த்தர் பிறந்த திருநாளுக்குப்பின்
சொல்லத்தகுஞ் செபம்.

இரட்சகருடைய பரிசுத்த மாதாவே.—மற்றதும். இசு-ம். ப
க்கங் காங்க.

முதலோதி.—திருப்பேறு பெற்றபின்னுஞ் சிதையில்லாத
கன்னிகையே,

துணைவர்.—சர்வேசுரனுடைய தாயாரே, எங்களுக்காக மன்
றும்.

பிரார்த்திக்கக்கடவோம்.

சர்வேசுரா சுவாமீ பாக்மியவதியான ஆர்ச். மரியாயி யுடைய
கன்னிமை குன்றாத திருக்கருப்பத்தினாலே மறுக்குவதற்கு நித்
திய இரட்சகனின் சம்பாவனையைத் தந்தருளினீரே, எங்கள்சீவ
காரணான சேசக் கிறிஸ்துவை எங்களுக்குத் தந்தருளின அந்
தத் தேவதாயார் எங்களுக்காகத் தேவரினாக் டெட்டு மன்றாட்டுக்
களின்பலனே எங்கள் அவசரங்களிலே நாங்கள் கண்டுகொள்ளத்
தக்கதாகத்தேவரினாவேண்டிக் கொள்ளுகிறோம்.—ஆமென்சேசு.

AVE REGINA COELORUM.

காணிக்கைமாதா திருநாளுக்குப் பின்

பெரிய புதன்கிழமை சாயங்காலமட்டுஞ் சொல்லுஞ்
செபம்.

பாலோகத்துக்கு இராக்மியே வாழ்க, சம்மனசுக்களுக்கு
இறைவியே வாழ்க, உலகத்தைப் பிரகாசிப்பிக்கவந்த பரஞ்சோ
தியாயிடி கர்த்த மொழுந்தருளின திரு வாசிலே வாழ்க, தேவகனி
யைத்தந்த தாய்மையான திவ்ய பூங்கொடியே வாழ்க, சகல
கன்னியாஸ்திரீகளிலும் மகிமை பொருந்திய அதிசவுந்தரியருப
லாவர்ணியகன்னிகையே களிகடரும், ஆராதனைக்குப் பாத்திரமா
ன வுமுடைய திருக்குமானிடத்தி லெங்கள் பாவப்பொறுத்த
லக்காக மன்றும்.

பெரிய. புதன். துவக்கி பெரியசனி. சொ. செபம். இசு

முதலோதி.—ஆர்ச். கன்னிகையே நானும்மை ஸ்துதிக்கக்
கிருபை செய்தருளும்.

துணைவர்.—உம்முடைய சத்துருக்களை வெற்றிகொள்ள
வெனக்குச் சத்துவத்தைத் தந்தருளும்.

பிரார்த்திக்கக்கடவோம்.

தயாபா சர்வேசுரா சுவாமீ! எங்கள் தூர்ப்பலத்துக்கு உமது
திருச்சாணக் காவலைக் கட்டினையிட்டருளும். தேவமாதாவை
நினைத்துக் கொண்டாடுகிற நாங்கள் அந்தத்திவ்விய தாயாரு
டைய வேண்டி உதவியாற் பாவமாகிய மரணத்திலே நின்று
உயிர்க்கும் படிக்கு அனுக்கொஞ் செய்தருளும். இந்த மன்றாட்
டுக்களையெல்லா மெங்களாண்டவரான சேசநாதருடைய திருமு
கத்தைப்பார்த் தேங்களுக்குத் தந்தருளும்.—ஆமென்சேசு.

முன் சொன்னதற்கு வதிலாய்ப் பெரிய புதன்கிழமைச்
சாயங்காலம் துவக்கிப் பெரிய சனிவாசங் காலமட்டுஞ்
சொல்லத்தக்கது.

இஸ் துவானவர் நமக்காக மரணமட்டுங் கீழ்ப்படிதலானார்,
மேலுஞ் சிலுவையிலே மரித்தார்.

ஆதலால் சர்வேசுரன் அவரைஉயர்த்தி, எல்லாநாமத்துக்கும்
மேலான நாமதேயத்தை அவருக்குத் தந்தருளினார்.—பரமண்ட
லமந்திரம்.

பிரார்த்திக்கக்கடவோம்.

சர்வேசுராசுவாமீ எங்கள் ஆண்டவராகிய சேசுகிறிஸ்து
நாதர் பாவங்களாகிய யூதர்களுடைய ஊயிற் காட்டிக் கொடுக்கப்
பட்டுச் சிலுவையி னிர்ப்பந்தத்தை அனுபவித்து இரட்சித்த
ருளின இந்தக்குடும்பத்தைக் கிருபைக் கண்டுகொண்டோரும். இந்
தமன்றாட்டைத் தேவரினோடும் இஸ்பிரித்து சாந்துவோடும் எக
தேவனுமாய்ச் சதாகாலஞ் சீவியருமாய்ப் பரிபாலனம் பண்ணுகி
றவருமா யிருக்கிற சேசநாதரைக் குறித்து எங்களுக்குத் தந்தரு
ளும்.—ஆமென்சேசு.

செ. மரியாய் பென்கிற திருநாமத்தின் வருணிப்பு.

SALVE REGINA.

அர்ச். தமதிரித்துவத்தின் திருநாள்

தொடங்கி ஆசுமனகாலபரிபந்தஞ் சொல்லத்தருஞ் செபம்.

கிருபை தயாபத்து.—மற்றதும்.—(கூ.ம்.) பக்கங்காண்க.

எக்காலத்திலு மோதல்.

தேவ ஸ்நேகத்தின் மாதாவே பரிசுத்த மரியாயே இடைவிடாம லடியேனுக்காக வம்முடைய திருக்குமாரனே மன்றாடி நா னொருகாலும் சாவான பாவத்தில் விழாம லென்னுயிர்க் காலமு ல்லா மவனாயும் உம்மையு மந்த பத்தியோடே சேவித்து உம் மோடேகூட மோட்ச இராச்சியத்தில் அவருடைய பேரின்ப த ரிசனத்தை அனுடையும்படிக்கு அவருடைய அருக்கிரகத்தை என டுக்குக் கேட்டருளும்.—ஆமென்சேசு.

மரியாய் பென்கிற திருநாமத்தின்

வருணிப்பு.

மகிமையில் உத்தமமான மரியாய் என்கிற நாமம், மகிமை யில் நிகரில்லாத நாமம், மகாகருணையாற் றேவபிதாவின் இடப் பட்ட நாமம், மகிமை பொருந்திய தேவ தூதரால் அறிவிக்கப் பட்ட நாமம், மனோரூபிகளுக்கு ஞ்னே முதல் நமஸ்கரிக்கப்பட்ட நாமம், மனுலோக தேவலோகத்திற் கொண்டாடப்பட்ட நாமம், மகிமைக்கு முதல்எழுத்து கொடுக்கிறநாமம், மாதாவைக்கூப்பிட முதல் எழுத்துவேண்டிய நாமம், மனுஷர் ஈடேற்றத்திற்கு நிமி த்தமான நாமம், மனுஷ சன்மத்திற்கு ஆசீர்வாதம் பெறுவித்தநா மம், மனுஷசாயம் நீக்கின நாமம், மகாதேவமுயற்சி பொருந்திய நாமம், மரணம், நரகம், அச்சம் அகற்றிய நாமம், மகா சமுத்திர யாத்திரைக்கு உத்திராதி நட்சத்திர மென்ற நாமம், மகா ஆபத் துக் களுக்கு உடனே சகாயங்கொடுக்கிற நாமம், மனச்சலிப்பெ ல்லாம் நிவாரண மாக்குகிற நாமம், மனப் பிரியமான சகல சுக

அர்ச். தேவமாதாவுக்குச் செபம்.

செ.

சம்பத்தை ஈகிறநாமம், மனுஷருக்கு ஏகஅடைக்கலமான நாமம், மரியாய் பென்கிற இந்த உத்தமமான நாமம், இந்தத் திரு நாமத் தை மகா பத்தியோடு நான் நித்தமும் ஸ்துதிப்பேனாக.

அர்ச். தேவமாதாவுக்குச் செபம்.

நமோ மாமரியாயே, சூரியப் பிரகாசத்திலும் அதிக பிரகாசம் பிரகாசிக்கிறதுமாய், சந்திர விம்பத்திலும் அதிகருபலாவருளிய வடிவுமாய்ச் சகலசவுந்தரிய அலங்காரங்கொண்ட நீதிஆதித்த யை உதயமாக்கின மாதாவுமா யிருக்கிறது நீர்நாமே, உம்முடைய மகிமையை எவ்விதமாய் வருணிப்பேன்! உமது மணிமகுடஞ் சூ ட்டுண சிகரம் எங்களை மோட்சமுடிபெற அழைப்பது, உமது பைவளைய ஒளியான கண்கள் மூட்டுக்கு ஞானத்திருஷ்டி கொடு ப்பது, உமது சண்பகப் புஷ்ப அலங்கார செவிகள் எங்கள் மன் றுட்டெக்களை மனோச்சாகமாய்க் கேட்பது, உமது அகமலர்ந்த திருமுகம் துக்க சோபம் நிறைந்த மனுச்சித்தங்களை ஆறுதலாக் குவது, உமது தர்ம சுகந்தம் எங்கள் பாவ தூர்க்கந்தங்களை அகற் றுவது, உமது திருவுதரத்தில் ஆசீர் வதிக்கப்பட்ட சனி மோட் சவாசுக்கு ஆரந்தம் பூரிப்பிக்கிறது, சர்வேசுரனுக்குப் பிறகு உம்மைப்பிராக்கமகிமை வல்லபமுள்ளவல்லபி இல்லை, உம்மிலும் அதிக சுத்த ஆத்துமா இல்லை, உம்மைப் பார்க்க மனோரூபிகளில் புகழ்பெற அதிக பேறு பெற்றவ ரில்லை, ஆகையால் மோட்சம் பெற்ற சகல மனோரூபிகளுக்கு மேலான ஆசனம் பெற்றிருக்கி னீர். இப்படிப்பட்ட உமது குண மகிமையைப் பிரசங்கிக்க என் மனோ வாக்கு போதாததினால், சமஸ்த தர்மாத்ருமாக்களுடைய வாக்கால் சொல்லப் படுகிற சகல ஸ்துத்தியங்களையும், உமக்கு ஒப்புக் கொடுக்கிறேன். உம்முடைய தயாபாக் கடாட்சம் என் னிலிருந்து விலக்கக்கடவதல்ல, எனது பிரார்த்தனைகள் மறுக்க ிக்கடவதல்ல, எவ்னாலும் உம்மைப் பிரார்த்தித்து நீர் கேளாமல் இருந்த துண்டே! எவ்னாலும் உமது சலுகையைக் கேட்டு அடையாமற் போனதுண்டோ? எவ்னாலும் உமக்குப் பணிசெ ய்து சலுகை பெறாமல் இருந்த துண்டோ? அப்படியே உம்மு டைய சகாயம் அடையாமற் போன யாதொருவன் இருப்பான ில், உம்மை இரக்கத்தின் மாதா வென்று கூப்பிடக் காரியமே

இ. அர்ச். தேவமாதாவுக்குச் செபம்.

ன்ன? உமது வல்லமைபுப் புகழ்க் காரிய மென்ன? அதனால், இரக்கத்திற்கும் வல்லமைக்கும் உமக்குச்சமானம் வேறில்லாததினால், உம்முடைய அடைக்கல மென்கிற உத்தரீயத்திற் குள்ளே அர்ச்னை மறைத்துவைத்து, இவ்வுலகத்தில் சகல ஆபத்துக்களின் தற்காத்து துக்கத்தில் அரவணைத்து நீர் இருக்கிற மோட்ச இராச்சியத்திலே கூட்டிப்போகக் கிருபைசெய்தருளும்.—ஆமென்சேசு.

நமோ மாமரியாயே! அநாதிதேவ பராபரனுடைய மாதாவே ஆயிரம் ஆயிரமுறை பாக்கியம் அநிகரித்த இராஜேஸ்வரியே. உமது குமாரனுக்குப் பின் சகல உலகப்பொருள் பரிபாலனம் பண்ணுகிறதே நீர், சகல உலக யுகங்களும் பரம்பலாக ஒரு மும்மைநமஸ்கரித்து உம்மாத் புகழ்ச்சி பெறுவது மல்லாமல், சகலமும் உமக்குப் பணிந்து உமது பாதத்தின்கீழ் அமைவது, அதேதேனில் ஆதிபாபா திரித்துவத்திற்குப் பின் மோட்ச இராச்சியத்தில் உம்மைப்பார்க்க மகிமைப் பெறுகளை அடைந்தவர்கள் இவ்வை. பராபரனுடைய மாதாவும் நீர், பிரிய பத்தினியும் நீர், உமது நாமத்திற்குப் பசாசுக்கள் நடுங்குவது, உமது துய்ய பிரபைப் பிரதாபத்துக்கு இருள்வாசம் ஒளிவாசமாவது உமது சயிக்களை யடையாளத்திற்குப் பாலோக வாசல் திறக்கப்பட்டு நரகலோகவாசல் அடைபடுவது உமது திருக்குமாரனுக்குப் பின் கிறீஸ்துவர்களுக்கு எகவிசுவாச ஆதாரம் நீர், இரக்கத்தின்நாயகி நீர், எங்கள் சீவியத்திற்கு அடைக்கலம் நீர், சமஸ்தர் கூப்பிடச் சமஸ்தருடைய சத்தங்கேட்டு யாவருக்குங் கிருபைப் பிரசன்னமாகிறதும் நீர், ஆதலால் அப்படிப்பட்ட உம்முடைய அடைக்கலம் ஒருகாலும் என்னைவிட்டு விலகாதபடிக்கு உம்மைப் பிரார்த்திக்கிறேன். நீர் உதவாவிட்டால் ஆர் உதவுவார்? நீர் மறந்தால் ஆர் நினைப்பார்? நீர் வழிகாட்டாவிட்டால் ஆர் வழிகாட்டுவார்? துக்க சமுத்திரத்தில் இருக்கிற எங்களிடத்தில் உம்முடைய கிருபாகடாட்சம் விலகினால் மாலுமியில்லாத கப்பல்போல எல்லாரும் அபலமாய்ப் போகலாகுமே, ஆகையால் எங்களுக்கு உம்முடைய திருக்குமாரனுக்கு நீர் அயிர்தம் ஊட்டினைதையும், அவருடைய மிருதுவான சரீரத்தை ஏற்றின கரங்களையும், அவரை வளர்த்து எடுக்க நீர் பட்ட சகல பிரயாசைகளையும், நீர் அவருடைய நேச அக்கினியால் வரிந்திருக்கிற இருதயத்தையும் ஆவ

அர்ச். தேவமாதாவின் ஏழு ஆனந்த மகிமைப்பாடல். இக்குக்கு நான் பித்து, எந்தவிதத்திலும் அவரை எங்கள் பேரில் இரக்கமாகி எங்களை இரட்சித்துக் கொள்ளும்.—ஆமென்சேசு.

தேவமாதாவின் ஏழு ஆனந்த மகிமைப் பாடல்.

க.—ஆனந்தம் ஆனந்தம் பரிசுத்த தேவமாதாவே, தேவதாதன் உமக்கு மங்களஞ்சொல்லத் தேவசுதனைக் கர்ப்பந் தரிக்கத் தேவ இஸ்பிரீத்து சாந்து வரம் பெற்றீரே தாயே, தேவபத்தி எங்கள் இருதயத்தில் உற்பவிக்கக் கிருபை செய்வீராக. மங்களம், மங்களம்.—ஒரு-பிரி.

உ.—ஆனந்தம் ஆனந்தம் பரிசுத்த தேவமாதாவே, நீர்மல உதிரநிருக்க நீர்ப்பந்தம் ஒன்றும் படாதிருக்க நீர்மல குமாரனைப் பெற்று அனைத்தீரே தாயே, நீச அடியார்கள் அவர் பெறுபேறடையக் கிருபை செய்வீராக. மங்களம், மங்களம்.—ஒரு-பிரி.

க.—ஆனந்தம் ஆனந்தம் பரிசுத்த தேவமாதாவே, சோதியைப் புதிதாய்க்கண்டு, சோதி இராசாக்கள் தெளிந்து சோதி இராயனை உருகினதைக் கண்டீரே தாயே, சொன்னபாதம் அடியாருங்காணக் கிருபை செய்வீராக. மங்களம், மங்களம்.—ஒரு-பிரி.

ச.—ஆனந்தம் ஆனந்தம் பரிசுத்த தேவமாதாவே, உமது திருக்குமாரன் மரித்து உயிர்த்து உமக்குப் பிரிய தரிசனையைக் கொடுத்து, உமது மனம் பூரிக்க வினவினாரே தாயே, உமது தாசர்களைப் பரவ மரணத்தில் நின்ற ஏழுப்பக் கிருபை செய்வீராக. மங்களம், மங்களம்.—ஒரு-பிரி.

க.—ஆனந்தம் ஆனந்தம் பரிசுத்த தேவமாதாவே, பரமநாயகர் மகிமையைக்கொண்டு, பரலோகமேறுகிற குமாரனைக்கண்டு, மரிபூரண சந்தோஷம் அடைந்தீரே தாயே, பரலோகவழியாய் அடியோர்களும் நடக்கக் கிருபை செய்வீராக. மங்களம், மங்களம்.—ஒரு-பிரி.

க.—ஆனந்தம் ஆனந்தம் பரிசுத்த தேவமாதாவே, நீர் சேடர்களைக்கூடத் தியானத்திலிருக்க நீர்மலபிரசாதங்கொண்டு இஸ்பிரீத்துசாந்து இறங்க விறைந்த பூரிப்பால் மகிழ்ந்தீரே தாயே, நீர்

கூடு தன்னைத் தாசனாக ஒப்புக்கொடுக்கிற அடிமைச்சாதனம்.

தாமே அடியோர்களை இஸ்பீரீத்து சார்ந்து வரமடையக் கிருபை செய்வீராக, மங்களம், மங்களம்.—ஒரு-பிரி.

எ.—ஆனந்தம் ஆனந்தம் பரிசுத்த தேவமாதாவே, அசுத்தில் அதிக மகிமையோடும் அக்களித்த மனப் பிரியத்தோடும் ஆகாச ம்மதி முடிபெற்றீரோ தாயே, அடியார்களும் மோக முடிபெற க்கிருபை செய்வீராக. மங்களம், மங்களம்.—ஒரு-பிரி.

தன்னைத் தாசனாக ஒப்புக் கொடுக்கிற

அடிமைச் சாதனம்.

நான் எனது சுய மனதோடும், முழுப்பத்தியோடும், என்னைப் பரிசுத்த தேவமாதாவுக்கு நித்திய தாசனம், புத்திரனுமாய் ஒப்புக் கொடுக்கிறேன். அதேனெனில் அவன் என்னுடைய மெய்பாண் தாயாரும், நாயகியுமாத நியமிக்கப்பட்டிருப்பதினால், என்னையும், எனது சகல காரியங்களையும் தம்முடைய சித்தத்தின்படி நடத்திக் கொள்வானாக.

பரலோக இராஜேஸ்வரியாகிய என் ஆண்டவனே! நீர் உம்முடைய நிகரற்ற தயைக்கும், இரக்கத்துக்கும், ஏற்கும் பிரிசாக உமக்கு ஒப்புக் கொடுக்கப்பட்ட என்னைப் புத்திரனாகக் கையேற்றுக் கொள்ளக் கிருபை செய்தருளும். உம்முடைய நன்மைப்பிரசங்க கரங்களில் என் சீர்த்தையும், ஆத்மமத்தையும், மனோசுதந்தரத்தையும், கையளிக்கிறேன். சகல காரியங்களிலும் உம்முடைய சித்தமும், என் மனமும், ஒரோ அநுகூலமாகிற தல்லநதே, வேறு மனது கொண்டிருப்பேனல்ல. என்னுடைய மனோவாக்குக் கிரியையக னெல்லாம் உம்முடைய அதிக புதழ்ச்சிக்கும் வெகுமானத்திற்கும், ஒப்புக் கொடுக்கிறேன்: என்னுடைய தீது துன்பம், பாக்கியம், ஈடு, கேடு, திருத்தியம், எல்லாம் என் தேவ தாயாரா நாயகியுமா யிருக்கிற உம்முடைய காருணியமுள்ள பராமரிப்புக்குள்ளே நித்தியமும் வைத்திருக்கப்பட்டக் கடவது.

இது நிமித்தியமாய் அத்தியந்த கருணையுள்ள ஆண்டவனே! இனிமேல் ஒருக்காலும் உம்முடைய தயாபரக் கண்களை என்னை விட்டுவிடக் வேண்டாம். இத்திரிப்பந்தமான உலகத்தின் ஆபத்

தன்னைத் தாசனாக ஒப்புக்கொடுக்கிற அடிமைச்சாதனம். கூடு

துக்களிலே எனது சத்திராதிகள் கையில் நான் அகப்பட்டாமல் தற்காத்துநடப்பித்து, என்னுடைய சுயதேசமாகியமோட்ச இராசியத்திற்குப் பய மின்றியே சேரப் பண்ணும். அதேனென்றால் இன்று துவக்கி நான் முழுதும் உம்முடைய அடிமையாய் இருக்கும்படி உமது திருக்கரங்களில் என்னை ஒப்புக் கொடுக்கிறேன். என்னுடைய ஆத்மமத்தைச் சன்ம சத்திராதியானபுராசு பறித்துக் கொள்ளாதபடி காப்பாற்றியருளும்.

இதல்லாமல் யாதொருகாளிலே நான் மனுவதுதர்ப்பலத்தால் உம்முடைய திருக்குமாரனுக்குத் துளோகியாய் உம்மைவிட்டுப் பிரிந்துபோகச் சம்பவித்தால், இரக்க குற்றத்திற்கு ஆக்கியையால் உம்முடைய புத்திரர்களுடைய எண்ணிக்கையில் என்னைப் புறத்திப் பட்டிருக்க வெட்டாமல், நீர் தயை நிறைந்த நாயகியும் மாதாவுமானதால் உம்முடைய நேச உருகிரத்திற்குந் திரு உலழியத்திற்கும் நான் திரும்பி வரத்தக்க அடைமானங்களை அடையப்பண்ணும். இது தவிர இந்த விலைமதியாத நன்மையால் உம்முடைய அடிமைப் புத்திரர்களுக்குள்ளே என்னை எண்ணிக் கொள்ளுகிற நன்மையை நான் பெறப் பாத்நிர மாகாததினால் உம்முடைய சனுவான தாசருடைய சலுவை முன்னித்க என் கருவலான தேவதுதனையும் என் பிதாப் பிதாக்களான ஆராதிஷ்டசுவைக்கீன், அன்னம்மானையும், அதிகநேச சகோதரனான சுவிசேஷக அருள்பனாயுஞ் சகல ஆராதிஷ்டர்களையும் மன்றுகிறேன். அதேனென்றால், என்னைப் புத்திரனும் நித்திய தாசனுமாய் இப்பொழுது கையளிக்கிறேன். என்னுடைய அடிமைச் சாதனைத்த நீர் உம்முடைய தயாபர பிரசன்னத்தாற் கையேற்று, உம்முடைய பாக்கியமான அடிமைப் புத்திரர்களுடைய கண்களில் என்னைக் காத்துக்கொள்ளும். இப்படிப்பட்ட என்னுடைய ஒருமிப்பு, நல்லபுத்தி விசாலத்தோடும் சாகவும் பிழைக்கவும் தீர்த்த மனதோடு செய்த பிரகரணம் எக்காலத்திற்கும் நான் தப்பிப் போகாதவண்ணம் என் நம்பிக்கை உறுதிப்படுத்திப்படிக்கு உம்மை மன்றுகிறேன்.—ஆமென்சேசு.

தேவமாதாவைக் குறித்துச் செய்யத்தக்க

கிழமைக் கிருத்தியம்.

ஞாயிற்றுக்கிழமை.

பாவப் பொறுத்தலுக்காக வேண்டிக்கொள்ளத்தக்க
செபம்.

தேவசுதனை ஈன்றெடுத்த தாயே, நரகத்துக்குப் பாத்நிரனு
மாய் நிர்ப்பாக்கியம் நிறைந்த பாவியுமாகிய நான் உமது பாதமே
தஞ்சுமென்று அண்டிவந்தேன். உமது கிருபாகடாட்சத்தால் என்
னை ஈன்றெடுத்துப் பாரும். பாடுபட்டிறந்த உமது திருக்குமரன
னைப் பற்றிப் பாவிகளுக்கு உதவிசெய்ய உமக்குக் குறையற்ற
ஆசை இருக்கிறதல்லோ? கிருபை தயாபத்துக்கு மாதாவே, என்
நிர்ப்பாக்கியத்தைக் கண்டு என்பேரி விரங்கும், உம்மைப் பாவிக
ளுக்குத் தஞ்சுமென்றும், நம்பிக்கை வற்றவர்களுக்கு நம்பிக்கை
என்றும், ஆதாவற்றவர்களுக்கு ஆதாவென்றும் உலகமெங்குங்
கொண்டாடுகிறதினால், என் தஞ்சமும் நம்பிக்கையும் ஆதாவமா
யிரும், உம்முடைய மன்றாட்டினால், என்னை இரட்சிக்கக்கூடு
மென்கிறதினால், உமது நேசமுள்ள திருக்குமாரன் திருமுகத்
தைப் பார்த்து எனக்காக மன்றும், நான் பாவப் பாதாளத்தில்
அமிழ்த்திக் கிடந்தாலும் உமது பாதாவிர்த்தத்தை ஈன்றெடுத்துப்
பார்க்கிறபடியால், பாவியாகிய என்னைத் தூக்கியெடுக்க உமது
திருக்கரங்களை நீட்டும்; பாவிகளுக்கு உதவிசெய்ய உம்மாத்நீடு
மானபொழுது சந்தோஷமாய்ச் செய்வீரென்பதை நான் அறிந்
திருக்கிறதினால் எனக்கு உதவிசெய்யக் கூடுமான இப்பொழு
தே எனக்கு உதவிசெய்யும். தேவ இஷ்டத்தையும் என் னாத்து
மத்தையும் பாவத்தால் இழந்துநிற்கும் அடியேன் உமது பாதத்
தில் விழுந்திருக்கிறதினால் தேவ தயையை நான் திரும்ப அ
டையச் செய்யவேண்டிய தெப்படி யென்று எனக்குப் படிப்பி
யும். நீர் சுற்பிக்கும் போதனைக்கு நானென்காலும் விரோதஞ் செ
ய்யத் தக்கதில்லை. நீரெனக்கு உதவியா யிருக்கும்படி என்னைச்
சர்வேசுரன் உமதருகில் அனுப்பி வித்ததினாலும், உமது திருக்
குமாரன் பேறுகளினால் நான் இரக்ஷணியப்பலன் அடைகிறதல்

லாமல் உமது மன்றாட்டினாலும், நான் இதையடைய உமது கிரு
பை தயாபத்தை அண்டிலர வேண்டுமென்றுஞ் சர்வேசுரன்
திருவுளமா யிருக்கிறதினாலும், நான் உமது பாதமே கதியென்று
ஒடிவந்தேன். நீர் ஆருடைய பாவத்தை மன்னிக்கச் சொல்லுகிறீ
ரோ அவர்கள் பாவத்தை உமது திருக்குமாரன் மன்னிப்பா ரெ
ன்கிறதினால் அநேகமாயிரம் பெயர்களுக்காக மன்னிப்புக் கேட்
கத் திருவுளமான நீர் எனக்காகவும் மன்னிப்புக்கேட்க இரங்கும்.
நான் இரக்ஷணிய மடைய உமக்கு விருப்பமுண்டென்று அறிந்
தால் உமது திருக்குமாரன் என்னைத் தப்பாமல் இரட்சிப்பாரென்
கிறதினால் நான் இரக்ஷணியமடைய உமக்கு விருப்பமுண்டெ
ன்கிறதை அவருக்கு அறிவியும். உம்மை நம்பினவர்களுக்கு நீர்
செய்யும் நன்மையை நானும் அடையச் செய்யும்.—ஆமென்சேசு.

தேவமாதாவின் பேரிற் சொல்லப்படுகிற தூஷணங்களுக்
குப் பரிசாரமாக மூன்று பிரியத்த மந்திரஞ் சொல்லவும்.

திங்கட்கிழமை.

புண்ணிய வழியில் உறுதியாயிருக்க வேண்டிக் கொள்ளத்
தக்க செபம்.

பரலோக இராக்கினியே, பாழ்கரசப் பச்சாசுக்கு அடிமைப்
பட்டு கெடுநாள் பாவச்சகதியில் உழன்று திரிந்த அடியே னினி
எந்நாளும் உமக்குச் சொந்த அடிமையா யிருந்து உம்மை வாழ்
த்தி னுதுதித்து, வணங்கி நமஸ்கரிக்க வேண்டு மென்று உமது
பாதத்தை அண்டி வருகிறேன். நா னென் நம்பிக்கை யெல்லாம்
உம்முடைய பேரில் வைத்திருக்கிறதினால் எனக்கு வேண்டிய
உதவியை எல்லாம் நீரே கட்டவேண்டியருளும். என் னிரட்ச
னியத்தி ன்ச்சாரமாக உமதுபேரில் எனக்கு நம்பிக்கையைக்
கொடுக்கத் திருவுளமான தயாபர சரூபியான சர்வேசுரனுக்கு
என்னால் ஆமைட்டம் நன்றியறிந்த தோத்திரம் பண்ணுகிறேன்.
நான் இந்நாட்டும் உமது அடைக்கலத்தை அண்டி வராததின
ல்லோ? இத்தனை அக்கிரமதோஷங்களில் அமிழ்த்திக்கிடந்தேன்
உமது நேசமுள்ள திருக்குமாரனுடைய பேறுகளினாலும் உமது
மன்றாட்டினாலும் இப்பொழுது என் பாவம் பொறுக்கப்பட்ட

தென்று நம்புகிறேன். என் ஆத்துமத்தைக் கெடுக்க வருந்துஞ் சத்துருக்கள் நித்திரை போகாத்தினாலும், என்னை அடர்ந்துவருஞ் சோதனைகள் எண்ணிக்கைக்குள் அடங்காத தென்கிறதினாலும், இப்பொழுது நான் அடைந்திருக்கு மிஷ்டப் பிரசாத நன்மையை மறுபடி இழந்துபோகப் போகிறேன் என்று பயந்து நடுநடுங்குகிறேன். தயை நிறைந்த தாயே, என்னை உமது அடைக்கல நிறுவில் வைத்து இனி நானொருகாலுஞ் சத்துருக்கள் கையிற் பிடிப்பட்டு அடிமைப் பட்டாபடி, எனக்கு வேண்டிய அறுக்கிரகத்தைத் தந்தருளும். நான் உம்முடைய அடைக்கலத்தை நாடி வரும்பொழுது நீர் எனக்கு வேண்டிய உதவியைக் குறைவில்லாமற் செய்வீர் என்கிறதினால் என் சத்துருக்களை நான்செயிப்பே நென்கிறதற்கு அற்பமாகிலுஞ் சந்தேகமில்லை. ஆபத்தான சமயத்தில் உம தடைக்கல நிறுவை அண்டி வராமற் கெட்டிபுறிந்து போவேனோ வென்று அஞ்சி நடுங்குகிறதினால் பாழ்நாகப் பேய்கள் என்னோடு வலுயுத்தம் பண்ணும்பொழுது, மரியாயே, எனக்குதவியா யிரும். தயை நிறைந்த தாயே, நான் ஒருகாலுஞ் சர்வேசுரனை இழந்து போகாமல் இருக்கக் கிருபை செய்யும்.—ஆமென்சேசு.

தூஷணப் பரிகாரமாக மூன்று பிரி. சொல்லவும்.

செவ்வாய்க்கிழமை.

நல்ல மரண மடைய வேண்டிக் கொள்ளத் தக்க செயல்.

மரியாயே, என் பாவ தோஷத்தையும், என் ஆவி பிரியும்பொழுது நீதிக்கீர்த்தாரை சர்வேசுரன் எனக்கு இடத்தக்க கடோரத்தினைவயின் அகோரத்தையும், நினைக்கும் பொழுது நான் அஞ்சி நடுநடுங்கி மயிர்க்கூச்செழிய வேண்டியிருக்கிற தல்லாது வேண்டுன்ன? இரக்கம் நிறைந்ததாயே, உமது திருக்குமாரனுடைய திரு உதிரமும், உமது மன்றாட்டு மாத்நிரமே எனக்கு நம்பிக்கையல்லாமல் வேறொரு நம்பிக்கையிலலை. கஸ்திப் படுகிறவர் களுக்கு ஆறுதலே, என்மரணநேரத்தில் என்னைக் கைவிடாதேயும், அந்த அத்தியந்த கஸ்தி சமயத்தில் எனக்கு ஆறுதலா யிரும். நான்செய்த எண்ணிக்கையிலலாத பாவம் பொறுக்கப் பட்டனவோ இல்

லையோ வென்கிற அதுமானமும் மறுபடி நான் பாவத்தில் விழவிருக்கிற ஆபத்துக்களும், தேவ நீதியின் உக்கிரமும், இப்பொழுதுதான் எனக்கு இத்தனை நடுநடுக்கம் வருத்துகிறதினால் என் மரணநேரத்தில் எத்தனை அதிக நடுநடுக்கம் வருவிக்கும். நீர் எனக்கு உதவியா யிராவிட்டால் நான் கெட்டிபுறிந்து நாசமாய்ப்போவே நென்பதற்குச் சந்தேக மில்லை. என்னுண்டாலே, என் மரணநேரம் அடுத்து வருமுன் நான் செய்த பாவங்களுக்கெல்லாம் மெய்யான மனஸ்தாபப்பட எனக்காக நீர் உமது திருக்குமாரனை மன்றாகெடுத்து மல்லாமல் என் பாவங்களுக்குப் பரிகாரஞ் செய்யவும், என்னுயிர் பரியந்தம் நான் சர்வேசுரனுக்குப் பிரமானிக்கமாய் ஊழியஞ் செய்யவும் அதுக்கிரகஞ் செய்ய வேண்டுமென்று வேண்டிக் கொள்ளும். மரியாயே, என் ஆபத்தாகிற மரண அவஸ்தை நேரத்தில் எனக்கு உதவியா யிரும். கொடிய சத்துருவான பசாசு நான் செய்த பாவங்களை எல்லாம் என் கண் முன் பாசக் காட்டிப் பொழுது நான் அவ நம்பிக்கைப்பட வொட்டா தேயும். உமது திருக்குமாரனுடைய திருகாமத்தையும், உமது திருகாமத்தையும், உச்சரித்து என் ஆவி பிரியச் செய்யும், பரமேஸ்வர இராக்ஷினியே! உமக்குப் பிரமானிக்கமாய் ஊழியஞ்செய்கு. கொண்டு வந்தவர்களுக்கு மரண சமயத்தில் நீர்தாமே வந்து ஆறுதல் வருவித்தாப் போல நீசப் பாவியா யிருக்கிற அடியேனுடைய மரண சமயத்திலும், நீர் எனக்கு ஆறுதல் தந்தருள வாரும். மரியாயே, நீர் எனக்கு இத்தனை மேலான தயையைச் செய்ய நான் அபாத்திரமான பாவியா யிருந்தாலும், நான் உமதுநாச நென்கிறதையும், சர்வேசுரனுக்குப் பின் உம்மை எல்லா வற்றிலும் மேலாக ஸ்நேகிக்கிறேன் நென்கிறதையும், என் நம்பிக்கையெல்லாம் உம்முடைய பேரில் வைத்திருக்கிறேன் நென்பதையும், பற்றி எனக்கு இந்தக் கிருபை செய்யும். நீர் தாமே எழுந்தருளி வந்து ஆறுதல் வருவிக்க நான் முழுதும் அபாத்திரவான யிருந்தாலும் எவ்விதத்திலாவது எனக்கு ஆறுதல் வருவிப்பீர் ஒன்று நம்பி யிருக்கிறேன். இரக்கம் நிறைந்த மாதாவே! நான் எக் காலமும், உம்மை மோட்ச இராச்சியத்தில் ஸ்நேகித்துக் கொண்டு வரும்படி தேவ கிருகத்தோடும், உம்முடைய கிருகத்தோடும் நான் இவ்வுலகத்தினின்று பிரியச் செய்யும்.—ஆமென்சேசு.

தூஷணப் பரிகாரமாக மூன்று பிரி. சொல்லவும்.

புதன்கிழமை.

நாகத்துக்குத் தப்பித்துக்கொள்ள மன்றாடத்தக்க செயல்.

தயைநிறைந்த தாயே, அநேகமாயிரமுறை என்பாவத்தால் நாகத்தில்விழ இருந்த என்னைக் காப்பாற்றி இரட்சித்தீ நொன்றி நினால் உமக்கு மிகவும் நன்றியறிந்ததோத்திரம் பண்ணுகிறேன். மரியாயே, நீர் எனக்காக மன்றாடாவிட்டால் நான் ஒரு பாவத்தில் விழுந்தவுடனே நாக பாதாளத்திலே தள்ளுண்டு போவேனென்று நினைக்கவேண்டி யிருக்கிறது. நான் உம்மை மன்றாடாமல் இருக்கையிற்றானே நீர் உமது மட்டிலடங்காத கிருபையால் எனக்காக மன்றாடித் தேவகோபக் கடோரத் தீர்வையை நிறுத்தினீர். என் கன்னெஞ்சைக் களைத்து உம்முடைய பேரில் நம்பிக்கையை வைக்கச் செய்தீர். தயை நிறைந்த தாயே, நீர் எனக்காக மன்றாடாவிட்டால் நான் எத்தனைப் பொல்லாப்பில் அகப்பட்டு மோசம் போக வேண்டியிருந்தது. இத்தனை ஆயிரம் உபகாரங்களை எனக்கு உதவி யாகச் செய்து கொண்டு வந்த பரலோக இராக்கினியே, நான் நாக பாதாளத்தில் அமிழ்ந்தாமல் இருக்கச் சர்வேசுவரன் எனக்கு அதுக்கிரகஞ் செய்தருள வேண்டுமென்று அவரை மன்றும். நான் நாகத்தில் விழுந்தால் உமது கிருபையாலும் உபகாரத்தாலும் எனக்கு என்ன பிரயோசனமாகும்? நான் இது வரைக்கும் உம்மைச் சிநேகியாமற் போனாலும் இப்பொழுது சர்வேசுவரனுக்குப் பின் உம்மை எல்லாவற்றிலும் அதிகமாய் ஸ்நேகிக்கிறேன். உம்முடைய மன்றாட்டினால் எனக்கு இத்தனை நன்மை செய்து கொண்டு வருஞ் சர்வேசுவரனையும் உம்மையும்விட்டுநானொருகாலும் அகலவுட்காதேயும். மகா ஸ்நேகத்துக்குப் பரத்திரமாண் தாயே, நான் நாகத்தில் விழுந்து நித்தியகாலம் உம்மைப் பகைக்கவும், தூஷணிக்கவும் பார்த்திராதேயும். உம்மைச் சிநேகிக்கவும் உமது சொந்த ஆடிமையாகிய நான் நாகத்திற்குப்போகப் பார்த்திருப்பீரோ? மரியாயே, நான் நாகத்தில் விழுநிறைதோ? நான் உம்மைக் கைவிட்டால் நாகத்தில் அல்லி அழுவேனென்கிறதற்குச் சந்தேக மில்லை. நீர் என்பேரில் வைத்திருக்குஞ் சிநேகத்தை மறக்கவும் உம்மைக் கைவிடவும் எப்படிக்கூடும்? எண்ணிறந்த உபகாரங்களை எனக்குச் செய்துவருந் தாயே, என்னைக் கைவிட்டாமல் நீர் துவக்கின காரியத்தை நீரே

முடித்தருளும். உம்மை மறந்து திரிகையில் நீரித்தனை உபகாரங்களை எனக்குச் செய்துகொண்டு வந்தீரோ, உம்மைச் சிநேகித்து உமது அதுக்கிரகத்தை மன்றும்பொழுது எனக்கு உதவிசெய்யாம விருப்பீரோ? உம்முடைய உதவியைத்தேடி வராதவர்கள் கெட்டழிவார்களே யல்லாமல் உம்மை நாடிவந்தவர்களில் ஒருவரும் ஒருகாலங் கெட்டுப் போகிறதில்லை. பரலோக இராக்கினியே, நான் என் மனதின்படி நடந்தால் கெட்டழிந்து போவேனென்கிறதினால் என்மனதின்படி என்னைவிட்டாமல் எப்பொழுதும் உமதிஷ்டப்படி நடத்தும். மரியாயே, நீர் எனக்கடைக்கலமாகையால் என்னை நாகத்தில் தள்ளுகிற பாவத்தில் நின்று என்னை இரட்சித்துக் கொள்ளும்.—ஆமென்சேசு.

தூஷணப் பரிகாரமாக மூன்று பிரி. சொல்லவும்.

வியாழக்கிழமை.

மோட்சபாக்கிய மடைய வேண்டிக் கொள்ளத்தக்க செயல்.

சகலச் சம்மனசுக்களுக்கும் அர்ச்சிய சிஷ்டவர்களுக்கும் மேலாயுயர்த்தப் பட்டவளுமாய்ச் சர்வேசுவரனை மிகவும் அடுத்திருக்கிறவளுமா யிருக்கிற பரலோக இராக்கினியே, இஷ்டப் பிரசாத நன்மைகளைத் தந்தருளும். உமது கிருபா கடைச்சத்தை என்பேரிற் நிரூப்பவேண்டுமென்று நிர்ப்பாக்கிய நிறைந்த பாவியாயிருக்கிற அடியேன் இந்தக் கண்ணீர்க் கனலாயில் நின்று உம்மைவாழ்த்தித் துதித்து வணங்கி நமஸ்கரித்து மன்றாடுகிறேன். மரியாயே, என் ஆத்துமத்தைக் கெடுத்து மோட்ச பாக்கியத்தைப் போக்கடித்துச் சர்வேசுவரனை இழந்துபோகப் பண்ணத்தக்க ஆபத்தக்கன் எத்தனை என்னை அடாந்திருக்கிறதென்று பாரும். இத்தனை ஆபத்தில் அகப்பட்டிருக்கிற நான் உம்முடையபேரில் என் நம்பிக்கை முழுவதையும் வைத்து உம்மைச் சிநேகித்து நித்தியகாலம் மோட்ச இராச்சியத்தி லும்மைத் தரிசித்து உமது புகழைக்கூற ஆசைப்படுகிறேன். மரியாயே, நான் இரட்சணியத்தின் பலனை யடைந்து உமது திருப்பாதத்திற் சேர்ந்து நான் இரட்சணியத்தின் பலனை யடைய இத்தனைப் பிரயாசப்பட்ட என் தா

யும் என் சர்வேசுவரன் தாயுமாகிற உம்மை முகமுகமாய்த் தரிசிக்
கத்தக்க காலம் எப்பொழுது வரும்? என் அக்கிரம தோஷத்தால்
எல்லாவற்றும் நித்தித்துப் புறக்கணித்துக் கைவிடப்பட்டு நரக்
பாதாளத்தில் அமிழ்த்த இருந்த என்னை ஆதரித்துத் தாங்கி ஆர
வணைத்து இஷ்டப்பிரசாத நன்மைகளைத் திரளாய் அடையச்செ
ய்த உமது திருத்தாங்களை நான் எப்பொழுது முத்திசெய்வேன்?
இதுவரைக்குநீர் என்னைச் செய்துவரும் எண்ணிக்கையில்லா
த நன்மைகளை எல்லாமறந்து நான் உமக்கு நன்றியறிந்தவனா
யிருந்தேன். இனி நான் மோட்ச பாக்கியத்தை அடைந்தபின்
ஒருகாலும் உமது நன்றியை மறக்கப்போகிற தில்லை. மோட்சத்
திடீர் மாதிரியே நித்தியகாலம் நான் உம்மை என்னுலாநமட்டுஞ்
சினேகிக்கவும், உம்மை வாழ்த்தி ஸ்துதித்து வணங்கி நமஸ்கரி
த்து என் நன்றிகெட்ட தன்மையைப் பரிகரிக்கவும் கடமையா
தாயிருக்கிறது. நான் பாலத்தில் விழாமல் காப்பாற்றி எனக்கு
வேண்டிய ஞானத் தெளிவையும் தேவசித்தத்துக்கு இளைத்த வ
ண்ணம் நடக்கவேண்டிய சத்துவத்தையும் தந்து என்னைக் காப்
பாற்றுவீரென்று கம்புகிறேன். சேசக்கிரீஸ்துவின் பேறுகளையு
ம் உமது மன்றாட்டையும்பற்றி எனக்கிந்த நம்பிக்கையைத் தந்து
ருளத் திருவுரமான ஆண்டவருக்கு என்னால் ஆனமட்டும் நன்றி
யறித்த தோத்திரம் பண்ணுகிறேன். மரியாயே, உம்முடையபே
ரில் நம்பிக்கையைத்த உமது தாசர்களில் ஒருவரும் மோசம்போ
னதில்லை என்கிறதினாலே நானும் மோசம்போகப் போகிறதில்
லை. உமது சேசமுள்ள திருக்குமாரன் தமது விலைமதியாத திரு
புதிரத்தின் பேறுகளைப்பற்றி எனக்கிந்த நம்பிக்கை குறையாம
லிருக்கத் தயைசெய்ய வேண்டுமென்று நீர் அவரை மன்றாடும்.
—ஆமென்சேச.

தூஷணப் பரிசாரமாக மூன்று பிரி. சொல்லவும்.

வெள்ளிக்கிழமை.

சேசநாதர் பேரிலும் தேவமாதாவின் பேரிலும் பத்தி
உண்டாக வேண்டிக் கொள்ளத்தக்க செயலம்.

சகல படைப்புண்ட வஸ்துக்களுக்கு மேலாக உயர்த்தப்ப
ட்டவருமாய், எல்லாநில மதிக கிருமல பரிசுத்தமானவருமாய்,

எல்லாநிலமதிக ரூபலாவர்ணிய அலங்கார முள்ளவருமாய், எல்
லாநில மதிக மதுரமான வநுமாய்ப், படைக்கப்பட்டவஸ்துக்க
ள் எல்லாவற்றிலும் அதிக ஸ்நேகத்துக்குப் பாத்திர மானவரு
மாயிருக்கிற மரியாயே, சகல மனுவதும் உம்மை இன்னொன்
று கண்டுபிடித்து உம்மை வேண்டியபடி ஸ்நேகித்தா லல்லோ
தாலினை? பாலோகத்திலும் பூலோகத்திலு முன்பு பரிசுத்தர்கள்
எல்லாரும் உமது நன்மையையும் ரூபலா வர்ணியத்தையுந் கண்
டி உம்மைச் சினேகித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள் என்கிறதினால்
சந்தோஷப்படுகிறேன். சகல சம்மனசுக்களும் மனுவதும் எக
மாய்த்திரண்டு உம்மைச் சினேகிக்கிறதை விடச் சர்வேசுவரன் உம்
மை அதிகமாய்ச் சினேகிக்கிறு றொன்கிறதினால் அதிலும் அதிக
ந்தோஷப்படுகிறேன். சினேகத்துக்குப் பாத்திரமான பாலோக
இராக்கினியே, நான் லீர்ப்பாக்கிய நிறைந்த பாவியானாலும் உம்
மைச் சினேகிக்கிறேன். நான் உம்மைச் சினேகிக்குஞ் சினேகம் பி
சுவும் அற்பமாகையாலும் உம்மை மட்டிதழிச் சினேகிக்க விரும்
புகிறதினாலும் எனக்கு அப்படிப்பட்ட சினேகத்தைக் கொடுக்கத்
தக்க பட்சத்தைத் தந்தருளச் சர்வேசுவரனைப் பிரார்த்தித்துக்கொ
ள்ள வேண்டுமென்று உம்மையே இரந்து மன்றாடுகிறேன். ஸ்நே
கத்திற்குப் பாத்திரமான தாயே, உம்மைச் சினேகிக்கிறதுமோக
த்துக்குக் குறிக்கப்பட்ட தென்கிறதற்கு அடையாளமா யிருக்கி
றதினாலேயும், இரட்சணியம் அடைகிறவர்களுக்கு மாதிரியே
சர்வேசுவரன் அந்த அச்சாரத்தைக் கொடுத்தருளுகிறு றொன்கிறதி
னாலேயும், எனக்கு உம்முடையபேரில் ஸ்நேகத்தைத் தந்தருள
வேண்டுமென்று சர்வேசுவரன் மன்றாடும். தேவசுதனைப் பெற்
றேடுத்த தாயே, உமது சேசமுள்ள திருக்குமாரன் எனக்குச் செ
ய்துவரும் மட்டில்லாத நன்மையைப்பற்றி நான் அவரை மட்டில்
லாமல் ஸ்நேகிக்க வேண்டுமென்று தேவரீர் ஆசைப்படுகிறதினா
லேயும், எல்லாவற்றையும் பார்க்க நான் அவரைச் சினேகிக்கவே
ண்டிய அதுக்கிரகத்தை எல்லாவற்றிற்கு முன் எனக்கு அவர்தந்
தருள் மன்றாடும். நீர் மன்றாடுகிற மன்றாட்டுக்களை எல்லாந் தப்
பாமல் அடைவீர் றொன்கிறதினால் என்மனது முழுதும் தேவசி
நேகத்தோடு எதிர்த்திருக்க எனக்காக மன்றாடும். திரவிய சம்பத்
தையுந் தீர்த்தி பெருமையையும் எனக்குத் தந்தருள வேண்டு
மென்று உம்மைமன்றாடாமல் நீர் எனக்குத்தந்தருள ஆசைப்படுந்

தேவசினேகம் ஒன்றைமாத்திரமே தந்தருள மன்றுகிறேன். உமக்கு மிகவும் பிரியமாயிருக்கும் என் ஆசைக்கு இரம்மியங் கொடாமற் போவீரா? நீர் எனக்கு உதவியாயிருந்து எனக்காக மன்றாடிக்கொண்டு வருகிறீர் என்கிறதற்கு அற்பமாகிலும் நான் சந்தேகப்படவில்லை. தயையிறைந்த தாயே, இரக்கம் நிறைந்த மா தாவே, நானினி ஒருகாலஞ் சர்வேசுவரனே இழந்து போகாமல் கித்தியகாலம் ஸ்திரீமா யவரைச் சினேகிக்க நான் வான இராச்சியத்தில் வந்து சேருமளவும் எனக்காக வேண்டிக் கொடுக்கிறதை விட்டு விடாதேயும்.—ஆமென்சேசு.

சனிக்கிழமை.

தேவமாதாவின் சலுகையை அடைய வேண்டிக்கொள்ளத் தக்க செயல்.

இரக்கமுள்ளதாயே, உம்முடைய மன்றாட்டினால் நான் சர்வேசுவரன் கையிற்பெற்ற இஷ்டப்பிரசாத நன்மையின் விசாலமும்மற்றும் நான்செய்துவரும் நன்றிகெட்ட தன்மையும் எவ்வளவுவென்று தெளிவாய்க் கண்டுவருகிறேன். நன்றிகெட்டவன் நன்மையை அடையப் பாத்நீரவா னல்லவென்றாலும், என் நன்றிகெட்ட தன்மையைவிட உமது நன்மைத்தன்மை மிகவுங்கூடாததாயிருக்கிறதினால் நான் அவதம்பிக்கைப்பட்ட காரணமில்லை. பாவியிருக்கிறதினால் நான் அலகம்பிக்கைப்பட்ட காரணமில்லை. பாவிகள் தஞ்சமே, என்பேரில் இருபையாயிரும். மனுக்களுக்காகத் தேவசமுக்கத்தில் மனுப்பேசுகிறவனே, என் பேரில் இரக்கமாயிரும். நிர்ப்பாக்கியம் நிறைந்தபாவிக்களுக்குத் தேவ இஷ்டப்பிரசாதத்தைப் பரிமாறச் சர்வேசுவரனால் குறிக்கப்பட்ட பொக்கிஷக்காரி நீராகையால் எங்கள் அவசரத்துக்கு உதவுமபடி சர்வேசுவரன் உம்மை இத்தனை இரக்கம் நிறைந்த வனாமாய், திரவிய சம்பத்துள்ளவனாமாய், வல்லப முள்ளவனாமாய் இருக்கச் செய்தார். இருபை தயாபத்துக்கு மாதாவே, என் வறுமையில் என்னை விட்டுவிடாதேயும், நிர்ப்பாக்கியம் நிறைந்தவர்களுமாய்க் கைவிடப்பட்டவர்களுமாய் யிருக்கிற பாவிக்களுக்காக நீர் மனுப்பேசுகிறவ னாகையால் உம்மை நாடி வரும் பாவியாயிருக்கிற எனக்காகப் பரிந்து பேசும். என் இரட்சணிய காரியம் உம்முடைய பொறுப்பாயிரு

க்கிறதில் என்னாத்துமங் கெட்டலைந்து போனதென்றாலும் இன்னம் உமது மன்றாட்டினால் இரட்சணியம் அடையத்தக்கதாக இருக்கிறது. உமக்கு பிரமானிந்தமாய் ஊழியஞ்செய்து வருகிறவர்களில் நானும் ஒருவனாயிருக்க ஆசைப்படுகிறதினால் என்னைப் புறக்கணித்துத் தள்ளிவிடாதேயும். நிர்ப்பாக்கியம் நிறைந்தவர்களுக்கு உதவிசெய்ய நீர் தேடித் திறுகிறதினால் நிர்ப்பாக்கியப் பாவியாயிருக்கிற என்னைக் கைவிடாதேயும். உம்முடைய திருக்குமாரனிடத்தில் நீர் கேட்கிறமன்றாட்டெல்லாம் தப்பாமல் கைக்கொள்ளுவீர் என்கிறதினால் எனக்காக உம்முடைய திருக்குமாரனை வேண்டிக்கொள்ளும். என்னை உமது அடைக்கலத்திற் சேர்த்துக்கொள்ளும் எனக்கு அதுவேபோதும். நீர் என்பாவம்பரிகாரமாகவழி செய்வீரென்கிறதினாலும், நாகத்திலுள்ளபசாசுக்களை எல்லாம் விட நீர் அதிக வல்லபமுள்ளவ னென்கிறதினாலும், உமது மன்றாட்டினால் நீதிக்கர்த்தருடைய கோபம் முழுதும் தணிந்துபோ மென்கிறதினாலும், நான் உமதடைக்கலத்தி லிருந்தால் பாவத்துக்கும் பசாசுக்களுக்கும் பரம நீதிக்கர்த்தருக்குத் தானே பயப்படுவீடாயில்லை. நான் உமது அடைக்கலத்தை அண்டிவர ஆசைடைப்பண்ணினால் மாத்திரமே கெட்டழிந்து போவேனென்கிறதினால் உம்மை அண்டிவர அசுடைப் பண்ணப்போகிறேன் நென்று மாத்திரமே அஞ்சி நடுகடுக்குகிறேன். இரக்கம் நிறைந்ததாயே, நான்பாவப்பொறுத்தலையும் சேசுக்கிறீஸ்துவின் இஷ்டத்தையும் அடையவும், புண்ணியவழியில் திடனாயிருக்கவும், நல்லமரணமடையவும், மோட்சபாக்கியத்தைக் கைக்கொள்ளவும், விசேஷமாய் நான் எப்பொழுதும் உம்முடைய அடைக்கலத்தை நாடி வரவும் எனக்காகமன்றும்; இந்த வரங்களை யடைகிறது எனக்கு மகா பெரிதென்றாலும் கேட்டவரெல்லாங் கைக்கொள்ளுகிற உமக்கு இதுபெரிதல்ல. ஆகையால் நீர் உமது திருக்குமாரனை மன்றாட் தொடங்கினால் அவர் உடனே உமக்கு எல்லாம் தடையில்லாமல் தந்தருளுவார் என்கிறதினால் என்னை உமதடைக்கலத்திற் சேர்த்துக் கொண்டோமென்று சொல்லும், அவரும் என்பேரிற் இருபையாய் யிருப்பார். மரியாயே, நான் உம்மைமுழுதும் நம்பியிருக்கிறேன். இந்த நம்பிக்கையினால் பயமற்றுச் சீவிக்கவுஞ் சாகவுந் துணிந்திருக்கிறேன்.—ஆமென்சேசு.

துஷணப் பரிகாரமாக மூன்று பிரி. சொல்லவும்.

எஉ தேவமாதாவின் கிழமைக்கிடத்தியும்.

உருபலாவர்ணிய அலங்காரமே, சன்மமாச் அணுகாதவனே, செருசலேயின் பிரதாபமே, இஸ்ராயேல் சந்தோஷமே, பிரசை என் மகிமையே, பாவிகள் தஞ்சமே, மகா புத்தி யுடைத்தான கன்னிகையே, மரியாயே, உம்முடைய திருக்குமாரனை எங்களுக்காக மன்றும். சன்மதோஷ மில்லாமற் சன்மித்த கன்னிகையே, நீர் பெற்றெடுத்த சுதனை எங்களுக்காக வேண்டிக்கொள்ளும்.

பிரார்த்திக்கக்கடவோம்.

உமது திருக்குமாளுக்கு யோக்கியமான ஆலயமாயிருக்கும் பழ பரிசுத்த கன்னியாஸ்திரியைச் சன்மப்பாவ மில்லாமல் உற்பலிக்கத் திருவுளமான சர்வேசுரர். உமது திருக்குமாரன் திருமணத்தின் பேறுகளைக் குறித்துத் தேவதாயிடத்தில் மாசனுகாமல் காப்பாற்றினபடியே அந்த ஆண்டவனுடைய மன்றும் னால் நாங்களும் மாசில்லா தவர்களாய் உமது பாத்திற்சேர் உமது திருக்குமாளுடைய திருமுகத்தைப் பார்த்து எங்களுக்கு அதுக்கிரகம் பண்ணியருளும்.

நிர்மல பரிசுத்த மரியாயே, சன்மமாசில்லாத உமது உற்பத்தியையும் பழுதற்ற கன்னிமையையும் குறித்து என் ஆத்தாமத்தையுஞ் சரீரத்தையுஞ் சுத்திகரித்தருளும்.—ஆமென்சேசு.

மாதா ஆராதனை.

பிதாவாகிய சர்வேசுரனுடைய குமாரத்தியே! சுதனுகிய சர்வேசுரனுடைய தாயாரே! இன்பிரித்து சரந்துவாகிய சர்வேசுரனுக்கு மிகவும் பிரியமுள்ள நேசமே! மனிதருக் கடைக்கலமே, சர்வ லோகத்திற்கும் ஆண்டவனே, உமக்குப் பிள்ளைகளாயிருக்கிற நாங்களெல்லோரும் உமது திருப்பாதத்திலே சரவுடாங்கமாக விழுந்து எப்படியாகிலும் எங்களைக் காப்பாற்ற வேணுமென்றும்மைப் பிரார்த்திக்கிறோம். தேவமாதாவே! நீர் சன்மப்பாவ மில்லாம லுற்பவித்தீரே, எங்களாத்தாமஞ் சரீரத்தை விட்டுப் பிரிகிற நேரம் நாங்களும் பாவமில்லா திருக்கச் செய்தருளும், மாதாவே, உம்மை நம்பினோம் எங்களைக் கைவிடாதேயும் மாதாவே, உம்மை நம்பினோம் எங்களைக் கைவிடாதேயும். தேவ

ஆதமன காலத்தில் பண்ணத்தகுஞ் செபம்.

மாதாவே, உம்மை நம்பினோம் எங்களைக் கைவிடாதேயும். விசேஷமாய்ச் சாகிததறுவாயிலே நாங்கள் மோசம் உண்டாப்படிக்குப் பசாசினுடைய தந்திரங்களை எல்லாந்தன்மீ நாங்கள் உம்முடைய திருக்குமாரன் அண்டைக்குவரத் தீணையாயிரும். இதின் நிமித்தமாய் உம்முடைய பரிபூரண ஆசிர்வாதத்தைக் கேட்டு நிற் கிறோம், அதை எங்களுக்குத் தந்தருளும்.—ஆமென்சேசு.

*ஆதமன காலத்தில் பண்ணத்தகுஞ் செபம்.

ஆதித்தாய் ஆதித்தகப்பன் சன்மத்திலே பிறக்கப்போகிற சகலரிஷர் திவ்விய குமாருக்குத் தாயராயிருக்கத் தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவளுமாய், அதற்காக வேண்டிய சகல வரங்க ளையுஞ் சம்பூரணமாய் அடைந்தவளுமாய், அடைந்த வரங்களைக் கொண்டு நடத்தின உன்னதமான புண்ணியங்களால் திருச்சுத னுகிய சர்வேசுரன் உம்முடைய திருவயிற்றில் வெகு சந்தோஷ த்துடன் தீவிரமாய் வரப்பண்ணிவருமா யிருக்கிற மாதாவே, உம்முடைய திருக்குமாரன் பிறக்கப் போகிறநாள் கிட்டிவருகிறதென்று நீர் அறிந்து, அவரைப் பார்க்கவும், அவருக்கு ஊழியஞ் செய்யவும், உமக்கிருந்த ஆசையைப்பார்த்து, எனக்கும் இந் தத் திருநாளில் அவர்பேரில் ஆசைவர வேண்டுமென்றும், அவரைப் பார்த்து அவருக்கு ஊழியஞ்செய்ய நீர் பாத்திரமாய் இருக்க வேண்டுமென்றும் பண்ணின ஆயத்தத்தைத் தியானித்து, உமது அவருக்கு யோக்கியமான ஊழியஞ்செய்ய ஆயத்தப்பட வேண்டுகிறோம், நீர் பண்ணின ஆயத்தத்தினால் உமதுபேரில் திவ்விய குழந்தை பட்டசந்தோஷம் ஒருகாலும் என்பேரில் அவருக்கு வரக்கூடா திருந்தாலும், எப்படியாகிலும் நான் இத்தத்

*கார்த்திகைமாதம் முப்புதார்த்தி துவக்கிச் சேகநாதர் பிறந்த நாளும் நினைந்தினம் இத்தச் செபத்தையும், இதற்குப் பின்வரும் நாற்பதுமணிச் செபத்தையும், கடைசிகளில் இவைகளைச் செபித்துப் பின் ஒப்புக்கொடுக்குஞ் செபத்தையுஞ் செபிப்புதே முறை.

ஆதமன காலத்தில் பண்ணத்தகுஞ் செயம்.

திருநாளை கொண்டுகொடுதில் உம்முடைய திருக்குமாரனுக்கு என்பேரில் குலாதுராமல் சந்தோஷம்வரச் செய்ய வேண்டுமென்றும் இந்த மூன்று முகார்தாங்களைக் குறித்து நான் செய்யப் போகிற செயத்தை உம்முடைய திருப்பாதத்தில் அணிந்து, என்னுடைய கருத்து வியர்த்தமாய்ப் போகாதபடிக்கு நீர் காது கொடுத்து என் மன்றாட்டைக் கேட்டருள வேண்டுமென்றும் உம்மை மன்றாடுகிறேன்.—ஆமென்சேசு.

அர்ச். மாதாவே, நீர் திவ்விய குமாருக்கு மாதாவின் குறிக்கப்பட்ட கூணம் ஆசீர்வதிக்கப் பட்டதென்று சகலரும் ஆண்டவருக்குத் தோத்திரம் பண்ணக் கடவோம்.—க-திரி. ம-பிரி. க-திரி.

அர்ச். மாதாவே, நீர் திவ்விய குமாருப்பெற்ற கூணம் ஆசீர்வதிக்கப் பட்டதென்று எல்லாரும் ஆண்டவருக்குத் தோத்திரம் பண்ணக் கடவோம்.—க-திரி. ம-பிரி. க-திரி.

அர்ச். மாதாவே, நீர் முதல்விசை உம்முடைய திருக்குமாருக்குக் கட்டி அவனைத்த கூணம் ஆசீர்வதிக்கப் பட்டதென்று எல்லாரும் ஆண்டவருக்குத் தோத்திரம் பண்ணக் கடவோம்.—க-திரி. ம-பிரி. க-திரி.

அர்ச். மாதாவே, நீர் உம்முடைய திருக்குமாருக்கு முதல்விசை பால்கொடுத்த கூணம் ஆசீர்வதிக்கப் பட்டதென்று எல்லாரும் ஆண்டவருக்குத் தோத்திரம் பண்ணக் கடவோம்.—க-திரி. ம-பிரி. க-திரி.

இதற்குப்பின் வேண்டிக்கொள்ளும்

வணக்கமுடன்

மனிதருக்காகக் குழந்தையாய்ப் பிறந்த திவ்விய சேசுவே, அர்ச். மாதாவின் திருவயிற்றிலிருந்து மாட்டுக் கொட்டிலிலே நீர் பிறந்தபோது அவ்விடத்தில் உமக்கு இருந்த வருத்தமும், இக்கட்டும், ஈனமும், உம்முடைய திவ்விய திருத்தாயார் உம்மைக் கட்டி அவனைத்த இன்பத்தினால் பரிகாரமானது மன்றி உமக்குப் பிரியமாயிருந்ததே! அதை நான் தியானித்து நீர் மோகத்திலிருந்து என் னிருதயத்தில் வருத் தருணத்தில் நீச அப்ப ரூபமெடுத்த உமது மட்டில்லாத தாழ்மைக்குப் பரிகார

ஆதமன காலத்தில் பண்ணத்தகுஞ் செயம்.

ரம் பண்ணி, உமக்குப் பிரிய மாகத்தக்க விதாய் உம்மை ஆராதித்து, ஸ்துதித்து, உமக்குத் தோத்திரஞ் செய்யவேண்டுமென்று ஆசை கொண்டிருக்கிறேன். நான் எத்தனை ஆசை கொண்டிருந்தாலும் என்னால் முடியாதென்ற கஸ்திப் பட்டுக் கடைசியாய் நான் செய்கிற மன்றாட்டு யாதென்றால், என்னிருதயத்தில் என்னால் உமக்கு யோக்கியமான ஆராதனையும், தோத்திரமும் வருகிறதில்லை என்கிற கஸ்தியினாலும், உம்மை என் இருதயத்தில் அடைய வேண்டுமென்கிற ஆசையினாலும், நான் விடுகிற கண்ணீரை உம்முடைய தாயார் மாட்டுக் கொட்டிலிலே உமக்குப் பண்ணின உத்தம ஊழியத்தோடு ஒன்றாகக் கூட்டிக்கொள்ள வேண்டுமென்று உம்மை மன்றாடுகிறேன். இந்த மன்றாட்டுக்கு இரங்குவீரானால் என் இருதயத்தில் உமக்கு வருகிற குறைகளைப் பாராமல் உம்முடைய திவ்விய தாயாரைப் பாடித்து, நீர் என்னிடத்தில் வந்ததினால் எனக்குச் செய்ய வேண்டிய சகாயங்களை யெல்லாம் தடையில்லாமல் சம்பூரணமாய்த் தயை செய்வீரென்று நம்பியிருக்கிறேன்.—ஆமென்சேசு.

ஆதமனகாலத்திற் கொல்லவேண்டிய

திருக்குழந்தையாகிய சேசுநாதருடைய

பிரார்த்தனை.

சுவாமி திருபையாயிரும்.

கிழிஸ்துவே திருபையாயிரும்.

சுவாமி தனையாயிரும். மற்றதும்.

மெய்யான தேவனாகிய திருக்குழந்தையாகிய சேசுவே, எங்கள் பாவங்களைப் போக்கியருளஞ் சுவாமி.

மெய்யான தேவனாகிய திருக்குழந்தையாகிய சேசுவே, எங்கள் பிரார்த்தனையைக் கேட்டருளும்.

மெய்யான தேவனாகிய திருக்குழந்தையாகிய சேசுவே, எங்களுக்குத் தயைசெய்து இரட்சியுஞ் சுவாமி.

என ஆசமன் காலத்தில் பண்ணத்தகுஞ்செயல்.

செருச்சிவிழான தேவகுமாரனாகிய திருக்குழந்தையே,
கன்னி மரியாயுடைய திருக்குழந்தையே,
காலாகாலத்திற்கு முன்னே நியமித்திருந்த திருக்குழந்தை,
மாங்கிஷ அயிக்கியமான வார்த்தையாகிய திருக்குழந்தை,
உமது பிதாவின் ஞாபகமாகிய திருக்குழந்தையே,
உமது தாயின் கருப்பிலுரியாகிய திருக்குழந்தையே,
உமது பிதாவின் எகசுதனாகிய திருக்குழந்தையே,
உமது தாயின் தலைச்சன் பிள்ளையாகிய திருக்குழந்தையே,
உமது பிதாவின் சாயலாகிய திருக்குழந்தையே,
உமது தாயின் ஆதிமூலமாகிய திருக்குழந்தையே,
உமது பிதாவின் பேரொளியாகிய திருக்குழந்தையே,
உமது தாயின் அருஞ்சிறப்பின் திருக்குழந்தையே,
உமது பிதாவுக்குச் சரிசமானமான திருக்குழந்தையே,
உமது தாயாருக் கமைந்து பணியுந் திருக்குழந்தையே,
உமது பிதாவுக்கு னுனியவன்பான திருக்குழந்தையே,
உமது தாயின் பெருஞ்செல்வமாகிய திருக்குழந்தையே,
உமது பிதாவின் அருள் வரமாகிய திருக்குழந்தையே,
உமது தாயாரால் காண்குகையாக ஒப்புக் கொடுக்கப்பட்ட

திருக்குழந்தையே,
கன்னியின் தகனியாகிய திருக்குழந்தையே,
மனுக்குலத்தை திருவாய்ந்த திருக்குழந்தையே,
மனுக்குலத்தை இரட்சித்த திருக்குழந்தையே,
எங்கள் தேவனாகிய திருக்குழந்தையே,
எங்கள் சகோதரமாகிய திருக்குழந்தையே,
பாலோக மகிமைப் பிரதாபத்தை அனுபவித்திருந்தும் வழி
ப்போக்கான திருக்குழந்தையே,
இவ்வுலகத்தில் இருந்து பாலோக மகிமைப் பிரதாபத்தை
யனுபவிக்குந் திருக்குழந்தையே,
உமது தாயின் கர்ப்பத்திலேதானே உத்தம மனுஷனான
திருக்குழந்தையே,
விருத்தாப்பியருக் கடுத்த ஞானமும், விவேகமுமுள்ள திரு
க்குழந்தையே,

காலாகாலங்களுக்குப் பிதாவான திருக்குழந்தையே,
காலாகாலத்திற்கு முன்னிருந்த திருக்குழந்தையே,
நிர்க்கதரிசிகள் குறித்தகாலத்திற் பிறந்த திருக்குழந்தையே,
எல்லாத் தையும் உயிர்ப்பித்து உமது உயிர்பிழைக்கப் பால்
அமுதுண்ட திருக்குழந்தையே,
வார்த்தையாய் இருந்தும் மவுனமான திருக்குழந்தையே,
தொட்டிலி விரட்சமுத திருக்குழந்தையே,
கூனத்தினின்ற ஐடிமுழங்கச் செய்யுந் திருக்குழந்தை,
நரக நாடு அஞ்சி நடுக்கச்செய்யுந் திருக்குழந்தையே,

ஆசமன் காலத்தில் பண்ணத்தகுஞ்செயல்.

என

மோட்ச விராச்சியத்திற்குச் சந்தோஷம் வருந்துந் திருக்
குழந்தையே,
கொடியவர்களுக்குப் பயம்வருந்துந் திருக்குழந்தையே,
மூவரசர் ஆவலுடன் தேட விஷயமான திருக்குழந்தை,
எரோதிராயனால் கொல்ல வசாவதல் செய்யப்பட்ட திருக்
குழந்தையே,
தன்னுவிட்டுப் பாதேசத்தில் ஒளித்த திருக்குழந்தையே,
விக்கிரகங்களை யுடைத்தழித்த திருக்குழந்தையே,
பிதாவின் மாட்சி விளங்கவருந்துந் திருக்குழந்தையே,
தூர்ப்பல பருவத்தில் அற்புத வல்லவான திருக்குழந்தை,
நாழமையில் தானே பெரியவரான திருக்குழந்தையே,
வரப்பிர சாதத்தின் பொக்கிஷமான திருக்குழந்தையே,
மகிமை சோபனத்தின் பிரகாசமான திருக்குழந்தையே,
நேசப் பெருக்கத்தில் ஊறும் அழகிய நதியாகிய திருக்குழ
ந்தையே,

பரிசுத்த தனத்திற்கு ஊற்றாகிய திருக்குழந்தையே,
நிதவருள் பொழியு மோக்ஷமாகிய திருக்குழந்தையே,
உலக வசுகளை யொழித்து நன்னிலையில் நிறுத்தின திரு
க்குழந்தையே,
சம்மனசுக்களுடைய ஆண்டாரான திருக்குழந்தையே,
பிதாப் பிதாக்களுடைய அபேட்சையாகிய திருக்குழந்தை,
நிர்க்க தரிசிகளுடைய திருவாழ்வமான திருக்குழந்தை,
சனங்களுடைய ஆவலுக்கு விஷயமான திருக்குழந்தையே,
ஆயருக் காந்தமாகிய திருக்குழந்தையே,
முன்று இராசரங்களுக்கு வழிகாட்டிய நகைத்திரத்தால் குற
க்கப்பட்ட திருக்குழந்தையே,
குழந்தைகளுக்கு இரகசியமாகிய திருக்குழந்தையே,
புண்ணி யாத்துமாக்கள் காத்திருந்த திருக்குழந்தையே,
சாஸ் திரிகளுக்கு உபாத்தியாயராகிய திருக்குழந்தையே,
சகல அர்ச்சிய கிஷ்டர்களுக்கும் ஆநித்யமாகிய திருக்குழ

முதலோதி.—தயாபரையிருந்து,

துணைவர்.—எங்கள் பாவங்களைப் பொறுத்தருளும்.

முதலோதி.—திருக்குழந்தையாகிய சேசவே,

துணைவர்.—எங்கள் பிரார்த்தனையைக் கேட்டருளும்.

முதலோதி.—கிருபாகரனுயிருக்கிற திருக்குழந்தையே,

துணைவர்.—எங்களைவிரட்சியுஞ் சுவாமீ.

எங்கள் தாயைச் சம்பவசெய்து இரட்சியுஞ் சுவாமீ.

எதி ஆகமன காலத்தில் பண்ணத்தகுஞ் செபம்.

ஆதித்தசுப்பனால் வந்தபாவத்தின் அடிமைத்தனத்திலின்று
பசாதின சிறையில் நின்று,
உலகபாசக் கொடுமையில் நின்று,
உடலின் துரஸையில் நின்று,
ஆங்கார நடத்தையில் நின்று,
சகல முறைமைதப்பின ஆசையில் நின்று,
புத்தியின் குருடாட்டத்தில் நின்று,
ஆகாத இச்சையில் நின்று,
எங்கள் பாவங்களில் நின்று,
உமது நிருமல உற்பத்தியைப் பார்த்து,
நீர் உலகத்திற் பிறந்த தாழ்மையைப் பார்த்து,
நீர் அழுத கண்ணீரைப் பார்த்து,
நீர்ப்பஞ்சமான விருத்த சேதனத்தைப் பார்த்து,
நீர் உம்மை மகா மகிமைப் பிரதாபத்தோடு வெளியாக்கின
தைப் பார்த்து,
உம்மைக் கோயிலில் தூணிக்கையாக வைத்ததைப் பார்த்து,
நீர் உத்தம வகையாய் உலகத்தோடு பழகினைதைப் பார்த்து,
உமது தெய்வீகமான மனத்தினைத் தைப் பார்த்து,
உமது பாடுகளைப் பார்த்து,
உமது தாரித்திரத்தைப் பார்த்து,
உமது யாத்திராணையும் பிரயாசனத்தையும் பார்த்து,
உலகத்தினுடைய பாவங்களை உபாக்குகிற சர்வேசுரனுடைய
செம்மறிப் புருவையாசிருக்கிற சேசுவே,
எங்கள் தாழ்மையைப் போக்கியருளுஞ் சுவாமி.

மற்றதும்.

பிரார்த்திக்கக்கடவோம்.

ஆண்டவரான திருக்குழந்தையாகிய சேசுவே! யுமது மனத்தி
சமான தெய்வீகத்தையும், தெய்வீகமான மனத்தினைத்தையும் மன
மக்களுக்காக மிகவுந் தாழ்த்திச் சிறு குழந்தையாய்ப் பிறக்கச் சித்
தமானதை நாங்கள் கண்டு பாலதத்துவத்தில் உமது வல்லமை
யுந், தெய்வீக ஞானத்தோடு, தாழ்மையிலுமது பிரதாபத்தையும்
அறிந்து பரலோகமகிமைப்பிர தாபரான உம்மைத் தரிசித்துத் தி
யானிக்கவும் அருக்கிரகஞ் செய்ய வேண்டுமென்று காலாகாலங்
களிலுஞ் சேலியருமாய் இராச்சிய பரிபரலகருமான தேவனுதிரு
க் குழந்தையாகிய சேசுவே! தேவரீரைப் பிரார்த்தித்துக் கொள்
ருகிறோம். ஆமென்சேசு.

ஆகமன காலத்தின் முதல் ஞாயிறு செபம்.

எக

கடைசிநாளிலே எல்லாவற்றையும்

ஒப்புவிக்கிற வகையாவது.

அர்ச். தேவமாதாவே, இந்த ஆகமனகாலத்திலே நான் உம்
முடைய பாதத்தில் வேண்டிக் கொண்ட ஆயிரம் பிரியத்தத் தம்
தாங்களை நீர்க்கைக்கொண்டு, அதிலுல் உம்முடைய திருக்குமா
ரனுக்கு ஒரு முடிசெய்து சூட்ட வேண்டுமென்று உம்மைமன்ற
டுகிறேன். நான் ஒப்புவிக்கிற காணிக்கை வேரு கொஞ்சமாய்
நீர்க்கைக்குப் பாத்திரமுமா யிருந்தாலும், அது உம்முடைய திரு
கையிலிருந்து வருகிறதினால் அவருக்கு விலையேற்பு பெற்றது
மாய்ப் பிரியமுமா யிருக்குமென்று நிச்சயத்துடனே நம்பிடுருக்
கிறேன். ஆகையால் இந்த முடியை நீர்க்குட்டுவிக்கிறபோது அவ
ரைப் பார்த்து எனக்காகக் கேட்க வேண்டியது யாதெனில், உம்
முடைய திருக்குமாரனுக்கு ஓர் அற்ப ஞாயித்திலும் நான் ஒரு
குறை வருத்தி விக்கிறதெனினும், வருடைய சித்தத்தையிட
டு எந்தக் காரியத்திலாவிலும் வேற வழியாகப்போகிறதையிட
வும், அவர் எனக்கு நல்லமரணப் கொடுத்தி என்னை அழைத்து
க்கொள்ள வேண்டுமென்று மன்றிடுகிறேன்.—ஆமென்சேசு.

திருச்சபையில் ஆகமன காலத்தில் செபிக்கப்படுகிற

மகா வாகீ கி மங்களம்.

ஆகமன காலத்தின் முதல் ஞாயிறு.

செபம்.

மகா உந்தத் தேவனுடைய திருநாவி லிருந்து புறப்பட்டு
வந்து வீர வேகத்துடனேயும், மதுர இன்பத்தோடேயும், ஒரு
இறுதிதொட்டு இன்னொரு இறுதி மட்டும் பிடிப்பாய்ச் சார்ந்து
எல்லா வற்றையும், சிரப்படுத்துகிறஞானமே, எங்களுக்கு விமரி
சையின் பாதையைப் படிப்பிக்க வாரும். மூட்செடியில் பற்றிக்
கொண் டெரிந்த அக்கினியில் மோய்சருக்குத் தரிசனை யானவ
ரும், இசாவேலரின் சந்ததிக்குக் கர்த்தரும் எசமானு மானவரோ,
அவருக்குச் சீனாய் பர்த்தத்தில் முறைமை தந்தவரோ, உமது புசு

பல வீரத்தால் எங்களை இரட்சிக்க வந்தருளும். சனங்களுடைய விருதுக்கொடியாக இருக்கின்ற இசயாவின் ஆதிமூலமே, தேவரீர் முன்பாக இராசாக்கள் வாய்புதைத்துக் கொண்டு இருக்கவும், சனங்கள் பணி புரிந்து மன்றாடவும் வேண்டி யிருப்பதால் இனி யாவினும் தாமதம் பண்ணாமல் எங்களை மீட்க வாரும். தாவீதின் திறவுகோலே, இசரவே விராச்சியத்தின் கிரீடமே, தேவரீர் திறப்பதை ஒருவ ரடைக்கவும், தேவரீர் அடைப்பதை ஒருவர் திறக்கவும் கூடாதே, தேவரீர்வந்து சிறைச் சாலையில் அடைபட்டிருப்பவனை மீட்டு அந்தகாரங்களிலும், மரணத்தின் கிழலிலிருந்தவனை விடுவித்தருளும். கீழ்த் திசையோனே, நித்திய பிரகாசத்தின் சோதியே, நீதி ஆதித்தனே, தேவரீர்வந்து இருக்களிலுந் சாவின் இரவிலும் அகப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறவர்களுக்கு ஒளியைத் தந்தருளும். சனங்களுடைய இராசாவே, அவதார லா லாகிக்கப் பட்டபுகழோ, இரண்டையு மொன்றாக்கிற் றாலே, தேவரீர் மண்ணிலுண்டு பண்ணின மனிதனை இரட்சிக்க வாரும். ஓ, இம்மானுவேல்! எம்மோ டிருக்குந் தேவனே, எங்களுக்குக் கற்பனை கொடுக்கும் இராசாதி பதியே. பிரகாசகன் ஆவலோடு காத்திருக்கிறவருமாய் அவர்க ளிரட்சகரு மானவரோ, எங்களாண்டவராகிய சர்வேசரா, எங்களைக் காப்பாற்ற எழுந்தருளி வாரும். இதோ பூமியின் இராசாக்களுக்கெல்லாம் இராசாதிபதி யானெவர் வருவார். அவருக் கெதிர் கொண்டுபோயவரைச் சந்திக்க முஸ்திப்பா யிருக்கிறவர்களே பாச்சியவான்கள். மனுமகன் வரும்போது பூமியின் பேரில் விசுவாசத்தை யவர் காண்பா ரென்று நினைக்கிறாயா? கடவுள் தமது சுதனை உலகி லனுப்புங் காலஞ் சரியாய் வந்து விட்டது. இரட்சக ருடைய அருளில் சந்தோஷத்தோடு சலத்தைமொள்ளுவீர்கள். ஆண்டவர் தமது பரிசுத்த ஸ்தலத்தி லிருந்து எழுந்தருளிச் சமது பிரகாசனைக் காப்பாற்ற வருவார். பரமண்டலங்களே, மேலே யிருந்து வருவியுங்கள். மேகங்கள் நீதிமானைக் கீழே யிறக்கட்டும். பூமி வாய் திறந்து இரட்சகனா எழுந்தருளப் பண்ணட்டும். ஆண்டவரோ, வஞ்சகத்தின் கற்பாறையி லிருந்து உலக சகாவத்தியாகிய செம்மறிப் புருஷையைச் சீயோன் பர்வதத்திற் கணுப்பும் கர்த்தோ, நாங்கள் பூமியி லுமது வழியையும், எல்லா சனங்களிடத்திலும் உமது இரட்சனியத்தையுன் கண்டு கொள்வோம். ஆண்

டவரோ, உமது தீர்க்கதரிசிகள் சொன்ன தெல்லாஞ் சரியாகும் படிக்கு உம்மை யண்டி யிருக்கிற எங்களுக்குச் சம்பாவனையைத் தந்தருளும். முறைமை மோயீசனாற் கொடுக்கப் பட்டது. அதுக் கிரகமும், உண்மையும் கேட்கக் கிறீஸ்துவால் அருளப்பட்டது. கன்னிமரி யம்மா ளிடத்தி லிருந்து இரட்சகர் பிறப்பதாய்த் தீர்க்கதரிசிகள் அறிவித்தார்கள். ஆண்டவருடைய இஸ்பிரீத்து என்னிட முண்டாகி எளியவர்கட்குச் சவிசேஷஞ் சொல்ல என்னை யனுப்பினது. அவரது நீதியின் சோதிப் பிரகாசம் எழுந்தருளுகிற வரையில் சீயோனைப்பற்றி நான் பேசவேன். பிரபுக்களோடு ஆசனங் கொள்ளவு மகிமைப் பிரதாபத்தின் பத்திராசனத்தில் எழுந்தருளவும், இதோ ஆண்டவர் வருவார். இதோ தேவனுடைய இரட்சகர் வருகிறொன்று சனங்களுக்கு அறிவித்துச் சொல்லுங்கள். சர்வ வல்லவராகிய ஆண்டவர் தமது பிரகாசைய இரட்சிக்க சீயோனி லிருந்து வருவார். ஆண்டவரோ, சற்றே கடைக் கண்பாரும். உமது தாசர்க்குரிடம்வரத் தாமதியாதேயும். அரசா ளப் போகிற ஆண்டவர் சீயோனி லிருந்து வருவார். இதோ என்ன தேவன், என்ன நான் தொழுதுகொள்வேன். அவனென் பிதாவின் கடவுளாகையால் நானவனா எத்தி ஸ்துதிப்பேன். எங்களாண்டவர் எங்களுக்கு முறைமை கொடுப்பவர், எங்களாண்டவ ரொங்களுக்கு இராசாதிபதி, அவரோ வந்து எங்களை இரட்சிப்பார். தைரியமா யிருங்கள், உங்கள் மேல் ஆண்டவ ராதரவைக் காண்பீர்கள். ஆண்டவரோ, என் ஆத்துமம் உம்மையேநோக்குகின்றது. தேவரீர் வந்தென்னை மீட்டருளும். ஆண்டவரோ, நான் தேவரீரிடத்தில் அடைக்கலம் புருத்தேன். வாரும் ஆண்டவரோ, தாமதம் பண்ணாதேயும். உமது இசரவேல் பிரகாசயினுடைய தோஷத்துரோகங்களைப் பொறுத்தருளும். லீபானி லிருந்து சவாமி வருவார். அவருடையமகிமை பிரகாசம் போலிருக்கும். நாளை வெள்ளில் ஆண்டவரை நோக்கிக் காத்துக்கொண்டிருப்பேன். என்னிரட்சகருக் கெதிர்பார்த்திருப்பேன்.—ஆமென்சேச.

அக ஆதமன காலத்தின் இரண்டாம் ஞாயிறு செபம்.

ஆதமன காலத்தின் இரண்டாம் ஞாயிறு. செபம்.

சர்வ வல்லபம் பொருந்தியவரும், மகா இரக்கமுள்ளவருமான சர்வேசுரா, ஆண்டொன்றும், அளவறுக்கப்படாத கிருபா கடாட்சமுங் கொண் டிருக்கிற தீர்க்கதரிசியாகிய என் ஆண்டவரே, தேவரீர் உலக முடிவையும், அதற்கு முன் வரப் போகிற அடையாளங்களையும் எங்களுக்கு அறிவித்து அதற்கு எப்படி ஆயத்தம் பண்ணிக்கொள்ள வேண்டு மென்று கற்பித்தீரோ. உன் தேவனே! எப்போது நீர் வருவீர் என்று சந்தோஷத்தோடிக், நடுக்கத்தோடுங், காத்துக்கொண்டிருக்கிறேன். அக்காலம் மின்னலைப்போலத் திடீரென வரு மென்று தேவரீர் நிருவுளம் பற்றினீரோ. ஊழல்கள் அதிர்ச்சியுறிய நிலைகுலையப், பூமி அக்கினிக்கு இரா வாரும்போது எம்மாதிரும் பயங்கரம் உண்டாகும். மனிதர்கள் எண்ணங் கெட்டு மடிவார்களே. இறையோசித்துத் திகிலடையாதவர்க ளா? புதிய வானத்திற்கும் புதிய பூமிக்கும் காத்திருக்கிற நாங்கள் வரப்போகிற பயங்கரங்களுக்குப் பயப்பட்டாமல் உமது ஆறுதலினால் நம்பிக்கையோடு நிமிர்ந்து தலைகளை ஏறெடுத்து உமது வருகைக்குக் காத்திருக்கப்பண்ணி யருளுஞ் சுவாமீ. நாங்கள் பாலோக இராச்சியத்துக்காக இந்த நீசத்தமமான அற்ப உலகில்லின்று மீட்கப் பட்டவர்களா யிருப்பதால் அக்காலத்தில் எங்களுடைய நற்பிக்கை எவ்வளவோ பெரிதா யிருக்கும். உயர்ந்த விளையில் இரட்சிக்கப் பட்ட நாங்கள் இதோ எங்கள் ஆண்டவர் வருகிறார் என்று சந்தோஷத்தால் அகமகிழ்ந்து உமது வருகைக்கு எதிர்பார்ப்பு நிற்போம். எங்கள் ஆத்தம மணவாளராகிய சேசுவோ! நாங்கள் புத்தியுள்ள கன்னியாஸ்திரீகளைப்போல எங்கள் நற்கிரிஸ்துசனாகிய தீவட்டிகளை ஆயத்தப்படுத்தி உமக்கு எதிர்ப்போது நித்திய கலியாண வீடாகிய மோட்சத்தில் நாங்கள் பிரவேசிக்கச் செய்தருளும். உத்தம நாயகனைப்போல எப்போது வருவீரோ என்று காத்துக் கொண்டு விசுவாச நம்பிக்கை தேவசினேகத்தோடு நாங்கள் இருக்கத் தயையசெய்தருளுஞ் சுவாமீ.

இந்தப் பொல்லாத உலகத்தை விட்டு நித்தியானந்த மோட்சத்தில் நாங்கள் பிரவேசிக்க எப்போதும் முஸ்திப்பா யிருக்கச்

ஆதமன காலத்தின் மூன்றாம் ஞாயிறு செபம்.

அக

செய்தருளுஞ் சுவாமீ. உப்புச் சிலையாய்ப்போன லோத்தின் பெண்சாதிரியப்போல நான் துவேஷித்து விட்டுவிட்ட உலக பொய் வாழ்வைத் திரும்பிப் பார்ப்பதினால் மோசம் போகாதபடி செய்தருளும். நித்திய வெளிச்சத்திற்கும் அத்தியந்த செல்வத்திற்கும் காத்திருக்கிற நாங்கள் தேவரீர் எப்போது வருவாரோ என்று எங்கி நிற்கிறோம். எங்களுடைய விசுவாசங் குவிர்ந்து போனதால் விசுவாசத்தைத் தொடங்குகிறவரும், முடிக்கிறவருமாகிய எங்கள் ஆண்டவரோ, எங்கள் விசுவாசத்தை உத்தம முள்ளதாக் கியருளும். இந்த நான் குறுக்கப்படாதே போனால் மிகுந்த தின்மைகளைக் காட்டிய தேவனே, தின்மைகளின் நாங்களைக் குறுக்கி நற்கோதும்பைகளைப்போல உமது கனஞ்சியமாகிய மோட்சத்தில் எங்களைச் சேர்த்தருளும். அழுது நடந்து விதைகளைத் தெளித்து வருகிறோம். அவைகளை எங்கள் இருதயங்களில் நன்கு பயராகும்படி தயையுரியுஞ் சுவாமீ. ஆமென்கேசு.

ஆதமன காலத்தின் மூன்றாம் ஞாயிறு. செபம்.

சகல பரிசுத்த தேவ வாக்மியங்களையும் எங்களுக்குப் போதனையாக எழுதுவித்த கிருபையுள்ள ஆண்டவரோ! எங்கள் இரட்சகராகிய சேசுக்கிறீஸ்துவின் மூலமாய்த் தேவரீர் எங்களுக்கு அருளிச்செய்த பரிசுதியுள்ள நித்திய சிவிய நம்பிக்கையை உமது பரிசுத்த வசனத்தால் உண்டாகும் பொறுமையினாலும், ஆறுதலினாலும் நாங்கள் பற்றிக்கொண்டு, எப்பொழுதும் உறுதியாய்க் கைக்கொள்ளத் தக்கதாக அந்த வாக்மியங்களை நன்றாய்க் கேட்டு, வாசித்துக், கண்ணித்துக், கற்றறிந்து உட்கொள்ள, எங்களுக்குக்கிருபை செய்தருளும். தேவாதிதேவா! மனுக்குலத்தினேசா! உமதுபேரில் அன்புகூர்ந்த ஆத்துமாக்களுக்கு அமிர்த வாரியே, நித்திய பிரகாசம்! உற்பணங்களைக் கடத்த தயையைப் பொருக்கி மனுக்குலம் சீடேற அறுக்கிரகம் புரிந்த சர்வேசுரா, புத்தியின் அந்தகாரத்தில் மூழ்கிப் பூலேசக மாய்கையிற் சிக்கித் தந்திரங்களால் தத்தளித்துக் கொண்டிருக்கும் எங்களை இப்புவியின் பொய்வாழ்வின் அடிமைத்தனத்தில் நின்று நீக்குவது எப்போ? முன்னொருவிசை மனுக்குலத்தைமீட்டு இரட்சித்ததுபோல் ஒட்ட

அச்ச ஆகமன காலத்தின் நாலாம் ஞாயிறு செபம்.

டோலக பொதுத் தீர்வைகளில் பூலோகத்தில் முன்பு நந்தவர் கள் இப்போது பிறந்திருக்கிறவர்கள், இனி பிறக்கப் போகிறவர்கள் எல்லோரும் உமது சமுகத்தில் பொதுத் தீர்வைக்கு வரும் நாளில் நான் உமது இடதுபாசிசத்தில் இருந்து காணிக்ருன்றி நித்திய நரகத்துக்குப் போகாதபடிக்கு இப்போதே நான் கொண் ட பாவ விஷத்தைத் தீர்த்து, அக்ஷயம், இலகு, சூட்சம், பிரகாச ன்கொண்டு ஒளிருஞ் சரீரமுள்ளவனும் உமது வலது பாசிசத்தி ல் இருந்து எல்லோரு மகிழ நான் ஆனந்த மோகமும் அடையச் செய்தருளுஞ் சுவாமி.—ஆமென்சேசு.

ஆகமன காலத்தின் நாலாம் ஞாயிறு.

சேபம்.

எங்கள் இரட்சகரா யிருக்கிற சேசுக்கிரீஸ்துவே, தேவரீர் முதலாந்தாம் வருகையில், உட்கு முன்பாக உமதுவழியை ஆய் த்தம்பண்ண உமதுதுதனை அனுப்பினீர். அதுபோலவே தேவ ரீர் உலகத்தை நியாயந்தீர்க்க இரண்டாம் தாம் வருகையில், நாங்கள் உமக்கு முன்பாகப் பிரியமுள்ள சனங்களாய் நிற்கத் தக்கதாக அதுக்கிரகித்தருளுஞ் சுவாமி. இப்பொழுது உமது இர கசியங்களின் பெரக்கிஷக்காரரும், பணிவிடைக்காரருமான ஒரே மேய்ப்பனுக்குக் கீழ்ப்படியாதவர்களின் இருதயத்தை நீதிமான் களுடைய ஞானத்துக்குச் சரியாய்த் திருப்பி, உமக்கு முன்பாக உமது வழியை ஆயத்தம்பண்ணக் கிருபைசெய்தருளவேண்டுமெ ன்று, பிதாவோடும் இவ்விந்தது சாந்துவோடும் ஒரேதேவனாக எ ன்றென்றைக்குஞ்சிவியருமாய், இராச்சியபரிபாலனம்பண்ணுகிற வருமான உம்மைவேண்டிக் கொள்ளுகிறோம். மிகவும்பாக்கியஸ தரும், மெத்தவும் அர்ச்சியசிஷ்டவருமாகிய எங்கள் பிதாவே! எங் கள்சிருஷ்டிகரே, எங்கள் இரட்சகரே, எங்களைத் தேற்றுகிறவரே, பரமண்டலங்களிலேயிருக்கிற சும்மனசுக்களிடத்திலும் அர்ச்சிய சிஷ்டவர்களிடத்திலும் வியாபித்திருந்து அவர்கள் உம்மை அ றியும்படி அவர்களுக்கு ஞானபிரகாசம் தந்தருளி அவர்களிடத்தி ல் உமதுசினேக அக்கினிபைப் பற்றியெரியச் செய்கிறீர். அதே தேவரீர் தேவரீரே ஆண்டவர் பிரகாசமும், சினேகமாயிருக்கிறீர்.

ஆகமன காலத்தின் நாலாம் ஞாயிறு.

அதி

ஆதலால் அவர்களிடத்தில் வாசம்பண்ணி, அவர்களுக்குச் சுகிந்த ஓளியாய் விளங்கி அவர்களைச் சினேக அக்கினி மயமாக்கிப் பேரி ன்ப பாக்கியத்தால் அவர்களை நிரப்புகிறீர். நித்திய பரம நன்மை ரீரே, உம்மிடத்தில் நின்று சுகல நன்மைகளும் வருகிறது மன்றி த் தேவரீர் இல்லாமல் அவைகளில் ஒன்றிலாவது வராது. உம்மு டைய நாமம் அர்ச்சிக்கப் பெவதாக, தேவரீருடைய உபகாரங்களி ன் விஸ்தாரத்தையும், வாக்குத்தத்தங்களின்மஹிமையையும், மக த்துவத்தின் உந்தத்தையும், உம்முடைய சித்தத்தீர்மானங்களின் ஆழ்ந்த சருத்தையும் நாங்கள் கண்டுபிடிக்கத் தக்கதாகக் கார்தியு ள்ள பிரகாசக் கதிர்களால் உம்மை எங்களுக்குத் தெரியப்படுத்தி யருளும். உம்முடைய இராச்சியம் வருக, தேவரீர் உம்முடைய இஷ்டப் பிரசாதத்தினால் எங்களிடத்தில் இராச்சியபரமம் இர ய்பத் தக்கதாகவும், உம்முடைய பேரின்ப இராச்சியத்தில் எங்க ளைச் சேர்ப்பிக்கத் தக்கதாகவும் கிருபை செய்தருளும். அதிலே தேவரீர் பிரத்தியக்ஷமாய்த் தரிசிக்கவும், உத்தம விதமாய்ச் சினேகிக்கவும், நித்தியமாய் அனுபவிக்கவும் படுகிறீர். மீளவும் உம்மோடேகூட இருக்கிறதினால் அநந்தபாக்கியமும் கிடைக்கின் றது. நாங்கள் உமது பேரிலே மாத்திரஞ் சிந்தனை வைக்கிறோம். நாங்கள் முழு இருதயத்தோடு உம்மை எப்போதும் அபேட்சிக்கி றோம். எங்கள் முழு ஆத்மத்தோடு எங்கள் கருத்தெல்லாம் உம் மிடத்திற் செலுத்தி எல்லாவற்றிலும், உமது தோத்திரத்தை காடி நின்பதினாலும், எங்கள் முழுப் புத்தியோடு எங்கள் ஆத்மா மங்களிலுஞ், சரீரங்களிலுமுள்ள தத்துவங்களை எல்லாம் மற்ற எந்த காரியங்களுக்கும் உபயோகிக்காமல் உம்மைப்பற்றி உம் முடைய ஊழியத்தில் அவைகளை உபயோகிப்பதினாலும், எங் கள் சர்வ பல சத்துவங்களோடு அடியோர்கள் உம்மைச் சினேகி க்கத் தக்கதாகச் செய்தருளும். உம்முடைய சித்தம் பரமண் டலங்களிலே செய்யப் படுமாப்போவப் பூமியிலேயுஞ் செய்யப்ப பெவதாக. மீளவும் அடியோர்கள் உம்முடைய சினேகத்திற்கு எல் லா மனுஷர்களையும் இழுக்கப் பிரயாசமும்பட்டு, அவர்களுக்கு ரோகிடுகிற நன்மை எங்களுக்கு சேரிட்டாற் போலச் சந்தோஷ மும்பட்டே, துன்பங்களில் அவர்கள்மேல் மனமும் இரங்கி, எந் தக்காரியத்திலும் எவனுக்குத் தின்மை அவமானஞ் செய்யாமல் எங்களைப்போலே புறத்தியாரையுஞ் சினேகிக்கக் கடவோமாக.

அ.ச. அர்ச்சியென்கிட பூசையினக்கம்.

அன்றன்றுள்ள எங்கள் அப்பம் எங்களுக்கு இன்றுதான் இவ்வளவு ஆண்டவருக்கு தேவரீருக்கு அத்தியந்த நேசகுமாரருமாடுமேசே சக்கிதிலு நாநனா எங்களுக்குத் தந்தருளும். அவர் எங்களுக்குக் காட்டின பட்சத்தையும் எங்களுக்காக அவர் சொல்லிச் செய்து சகித்துக் கொண்டு வந்ததையும் தேவரீர் எங்களுக்கு ஞாபகப்படுத்திச் சரியாய்த் தெரிவித்து அவர்பேரில் எங்களுக்குத் தக்க வணக்கப்படுத்துதல் கொடுக்கும்படி உம்மிடத்தில் இந்த மன்றாட்டு செய்கிறோம். மனோவாக்குக்கெட்டாத உமதுகிருபையை யும் உமது நேசகுமாரனுடைய திருப்பாடுகளின்பேர்பலன்களையும், முத்திப்பேறுபெற்ற கன்னி மரியம்மாளும் உம்ருடைய சகல அர்ச்சியென்கிடவர்களும் அடைந்தபுண்ணிய பலன்களையும், வேறுமனாடாட்டுக்களையும் பற்றி எங்கள் கடன்களை எங்களுக்குப் பொறும. எங்கள் கண்காரர்களுக்கு காங்குமாப்போல எங்களுக்கு மன்னித்தருளும். உம்மைப்பற்றி எங்கள் பணையாளிகளை மெய்யாகவே கிடுகித்து அவர்களுக்காகத் தேவரீரால் பத்தியோடே வேண்டிக் கொள்ளுகிறோம். எவனுக்குத் தின்மை க்குப்பிரதி தின்மை செய்யாமல் உமது நிமித்தமாக நாங்கள் எல்லோருக்கும் நன்மை செய்யப் பிரயாசைப்படுவோம். எங்களால் முழுதும் மன்னிக்கப்படாதிருப்பதை நாங்கள் குறையறமன்னிப்பதற்கு எங்களுக்கு அனுக்கிரகஞ் செய்தருளும் சுவாமி. மறைவும், பிரசித்தமுன், சுகதியும், அலட்டுமொகியசோதனையில் எங்களைப் பிரவேசிப்பியாதேயும். கடந்ததும், இருக்கிறதும், வருவதுமாகிய தின்மையிலே நின்ற எங்களை இடச்சித்துக் கொள்ளும். ஆமென்சேச.

* அர்ச்ச. பூசை விளக்கம்.

ஒன்றாகிய மெய்யான கடவுள் எல்லாவற்றையும் உடையவராகி அவரனைத்தையும் ஆளுகின்ற ஆன்மை விளங்கவும், அவருக்கு நாம் கீழ்ப்படிந்து உரிய வணக்கத்தைச் செய்யவும், ஸ்தூபிக்கப்பட்டருளுக்களால் யாதொரு ஞானாந்தத்தைக் காட்டும் புறச்சடங்கோடே லவகிசப் பொருளைத் தேவ படியாரும்படிக்குத் திருப்பொருளாகச் செய்தபின்பு, அந்தப் பீலி அழிக்கப்பட்டுக்

கடவுளுக்கு மாத்திரம் செய்யப்படும் படைப்புப் பூசையென்று சொல்லப்படும். இந்த மெய்யான பூசையானது வணக்கப் பூசை, கோத்திரப்பூசை, பாவப்பொறுத்தற்பூசை, வரம்பெறுபூசை, என நானு வகையாக வருக்கப்படும்.

ஆண்டவர் ஆளுகையைக் காட்டச் செய்யப்படுவது வணக்கப் பூசை யெனவும், அவர் கமக்குத்தந்த நன்றியை யறிந்து அவருக்குத் தோத்திரமாகச் செய்யப்படுவது கோத்திரப்பூசை எனவும், ஆண்டவர் கோப மாறவும், பாவிசன்மேல் மன மிரங்கவும், அவர்கள் திரும்பி மனஸ்தாப்பப்பட்டுப் பாவப் பொறுத்தற்கு வேண்டிய தெல்லாஞ் செய்யத் துணிவதற்கு ஆண்டவர் அவரவர் களுக்கு உதவி புரியும்படியாகச் செய்யப்படுவது பாவப்பொறுத்தற்பூசை யெனவும், பகை, படை, பஞ்சமுதலிய துயர்கள் நீரவும், இஷ்டப் பிரசாத முதலிய ஞான நன்மைகளை அடையவும், ஆரோக்கிய முதலிய வலகை நன்மைகளைப் பெறவுஞ் செய்யப்படுவது வரம்பெறு பூசை யெனவுமாம்.

பூசையின் மகத்துவம்.

1. அர்ச்ச. அஞ்சல்தி நென்பலர் சொல்லுமாப்போல திருச்சபையிலே கடக்கும் பூசைப் பவி ஒப்புக்கொடுக்கிறவரும் சர்வேசான். ஒப்புக் கொடுக்கிறதற்கு சர்வேசனுக்கு ஒப்புக் கொடுக்கப்படுகிறவருக்கு சர்வேசான். ஒப்புக்கொடுக்கப்படுகிற துஞ்சர்வேசனுக்காக. என்ருகிறாலே இந்தப் பூசைப்பவி ஒருகாலஞ் சர்வேசனுக்குப் பிரிய மில்லாமற் போகவுங் கூடாது, இதைவிடச் சர்வேசனுக்குப் பிரியமானது ஒன்றும் இருக்கவுங் கூடாது.

2. இந்தப் பூசையின்பலன் சர்வலோக பாவத்தைப் பொறுக்க வல்லதாயிருக்கிற தல்லாமல் இன்னம் அநேகங் கோடாகோடி உலகத்தின் பாவங்களையும், பொறுக்க வல்லதாயிருக்கின்றது. இத்தனை வல்லப முள்ள பூசை ஒருநாளிலும், ஓரிடத்திலும், ஒரு நேரத்திலு மாத்திரம் ஒப்புக் கொடுக்கப்படத்திருவுள மாகாமல் எங்காளும், எவ்விடத்திலும், எந்நேரமுந்தானே கொடுக்கப்படச் சர்வேசான் திருவுளமாறா. இப்படிப்பட்ட பூசை உலகத்தில் இல்லாவிட்டால் இப்பொழுது உலகத்திலே கடந்துவரும் அக்கிரமத்தால் உலக மெல்லாம் வெந்து அழிந்து சோதும் கொமோரா என்ற பட்டணம்

*வேத விளக்கம் கடு-ம். அதிகாரம். ௪௪-ம். பிரிவு முதற்காண்க.

களைப் போல ஆகலாம். அந்த நிலைமையை இந்த உலகத்தின் பேரில் சர்வேசுவரனுக்கு வரும் கோபத்தை இந்தப் பரிசு ஒன்றை மூலத்திலே தயை வருவிக்கின்றது. இந்தப் பூசையை எல்லாருக்கானவராம் என்கிறதும் அல்லாமல் எல்லாருக்கானவராக இருவரோடு கூட ஒப்புக் கொடுக்கலாம் என்கிறதினால் இந்தப் பூசைப் பூசையின் மகத்துவத்தை வருணித்துச் சொல்ல ஒருவராலேயும் ஆகாது.

பூசை காணப் போகும் திருவிழா.

பூசை காணப் போகையில், பற்பல காரியங்களிற் பலவிதமாகப் பிரிந்து அலையும். உனது சிந்தனைகளே யெல்லாம் ஒன்று படுத்தி ஒர் நிலையாக நிறுத்த உன்னால் இயன்றமட்டும் முந்தாமல்தான் பிரயாணப் படக் கடவாய். உனது இரட்சகரானவர் தாம் பல்பாகப் பேசுகிறதை நீ காணவும் தம்மோடு நீ ஐக்கியமாகவும் உன்னைக் கூப்பிடுகிற இனியசத்தம் உளது காணிக் கேட்கப் படுகிறதாக எண்ணிக்கொள்வாயாக.

கோவிலுக்கு நிகரே போகிறபோது.

ஆண்டவரோ காலமும்முடைய செபத்தியானத்தின் ஆலயத்திலே பிரவேசிக்கிற இந்தோத்திற் சகல லோக நினையுள்ளப் புறத்திற்றன்னி உம்மை அசுத்தப்பதியோடே தியானித்துக்கொண்டவன், தேவரீருடைய சந்திதியில் தக்கமேனா மரியாதையோ டிருந்து சவனமாய்ச் செபிக்கவும் அதுக்கிரகஞ் செய்தருளஞ் சுவாமி.—ஆமென்சேக.

நீதித்தந்தைத் தோட்டே சிலுவை வரைகிற போது.

சர்வேசுவர சுவாமி யிந்தத் தீர்த்தத்தின் முயற்சியால் உம்முடைய திருக்குமாரனாகிய சேகர்கீர்த்திவி னிரத்தந்தைக்கொண்டு என்னுத்தமத்தைக் கருவி என் பாவங்களைப் பொறுத்தப் பசுவினுடைய தந்திரத்தோடு யெல்லாம் விலக்கி உம்முடைய ஆசீர்வாதம் அடியேனுக்குத் தந்தருளும்.—ஆமென்சேக.

பூசைக்கு முன் ஐயத்திற் செபம்.

கருணை நிறைந்த பிராவோ! இரக்கம் நிறைந்த கர்த்தாவோ! பாவத்தாற் செட்டிபூந்த மனவசத்ததியை மீண்டு இரட்சிக்கு ம்படி உமது கை சுதன் முன்னெருகான் கொடிய வேதனைப்பட்டுச் சிவனாகிய உயிர்விடத் திருவுளமானது மல்லாமல் அவர்

அன்றிச் சிவனாகிய உமக்கு ஒப்புக்கொடுத்த பவியைத் தேவரீர் என்னுற் மறவாதிருக்கவும், நான்கள் அதினால் அடையவேண்டிய பவனை இடைவிடாமல் அடையவுந் திருவுளமாகி இந்தப் பூசைப் பவியை எக்ரானுந் திருச்சபையிற் கொடுக்கப்படும்படி சித்தமாவீரல்லோ? உமது மட்டற்ற வல்லபமும், அனவற்ற ஞானமும், குறையற்ற நன்மைத்தனமும் வினக்குகிற ஆச்சரியமான இந்தப் பூசையில் அடியோர் சாவதானத்தோடும்பயபத்தியோடும் இருக்கவும், உதிர்ந்துகொண்ட இந்தப் பவியைக் கொண்டு உதிர்ப்பவியின் பேறுகளேக் குறையில்லாமற் தைக்கொள்ளவும் அதுக்கிரகம்பண்ணியருள வேணுமென்று வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன். ஆ! மட்டற்ற பிரதாப முடைத்தான பிராவோ! அடியேன் தேவரீருடைய திருப்பா கடாட்சத்துக்கு அபாத்திரானுயினும் உம்முடைய நேச குமாரன் எனக்காகச் சிந்தின் விலை மதியாத திரு விரத்தத்தைப் பார்த்து எனக்குத் தயையசெய்தருளும். ஆராதனைக்குப் பாத்திரமான கருத்தாவோ! உமது திவ்விய பூசையின்பவியைக் காணவேணுமென்று உமது பீடத்தை அண்டிவருகிறேன். இந்தத் திவ்விய பவியினால் அடியேனுக்கு வாவெண்டு மென்று தேவரீர் சித்தமாயிருக்கிற நன்மைகள் யாவையும் நான் குறைவில்லாமல் அடையவும், அசுற்கு என்னிடத்திலுள்ள குற்றங்களை மாற்றவுந் தேவரீர் சித்தம் வைத்தருள வேணுமென்று உம்மை மன்றுகிறேன்.

தேவரீருடைய இனிய கருணையைப்பெற என் இருதயத்தைத் தக்கதாகி எனதுபொறிகள் போய்வழி விடாமல் நிறுத்திப் பாவியான அடியேனுடையபாவங்களை உமது திருஉதித்தாற் போக்கி என் ஆத்தமத்தைப் பரிசுத்தப் படுத்தி யருளும். தயாபரான சர்வேசுவர, தேவரீர் அடியேனுடைய பாவங்களைப் பாராட்டாதேயும்; அதேனெனில் தேவரீருக்குப் பொருத்தாதென்கிற தினலே இவைகளை முழுதும் வெறுத்துத் தள்ளுகிறேன். ஆராகிலும் எனக்குப் பொல்லாப்பு செய்திருந்தால் அவர்க ளுடைய குற்றங்களை நான் கல்லமனதோடு பொறுத்துக்கொள்ளுகிறேன்; தேவரீரும் அடியேனுடையபாவங்களைப் பொறுத்தருள வேணுமென்று மகா தாழ்த்தியுடனே வேண்டிக் கொள்ளுகிறேன். என்மதுர சேகலோ! தேவரீர் அடியேனுக்காக முழுதும் உம்மைப்பவியாகத் தந்தீதோ, அவ்வண்ணமாய்த் தேவரீருடைய திருவுளத்

தோடு என் கருத்தையும் ஒன்றுபடுத்தி அடியேனை முழுதும் உமக்குப் பலியாகக் கொடுக்கிறேன்.—ஆமென்சேசு.

பூசை ஒப்புக் கொடுக்க வேண்டிய கருத்து.

முதலாவது.—சர்வேசரன் அர்ச்சேவமாதாவுக்கும்மற்ற அர்ச்சிய சிஷ்டவர்களுக்குச் செய்த உபகாரங்களைக் குறித்து அவருக்குத் தோத்திரமாகவும். உ-வது.—நாமும், பிறரும் அடைந்தநன்மைகளுக்கு நன்றியறிந்த தோத்திரமாகவும். உ-வது.—நாமும் பிறரும் இனி வேண்டிய நலங்களைப் பெறுவதற்காகவும். ச-வது.—உத்தரிக் கிற ஸ்தலத்தில் இருக்கிற ஆத்துமாக்களுக்கு ஆறுதல் கிடைக்கவும், இந்நான்கு வகை முகார்த்தங்களைத் தொகுத்தும், அவரவர் பத்திக்கு அவசரமானபடியே தனித்தும் பூசையை ஒப்புக்கொடுக்கலாம்.

பூசை ஒப்புக்கொடுக்கிற சேபம்.

அகண்டமும், நிர்மலமுமான திரித்துவ ஏகசர்வேசரானவர்கள் நாதமான சேசுக்கிறீஸ்து பாடுபடுகாளுக்கு முதல்நான் இரவமுது செய்யும் பொழுதுஞ், சிலுவைப் பீடத்திற் பலியாகும் பொழுதுந் தேவரீருக்குக் கொடுத்த மாசற்றபலியோடும், உலகமெங்குஞ் சகல குருக்களால் ஒப்புக்கொடுக்கப்பட்ட பலியோடும், இனி ஒப்புக்கொடுக்கப்படுபோகிற பலியோடும், நீசப் பாவியா யிருக்கிற அடியேனும் மகா பத்தி நம்பிக்கையோடும், தாழ்ச்சி வினயத்தோடும், சேசுநாதருடைய கருத்தோடும், என் கருத்தையும் ஏகரித்துக் குருவின் கைங்கிரியத்தைக் கொண்டு இந்தப்பலியைத் தேவரீருக்குக் காணிக்கையாக வைக்கிறேன். ஆண்டவனே! உமது மகிமைப் பிரதாபத்திற்கு அர்ச்சனையாகவும், சர்த்தத்துவத்திற்குக் கப்பமாகவும், சேசுக்கிறீஸ்துவின் பாடுகளை எப்பொழுதும் நினைப்பூட்டும்*ஸ்மரணமாகவும், தேவமாதா முதலிய சகல அர்ச்சிய சிஷ்டவர்களுக்கும், நீசப்பாவியர் யிருக்கிற அடியேனுக்கும் திருவணைக்குந் தேவரீர் செய்துவருகிறமட்டில்லாத உபகாரங்களுக்கும், இனி நித்தியமுஞ் செய்யப்படும் உபகாரங்களுக்கும் நன்றியறிந்த தோத்திரமாகவும், சேவித்திருக்கிறவர்கள் மரித்திருக்கிறவர்களான சகல விசுவாசிகளுடைய

* நினைப்பு.

பாவப் பொறுத்தலுக்கும் (*இன்னார் இன்னார் இன்னின்ன) உதவிசகாயம் அடையும்படிக்கும், நான் ஆராருக்காக வேண்டிக் கொள்ள வேண்டியிருக்குமோ அவர்க னெல்லாருக்கும் கடவுளியாய் மரித்தவர்கள் இளைப்பாற்றி அடையவும், உயிரோ டிருக்கிறவர்கள் தேவரீரை அறிந்து சினேகித்து இந்தப் பரதேசத்தில் உம்மைத் தோத்திரித்தபின் நித்தியமுந் தங்கள்சுயசீமையில் உம்மை வாழ்த்தி ஸ்துதித்து வணங்கும் படிக்குங் குருவின் கைங்கிரியத்தைக் கொண்டு அடியேன் தேவரீருக்கு ஒப்புக்கொடுக்கிற இந்தப் பூசைப்பலியைத் தேவரீர் கையேற்றுகொண்டு நீசனாயிருக்கிற அடியேன் மன்றாட்டுக்குச் செவி கொடுத்தருள வேணுமென்று வேண்டிக் கொள்ளுகிறேன். இந்த மன்றாட்டுக்களைப் பார்த்துத் தந்தருளும்.—ஆமென்சேசு.

பூசகாணும் வகை.

குரு தீர்த்தந்தெனிக்கிற பொழுது.

அய பரிசுத்தத்தைக் கொண்டிருக்கிற அநாதி பிதாவே, தேவரீர் மரித்தர்களுக்கு வரிவேதத்தைத் தந்தருளினபோது கட்டளையிட்ட தீர்த்தத்தைக் கொண்டு சுத்திகரிக்கப் படாத யாவருந் திருச்சபையில் நின்று சிதைந்துபோகக் கடவாஅன்று திருவளம் பற்றினதால் உம்முடைய திருச்சுதனாகிய சேசுநாதர் இரத்தத்தைக்கொண்டு பரிசுத்த மாகாத யாவரும் நித்தியகேட்டுக்குள் ஆவார்களென்று கற்பித்த தாயிற்றே, ஆகையால் சிருபை நிறைந்த பிதாவே! அந்தத் திவ்விய இரட்சகர் காமத்தால் மந்திரிக் கப்பட்ட இந்தத் தீர்த்தத்தின் முயற்சியினாலே அவருடைய திரு இரத்தத்தைக் கொண்டு என்னை பாவ அழுக்கெல்லாம் போக்கி எங்கள் ஆத்துமங்களைச் சுத்திக்குத்து இரட்சித்தருளுந் தவிர, தாவீதென்கிற இராசா தன் பாவங்களைத் தவிரியாய் அழுது துக்கப்பட்டித் தேவரீரை நம்பிக்கையோடே கொக்கி, நீரும் ஈசோப்பென்கிற புல்வினால் என்மேற் மெளித்தருளுவீர், நானுஞ்

* அவர்கள் பெயரையும், வேண்டிப் கேரியங்களையும் குறித்துச் சொல்லவும்.

சுத்தமாவேன், நீர் என்னைக் கழுவுவீர், வெண் பனிக்கட்டியிலுந் தூய்மையாவேன் என்று வேண்டினதுபோலே அடியோர்களும் எங்கள் பாவங்களி னினித்தம் மனஸ்தாபப் பட்டித் தேவரீர் எங் களைக்கழுவிச் சுத்தமாக்க வேண்டுமென்று மன்றாடுகிறோம். குரு வானவர் இந்தத் தீர்த்தத்தை மந்திரிக்கையில் தேவரீரை வேண்டிக் கொண்டபடியே உம்முடைய திருக்குமாரன் முகத்தைப் பார்த்து இந்தத் தீர்த்தத்தின் முயற்சியினால் எங்கள் சத்துருவாகிய பசாசையும் அநின் தந்திரச் சோதனைகளையும் விலக்கி வியாதிகளையும் நீக்கி இஸ்பிரீத்து சாந்துவின் இஷ்டப் பிரசாதத்தினால் அடியோர்களை அர்ச்சித்துக் காத்தருள வேணுமென்று தேவரீரை மன்றாடுகிறோம்.

பூசை ஆரம்பிக்கிறபொழுது.

ஆராதிக்கப் பாத்திரமான ஏக திரித்துவமே, நீசப்பாவியாயிருக்கிற அடியேன் தேவரீருடைய உந்த மகிமைப்பிரதாப சோபனத்திற்குச் செய்யவேண்டியபணிவிடை நமஸ்காரங்களைச் செய்யவேண்டுமென்கிற சுத்த கருத்துடனே உமது திருநாமத்தைக்குறித்து இந்த உந்தபரம பூசையைக் காண்கிறேன். என் திவ்விய இரட்சகரோ, என் ஈடேற்றத்திற்காகக் கொடுக்கப்படுகிற இந்தமாத்ஸிமைபொருத்திய பலியைக்கொடுக்கிற குருவுடனே கூடநானும் என் கருத்தினாலே ஏகரித்து இந்தப் பலியைக் கொடுக்க எனக்கு விடைகொடுத்தருளும். என்பாவங்களுக்காகத் தேவரீர் கபால மலைமேற் சிலுவையில் அறையுண்டு கொடுத்த இரத்தப்பலியை நான் கண்ணாற்கண்டால் என்னிருதயத்தி லெத்தன்மையான தேவ பற்றுதல் உண்டாகத்தருமோ, அத்தன்மையான உத்தமக்கருத்தை இரத்தஞ்சிந்தாதபலியாகிற இந்தப் பூசை நேரத்திலும் என் இருதயத்திற் பிறப்பித்தருளஞ் சுவாமீ.

குரு, பாவசங்கரத்தன் மந்திரஞ் சொல்லுகிறபொழுது.

என் சர்வேசுரா, நான் தேவரீருக்குச் செய்த பாவதுரோகங்களை யெல்லாம், தேவரீருடைய திருச்சமுகத்திலே சங்கீர்த்தனம் பண்ணுகிறேன். நானென் சிந்தனை வாக்குக் கிரியைகளினால் அநேகம் பாவதோஷங்களைக் கட்டிக்கொண்டபடியினாலே, கன்னியர் எல்லாரிலுந் தூய்மையான பரிசுத்த கன்னியா

ஸ்திரீயாகிய அர்ச்சியரிஷ்ட மரியாயி, சகல அர்ச்சியரிஷ்டவர்கள், சமஸ்த விசுவாசிகள் இவர்கள் முன்பாக என்பாவங்களை யெல்லாம் வெளிப்படுத்துகிறேன். என் பாவமே, என் பாவமே, என் பெரும்பாவமே, ஆகையால் எப்பொழுதும் கன்னியாகிய அர்ச்ச. மரியாயியையுந், சகல அர்ச்சியரிஷ்டவர்களையும், எனக்காக ஆண்டவரை வேண்டிக்கொள்ள வேணுமென்று மன்றாடுகிறேன். என்னுண்டவரோ! தனையோடு என் மன்றாட்டைக் காதுகொடுத்துக் கேட்டு எனக்குப் பாவவிமோசனமும், பொறுத்தலும், இஷ்டப்பிரசாதமும் தந்தருள வேணுமென்று உம்மை மன்றாடுகிறேன் சுவாமீ.

சொல்லுகிற பொழுது.

எங்கள் ஆத்தம சிருஷ்டிகரான கத்தாவோ! உம்மாவே படைக்கப்பட்ட எங்கள் ஆத்தமங்கள் பேரில் இரத்தமாயிரும். தயானைச் சம்பூரணரானபிதாவே, உமது பிள்ளைகள் பேரில் தயவாயிரும். எங்கள் இரட்சணியத்தின் காரணமாய், எங்களுக்காகப் பலியானவருமா யிருக்கிற கத்தாவே, உமது திரு இரத்தத்தினாலே, திருமரணத்தினாலும் வந்த பலன்களை எங்களுக்குக் கட்டினைபண்ணியருளும். மகானேயத்திற்குப்பாத்திரமான மதுரசேகவே, எங்கள் பிப்பாக்கியத்தைக் கண்டறிங்கி எங்கள் பாவங்களைப் பொறுத்தருளஞ் சுவாமீ.

குரு, சம்மனசுக்கள் பாடின தேவஸ்துதி சொல்லுகிற பொழுது.

உந்த பரமண்டலத்திற் சர்வேசுரனுக்குத் தோத்திரமும், பூலோகத்திற் சுத்தமனதுவாகவர்களுக்குச் சமாநானமும் உண்டாகக்கடவது. ஆண்டவரோ இராசாக்களுக்கு அதிபதி இராசாவே, உந்த பரம கடவுளே, மெய்யான சேனனே, சர்வவல்லப் பமுள்ள பிதாவே, தேவரீனாவாழ்த்தி ஸ்துதித்து ஆராதித்து வணங்கி நமஸ்கரித்து மிகுந்ததாழ்ச்சி லினயத்துடனே உமக்கு கன்றியுறித்த தோத்திரஞ் செய்கிறோம். ஆராதிக்கப்பாத்திரமான சேகநாதரோ, பிதாவின் ஏகருமாரோ, சர்வவல்லபர கர்த்தாவான சர்வேசுரா உலகத்தினுடைய பாகுக்களைப் போக்கவந்த சர்

வேசாணுடைய செம்மறிப் புருவையே, எங்கள்பேரிலே இரக்கமாயிரும். பரமண்டலத்தில் உமது பிதாவோடு கூட இரக்கமாயிரும். பண்ணுகிற நீர் எங்கள்பேரில் உமது கருணைக்களை நோத்திருப்பும். எங்கள் கர்த்தான சேகவே, தேவரீர் ஒருவர்மாத்திரமே மட்டிற் பரிசுத்தருமாய், அனாவற்ற வல்லபமுள்ளவருமாய், பிதாவினுடைய மகிமை சோபனத்தில் இஸ்மீரீத்துசார் கூவோடுகூடமுடிவற்ற தோத்திரத்திற்குப் பாத்திர மானவருமாயிருக்கிறபடியினாலே தேவரீர் ஒருவர்மாதிரியே எங்களை இரட்சிக்கக் கூடுமென்கிறதினாலே எங்களை இரட்சித்தருளும்.

செபம்.

என்னுண்டவரோ! அர்ச். தேவமாதாவினுடைய உருட்டையும், நாங்கள் கொண்டாடுகிற அர்ச்சியசிஷ்டவர்களுடைய மன்றாட்டையும் குறித்துக் குருவானவர்தமக்காகக்கேட்கிற மன்றாட்டையும், நான் ஆருக்காக வேண்டுகொள்ளவேண்டியிருக்குமோ அவர்கள் கேட்கிற மன்றாட்டையும் கட்டளை பிள்ளையருளும். பின்னும் என்னுண்டவரோ, நானும் அவர்களும் மோட்சக்காசோர எங்களுக்கு வேண்டிய வாய்பிரசாதங்களை யெல்லாந் சேசுக்கிரிஸ்து நாநருடைய திருமுகத்தைப் பூர்த்துத் தந்தருளும்.

குரு, நிருபம் வாசிக்கிறபொழுது.

என் சர்வேசரா, உமது சத்தியவேதத்தை அறியாத அநேகமாயிரம் பேர்களுக்குள்ளே அடியேனைத் தெரிக்கெடுத்துக் கொண்டு உமது திருமறையை எனக்குப்போதித்தீர். இந்த தேவமறையை நான் முழுமனதோடு கைக்கொண்டு, தீர்க்கதரிசிகளைக்கொண்டு தேவரீர் அறிவித்த சத்தியங்களை எல்லாம் மிகுந்த பூச்சியத்துடனே செலிக்கெடுத்துக் கேட்கிறதும்ல்லாமல், அவைகள் தேவவுசனைகளாகையால் மிகவும் பணிந்த மனதோடு அவைகளை வந்தித்து மனமகிழ்ச்சியோடு அந்த வசனங்கள் நிறுவேறுகின்றதைக் கண்டு களிகூருகிறேன்.

என் சர்வேசரா, பூருவ வேதத்திலிருந்த அர்ச்சியசிஷ்டவர்களைப்போல உமது இருந்தாலல்லோ தரவிற, நான் பிதாப் பிதாக்களைப்போல உம்மை அபேட்சித்துத் தீர்க்க தரிசிக்கிறேன்.

போல உம்மை அறிந்து நமஸ்கரித்து, அப்போஸ்தலர்களைப் போல உம்மை ஸ்நேகித்து முழுதும் உமது பரிசுமாயிராமல் இருப்போமோ?

குரு, விசேஷம் வாசிக்கிறபொழுது.

என் சர்வேசரா, இனி நான் நடக்கவேண்டிய வழியை அப்போஸ்தலருக்குத் தீர்க்கதரிசிகளு மல்ல, உம்முடைய ஏக சந்ருணே யெனக்குப் படிப்பிப்பவர் அவருடைய திரு வசனங்களைத் தானே கேட்கப்போகிறேன், ஆனால் ஐயையோ! என்னுண்டவராகிற சேர்வே! இந்தவசனங்கள் உமது திருவசனங்களென்று விசுவசித்தீர் என் விசுவாசத்திற் கொத்தப்பிரகாரம் நடவாமற் போகின்றதில் என்னென்ன பிரயோசனம்? உமது திருச்சமூகத்தில் நான் தீர்மானக்கு வரும்பொழுது என்னிடத்தில் தேவ ஸ்நேகமும், உத்தமக்கிரியையுமில்லாமல் விசுவாசமாதிரி மிகுந்தால் எனக்குவரும் பலனென்ன? நான் விசுவசித்தாலும், விசுவாசியாதவனைப்போலவும் ஒன்றில் உமது சலிசேஷத்திற்கு விநோதமான மந்திரென்ற விசுவசிக்கிறவனைப்போலவும் நடந்து வருகிறேன். என் சர்வேசரா, உமது போதனைக்கும் எனது நடத்தைக்கும் இடையிருக்கிற மாறாத விரோதத்திற்குத் தக்கபடினைத் தீர்மானியிடாதேயும். என்னுண்டவரோ நான் முழுமனதோடு உமது சத்தியத்தை விசுவசிக்கிறேன். என்விசுவாசத்திற்கு ஒத்தவண்ணம் நான் நடக்க எனக்குவேண்டிய தயாரியமும், பலமும் கட்டளைபண்ணியருளும். ஆண்டவரோ அதினால் உமக்கே ஸ்துதியுந் தோத்திரமு முண்டாம்.

குரு, விசுவாச மந்திரஞ் சொல்லுகிற பொழுது.

சகலத்தையும் படைத்தவருமாய்ச், சர்வ வல்லபமுள்ள பிதாவாய் இருக்கிற சர்வேசரன் ஒருவரை மாத்நிரமே விசுவசிக்கிறேன். அர்ச்சியசிஷ்டர் சன்மையிலும், வல்லபத்திலும், நித்தியத்திலும், தேவத்துவத்திலும், பிதாவுக்குச் சரிசமானமாயிருக்கிற அவருடைய ஏகசந்ருதிய நமது ஆண்டவர் சேசுக்கிரிஸ்து நாநருமாய் விசுவசிக்கிறேன். இவர் மனிதர் பேரில் வைத்த பட்சமிகுதியால் சமனிதாவதார மெடுத்துக்காடினபாடுபட்டி மரித்து,

* இவ்விடத்தில் சேசுசாதருடைய மனோஹரத்தாரத்தின் பரமவிரகசியத்தை ஆராதிக்நும்படி முழுந்தான் ஸ்ருக்கவும்.

உயிர்த் தெழுந்தருளி மோட்சத்திற்கு ஆரோகணமாயிருந்
தும், இனி மஹாஷ்டகா நடுக்கேட்க எழுந்தருளி வருவா நென்
தும், பிற்பாடு நித்திய காலம் முடிவற்ற பாக்கியமான இராச்சிய
பாரம் பண்ணிக்கொண்டிருப்பாரென்றும் உறுதியாக விசுவசித்
கிறேன். பிதாபிவயுந், சுதனையும், போலச் சரிசமான தேவனா
யிருந்து அவர்க ளிடத்திலே நின்று புறப்பட்டு அவர்களோடொ
த்த மகிமையை அடைந்திருக்கிறவருமாய், நித்திய சிவியத்தின்
ஊருணியுமாய் மனிதரை அர்ச்சிக்கும் காரணருமாய்த் தீர்க்கதரி
சிகளுக்கு ஞானம் கொடுக்கிறவருமாயிருக்கிற இஸ்பிரீத்து சா
ந்துவையும் விசுவசித்தேன். அப்போஸ்தலர்களுள் போதிக்கப்
பட்டிப் பொதுவா யிருக்கிற ஒரோ திருச்சபையையும் புகழ்ப்
பொறுத்தலுக்காக உண்டு பண்ணப்பட்ட ஞானஸ்தானத்தை
யும் விசுவசித்தேன். சர்வேசுரனுடைய கிருபையினால் மரித்த
வர்களிடத்திலே நின்று எழுந்து நித்திய சிவியத்தை அடைவே
னென்று முழு நம்பிக்கையுடனே விசுவசித்தேன்.—ஆமென்
சேச.

குரு, அப்பத்தைக் கையிலேத் திட்டுக் காணிக்கை கொடுக்கிற
பொழுது.

மட்டற்ற வல்லபத்தையும் அளவற்ற பரிசுத்தத் தன்மை
யையும் கொண்டிருக்கிற நித்திய சர்வேசுரா, நாளும் து திருச்ச
முகத்திலே நிற்க எவ்வளவு அபாத்திரனா யிருந்தாலும் என்னு
டைய இரட்சகராகிற சேசக்கிறீஸ்துவானவர் இந்தப்பலியை
உண்புண்ணின பொழுதும், எனக்காக இந்தப் பீடத்தின்பே
ரில் இன்னம் பலியாகிற இந்தத்தருணத்திலும் அவருக்குள்ள
கருத்துடனே என்கருத்தையும் ஒன்றாகக் கூட்டித் தருவின
கைங்கிரியத்தைக் கொண்டு உமக்கு இந்தப்பலியை ஒப்புக்கொடு
க்கிறேன், பின்னும் அடியேன் மேலுஞ் சர்வ படைப்பிண்ட வ
ஸ்துக்கள் பேரிலுந் தேவரீருக்குள்ளு மேலான கர்த்தத்துவத்தை
யறிந்து நமஸ்கரிக்கவும், என்பாவங்களுக்குப் பொறுத்தலடைய
வும், எனக்கு நீர் செய்த எண்ணிறந்த உபகாரங்களுக் கெல்லாம்
நன்றியறிந்த தேவரீருக்கு இந்தப்பலியை ஒப்
புக்கொடுக்கிறேன் ச்வாம்.

கடைசியா யென் சர்வேசுரா, சகலபாவப் பொறுத்தலுக்கா
கப் பலியானவருமாய், எல்லாவற்றிலும் பரிசுத்தருமா யிருக்கிற
உமது என சுதனுடைய புண்ணியங்களைக் குறித்துப் பாவிச
ளுக்காகத் தந்தருளப்பட்ட இரட்சணியத்தின் இஷ்டப்பி
ராசாதப்பலன்களை அடியேன் என் தந்தையாய், உறவினமுறை
யார், உபகாரிகள், சிநேகிதர், பகைவர், எல்லோரும் அடையு
ம்படிக்கு, இந்தத் திவ்விய பலியைத் தேவரீருக்கு ஒப்புக்
கொடுக்கிறேன். பின்னுந் தேவரீருக்கு ஒப்புக் கொடுக்கிற இந்
தப் பூசையின் பலனை அர்ச்சியசிஷ்ட பாப்பு, மேற்றிராணிமார்,
குருக்கள், இராசாக்கள், பிரபுக்கள், சகலமான கிறிஸ்துவர்களும்
அடையப் பண்ணியருளும். என்னுண்டவரோ, உம்முடைய திரு
க்குமாரன் பேறுபெற்ற பலன்களைப் பார்த்து, உத்தரிக்கிற ஸ்த
லத்திலே இருக்கிற ஆத்துமாக்கன்மேல் இரங்கி, அவர்களுக்கு
இளைப்பாற்றியும், பிரகாசமும், சமாதானமு முள்ள இடத்தைக்
கட்டளை யிட்டருளும். என் சர்வேசுரா, உமதுசுத்துராதிகளையும்
என் விரோதிகளையும், மறந்துவிடாதேயும், அஞ்ஞானிகள், பதி
தர், பெல்லாத கிறிஸ்துவர்கள்பேரில் இரக்கமாயிரும்; என்னை
உபத்திரஸப் படுத்துகிறவர்களை ஆசீர்வதித்தருளும், அவர்கள்
எனக்குச் செய்கிற குற்றங்களை நான் நல்லமனதோடு பொறுத்து
க்கொள்ளுகிறதுபோல, அடியேன் தேவரீருக்குச் செய்த குற்
றங்க எல்லாவற்றையும் பொறுத்தருளும்.

குரு, பலிஒப்புக்கொடுக்க ஆயத்தம் பண்ணுகிற
பொழுது.

சம்மனசுக்களுக்கும், மனிதருக்கும், அதிபதி இராசாவா
னவர் இதோ இந்தப் பீடத்தின்மேல் எழுந்தருளி வரப்போகிறார்.
உலக காரியங்களின்மேல் என் சிந்தை கவிழ்த்துமுலாமல் உம்மை
மாத்திரமே நாடியிருக்க, ஆண்டவரோ எனக்கு உமது ஞானத்தை
நிரம்பத் தந்தருளும். பரலோகத்திற்கும், பூலோகத்திற்கும், பரம
கர்த்தருமாய்ச் சர்வ வல்லபமுள்ளவருமா யிருக்கிற நித்திய பி
தாவே, நான் எக்காலத்திலும் எவ்விடத்திலும் உம்மை வாழ்த்தி
ஸ்துதித்துக்கொண்டுவர எனக்குக் கட்டுண்டே, ஆகையால்
தேவரீரை இடைவிடாமல் ஆராதித்துக்கொண்டு வரும்படிக்குச்
சேசக்கிறீஸ்து நாதரோடு ஐக்கியப்படுவதைவிட வேறொன்று

காணேன் சுவாமி. சகல முத்திப்பேறு பெற்றவர்களும் அவரைக் கொண்டு தேவரீருக்கு அர்ச்சனை பண்ணுகிறார்கள். சகலசம்மனசுக்களும் பூசிட அர்ச்சத்தோடு நடுக்கமுற்றுத் தங்களின் ஒருமித்து அவரைக் கொண்டு தேவரீரை ஸ்துதித்துப் புகழுகிறார்கள். ஆண்டவரோ எங்கள் அற்பப்புகழை அந்தச் சம்மனசுக்களுடைய திருப்புகழோடு ஒன்றாகக் கூட்டித் தேவரீருக்குக் காணிக்கையாக வைக்க எங்களுக்கு உத்தரார் தந்தருளும்.

குரு, பரிசுத்தர், பரிசுத்தர், பரிசுத்தர், என்னுந்திருப்புகழ் கூறுகிற பொழுது.

நாங்கள் சந்தோஷத்தினால் அகமகிழ்ந்து பிரமித்துப்பரிசுத்தர், பரிசுத்தர், பரிசுத்தர் தளத்திற்குத் தந்தாராகிய தேவனென்றும், அவருடைய மகிமைப் பிரதாபம் உலகங்களுக்கும் நிறைந்திருக்கிற தென்றும் முத்திப்பேறு பெற்றவர்கள் அவரைப் பாலோகத்திலே ஸ்துதிக்கக் கடவார்களென்றும், பிதாவினால் அனுப்பப்பட்டுப் பிதாவுக்குச் சரிசமான தேவனாயிருந்து பூலோகத்தில் எழுந்தருளி வருகிறவருக்கு மாறாத தோத்திர முண்டரிக் கடவுடென்றும் சம்மனசுக்களுடனே நாங்களும் உம்மைப் புகழுவோம்.

குரு, பரிசுத்தர் என்கிற மந்திரஞ் சொன்னபிறகு.

மட்டற்ற தையநிறைந்த பிதாவே, தேவரீருக்கு ஏகசதனுமாய் எங்கள் ஆண்டவருமாயிருக்கிற சேசுக்கிறீஸ்து நாதருடைய திருமுகத்தைப் பார்த்து நாங்கள் தேவரீருக்குக் கொடுக்கிற இந்தக் காணிக்கையைக் கையேற்றுக் கொண்டு மெய்யான பொதுச் சபையாகிற திருச்சபையையும் அதின் அவயவங்களாகிற அர்ச். பாப்பு, மேற்பிராணிமார்களையும், சகலவிசுவாசிகளையும், ஆண்டளித்துக் காத்தருள வேண்டுமென்று தேவரீரை மன்றாடுகிறோம். பின்னையும் எங்கள் தந்தை, தாய், உறவின் முறையார், சினேகிதர், உபகாரிகள், பணையாளிகளுக்கும், இந்தத் திவ்விய பூசையைக் கேட்கிறவர்களுக்கும் விசேஷமாய் (*இன்னார் இன்னாருக்கு) வேண்டிய உதவி சகாயங்களைக் கட்டளை யிட்டருளுஞ்சுவாமி, நாங்கள் கேட்கிற மன்றாட்டுத் தேவரீருக்கு அதிக

பிரியமாகும்படிக்கு அர்ச். தேவமாதா, அப்போஸ்தலர், வேதசாட்சிகள், இவர்களுடைய மன்றாட்டுக்களுடனே எங்கள் மன்றாட்டுக்களையும் கூட்டித் தேவரீருக்குக் காணிக்கையாக வைக்கிறோம். இன்னும் பிதாப்பிதாங்கள் உலக இரட்சகர் எப்பொழுது வருவாராவென்று ஆவலோடு காத்துக்கொண்டிருந்தாப்போலே, இப்பொழுது நானும் அவர் இந்தப்பீடத்தின்மேல் எப்பொழுது எழுந்தருளி வருவானென்று காத்திராமல் இருப்பேனோ? அவர்களிடத்திலே விளங்கின விசுவாசமுந், தேவ சிநேகமும் என்னிடத்திலும் விளங்காதிருக்குமோ? ஆண்டவரா யிருக்கிற சேசுக்கிறீஸ்துவே! உலக பாவங்களைப் போக்குகிறவரோ எழுந்தருளிவாரும். உமது அற்புதங்களில் மேலான அற்புதமாகிற இந்தப் பஹ் இரகசியத்தை நிறைவேற்றவாரும், இதோ வைக்கிற இடைய பாவங்களைப் போக்குகிற சர்வேசரனுடைய செம்மறிப்புருவையானவர் எழுந்தருளி வருகிறார்.

குரு, தேவநற்கருணை எழுந்தருளப் பண்ணுகிற பொழுது.

மாம்ஸமாயின வார்த்தையே, திவ்விய சேசுவே, இவ்வயான தேவனும் மெய்யான மனிதனும் ஒன்றாயினவரோ, தேவரீர் இந்தப்பீடத்தின்பேரில் மெய்யாகவே எழுந்தருளி வந்திருக்கிறீரென்று உறுதியாக விசுவசித்து யிருந்த தாழ்ச்சியோடு வணங்கி ஆராதித்து, முழுமனதோடு உம்மை அபேட்சித்து நேசிக்கிறேன். என்மேல்வைத்த நிகரில்லாத அக்ஷிணல் தேவரீர் இந்தப் பீடத்தின்மேல் எழுந்தருளி வந்தமையால், என்னைமுழுதும் உமக்குத் தேவவசிகரம் பண்ணுகிறேன் சுவாமி. சகல மனிதருக்காகத் தேவரீர் சிந்தின இந்த விஷயம் இரத்தத்தை ஆராதனை பண்ணுகிறேன். என் சரீரே சிந்தின இந்தத் திரு இரத்தம் வீன்போகாதென உமது திரு இரத்தத்தின்பலன்களை நான் அடையும் பெட்டாக அனுக்கிரகம் பண்ணியருளும். மகா அன்புக்குரிய என் திவ்வியசேசுவே, எனக்காக உம்முடைய இரத்தத் திரு இரத்தத்தைச்சிந்த உண்டாயிருந்த அளவில்லாத உமது சிநேகத்திற்கு நன்றியறிந்த தோத்திரமாக நானும் என் இரத்தத்தை யெல்லாம் தேவரீருக்கு முழுதும் ஒப்புக் கொடுக்கிறேன் சுவாமி.

* அவர்கள் பெயரைக் குறித்து வேண்டிக் கொள்ளவும்.

குரு, தேவநற்கருணை எழுந்தருளப் பண்ணின பின்பு.

என் ஆண்டவரே, தேவரீர் செய்த இந்த அற்புதத்தை நா
ன் கண்ணுற் கண்டிருந்துந் தேவரீருக்கு ஏறத துரோகங்களைச்
செய்யத் துணிர்தேனாகில், என் அக்கிரமமும் நன்றிகேட்ட த
ன்மையும் இவ்வளவு வென்று சொல்லி முடியுமோ? இந்தப் பூதிதமா
ன சடங்கைக்கொண்டு தேவரீர் எனக்குக்காட்டுகிற உமது பாடு
களின் கடின வேதனைகளையும் உத்தானத்தின் ஒட்டோலகத்
தையும், நான் ஒருபோதும் மறப்பதில்லை சுவாமீ. அடிகளாற் கி
ழிந்து தெறிபட்ட உமது திருச்சரீரமும் எங்களுக்காகச் சிந்தி
ன திரு இரத்தமும், இதோ என்கண்முன்பாக இந்தப் பீடத்தின்
மேற் பிரத்தியக்ஷமாய் எழுந்தருளி இருக்கின்றதாமே, சித்திய ஆ
னந்த ஈடுமைப்பிரதாபமுள்ள பிதாவே, இதோ தேவரீர் இந்த மிர
ங்கி அடியார்களுக்குத் தந்தருளின மாசற்ற செம்மறிப்புருவைய
யைத் தேவரீருக்கு மெய்யாகவே பலியாக ஒப்புக் கொடுக்கிறோம்.
முன்னாள் அபேல், அபிராம், மெல்கிசேதேக்கென்கிற மகாத்
துமாக்கள் கொடுத்த பலியெல்லாம் இந்த மெய்யான புவியின்
சாயலா யிருந்ததொழிய வேறல்ல; உமது நித்திய நேசரான சத
னுமாய் எங்கள் ஆண்டவருமா யிருக்கிற சேசுக்கிறீஸ்து ஒருவர்
மாத்திரமே உமது பீடத்திற்கு யோக்கியமான பலியாயிருக்கிறார்,
நாங்களும் அவனைத்தானே தேவரீருக்குப் பலியாக ஒப்புக்கொடு
க்கிறோம். இந்த உந்நதபலியைத் தேவரீருக்குத் தங்கள் தங்கள்
மனமொழிகளாற் கொடுக்கிறவர்கள் எல்லாரும் அந்நினால் வரும்
பலனை அடையக் கடவார்கள்.

என் ஆண்டவரே, திருச்சுப்பையில் உட்பட்டு மரித்த சமஸ்த
விசுவாசிகளுடைய ஆத்துகளுக்கும் இந்தத் திவ்விய பலி
யின் பலன் பங்குண்டு க்கடவது. விசேஷமாய் இந்தத்
திவ்விய பலியை (இன்னார் இன்னருடைய) ஆத்து
மங்களின் வேதனையை நீக்கி அவர்களுக்கு இளைப்பாற்றியைக்
கட்டினாயிட்டருளும்.

அந்நத தயாபரான பிதாவே, இனி ஒருநாள் எங்களுக்கும்
இந்த உபகாரத்தைக் கட்டினாயிட்டி நித்தியகாலம் நாங்கள், அப்

* அவர்கள் பெயரைக்குறித்து வேண்டிக் கொள்ளவும்.

போஸ்தலர், வேதசாட்சிகள், சகல அர்ச்சியசெய்தவர்களுடனே
கூடத் தேவரீரைச் சிறைத்து ஸ்துதித்துத் தோத்தரித்துக்கொ
ண்டிருக்கும் படியாய் எங்களுக்கு அதுக்கிரகம் பண்ணியருளு
ஞ் சுவாமீ.

குரு பரமண்டல மந்திரஞ் சொல்லுகிற பொழுது.

என் சர்வேசுரா தேவரீர் எனக்குப்பிதாவா யிருக்கிறதி
னால் எத்தனை பாக்கியம்! தேவரீர் வீற்றிருக்கும் மோட்சவிராச்சி
யமே, ஒருநாள் என் குடியிருப்பாருமென்று நினைக்கும்பொழு
து எனக்கு எத்தனை அகமகிழ்ச்சி, உமது திருநாமம் உலகமெங்
கும் ஸ்பந்திபெறக்கடவது. சகல மனிதர் இருதயத்திலும் நினை
விலும் எகாதிபதியாய்நின்ற ஆண்டருளும், உமது பிள்ளைகளுக்
குவேண்டிய ஆத்துமசரீர வுணவுகள் குறைவுபட வொட்டாதே
யும், புறத்தியாருடைய குற்றங்களைநாங்கள் முழுமனதோடுபொ
றுத்துக் கொள்ளுகிறோம். தேவரீரும் எங்கள் குற்றங்களைப்
பொறுத்தருளும். இந்த விரப்பாக்கியம் நிறைந்த உலகத்தில் நாங்
கள் விவித்திருக்கும்பட்டிம் எங்களை அடர்ந்துவருஞ் சோதனையில்
நாங்கள் அகப்பட்டு மோசம் போகவொட்டாதேயும், சகல கேட்
டிலும் கொடிய கேடாகிற பாவத்தில் எங்களை விழவொட்டாம
ற் காத்திராட்சியும்.—ஆமென்சேசு.

குரு, உலகபாவங்களைப் போக்குகிற சர்வேசுரனுடைய
செம்மறிப் புருவையே என்கிற மந்திரஞ் சொல்லிப்

பிறை தட்டிக் கொள்ளுகிற பொழுது.

எனக்காகப் பலியான சர்வேசுரனுடைய செம்மறிப் புரு
வையே, என்மேல் இரக்கமாயிரும், என் இரட்சணியத்திற்
காக ஒப்புக்கொடுக்கப்பட்ட அர்ச்சிக்கப்பட்ட பலியே, என்
னை இரட்சித்துக் கொள்ளும், பிதாவினிடத்தில் எனக்காக மனு
ப்பேசம் பரம கர்த்தோ, உமது பிதாவினிடத்தில் எனக்குவே
ண்டிய, இஷ்டப்பிரசாதத்தை நான் அடையச் செய்து உமது
சமாதானத்தை எனக்குத் தந்தருளும்.

குரு, தேவநற்கருணையை உட்கொள்ளுகிற பொழுது.

என் ஆத்தும நேயரான இரட்சகனே, சுத்தஇருதயமும் உரு
க்கமுள்ள பத்தியும் மேலிட்டதினால் நான்தோழந் தேவரீரு

டைய திவ்விய நற்கருணையை அருந்த வருகிற பாக்கியவான் களில் நானும் ஒருவனாயிருக்கிறது எனக்கினிய ஆனந்தமாமே, இந்தத் தருணத்தில் உம்மை என் இருதயத்தில் அடைந்து வணங்கி நமஸ்கரித்து என் அவசரங்களை எல்லாம் உமக்கு வெளியாகி, மெய்யாகவே தேவரீரை உட்கொள்ளுகிற பாக்கியவான்களுக்குத் தேவரீர் கொடுத்தருளுகிற இஷ்டப் பிரசாதங்களுக்கு நானும் பங்காளியானால் எனக்கு எத்தனை நன்மை! ஆனால் என் கர்த்தோ, நான் முழுதும் அபாத்திரான யிருக்கிறபடியினால் என் ஆத்தமத்தின் குறைகளைத் தீர்த்தருளும்; நான் செய்தபாவ தோஷங்களை எல்லாம் பொறுத்தருளும்; அவைகள் தேவரீருக்குப் பொருந்தா தென்கிறதினால் அருவருத்துத் தள்ளுகிறேன். நான் உன்மோடி ஐக்கியமாக வேண்டிமென்று மிகவும் அபேட்சி க்கிற உண்மையான என் ஆசையைக் கையேற்றுக் கொள்ளும். உமது கடைக்கண்ணாற் பார்த்து, என்னைச் சுத்திகரித்தருளும். நாமதமின்றியே உம்மை நான் உரிய முறையோடு உட்கொள்ள என்னை ஆயத்தப் படுத்தும். அந்தப்பாக்கியமான நான் வருகிற தற்குள்ளாகக் குருவானவர் தேவநற்கருணையை உட்கொண்ட தினால் இந்தத் திவ்விய பூசையைக் காண்கிற சகல விசுவாசிக ளுக்கும் வரவேண்டியபலன் அடியேனுக்கும் பங்குண்டா யிருக்கக் கிருபை செய்தருள வேண்டிமென்று தேவரீரை மன்றாடுகிறேன். இந்தத் தேவநிவிய அதுமானத்தின் பலத்தினால் என் விசுவாசத்தை வளர்ப்பண்ணும், என்னம்பிக்கையை உறுதிப்படுத்தும், என்னிடத்திலுள்ள அன்பைச் சுத்தமாக்கும், நான் உம்மைநாடி உமக்காகவே சிவத்திருக்கும்படி உமது அன்பை எனக்கு நிறையக் கொடுத்தருளும்.

குரு, கடைசிச்செபஞ் சொல்லுகிற பொழுது.

என் கர்த்தோ, தேவரீர் என்னுடைய இரட்சணியத்திற் சாகப் பலியானதினால், என்னை முழுதும் உமது தேர்தலிற் கிற குப் பலியாக ஒப்புக்கொடுக்கிறேன். உமக்குப் பலியான என்னை உமது சித்தத்திற்கு ஒத்தவண்ணமாய் நடத்தும். நான் அதுபலி க்கவேண்டிமென்று தேவரீர் சித்தமாயிருக்கிற துன்ப துரிதங் களை முழுமுனையோடு அங்கீகரிக்கிறேன். அவைகள் தேவரீர் கையிலிருந்து வருகிறபடியினாலே அவைகளைப் புகழ்ந்து கையே

ற்றுக்கொண்டு, தேவரீருடைய துன்ப துரிதங்களோடு ஒன்றாகக் கூட்டி உமக்கு ஒப்புக்கொடுக்கிறேன்.

இந்தத் திவ்விய பூசையின் பலனால் என்னைச் சுத்திகரித்தருளும் அற்பப் பாவங்களையும் அருவருத்துத் தள்ளுவேன். விசேஷமாய் என்னிடத்தில் இருக்கிற துரிக்ஷணத்தினால் மேற்கொள்ளுகிற பாவத்தில் விழாதபடிக்கு எச்சரிக்கையா யிருப்பேன். உமது திருக்கற்பனைகளின்படியே பிரமாணிக்கமாய் நடக்க வருந்துவேன். உமது திருக்கற்பனைகளை மீறுகிறதைவிடச் சகல துன்பதுரிதங்களை அதுபவிக்கவும் உயிராழுதலாய் இழக்கவுந் துணிந்திருக்கிறேன் சகலம்.

குரு, ஆசிர்வாதம் கொடுக்கிறபொழுது.

என் சர்வேசரா, நான் பண்ணின இந்த நல்லபிரதிக்களைகளை ஆசிரவதித்தருளும். பின்னையும் உமது திருப்பணிபுரியுங் குருவின் கையால் எங்களை ஆசிரவதித்தருளும். அந்த ஆசிர்வாதத் தின்பலன் நிரந்தரம் எங்கள்மேற் குடிக்கொண்டிருக்கக்கடவது. பிதாவுடையவும், சுதனுடைபவும், இன்பிர்ந்து சாந்துடையவும் நாமத்தினாலே.—ஆமென்சேசு.

குரு, கடைசிச் சுவிசேஷம் வாசிக்கிறபொழுது.

திவ்விய வார்த்தையுமாய்ப் பிதாவினுடைய ஏக குமாரனுமாய், மோகஷவழியை அடியோர்களுக்குக் காண்பிக்கப் பரலோகத்திலே சின்று எழுந்தருளியவந்து இவ்வுலகத்திற்குப் பிரகாசமுமாயிருக்கிற சேசவே, தேவரீர் பிதாவினால் அனுப்பப் பட்டவான்று ஏற்றுக்கொள்ளாமற் புறக்கணித்துத் தள்ளிவிட்ட அவ்விசுவாசிகளைப்போல நானும் ஒருவனாகாமற் காத்தருளும். சர்வேசரனுடைய பிள்ளைகளாகத் தேவரீர் சித்தமாயிருந்த மகிமையான சுவீகரத்திற்குப் பங்காளிக ளாகிறதைப் பார்க்கிலும் பசாசின் அடிமைகளாகிறது தாவினையென்று என்னின அந்த நிரப்பாக்கியருடைய குருட்டாட்டத்திலே நானும் விழச் சம்மதிப்பீரோ? மாம்ஸமாகப் பண்ணப்பட்ட வார்த்தையே, உம்மை மகா தாழ்ச்சி விசயத்துடனே வணங்கி நமஸ்கரிக்கிறேன். நீர் என்னுடைய கர்த்தாவும்பயச் சகல மனிதரையும் இரட்சிக்க மனுஷனாகிய தேவனுமாயிருக்கிறதினாலே, நான் அர்ச்சியசிஷ்டவனாகவும், உம்

க00

பூசை காணும் வகை.

மை திரந்தரம் பரலோகத்திற் றரிசித்திருக்கவும் வேண்டிய வரப் பிரசாதங்களைக் கட்டளை யிடுவீனென்று உறுதியாக விசுவசித்து உமதுமேல் மாத்திரம் என்னம்பிக்கை யாவும் வைத்திருக்கிறேன்.—ஆமென்சேசு.

பூசை முடிந்தபின் செபம்.

ஆண்டவரே, இந்தப்பூசை காண்கிறபரீட்சியம் அநேகம் பேர்களுக்குக் கிடையாமலிருக்க அடியேனுக்குக் கிடைக்கத் தயையுரிந்ததினால், உமக்கு நன்றியறிந்த தோத்திரம் புண்ணுகிறேன். உம்முடைய திருச்சமுகத்தில் என்னுடைய சட்டையினாலேயும், பராக்கிலேயும், செய்த தப்பிதங்கனையும், அஞ்சு சாரங்கனையும் பொறுத்தருள வேண்டுமென்று தேவரீரை மன்றாடுகிறேன். சர்வேசுரா சுவாமி, இந்தத் திவ்விய பவியினால் நான் செய்த பாவங்களுக்குப் பொறுத்தலும், இனி அவைகளில் விழாத படிக்கு இஷ்டப்பிரசாதமும் பலமும் தந்தருளும். இதோ தேவரீரை நம்பிக்கொண்டே என் அலுவல்களை உம்முடைய சித்தத்தின்படியே நடத்தப்போகிறேன். நீர் எனக்கு இப்பொழுது செய்த உபகாரத்தை இந்தநான் முழுதும் நினைத்துக்கொண்டு வருகிறதென்றியே, நான் இப்பொழுது அடைந்த பூசையின்பலனை இழந்துபோகப் பண்ணக்கூடமோன அற்ப துராகைக்கும், நினைவுக்கும், வார்த்தைக்கும், நான் இடங்கொடாமலிருக்க உமது திவ்விய அதுக்கிரக உதவியாற் நிர்மானித்தேன் சுவாமி.—ஆமென்சேசு.

பூசை காணும்வகை முற்றிற்று.

பதின்முன்றாஞ் சிங்கராய னென்கிற நாமதேய முள்ள அர்ச். பாப்பானவர்

கட்டளையிட்ட உத்தாரப்படி இதனடியில் வருஞ் செபங்களைக்கொயில்தளில் தனிப்பூசைக்குப் பிறகு முழங்காவிலிருந்து வேண்டிக் கொள்ளுகிறவர்கள்

நா-நாட் பலனடையலாம்.

குருவானவர் பிரசைகளோடு மூன்றுவிசை பிரியத்த மந்திரஞ்சொல்லிப் பின்பு கிருபைதயாபத்து மந்திரஞ் சொல்லுவார்.

கிருபை தயாபத்து மந்திரம். கக-ம். பக்கம் காண்க.

முதலோதி.—சேசநாதருடைய திருவாக்குத் தந்தங்களுக்கு நாங்கள் பரத்திரவான்களா யிருக்கத்தக்கதாக.

துணைவர்.—பரிசுத்த தேவமாதாவே! எங்களுக்காக வேண்டிக்கொள்ளும்.

பிரார்த்திக்கக்கடவோம்.

எங்களைக்கலமும், பலமுமாகிய சர்வேசுரா! உம்மை நோக்கிக் கூப்பிடுகிற பிரசைகளின் மன்றாட்டுக்குச் செவ்வொடுத்தருளும், மகத்துவம்பொருந்திய அமலோற்பவ கன்னிகையும், தேவதாயாருமாகிய அர்ச். மரியம்மாளும் தமது பத்தாவாகிய அர்ச். ரூசையப்பரும், உம்முடைய அப்போஸ்தலராகிய அர்ச். இராயப்பர், சின்னப்பர் முதலிய சகல அர்ச்சிய சிஷ்டவர்களும், வேண்டிக்கொள்ளுகிற மன்றாட்டுக்குத் தேவரீர் இரங்கிப்பாவிகள் மனத்திரும்பவும், பரிசுத்த தாயாகிய திருச்சபைக்குச் சந்தரமும், ஜெயமும் உண்டாகவும், நாங்கள் இடைவிடாமல் செய்யுஞ் செபங்களை அங்கீகரித்து நாங்கள் அவைகளை அடையும்படி தயையுரியும், இந்தமன்றாட்டை எங்கள் ஆண்டவராகிய சேசக்கிறிஸ்துநாதருடைய திருமுகத்தைப் பார்த்து எங்களுக்குத் தந்தருளும்.—ஆமென்சேசு.

வேறொரு மன்றாட்டு.

அதிதூதராகிய அர்ச். மிக்கேலென்கிற சம்மனசானவரே! போராட்டத்தினின்று எங்களைக்காத்து இரட்சியும்; பசாஜியு

டைய மாய தந்திரத்திலும், சோதனையிலும், நாங்கள் அகப்படா தபடி எங்களைக் காப்பாற்றி யருளும். சர்வேசுரன் அந்தச் சந்திர னைக் கீழ்ப்படுத்தக் கடவாராக. பரலோக சேனைகளுக்கு முதன் மையானவராகிய நீருந் தேவபலத்தைக் கொண்டு பசாசையும் ஆத்துமங்களைக் கேடுக்க இவ்வுலகத்திற் சுற்றித்திரியும் அலகை களையும், நரக பாதாளத்தில் சள்ளிப்போட தாழ்ச்சியோடு உம் மைப் பிரார்த்தித்துக் கொள்ளுகிறோம்.

ஞாயிற்றுக்கிழமைகளிலேயும், கடன்திருநாட்களிலேயும்,

பூசை யில்லாத இடங்களிற் சொல்லுகித்

*பூசைமந்திரம்.

||பூசையிலே சேசநாதசுவாமி எழுந்தருளுகிறோ. அவருடைய சந்திரியிலே நானிருந்து பூசைத்தியானம் பண்ணப் பாத்திரமாகாதவனாக விருந்தாலும், அவருடைய அளவில்லாத சயையை நம்பிக்கொண்டு பத்தியோடு செபஞ் செபிக்கப் போகிறேன்.

||பூசையிலே அர்ச். தமதிரித்துவத்திற்குத் தோத்திரம், சம்மனத் துக்களும் ஆனந்த சந்தோஷம், பாவிக்குப் பாவப்பொறுத்தல், புண்ணியவான்களுக்கு இஷ்டப்பிரசாதம், உத்தரிப்பு ஸ்தலத்திலே வேதனைப்படுகிறவர்களுக்கு ஆறுதல், திருச்சபைக்குச் சேசக்கிரீஸ்துவினால் விசேஷவதவி, பூசைபண்ணுகிற குருவானவருக்கு ஞான அவுத்தமும், பரமசஞ்சவியுமா யிருக்கிறதல்லாமல், தேவநற்கருணையை உட்கொள்ளுகிறதினால் பாவப்பொறுத்தலும், ஆசாபாசக்கட்டவிழ்த்தலும், ஞானத்தெளிவும், ஆத்தும சம்பூரணமும், புண்ணியத்தைச் செய்யத்திடமும், பசாசின் சோதனையைச் செய்க்க உதவியும், விசுவாசத்தில் உறுதியும், நம்பிக்கையில் நாட்டமும், சிநேகத்திற் சுறுக்கும், பத்தியில் அபிவிருத்தியும் அடைந்து, சேசக்கிரீஸ்துவோடு திருச்சபையோடும், ஒன்றுபட்டிருக்கலாம்.

||முந்தமுந்தப் பூசையிலே சேசநாதசுவாமி சம்மைத்தாமே நம் டைய பாவங்களுக்காக அநாதி பிதாவுக்குப் பவியாக ஒப்புக் கொடுத்தானென்று அறிந்து, பூசையின்னுடைய குருவினிடத்தில் அவர் இருக்கிறதாகச் சிந்தித்து மகாபத்தி நம்பிக்கையோடு பூசை காண்போம்.

*பூசையிலேயும் இதைச் செபிக்கலாம்.

||அதிமான் பல்வேடு பூசைகாணத்தக்கதாகப் பூசைக்கிருத்தியாக்ளும், பரம அர்த்தங்களும், அவைகளுக்கானவேண்டித் தல்களும் வருமாறு.

குரு, முந்தி ஒருசிறியவஸ்திரத்தைத் தமது சிரசின்மேற் றோடுகிறபொழுது.

சுவாமியினுடைய திருமுகத்திலே யூதர்கள் வஸ்திரத்தைக் கட்டி, அடித்து உன்னை அடித்தவனொன்று கேட்டார்களென்று விசாரித்துக்கொள். சுவாமி, நாங்கள் இந்தஉலகத்தின்வெ குமானத்தைப் பாராமல் பரலோகத்திலே தேவரீர் உம்முடைய வர்களுக்குப் பண்ணுகிற வெகுமானத்தை விசாரிக்க னங்களுக்கு அனுக்கிரகஞ் செய்தருளவேனுமென்று தேவரீராவேண்டி கொள்ளுகிறோம்.

குரு, வெள்ளைச்சட்டையைத் தொடுத்துக்கொள்ளுகிற பொழுது.

||எரோதன் என்கிற இராசாவானவன் சுவாமியைப் பயித்தியக் காரனென்று விசாரித்துப், பயித்தியக்காரனுக்கு அடையாளமாக வெள்ளை அரைச்சட்டையைத் தொடுப்பித்து மீளவும் போஞ்சுபிலாத்தன் அண்டைக்கு அனுப்பினொன்று விசாரித்துக் கொள். சுவாமி, நாங்கள் தருமகாரியஞ்செய்கிறதினாலே உலகத் தார் எங்களைப் பயித்தியங்கொண்டவர்கள் என்று விசாரித்து, நிந்தித்தால், அவைகளை நாங்கள் பொறுமையோடு சகிக்க எங்களுக்கு அதுக்கிரகஞ்செய்தருள வேண்டிமென்று தேவரீராவேண்டி கொள்ளுகிறோம்.

குரு, குத்திரத்தை இடையிலே கட்டிக்கொண்டு இடது கையிலும்; கழுத்திலும், நீடியபட்டுகளை அணிந்து கொள்ளுகிற பொழுது.

யூதர்கள்சுவாமியை அரையிலேயுங் கைகளிலேயும், கழுத்திலேயும், கயிறுகளாற்றட்டித் தோட்டத்தினின்று இழுத்துக்கொண்டு போனார்களென்று விசாரித்துக்கொள்; சுவாமி, ஆசாபாசம் என்கிற கட்டுக்களினாலே பசாசு எங்களைக்கட்டி நரகத்தில் இழுத்துக்கொண்டு போகாதபடி தேவரீர்கட்டுண்டு எங்களைமீட்ட

குரு, தேவநற்கருணைக்குக் கோதும்பை அப்பந்தையும்,
திராசுக்கனி இரசத்தையும் வைத்து ஆயத்தஞ்
செய்கிறபொழுது.

பூதர்கள் சுவாமியைப்பிடிக்க உத்தியோகமாயிருந்த சமயத்
திலே, சுவாமி செருசலே மென்கிற பட்டணத்தைவிட்டு மறை
ந்து வேறே ஊர்களில் சஞ்சரித்தானென்று விசாரித்துக்கொள்.
சுவாமி, எங்களுலே தேவரீருக்குப் பூசையும், தோத்திரமும்
உண்டாகிற நாளைவும் பொல்லாதவர்கள் எங்களை அபாதித்து
உம்முடைய பூசைக்குந், தோத்திரத்திற்கும் விக்கினஞ் செய்ய
வொட்டாந்படி காத்தருள வேண்டுமென்று தேவரீரை வேண்டி
க்கொள்ளுகிறோம்.

குரு, பரிசுத்தர், பரிசுத்தர், பரிசுத்தர், என்கிற மந்திரஞ்
சொல்லுகிற பொழுது.

சேசநாதசுவாமி நமக்காகப் பாடுபடவேண்டுமென்று மிகுந்த
தாழ்ச்சி பொறுமையுள்ள இராசாவாக நீசவாகனத்தின் மீதிஷி
எழுந்தருளிச் செருசலேம் என்கிற பட்டணத்திற்கிரவேசிக்கும
பொழுது, அந்தப்பட்டணத்துச் சனங்கள் சுவாமிக்கு எதிராகப்
போய் மரத்தின் கொப்புகளை ஒடித்துப்போட்டு, வழியை அலங்
கரித்துச் சுவாமிக்கு முன்னும்பின்னுமாகப் புகழ்கூறிக்கொண்டு
போகும்பொழுது அந்தப்பட்டணத்துச் சனங்கள் செய்யுந்
கொடியபாவத்தால் அவர்கள் இனி அதுபவிக்குங் கடினமான
நிர்ப்பந்தங்களை நினைத்து, சுவாமி மனமிறங்கி அழுதுகொண்டு
பின்பினொன்று விசாரித்துக்கொள். சுவாமி, எங்களுக்குச் சந்
தோஷம் வந்தால் அதினாலே நாங்கள் ஆங்காரிகளாகாமல், எங்
கள் சந்தோஷத்தில் தேவரீரைத் தோத்திரஞ் செய்யும்படி எங்க
ளுக்கு அதுக்கிரகஞ் செய்தருள வேண்டுமென்று தேவரீரை
வேண்டிக்கொள்ளுகிறோம்.

குரு, இரகசியத்திலே சற்றுநோம் ஒரு சின்னசெபஞ்
செய்க்கிற பொழுது.

சேசநாதர் தம்முடைய சீவர்களுக்கிடப் பூங்காவனத்தி
ற் பிரவேசித்து, நம்முடைய நியித்தமாகக் கடினமான துக்கங்க
ளை அதுபவித்தானென்றும், தீர்க்க செபஞ்செய்து தாம் அதுவு

விக்கிற மனோ வியாருலமுதலான துக்க துயரங்களை மனிதர்
பாவங்களுக்குச் செல்லுங் கொடிதான ஆக்கினைக்கு உத்தரிப்
பாக ஒப்புக் கொடுத்தானென்றும், தாம் அதுபவிக்கப்போகிற மகா
கொடிதான வேதனைகளை மாற்றவேண்டுமானாலும், மாற்றாமல்
இருக்கவேண்டுமானாலும், பிதாவே, உம்முடைய சித்தம், என்மன
திற்படிவேண்டாமென்று வேண்டிக் கொண்டானென்றும் விசா
ரித்துக்கொள். சுவாமி, எங்களுக்குக் கஸ்தி துக்கம் வரும்பொ
ழுது நாங்கள் அதிகமாய்ச் செபஞ்செய்யவும், எங்கள் சத்துருக்
கள் கையில் அகப்பட்டு நாங்கள் மோசம்போமல் இருக்கவுங்
கிருபைசெய்தருள வேண்டுமென்று தேவரீரை வேண்டிக்கொள்
ளுகிறோம். பரமண்டலமந்திரம்.

குரு, நற்கருணையை உயர எழுந்தருளச் செய்கிற
பொழுது.

சிலுவையில் அறையுண்ட சேசநாதர் நமது பாவங்களுக்
காகத் தம்மைத்தாமே அநாதிபிதாவுக்குப் பலியாக ஒப்புக்கொடு
த்தானென்று விசாரித்துக்கொள். சுவாமி, அளவில்லாத விலையே
றப்பெற்ற அந்தப் பலியைப்பார்த்துப் பாவிகளா யிருக்கிற எங்
களுக்குத் தயைசெய்ய வேண்டுமென்று தேவரீரை வேண்டிக்
கொள்ளுகிறோம்.

சேசக்கிரிஸ்துநாதரோ சுவாமி, தேவரீருடைய திருச்சிலு
வையினால் உலகத்தை மீண்டு இரட்சித்தீர் என்கிறதிலே, தே
வரீரை வணங்கித் தோத்திரஞ் செய்கிறோம்.

எங்களுக்காகக் கொடுக்கப்பட்ட சேசநாதருடைய திருச்ச
ரீரமே, உமக்கேநமஸ்காரம். அர்ச், பாடுகளைக்கொண்டு எங்களை
இரட்சித்த சேசநாதரோ, உமக்கேதோத்திரம் உண்டாகக்கடவது.

குரு, பாத்திரத்தை உயர எழுந்தருளப் பண்ணுகிற
பொழுது.

மிகவும் மிகுந்த மதுரமான சேசக்கிரிஸ்துவின் விலைமதி
யாத திருஇரத்தமே, மனிதர் செய்தபாவங்களுக்காகச் சிலுவை
மரத்திலே நின்று சிதறப்பட்ட உமக்கே நமஸ்காரம். பாவவிமோ
சனத்திற்காகச் சிந்தப்பட்ட திருஇரத்தமே, எங்கள் பாவங்களைப்

போக்கியருளும். சேசநாதருடைய திருக்காயங்களிலே நின்று ஓடி விழுந்த திரு இரத்தமே, உமக்கே நமஸ்காரமுந், தோத்திரமும் உண்டாகக் கடவது.

வர்ணம், வாசன, உருசி, பிரமாண முதலான குணங்களில் மெய்யாகவே மறைந்திருக்குந் தேவத்துவமே, உம்மைவணங்கி நமஸ்கரிக்கிறேன். உம்மை யோசிக்கிறதில் என் இருதயம் முழுதும் அயர்ந்துபோகிறதினால் என்சித்தம் முழுதும் உமக்கே கீழ்ப்படிந்திருக்கிறது. சத்தம், ஸ்பரிசம், ரூபம், இரகம், கந்தம் தோற்றப்படாமல் கேள்வித்தனத்தால் மாத்திரமே விசுவசிக்க வேண்டியிருக்கிறது. சத்திய வார்த்தையான தேவசதன் வார்த்தையைவிடச் சத்தியமானது ஒன்றுமில்லை என்கிறதினாலே, அவர் திருவுளம்பற்றின எல்லாவற்றையும், உறுதியாக விசுவசிக்கிறேன். தேவத்துவமாத்திரமே சிலுவையில் மறைந்திருந்தது இதிலோவென்றால் தேவத்துவமும், மனுஷத்துவமுங்கூட மறைந்திருக்கிறது. தேவநற்கருணையிலே தேவசபாவமும், மனிதசபாவமுங் கூட இருக்கிறதென்று விசுவசித்துச் சங்கீர்த்தனம் பண்ணிப் பச்சாத்தாபக் கள்ளன் கேட்ட வரத்தை நானுங் கேட்கிறேன். அர்ச், தோமையாராப்போலே முறிவுகளைக் காணென்றாலும், உம்மை அன்தேவனென்று பிரசித்தமாகச் சொல்லுகிறேன். நான் மீடிலே எப்பொழுதும் அதிகமதிகமாய் விசுவாசம், நம்பிக்கை, பத்தியாய் இருக்கக் கிருபைசெய்தருளும்.

நாதன் மரணத்தை ரூபகப்படுத்தி மனிதனுக்கு உயிர்அளித்துத் திரு சிலுவை அப்பமே, ஆத்தமம் உம்மிலே சேவிக்கவும், எக்காலமும் நீர்அதற்கு மதுரமாயிருக்கவுங் கிருபைசெய்யும். குறையற்ற கருணையுள்ள பெலிக்காணுன சேசுவே, பாவத்தினால் அசுத்தனாயிருக்கிற அடியேனை உம்முடைய திரு இரத்தத்தாற் சுத்தனாகச் செய்தருளும். உமது திருஇரத்தத்தின் ஒருதுளி சகலஉலகபாவங்களையும், கழுவித் துடைக்க வல்லதாகையால் மிகுந்த அசுத்தநு யிருக்கிற என்னை உமது இரத்தத்தினால் சுத்திகரித்தருளும். சேசுவே, இப்பொழுது மறைவில் உம்மைத் தரிசிக்கிற நான் இனி மறைவின்றித் தரிசிக்கவும், அபேட்சிக்கிற உமது ஆனந்த தரிசனையால் பாக்கியவானாகும்படிக்குங் கிருபைசெய்யவேண்டுமென்று மன்றுகிறேன்.—ஆமென்சேசு.

மிகுந்த வியாகுல காரணத்தினால் சரீரத்தில்நின்று வெயர்வையாகப் புறப்பட்டு நிலத்தில் சிந்தப்பட்ட சேசுவின் விலைமதியாத திரு இரத்தமே, இந்தப் பாத்திரத்தில் உம்மைவணங்குகிறேன். கிருபை யுடைத்தான சேசவைப்பார்த்து, என்பாவத்தால் எனக்குவந்த ஒழியாத துக்கத்தை நீக்குவீராக. கற்றுணை கட்டப்பட்டு, ஆண்டவர் ஹேருவாய் அடிபட, அடியின்வழியாய்ப் புறப்பட்டு, அவருடைய திவ்வியாங்க நிறத்தைப்பேதித்துத் திருமேனியில்நின்று விழுந்து பூமியை நனைத்த சேசுவின் விலைமதியாத திரு இரத்தமே, இந்தப் பாத்திரத்தில் உம்மை வணங்குகிறேன். கிருபையுடைத்தான சேசவைப்பார்த்து என்பாவத்தின் கட்டறுபடப் பாவரூபத்தைத் தள்ளி இஷ்டப்பிரசாதத்தால் என்னை அழகுள்ளவனாகச் செய்வீராக.

முள்ளாலே முடிசெய்து நாதருடைய திருச்செருகிலே வைத்து அடித்ததினால் முள்ளக்கள் தைத்த காயங்கள் வழியாய் வடிந்த விலைமதியாத திரு இரத்தமே, இந்தப் பாத்திரத்தில் உம்மைவணங்குகிறேன். கிருபையுடைத்தான சேசவைப் பார்த்துப்பாவக் கர்வபிதால் எனக்கு வந்த அஞ்ஞான இருளை நீக்குவீராக.

பாவத்தில் நின்று என்னை மீட்டிரட்சிக்கப் பரிசுணிகளால் சிலுவையில் அறையுண்டு பலியானகைகால்களின் துவாரத்திலே புறப்பட்டுப் பேய்க்கு அடிமையாயிருந்த என்னைமீட்டிரட்சியான என் சேசுவின் விலைமதியாத திரு இரத்தமே, இந்தப் பாத்திரத்தில் உம்மை வணங்குகிறேன். உம்மோடுகூட நான் மோட்ச இராச்சியத்திற்கு எழுந்தருளும்படி கிருபை யுடைத்தான சேசவைப் பார்த்து, என்னை அவர் திருப்பாதத்திற் சேர்த்தருள்வீராக.

நாதன் திருவிலாவை நிஷ்டரேன் ஒருவன் ஈட்டியினால் குத்தித் திறக்க அதிலேநின்று அற்புதமாகத் தண்ணீரோடு கூடப் புறப்பட்டு ஞான அபிஷேகத்தினாலே பாவிகளைச் சுத்தமாக்கும் என் சேசுவின் விலைமதியாத திரு இரத்தமே, இந்தப் பாத்திரத்தில் உம்மை வணங்குகிறேன். கிருபை யுடைத்தான சேசவைப்பார்த்து உம்மால் மீட்டிரட்சிக்கப்பட்ட என்னை முழுதும் உமது கைவசப்படுத்தினால் உம்மையல்லாமல் மற்றப் பொருளென்னப்பட்ட யாவையும் மறப்பேன்.

குரு, நற்கருணையைக் கையிலெடுத்து மூன்றுமுறை
பிழை தட்டிக் கொள்ளுகிற பொழுது.

சேசநாதர் ஏழரை நாழிகை சிலுவையில் உயிரோடு இருந்து,
மனிதர் மோட்சத்திற்கு சோவேண்டிய ஞான உபதேசத்தைப்
போதித்து, மனிதர் இரட்சணியத்திற்காகத் தீவிரஞ் செய்து மா
ணம் அடைந்தாடொன்று விசாரித்துக்கொள். சுவாமி, நான்கு
மரணம் அடையுமுன் செய்யத்தக்க தருமங்களை எல்லாங் குறை
யறச்செய்து முடித்து மரணம் அடையச்செய்தத் தேவரீரை
வேண்டிக் கொள்ளுகிறோம்.

குரு, பாமண்டலமந்திரஞ் சொல்லுகிற பொழுது.

மிகவுட்பிரகந்த மதுரமான அர்ச்சிக்கப்பட்ட தேவநற்கரு
ணையே, எங்கள் பாவங்களைப் போக்கியருள்கு சுவாமி.—இப்ப
டி மூன்றுவிசை சொல்லுகிறது.

குரு, நற்கருணையைப் பிட்டுற பொழுது.

சுவாமியினுடைய திரு ஆத்துமந் திருச்சரீரத்தை விட்டுப்
பிரிந்ததென்று விசாரித்துக்கொள். பிதாவாகிய சர்வேசுரா,
உமக்கு மிகவும் பிரியமுள்ள திருக்குமாரன் மகா கிரீப்பந்தத்தோ
டு கற்றுணர்ந்துகொண்டு வெருவாய் அடிபட்டதையும், கூர்மை
யுடன் முண்முடியைத் திருச்சிரகில் அழுத்தி முள்ளுக்கள் உரு
வின காயங்களால் திருமுகம் வீங்கி இருந்ததையும், அந்தக் காய
ங்களின் வழியாகப் புறப்பட்ட இரத்தத்தால் திரு முகத்து அழ
கு மூங்கி இருந்ததையும், திருக்கன்னத்தில் அநேகமுறை பட்ட
அடியால் திருக்கன்னம் வீங்கிக் கன்றிக்கொண்டு இருந்ததையும்,
கொட்டக்காரருடைய அசுத்த உமிழ்நீர்களினால் அவர்திருமுகம்
அழுக்கடைந்து இருந்ததையும், திருச் சரீரத்தின்பட்ட அடிகளா
ல் அவர் திருத்தசை கிழிந்து துண்டுதுண்டாய் விழுந்ததையும்,
திருப்பாதந் துவக்கித் திருச்சிரசு பரியந்தப்பட்ட காயங்களால்
சர்வாங்கமும் நொந்திருக்கிறவர் பாமனான சிலுவையைத் திருத்
தோளிற் சமர்த்ததையும், இரண்டு கள்ளருக்கும் நடுவிலே நின்று
மாய் அறையப்பட்டுச் சிலுவையிற் நெருங்கி இருந்ததையும், பல
பல துவண்ண அவமான நின்றையைக் கேட்டதையும், பேரொலி
யாகக்கூப்பிட்டுத் திருச்சிரசு குனிந்து திருக்கண் பஞ்சடைந்து

திருவாய் திறந்து மரித்ததையும் குறித்து, இப்படியே தயைவரு
த்துவிக்கிற உம்முடைய திருக்குமாரனுடைய திருமுகத்தைப்
பார்த்துத் தயையுள்ள பிதாவே, எங்களுக்குத்தயைசெய்தருளும்.

ஆண்டவரே யிருக்கிற சேசக்கிழிஸ்துவே, உலகத்தினு
டைய பாவங்களைப் போக்குகிறவரே, எங்கள்பேரில் இரக்கமா
யிரும்.—இப்படி மூன்றுவிசை சொல்லுகிறது.

எங்களுக்குப் பொல்லாப்புச் செய்திருவர்களுக்கு நன்மை
செய்து அவர்களை இரட்சியும், அஞ்ஞானிகள் உம்முடைய சத்தி
யவேதத்திற் பிரவேசிக்கச் செய்யுமென்று வேண்டிக்கொள்ளு
கிறோம்.

குரு, நற்கருணையை உட்கொள்ளுகிற பொழுது.

அநாதி பிதாவுக்கு மகசுதனுமாய் நமது ஆண்டவருமா
யிருக்கிற சேசநாதர் மனிதாவதாய் கிட்டு மனிதரை இரட்சிக்
கும் பொருட்டாய்த் சிலுவையில் அறையுண்டு கடினமரணத்தை
அடைந்து கல்லறையில் அடக்கப்பட்டாடொன்று விசாரித்துக்
கொள். சுவாமி, எங்கள் இவ்வுலகத்திற்குச் செத்தவர்களாய் உம
க்குமாத்திரஞ் சிவத்திருக்கக் இருப்பெய்ய வேண்டிமென்று
தேவரீரை வேண்டிக் கொள்ளுகிறோம்.

திருச்சுடைய மந்திரம்.

கிறீஸ்துவின் மரணத்தை நினைப்பூட்டுதலுமாய்க், கிறீஸ்து
வைத்தானே போசனமாகக்கொள்ளுதலுமாய், இஷ்டப்பிச்சாகத்
தை ஆத்துமத்திற்குத்தந்தருள்கு சம்பூரணமுமாய், இனிஅடை
யப்படுமோட்ச சம்பாவனையின் அச்சாரமுமாய் இருக்கிற அர்
ச்சிக்கப்பட்ட விருத்தே, உமக்கே நமஸ்காரம். இதோ உலகத்தி
னுடைய பாவங்களைப் போக்குகிற சர்வேசுரனுடைய செம்மறி
யாட்டிக்குட்டி. ஆண்டவரே, அடியேன் குச்சுக்குள்ளே தேவ
ரீர் எழுந்தருள நான் பேறுபெற்றவனல்ல, தேவரீர் ஒருவார்த்
தை மாத்திரம் திருவுளம்பற்ற என் ஆத்துமம் வியாதியில் நின்ற
விடப்பட்டு, ஆரோக்கியத்தை யடையும்.

கிறீஸ்துவினுடைய ஆத்துமமானதே, என்னை அர்ச்சியரி
ஷ்டவளுக்குச் செய்தருளும். கிறீஸ்துவினுடைய திருச்சரீரமே,

ககச

பூசை மந்திரம்.

என்னை இரட்சித்துக்கொள்ளும். கிரீஸ்துவீனுடைய திரு இரத் தமே, என்னை உம்முடைய வசமாகி எனக்குத் திருப்தி உண் டாகச் செய்தருளும். கிரீஸ்துவீனுடைய பாரிசத்தில் நின்று ஒடிவிரந்த திருத்தலையோ, என்னைத்தாலும், கிரீஸ்துவீனு டைய திருப்பாடுகளே எனக்குத் தேற்றத்து உண்டாகச்செய்த ருளும். நல்லவராயிருக்கிறசேசுக்கிறீஸ்துவே, நான்கேட்கிறதை தந்தருளும். உமதுதிருமுறிவுக்குள்ளே என்னைமறைத்துக்கி ள்ளும். என்னை உம்மைவிட்டுப் பிரியவொட்டாதேயும். தீர்த்த சத்துருக்களிடத்திலே நின்று என்னை இரட்சித்துக்கொள்ளும். என் மரணதறுவாயிலே நீர் என்னை அழைக்கவும், உமது சந்நி தியிலே உட்பட்ட சகல அர்ச்சியசெய்தவர்களோடுகூட ஊழியு ள்ளதாலும் நான் உம்மைத் தோத்திரஞ் செய்யும்படிக்கு அடியே ன் வரவுப் கற்பித்தருளும் ஆண்டவரே.—ஆமென்சேசு.

குரு, நந்தருணையை உட்கொண்டபின் ஆசீர்வாதம் கொடுக்கிற பொழுது.

சேசுநாதர் எழுந்தருளின் காலத்துவந்தி நடுத்தீர்வைமுலம் ட்டெங் கிரீஸ்துவர்கள் சர்வேசுரனைத் தோத்திரஞ் செய்கிறதை விசாரித்துக்கொள். சுவாமீ, தேவரீர்பேரில் புத்தியாயிருக்கிற இத்தனை ஆயிரம் பேர்களைக்கண்ட நாங்களுந் தேவரீர்பேரில் பத் தியாய் இருந்து தேவரீரைத் தோத்திரஞ்செய்யக் கிருபைசெய்த ருள வேண்டுமென்று தேவரீரை வேண்டிக்கொள்ளுகிறோம்.

குருபூசைமுடித்து ஆசீர்வாதம் கொடுக்கிற பொழுது.

உலகமுடிந்தபின் மரித்தவர்கள் எல்லாரையும், அவரவர் ஆத்தம சரீரத்தோடு கூட எழுப்பிப் பிதாவின் வலது பாரிசத் தில் வீற்றிருக்குஞ் சதனாகிய சர்வேசுரன் மகா மகிமைப்பிரதா பத்தோடு எழுந்தருளியவந்து, அவரவர்க்குப் பாவபுண்ணியங்க ளை அவரவர்களுக்கு அறியச்செய்து அளவற்ற நீதியால் தமது இடது பாரிசத்திலிருக்கிற பொல்லாதவர்களைச் சபித்து ஆத்து ம சரீரத்தோடு நரகத்தில் தள்ளி மட்டற்ற தயவால் தமது வலது பாரிசத்தில் இருக்கிற நல்லவர்களுக்கு, ஆசீர்வாதங்கொடுத்து, ஆத்தமசரீரத்தோடு அவர்களை மோட்ச இராச்சியத்திற்குக் கூட் டிக்கொண்டு போவாொன்று விசாரித்துக்கொள். சுவாமீ, தேவ

பூசைத் தியானம்.

ககச

ரீரால் தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவர்களுக்குள் நாங்களும் ஒருவ ராயிருந்து தேவரீருடைய பரிபூரண ஆசீர்வாதம் அடைந்து நித் தியகாலமும் உம்மைப் போற்றிப் புகழ்ந்து, இறைஞ்சி, தொழு து, தோத்திரஞ்செய்ய, நாங்களுக்கு அதுவிரகந் தந்தருளமென் று தேவரீரை வேண்டிக்கொள்ளுகிறோம்.—ஆமென்சேசு.

பூசைமந்திரம் முற்றிற்று.

பூசைத் தியானம்.

சேசுக்கிறீஸ்து நாதருடைய திருப்பாடுகளைத்தியானித் துக் கொண்டு பூசை காலத்துவகை.

சேசுக்கிறீஸ்துநாதரே சுவாமீ! நித்தியபிதாவாகிய சர்வேசுர னுக்கு ஏகசுதனே! தேவரீர் எங்கள்பாஷிங்களுக்காகப் பிதாவாகிய சர்வேசுரனுக்குப் பிணையுட்பாடுபுகிறதற்கு முன்னே ஒலி வேத்தமலைப் பூங்காவிலே உம்முடைய திரு ஆத்தமத்தில் எண் ணிக்கையில்லா, அந்நிநிர்ப்பந்தம், வியாகுலம், இவைமுதலா கிய துன்ப துரிதங்களை அதுபவித்தீரோ; பாவியாயிருக்கிற அடி யேன் இந்தக் கண்ணீர்க் கணவாயாகிற உலகத்தில் அதுபவிக்கி ற கஸ்தி, நிர்ப்பந்தம் இவைமுதலான சஞ்சலங்களைத் தேவரீருக் குப்பாதகாணிக்கையாக வைத்துப் பொறுமையுடன் அதுபவிக்க வும், அந்தக் கஸ்திகள்எல்லாம் என் ஆத்தமத்திற்கு இரட்சணிய மாயிருக்கவுந் தயைசெய்தருளஞ் சுவாமீ.

குரு, பூசைக்கு வருகிற பொழுது.

சேசுக் கிறீஸ்துநாதரே சுவாமீ! நித்திய பிதாவாகிய சர்வே சுரனுக்கு ஏகசுதனே, தேவரீர் பூங்காவில் முகங் குப்புறவிழுந்து வேண்டிக்கொண்டு என்பிதாவே, கூடொழால் இந்தப் பாத்திரம் என்னைவிட்டு அகலக்கடவது. ஆயினும் என்மனத்தின்படியல்ல, உமது சித்தத்தின்படியே ஆகட்டுமென்று வேண்டிக்கொள்ளும் பொழுது, சம்மனசவிலுல் ஆறுதல் சொல்லப்பட்டிரோ, பாவியா யிருக்கிற அடியேன் காவலான சம்மனசவின் நல்ல புத்தியைக் கேட்டு நடக்கக் கிருபை செய்தருளஞ் சுவாமீ.

குரு, பாவசங்கீர்த்தன மந்திரஞ் சொல்லுகிற பொழுது.

சேசுக்கிறீஸ்துநாதரே சுவாமி, நித்திய பிதாவாகிய சர்வேசுரனுக்கு ஏக சதனே, தேவரீர் பூங்காடி எங்களுக்காகப் பிதாவாகிய சர்வேசுரனை வேண்டிக்கொள்ளும் பொழுது உமது திருச்சரீரத்தில் நின்று இரத்த வெயர்வை துளிந்துளியாகப் பூமியில் விழுந்து ஓட அவஸ்தைப்பட்டோ, பாவியாயிருக்கிற அடியேனே தேவரீரைச் சிறுக்கவும், உமக்காக என்னுடைய இரத்தத்தைச் சிந்தாமற்போனாலும், உம்மைப்பற்றி உம்முடைய திருச்சமுகத்தில் எப்பொழுதும் அழுதுகொண்டிருக்கத் தயைசெய்தருளுஞ் சுவாமி.

குரு, பீடத்தின் நடுவிலே முத்தஞ்செய்கிற பொழுது.

சேசுக்கிறீஸ்துநாதரே சுவாமி, நித்திய பிதாவாகிய சர்வேசுரனுக்கு ஏகசதனே, தேவரீர் துரோகியான யூதாசு உம்மைக்கட்டி முத்தமிட்டபொழுது, மகி மதுரகுணத்தோடும் பொறுமையோடும் இருந்தீரே, பாவியாயிருக்கிற அடியேன் தேவரீருடைய மதுரகுணத்தையும், பொறுமையையும் கண்டு துன்புக்குத் துரோகம் பண்ணினவர்களை நான் முழுமனதோடு நேசிக்கவும், சாவானபாவத்தோடு நன்மைவாங்கி உமக்குத் துரோகஞ்செய்யாம விருக்கவுந்தயைசெய்தருளுஞ் சுவாமி.

குரு, இடதுபக்கத்திலே கீதம்வாசிக்கிறபொழுது.

சேசுக்கிறீஸ்துநாதரே சுவாமி, நித்தியபிதாவாகிய சர்வேசுரனுக்கு ஏக சதனே, தேவரீர் யூதர்களாலே கட்டுண்டு ஆனசன் வீட்டிற்கொண்டுபோகப்பட்டிரே, பாவியாயிருக்கிற அடியேன் என்னுடைய பாவத்தின்பாசத்தை அறுத்துப் பசாசின் தந்திரத்தில் அகப்படாதபடிக்கு அதுக்கிரகஞ் செய்தருளுஞ் சுவாமி.

குரு, பீடத்தின் நடுவிலே சுவாமி கிருபையாயிரும் என்கிற செபஞ் செபிக்கிற பொழுதும், சம்மனசுக்கள்பாடின தேவஸ்துதி சொல்லுகிற பொழுதும்.

சேசுக்கிறீஸ்துநாதரே சுவாமி, நித்தியபிதாவாகிய சர்வேசுரனுக்கு ஏகசதனே, தேவரீர் கைப்பாசன் வீட்டில் அப்போஸ்தலர்களுக்குள்ளே பிரதான அப்போஸ்தலரான அர்ச். இராயப்ப

ராலே மூன்றுமுறை மதுதலிச் சாப்பிட்டிரே, பாவியாயிருக்கிற அடியேன்பொல்லாதவர்களுடைய உபாயத்திற் போகாமலும் பாவத்தினால் உம்மைவிட்டுப் பாவியாமலும் இருக்க அதுக்கிரகஞ் செய்தருளுஞ் சுவாமி.

குரு, திரும்பிச் சீனங்களை விளவுகிற பொழுது.

சேசுக்கிறீஸ்துநாதரே சுவாமி, நித்தியபிதாவாகிய சர்வேசுரனுக்கு ஏகசதனே, தேவரீர் உமக்குப்பிரிய சீஷனான அர்ச். இராயப்பரை மகா இரக்கமாய்த் திரும்பிப்பார்த்து அவருக்கு மிகவுங் கைப்பாண கண்ணீரை வருத்திவைத்திரே, பாவியாயிருக்கிற அடியேன் செய்த பாவங்களுக்காக உத்தம மனஸ்தாபத்தோடு அழும்படி அதுக்கிரகஞ் செய்தருளுஞ் சுவாமி.

குரு, பீடத்தின் இடதுபக்கத்தில் நிருபம் வாசிக்கிற பொழுது.

சேசுக்கிறீஸ்துநாதரே சுவாமி, நித்தியபிதாவாகிய சர்வேசுரனுக்கு ஏகசதனே, தேவரீரைப் பிரதத்தன் என்கிறவன் மூன்பாகக்கொண்டுபோய்ப் பொய்ச்சாட்சிசொல்லப்பட்ட நிலத்தின்பொழுது அத்தியந்த தாழ்ச்சியோடு கேட்டுக்கொண்டிருந்தீரே, பாவியாயிருக்கிற அடியேன்பொல்லாதவர்களுடைய உபாயத்திறங்க ளையெல்லாஞ் சட்டைபண்ணாமல் இருக்கவும், உம்முடைய பேரில் எனக்குள்ள விசுவாசத்தை நந்திரியைகளினால் வினங்கச் செய்யவும் அதுக்கிரகஞ் செய்தருளுஞ் சுவாமி.

குரு, பீடத்தின் நடுவில் ஸனாக்கஞ் செய்கிற பொழுது.

சேசுக்கிறீஸ்துநாதரே சுவாமி, நித்தியபிதாவாகிய சர்வேசுரனுக்கு ஏகசதனே, தேவரீர் ஏரோதேசன் அருகிற் கொண்டு போகப்பட்டிடுப் பொய்ச்சாட்சிசொல்லப்பட்டபொழுது ஒருவரின் கைமுதலாய்ச் சொல்லாமல் மடிவாசக இருந்தீரே, பாவியாயிருக்கிற அடியேனும் எந்தெந்தத் தாழ்வுகளாவாற்றைகளையும், அவ துறுகளையும், பொறுமையோடு சகித்துக்கொண்டிருக்க அதுக்கிரகஞ்செய்தருளுஞ் சுவாமி.

குரு, பீடத்தின் வலதுபக்கத்தில் சுவீசேஷம் வாசிக்கிற பொழுது.

சேசுக்கிறீஸ்துநாதரோ சுவாமீ, நித்திய பிதாவாகிய சர்வேசுரனுக்கு ஏகசுதனே, தேவரீர் பவுனமாக இருந்ததைக்கண்டு, பயித்தியக்காரருக்கு அடையாளமான வஸ்திரத்தைத் தரிப்பித்துப் பிலாத்தன் அருகில் அனுப்பினானே, பாவியாயிருக்கிற அடியேன் கபடு பதியிடைகளுக்கெல்லாம் தப்பிப் பசாசின் கண்ணியிற் சிக்காமல் இருக்கவும் அதுக்கிரகஞ் செய்தருளஞ் சுவாமீ.

குரு, கிறேதோவென்னும்விசுவாச உச்சாரணம்பண்ணுகிற பொழுது.

சேசுக்கிறீஸ்துநாதரோ சுவாமீ, நித்திய பிதாவாகிய சர்வேசுரனுக்கு ஏகசுதனே, பிலாத்தன் பீடத்தில் தேவரீரைக்கொண்டு போனாலும் அவன் உம்மிடத்தில் ஒரு குற்றமுங்காணாமல் விட்டுவிட மனதுகொண்டானே, பாவியாயிருக்கிற அடியேன் செய்த பாவ துர்க்குணங்களை எல்லாம் முழுதும் வெறுத்துவிட்டுத் தேவரீர்பேரில் அதிக விசுவாசத்தைக் கொண்டிருக்க அதுக்கிரகஞ் செய்தருளஞ் சுவாமீ.

குரு, விசுவாசமந்திரஞ் சொல்லிப் பார்த்திரத்தை மூடியிருக்கிற வஸ்திரம் எடுக்கிறபொழுது.

சேசுக்கிறீஸ்துநாதரோ சுவாமீ, நித்தியபிதாவாகிய சர்வேசுரனுக்கு ஏகசுதனே, தேவரீர் அடிமையைப்போலப் பிலாத்து என்பவனுடைய அரண்மனையில் அவமானமாய் வஸ்திரம் உரியப்பட்டோ, பாவியாயிருக்கிற அடியேன் செய்த பாவங்களினால் என் ஆத்தமத்திற் படிந்த அசுத்தங்களை என் கண்ணீரினால் கழுவித்துடைக்க உம்முடைய நிவ்வி ய பிரகாச வஸ்திரத்தை எனக்குத் தந்தருளஞ் சுவாமீ.

குரு, அப்பத்தைக் காணிக்கை கொடுக்கிற பொழுது.

சேசுக்கிறீஸ்துநாதரோ சுவாமீ, நித்திய பிதாவாகிய சர்வேசுரனுக்கு ஏகசுதனே, தேவரீர் கற்றுள்ளோடு கட்டுண்டு கடினமாக

அடிபட்டோ; பாவியாயிருக்கிற அடியேனுக்கு எந்தெந்தக்காரணத்தினாலே யாகிலும் வருகிற தாபத்தினைத் தாழ்ச்சி, பொறுமையோடு சகிக்க அதுக்கிரகஞ் செய்தருளஞ் சுவாமீ.

குரு, பார்த்திரத்தில் தரிசும்வார்த்து மூடுகிற பொழுது.

சேசுக்கிறீஸ்துநாதரோ சுவாமீ, நித்திய பிதாவாகிய சர்வேசுரனுக்கு ஏகசுதனே, தேவரீர் அடியேனை இரட்சிக்க உம்முடைய திருச்சிரசில் நிஷ்ரேராலே முண்முடி வைத்து ஊடுருவப்பட்ட பொறுமையோடு அதுபவித்தீரே; பாவியாயிருக்கிற அடியேனுடைய அவயவங்களை எல்லாம் தேவ பத்தியினால் ஊடுருவப்படவும், நித்திய ஆனந்தமோகத்தில், அழியாத கிரீடம் தரிச்சப்படவும், தயைசெய்தருளஞ் சுவாமீ.

குரு, காங்கழுவுகிறபொழுது.

சேசுக்கிறீஸ்துநாதரோ சுவாமீ, நித்தியபிதாவாகிய சர்வேசுரனுக்கு ஏகசுதனே, தேவரீர்பேரில் பிலாத்தன் தீர்வையில் குற்றமில்லை என்று பிரசித்தமாய் அறிந்தாலும் துரோகிகளான யூதர்கள் சிலுவையில் உம்மை அறையவேண்டுமென்று வர்மமாகக் கூப்பிட்டபொழுது மிகுந்த பொறுமையோடு இருந்தீரே; பாவியாயிருக்கிற அடியேன் அவரவர்கள் எனக்குச்செய்கிற அநியாயங்களைப் பொறுமையோடு அனுபவிக்கவும், குற்றமில்லாமற் புண்ணியவழியிலே நடக்கவும் அதுக்கிரகஞ் செய்தருளஞ் சுவாமீ.

குரு, சனங்களை வினவிச் செபஞ் செய்யுங்களென்று சொல்லுகிற பொழுது.

சேசுக்கிறீஸ்துநாதரோ சுவாமீ, நித்தியபிதாவாகிய சர்வேசுரனுக்கு ஏகசுதனே, தேவரீருடைய திருமுகம் எல்லாதவர்களுடைய அசுத்த உமிழ்நீரால் அழுக்கடைந்து, அடியும், இடியும் பட்டுத், திருச்சிரசில் முண்முடிதரித்துப், பீற்றச்செய்துக்கொடுத்திருமேனியிற் பேர்த்தி, இந்தக் காலாகாலத்தோடு அஞ்ஞானியாகிற பிலாத்ரென்கிறவனால் யூதருக்கு இதோ மனிதனென்று காட்டப்பட்டபொழுது அவர்கள் சற்றும் இரங்காமல் உம்முடையபேரில் மிகவும் வர்மமாய் இருந்தார்களே, பாவியாயிருக்கிற அடியேன்பேரில் மனிதர் சொல்லுகிற ஸ்துதி தோத்திரங்க

ளிளுலேயும், முக இச்சைகளிறுலேயும், என்னுடைய புத்தியும் மனதும் மோசம்போகாது. அது அதுக்கிரகஞ் செய்தருளுஞ் சுவாமீ.

குரு, பரிசுத்தர், பரிசுத்தர், விசுத்தர், என்கிற செபஞ் செய்கிறபொழுது.

சேசுக்கிறீஸ்துநாதரோ சுவாமீ, நித்திய பிதாவாகிய சர்வேசானுக்கு ஏகசுதனே, தேவரீரைச் சிலுவையில் அறையப் பிலாத் தென்பவன் உத்தராய் கொடுத்ததினால் எங்களுக்குப் பாவப்பரிசு காரமாகும்படிக்குத் தேவரீர் தாமே உம்முடைய திருமேனியைச் சுத்தருக்கள் கையில் வலிய ஒப்புக்கொடுத்தோ; பாவியாயிருக்கிற அடியேன் நிர்ப்பந்த அவமானங்களையெல்லாம் உம்மைப்பற்றிப் பொறுமையுடன் அதுபவிக்க அதுக்கிரகஞ் செய்தருளுஞ் சுவாமீ.

குரு, கைருவிர்துச் சீவனத்தருக்காக மன்றாடுகிற பொழுது.

சேசுக்கிறீஸ்துநாதரோ சுவாமீ, நித்தியபிதாவாகிய சர்வேசானுக்கு ஏகசுதனே, தேவரீருடைய திருத்தோளின்மீது பொல்லாதவர்கள்மிகவும் பாரமான சிலுவையைச் சுமத்தினதினால் சகல மனிதருடைய மகாபாவச் சுமைகளைச் சுமந்துகொண்டு போனீரோ; பாவியாயிருக்கிற அடியேன்செய்த பாவங்களுக்கு வருகிற துக்கம், கஸ்தி, இக்கட்டு, நிந்தை, அவமானம் இவைமுதலான சிலுவைகளை எல்ல மனதுடனே சுமந்து கொண்டு உம்முடைய திருவடியைப் பின்சென்று நடக்க அதுக்கிரகஞ் செய்தருளுஞ் சுவாமீ.

குரு, இரட்டி கைகளையும் பாத்திரத்தின்பேரில் வைக்கும்பொழுது.

சேசுக்கிறீஸ்துநாதரோ சுவாமீ, நித்திய பிதாவாகிய சர்வேசானுக்கு ஏகசுதனே, தேவரீர் சிலுவை சுமந்துகொண்டு போகும் பொழுது உம்மைப் பின்சென்று அழுதுகொண்டுவந்த புண்ணிய வதிகளைப் பார்த்து எனக்காக அழவேண்டாம், உங்களுக்காகவும் உங்கள் பிள்ளைகளுக்காகவும் அழுங்கள் என்று திருவுளம்பற்றினீரோ; பாவியாயிருக்கிற அடியேனுடைய இருதயம் உத்தம மன

ஸ்தாபத்தினால் உருகி எரிபாசங்களுக்குக்காக முழுமனதோடு அழுது நீர் நனைக்காக்கப்பட்ட மகாபாடுகளைக் கண்டு மனமிரங்கி அழவுந் தயைசெய்தருளுஞ் சுவாமீ.

குரு, பாத்திரத்தின்பேரிலும், அப்பத்தின்பேரிலும் சிலுவை வகைகிறபொழுது.

சேசுக்கிறீஸ்துநாதரோ சுவாமீ, நித்திய பிதாவாகிய சர்வேசானுக்கு ஏகசுதனே, தேவரீர் அடியேனை இரட்சிக்கச் சிலுவையில் இருப்பானிகளினால் அறையப்பட்டமோ; பாவியாயிருக்கிற அடியேன் சரீர இச்சைகளையும் உலக இன்பங்களையும் ஒதுத்து உம்முடைய திருப்பாடுகளுக்குப் பங்காளியாயிருக்கக் கிருபை செய்தருளுஞ் சுவாமீ.

குரு, நற்கருணை எழுந்தருளச் செய்கிறபொழுது.

சேசுக்கிறீஸ்துநாதரோ சுவாமீ, நித்திய பிதாவாகிய சர்வேசானுக்கு ஏகசுதனே, தேவரீர் பூலோகத்திற் சிலுவையில் உயர்த்தப் பட்டபொழுது எல்லாவற்றையும் உமது பின்செல்லச் செய்வோமென்று திருவுளம் பற்றினீரோ; இப்போது தேவரீர் நுருவின்கையினால் உயர்த்தப்படுவதைக் காணும்பொழுது பாவியாயிருக்கிற அடியேன் உலக ஆசையெல்லாம் வெறுத்துப் பாலோக காரியங்களின்பேரில் சுவையாயிருக்கக் கிருபைசெய்தருளுஞ் சுவாமீ.

குரு, பாத்திரத்தை எழுந்தருளச் செய்கிறபொழுது.

சேசுக்கிறீஸ்துநாதரோ சுவாமீ, நித்திய பிதாவாகிய சர்வேசானுக்கு ஏகசுதனே, தேவரீர் சகல மனிதருடைய பாவங்களைப் போக்க உம்முடைய திரு உதிரத்தைச் சித்தினீரோ; பாவியாயிருக்கிற அடியேனுக்காகச் சிந்தப்பட்ட திரு இரத்தத்தைப்பார்த்து அடியேன்செய்த பாவங்களைப்பொறுத்து நான் நாகத்தில் விழாதபடிக்குத் தயைசெய்தருளுஞ் சுவாமீ.

குரு, சேசுநாதருடைய திருமேனியின் பேரிலும், திரு உதிரத்தின்பேரிலும் சிலுவை வகைகிறபொழுது.

சேசுக்கிறீஸ்துநாதரோ சுவாமீ, நித்திய பிதாவாகிய சர்வேசானுக்கு ஏகசுதனே, தேவரீருடைய சிலுவையானது மனிதர்

பேரில் உமக்குள்ள அளவிறப் பூனிறப் விளங்கச் செய்கிறதற்குத் தவிர, தேவரீர் மரணத்தை அடைந்ததற்கு ஒரு திருமஞ்சமு மாய் இருந்ததே; பாவியாயிருக்கிற அடியேன் இந்தச் சிலுவையின் வழியாக விளங்கிய உமது அளவல்லாத அன்பைக்கண்டு மனமுருகி உம்மைச் சினேகிக்கவும், என்ரு வறுகிற கஸ்தி நிர்ப்பந்தம் இவைமுதலான சிலுவைகளைப் பொறுமையோடு சகிக்கவும் அதுக்கிரகஞ் செய்தருளுஞ் சுவாமீ.

குரு, மரித்தீவர்களுக்காக மன்றுகிற பொழுது.

சேசுக்கிறீஸ்துநாதரோ சுவாமீ, நித்திய பிதாவாகிய சர்வே சுரனுக்கு ஏகசுதனே, தேவரீர் சிலுவையில் அறையுண்டிருக்கும் பொழுது உம்மைப் பாடிபடுத்தினவர்களுக்காக உமது பிதாவை மன்றுகிறீரோ; பாவியாயிருக்கிற அடியேன் தேவரீர் பாவனையாகச் சாந்தமூர், தாழ்ச்சியு முள்ளவனாயிருந்து, எனக்குப் பொல்லாங்கு செய்கிறவர்கள் பேயிற் பட்சமாயிருந்து, அவர்களுக்கு என்னை ஆன நன்மையைச் செய்யத் தயை செய்தருளுஞ் சுவாமீ.

குரு, மார்பிலே ஒருவிசை தட்டிக்கொண்டு பாவிகளுக்காக மன்றுகிற பொழுது.

சேசுக்கிறீஸ்துநாதரோ சுவாமீ, நித்திய பிதாவாகிய சர்வே சுரனுக்கு ஏகசுதனே, தேவரீர் சிலுவையில் அறையுண்டிருந்த பச்சாத்தாபக் கள்ளனுக்கு இன்றுதானே நம்முடன் மோட்டில் தில் இருப்பாயென்று திருவுளம் பற்றினீரோ, பாவியாயிருக்கிற அடியேன் செய்தபாவங்களை உம்முடைய மகாதயையினம் பொறுத்து என்மரணநேரத்திற் காத்து இரட்சித்து உம்முடைய நித்திய மோட்சத்தைக் கட்டினாயிட்டருளுஞ் சுவாமீ.

குரு, பரமண்டல மந்திரஞ் சொல்லுகிறபொழுது.

சேசுக்கிறீஸ்துநாதரோ சுவாமீ, நித்திய பிதாவாகிய சர்வே சுரனுக்கு ஏகசுதனே, தேவரீர் சிலுவையில் அறையுண்டிருக்கும் பொழுது உம்முடைய மாதாவை உமக்கு மிகவும் பிரியசேவனான அர்ச், அருளப்பருக்கு மாதாவாகக் கட்டினாயிட்டதினால் சகல மனிதருக்கும் மாதாவாகக் கட்டினாயிட்ட தாயிற்றே; பாவியாயிருக்கிற அடியேன் உம்முடைய மாதாவுக்கு போக்கிய

மான பிள்ளையாக இருக்கிறதால் உம்முடைய பாக்கியத்திற்கும் இராச்சிய பாரத்திற்கும் பரக்காவியருக்கக் கிருபை செய்தருளுஞ் சுவாமீ.

குரு, தேவநற்கருணையைப் பிடுகிறபொழுது.

சேசுக்கிறீஸ்துநாதரோ சுவாமீ, நித்திய பிதாவாகிய சர்வே சுரனுக்கு ஏகசுதனே, தேவரீர் உம்முடைய திரு ஆத்துமத்தைப் பிதாவாகிய சர்வேசுரன் கையில் ஒப்புக்கொடுத்து, எங்கள் பாவங்களுக்காகத் திருச்சிரசு கவிழ்த்து மரணமடைந்தீரோ; பாவியாயிருக்கிற அடியேன் பாவதோஷங்களை எல்லாம் விட்டு உலக வெருமான பாக்கியத்திற்குஞ், சரீர சுகத்திற்கும் மரித்தவனாயிருக்கத் தயை செய்தருளுஞ் சுவாமீ.

குரு, தேவநற்கருணையின் துண்டைப் பாத்நிரத்தில் விடுகிறபொழுது.

சேசுக்கிறீஸ்துநாதரோ சுவாமீ, நித்திய பிதாவாகிய சர்வே சுரனுக்கு ஏகசுதனே, தேவரீர் பிதாப்பிதாக்கள் ஸ்தலத்திலே இறந்தி அவர்களுடைய சிறையை நீக்கினீரோ; இப்பொழுது உத்தரிக்கிற ஸ்தலத்தில் இருக்கிற ஆத்துமாக்கள்பேரில் இரங்கி அவர்களுடைய வேதனையை நீக்கி மோட்சபாக்கியத்தைக் கட்டினாயிட அதுக்கிரகஞ் செய்தருளுஞ் சுவாமீ.

குரு, பிழைதட்டிக் கொள்ளுகிறபொழுது.

சேசுக்கிறீஸ்துநாதரோ சுவாமீ, நித்திய பிதாவாகிய சர்வே சுரனுக்கு ஏகசுதனே, தேவரீர் மரித்தவுடனே சூரியன் மங்கி இருளுடைய, மலைகள் பிளக்கக், கல்லறைகள் திறந்து கோவிறிறிணாச்சிலே கிழிய இவைமுதலான புதுமைகளைச் சிலர் ஆச்சரியமாய்க் கண்டபயந்து தாங்கள் செய்த குற்றத்திற்காக உத்தமமன ஸ்தாபப்படத் தயைசெய்தீரோ; பாவியாயிருக்கிற அடியேன் புண்ணியவழியில் அதிகமதிகமாய் வர்த்திக்கவும், தேவரீருடைய திருப்பாடுகளைத் தியானித்து மனஸ்தாபத்தோடு மனம் நொந்து உருகவும் கிருபைசெய்தருளுஞ் சுவாமீ.

குரு, தேவநற்கருணையை உட்கொள்ளுகிறபொழுது.

சேசுக்கிறீஸ்துநாதரோ சுவாமீ, நித்திய பிதாவாகிய சர்வே சுரனுக்கு ஏகசுதனே, தேவரீருடைய திருமேனி பரிமள தயிலத்

தினம் பூசப்பட்டிப் பரிவட்டத்தினால் முடப்பட்டு வெகுபூச்சியமாகப் புதுக்கல்லறையில் அடக்கப்பட்டோ; பாவியாயிருக்கிற அடியனுடைய இருதயஞ் சகலபுண்ணிய பரிமளங்களினாலே அலங்கரிக்கப்பட்டு உமக்கு உகந்த இருப்பிடமாயிருக்கவும், என்னுடைய ஆத்துமத்தினுள்ள பாவ இருள் நீங்கி ஞானத்தெளிவோ டிருந்து உம்மோடு மோக விராச்சியத்தில் இருக்கவும் தயைசெய்தருளுஞ் சுவாமீ.

குரு, பிடத்தின் இடது பக்கத்திற் போகிறபொழுது.

சேசக்கிரீஸ்துநாதரோ சுவாமீ, நித்திய பிதாவாகிய சர்வேசுரனுக்கு ஏகசுதனே, தேவரீர் திருவுளம்பற்றினதின் படி மரணம் அடைந்த மூன்றாமாக்கல்லறையை விட்டுச் செயசீலராய் எழுந்தருளினீரோ; பாவியாயிருக்கிற அடியேன் உம்முடைய பாவனையாய் இவ்வுலகத்தில் ஞானவிதமாய் மரித்து ஞானசுவியத்தை அடைந்து வாழவும் பொதுத்தீர்க்கை நாளிலே ஆத்துமத்தோடு சரீரத்தோடும் புண்ணியவான்களைப்போல உயிர்த்தெழுந்திருக்கவுந் தயை செய்தருளுஞ் சுவாமீ.

குரு, திரும்பிச் சனங்களை வினவுகிற பொழுது.

சேசக்கிரீஸ்துநாதரோ சுவாமீ, நித்திய பிதாவாகிய சர்வேசுரனுக்கு ஏகசுதனே, தேவரீர் உயிர்த் தெழுந்தருளின பொழுது துக்கசாகரத்தில் அமிழ்ந்தியிருந்த உமது மாதாவுக்கும், மற்றப் புண்ணியவான்களுக்கும், புண்ணியவதிகளுக்கும் தரிசனமாகி அவர்களுடைய மகா துயரத்தைநீக்கி அவர்கள் இருதயத்திற்கு அத்தியந்த சந்தோஷமகிமையான மனோகரத்தை வருவித்தீரோ; பாவியாயிருக்கிற அடியேன் இந்த சஞ்சல வுலகத்தில் இருக்கிற மட்டும் உம்மை ஞான அறிவினால் தரிசிக்கவும், உம்முடைய நிவ்விய அன்பினால் மனங்களிகூரவும், மோட்சத்தில் உம்மைப் பிரத்தியட்சமாய்த் தரிசிக்கவுந் தயைசெய்தருளுஞ் சுவாமீ.

குரு, கடைசிவேண்டிதல் சொல்லுகிறபொழுது.

சேசக்கிரீஸ்துநாதரோ சுவாமீ, நித்திய பிதாவாகிய சர்வேசுரனுக்கு ஏகசுதனே, தேவரீர் உத்தானமாயினதாற்பதுநாள் அளவும் அநேகமுறை அப்போஸ்தலர்களுக்கும், அர்ச்சியசிஷ்டவர்க

ளுக்கும் அநேகம்பரம் இரகசியங்களைக்கற்பித்தீரோ; பாவியாயிருக்கிற அடியேன் எல்லாவற்றையும் பார்ச்ச உம்முடைய இராச்சியத்திற்கு உரிய காரியங்களைப் பராமரிக்கவும், உம்முடைய நிவ்வியசுற் பணயின்படி வருவாமல் நடக்கவுந் தயைசெய்தருளுஞ் சுவாமீ.

குரு, திரும்பிச் சனங்களை வினவுகிறபொழுது.

சேசக்கிரீஸ்துநாதரோ சுவாமீ, நித்திய பிதாவாகிய சர்வேசுரனுக்கு ஏகசுதனே, தேவரீர் சீஷர்கள் பார்த்துக்கொண்டிருக்கப் பிதாவாகிய சர்வேசுரனுடைய பத்திராசனத்திற்கு மகா ஒட்டோலகராய் ஆரோகணமானீரோ, பாவியாயிருக்கிற அடியேன் பூலோக காரியங்களை எல்லாம் வெறுத்த பரலோக கன்மைகளின் பேரில் ஆசைவைத்து என்மனத்தினால் உம்மைப் பின்சென்றவர அதுக்கிரகஞ் செய்தருளுஞ் சுவாமீ.

குரு, சனங்களுக்கு ஆசீர்வாதம் கொடுக்கிற பொழுது.

சேசக்கிரீஸ்துநாதரோ சுவாமீ, நித்திய பிதாவாகிய சர்வேசுரனுக்கு ஏகசுதனே, தேவரீர் பரலோகத்திற்கு ஆரோகணமாகிய பிப்பு அப்போஸ்தலர்களுக்குத் திவ்விய ஸ்பிரீத்து சாந்துவாரீய சர்வேசுரனின் வரப்பிர சாதங்களைத் தந்தருளினீரோ; பாவியாயிருக்கிற அடியேனுடைய ஆத்துமத்திலே அவர் எழுந்தருளினது என்னுடைய புத்திக்கு ஞானப்பிரகாசத்தையும், என் இருதயத்தில் தேவ சிநேகத்தின் அக்கினியையும் வருத்திவிக்கத் தயை செய்தருளுஞ் சுவாமீ.

குரு, பூச முடித்து ஆசீர்வாதம் கொடுத்துப் பிடத்தின் வலது பாரிசத்தில் சுவிசேஷம் வாசிக்கிற பொழுது.

சேசக்கிரீஸ்துநாதரோ சுவாமீ, நித்திய பிதாவாகிய சர்வேசுரனுக்கு ஏகசுதனே, தேவரீர் சர்வசங்கார காலத்தில் மெத்தீர்வை இடும்பொழுது உம்முடைய இடது பாரிசத்தில் இருக்கிற பாவிகளைச் சபித்து நரகத்திற் றள்ளி, உம்முடைய வலது பாரிசத்தில் இருக்கிற புண்ணியவான்களைமகாபிரியமுகத்துடன் ஆசீர்வதித்து, ஆத்துமசரீரத்தோடு ஆந்தமோக பாக்ஷத்திற்கு அழைத்துக்கொண்டு போவீரோ; பாவியாயிருக்கிற அடியேன் அந்நச்சமயத்தில் இடதுபாரிசத்தில் இருக்கிற பாவிகளுடன் இராமலும், உம்முடைய கோபாக்கினிக்குஞ், சாபத்துக்கும் நித்திய ஆக்கினை

கௌ

நாலு முகாந்தரத் திற்காகப்

பூசை ஒப்புக்கொடுக்கிற வகை.

கௌ

க்கும், உள்ளாகாதபடிக்கும் உம்முடைய வலதுபாரிசத்தில் இருக்கும் புண்ணியவான்களுக்குத் தேவரீர் கட்டளையிடப் போகிற ஆசிர்வாதத்திற்கும் நித்திய பாக்கியமுள்ள மோட்ச இராச்சியத்திற்கும், பங்காளியா யிருக்கத் தயைசெய்தருளுஞ் சுவாமி. — ஆமென்சேசு.

நாலு முகாந்தரத்திற்காகப்

பூசை ஒப்புக்கொடுக்கிற வகையாவது.

ஆதலாவது தேவாராதனை.

சுவாமியானவர் ஒன்றுமில்லா திருக்கையில் உன்னை ஒரு பொருளாக்கி நீகொண்ட யாவையும், உணக்கவசரமான ஆகாசங் கொண்ட யாவையும், பூமிகொண்ட யாவையும் உணக்குக் கொடுத்துச் சுபாப வரங்களையும், அருள் வீங்கனையும், கட்டளை யிட்டதற்கு ஆதிமனிதன் பாவத்தால் கெட்டுப்போன நீ பூலோகமுடையுமட்டும் தபசு பண்ணிச் செபம் பண்ணினாலும் சுவாமிக்குத் தகுந்த வாராதனைச் செய்ய வுன்னால் முடியாது, தேவபலியாலாகும் கருமமாம்.

முதலாவது.

பூசைதுவக்கம் முதற்கொண்டு சுவிசேஷம் வாசிக்கிற வரையில் ஆராதனைச் செபம்.

ஆ! என் சர்வேசரா! தாழ்ச்சியோடே உம்மை ஆராதிக்கிறேன். உம்மை என் ஆண்டவராகவும், என்ஆத்மத்தின் கர்த்தாவாகவும், ஒத்துக்கொள்ளுகிறேன். நானிருக்கிறதும் எனக்கிருக்கிற துமாகிய சகலத்தையுந் தேவரீரிடத்திற் பெற்றிருக்கிறேன் என நிரிச்சயிக்கிறேன். மட்டில்லாத மகத்துவமுள்ள தேவரீர் அளவில்லாத தேரத்திர வணக்க ஆராதனைக்குப் பாத்திரமா யிருக்கிற நினால் நியாயத்தோடே மட்டில்லாத நமஸ்கார ஆராதனையைக் கேட்கிறீர். நாளைவெனில் இந்தப்பெரிய கடனைச் செலுத்தக் கூடாத எளியவனு யிருக்கிறேன். ஆதலால் அளவில்லாத மகத்

துவமுன்னசேசநாதர் இந்தப்பீடத்தில் தேவரீருக் கொப்புக்கொடுக்கிறபணிவு வணக்கங்களை நானுமக் கொப்புக்கொடுக்கிறேன். சேசநாதர் அதற்குச்செய்கிறதை நானுஞ்செய்ய விரும்புகிறேன். தேவரீருடைய சந்திதானத்திலே அவரோடேதாழ்த்து பணிகிறேன். என் திவ்விய சேசநாதர் உம்மை எப்படிப்பட்ட தாழ்ச்சிப்பற்றுதலோடே ஆராதிக்கிறாரோ, அப்படிப்பட்ட பற்றுதலோடே நானும் உம்மை ஆராதிக்கிறேன். என்னேசத்துக்குரிய சேசநாதர் எனக்காகத் தேவரீருக்குச் செலுத்துகிற மட்டில்லாத கிரவணக் கீழ்ப்படிதலைப் பற்றி மனதில் அத்தியந்த சந்தோஷப் படுகிறேன்.

ஆம். என் சர்வேசரா! இத்திவ்விய பூமியினால் தேவரீருக்கு ண்டாகிற அளவில்லாத வணக்கத்தையெல்லாம் பற்றி மிகவும் அகமகிழ்ந்து சொல்லி முடியாத மனத்திருப்தி கொண்டு, சந்தோஷப்படுகிறேன். என் திருவின்சேசு.

உம்மை உபஇரண்டாவது பிராயச்சித்தம்.

நியமித்தவகை கற்பனையையிற் கொண்ட வரங்களைத் தூர்ப்பிரயோகம் பண்ணினதால் அதற்குப் பரிசாரப்பண்ணவேணும். அன்னத்தை முழுதுந் தள்ளிப், பூலோகத்திலிருக்கப்பட்ட கசப்பானகாரியங்களை எல்லாம்புசித்துச் சாவங்கால பரியத்தம் ஆத்துமத்தினுஞ் சரீரத்திலும் புத்திக்கெட்டாத துன்பங்களைப் பட்டாலும்கூடாமல் பிராயச்சித்தம் தீராத, தேவபலியால் மாத்திரம் முடியும் கருமமாம்.

இரண்டாவது.

சுவிசேஷம் வாசிக்கப்படுகிற நேரமுதல் தேவதற்கருணை எழுந்தேற்றம் வரையில் பிராயச்சித்தச் செபம்.

என் சர்வேசரா! இதோ அந்தமுறை உமக்குத் துரோக்கு செய்த பாவியாகிய அடியேன் உமதுசமுதத்திலே கிடக்கிறேன். ஐயோ! மிகுந்த துயரப்பட்டு எண்ணிக்கையில்லாத என்பாவங்களை என் முழு இருதயத்தோடே அருவருத்து வெறுக்கிறேன். என்பரிசுத்த மத்தியஸ்தராகிய சேசநாதசுவாமி பீடத்தில் உமக்குச் செய்கிற பரிசாரத்தைத் தேவரீருக்கு உத்தரிப்பாக ஒப்புக்

கொடுக்கிறேன். சர்வேசுரனு மனுஷனு மொன்றாயிருந்து எனக் காகப்பலியாகி இன்னை என்னைப்பற்றித் தம்மைப் பீடத்தில் ஒப் புக்கொடுக்கிற சேசநாதருடைய சகல புண்ணியப் பேறுகளையும் அவருடைய திருவிரத்தத்தையும், அத்திவ்விய சேசநாதனாமுழு மையும் தேவரீருக்குக் காணிக்கை யடுக்கிறேன். இப்படியே என் ஆராதனைக்குரிய சேசநாதர் பீடத்தின்பேரில் ஏனக்காக மத்திய ஸ்தலாகவும், மனுப்பேசுகிறவ ராகவும் எழுந்தருளித் தமது விலை யேறப்பெற்ற திருவிரத்தத்தால் எனக்காகக் கிருபை கேட்கிறப ிருளிலே இத்திரு விரத்தத்தின் விண்ணப்பத்தோடே என் வி ண்ணப்பத்தைக் கூட்டி அடியேன் செய்த அத்தனைக்கொடிய பாவங்களுக்குக் கிருபையையும், பொறுத்தலையும் இரந்து செஞ் சுகிறேன். சேசநாதருடைய திரு விரத்தம் உம்மிடத்தில் எனக் காகக் கிருபைகேட்கிறது. என்னிருதயமும் தயாரப்பட்டு அதை த்தான்கேட்டுமென்றாகிறது. ஆ! என் இரத்தம் தேவனே! தேவரீர் என் கண்ணீர்களுக்கு இரங்காதே! நீ பூலோக சேசவின் பெருமூச்சுக்களுக்காவது இரங்கு! நீ சுவாமி! இவையில் மனுக்குல மெல்லாத்துக்குள் கிருபையும், மெய் யாகவே என்னுடைய சுவின் முடிவு பரியந்தம், கண்ணீர்விட்டமுது நான் பரிகரிக்க நியமித்திருக்கிற என் பாவங்களை மெல்லாந் தே வரீருடைய விலைமதியாத இத்திரு விரத்தத்தின் பலனால் பொ ஹத்தருளவீட்டுவது முழுமனதுடனே நம்பி யிருக்கிறேன்.

என்னேச சேசுவே! அடியேன் இத்திவ்விய பூசையின் பல் னால் என்பாவங்களுக்கு முழுதும் பொறுத்தலை யடையத்தக்க தாக அர்ச். இராயப்பருடைய கண்ணீர்களையும், மதலேனம்மா ளுடைய மனஸ்தாபத்தையும், பாவிசுளையிருந்து மெய்யான தப சிகளான சகல அர்ச்சியிஷ்டவர்களின் மனத்துயரத்தையும் எனக்குத் தந்தருளுஞ் சுவாமி.—ஆமென்சேச.

மூன்றாவது விண்ணப்பம்.

ஆத்துமமானது தெய்வகற்பனைப்பிரகாரம் நடந்து கொள் ளவும் வருத் தந்திரங்களைச்செயித்து பாசங்களை யடக்கவும் சுபா வ நூலைக்கடந்த அநேக இஷ்டப்பிரசாதங்கள் லேணும். சரீரம் பிழைக்க அநேக அவசரங்களுமுண்டு. இவைகளை மனிதன் தன் சுயபலத்தால் அடையமாட்டான், தேவபலியால் அடையுங் கரும ங்களாம்.

மூன்றாவது.

தேவநற்கருணை எழுந்தேற்ற முதற்கொண்டு குரு வானவர் அனாத உட்கொள்ளுகிற வரையில் விண்ணப்பச் செயல்.

என்னிருதய அன்புக்குரிய கர்த்தாவே, இதோ தேவரீர் என்னி டத்திற் பொழிந்தருளியசாதாரணமும், விசேஷமூமான நன்மை உபகாரங்களைத் திரனாய்ப்பற்றிக் கொண்டிருக்கிறேன். மீளவும் இவ்வுலகத்திலும், மறுவுலகத்திலும் நித்தியமாய் வேறநேக நன் மைகளை எனக்குத் தந்தருளக் காத்திருக்கிறீர். என்மது உட்கொண் டிருக்கிறேன். தயாளம் முன்னிலும் இப்பெருந்த மட்டில் லாததென்று ஒத்துக்கொள்ளுகிறேன். இந்தனை நன்மைகளுக்கு ரிய பிரதி நன்றிசெய்ய என்னியல்பு? என்னைமத்தனத்தினுற் கூடாதுயிலும் உமது கிருபையால் சேசநாதசுவாமியின் மூலமாக இத்தனை நன்றிக்கடனைத்தீர்க்க என்னுலேகடும், ஆதலால் இத் தனை நன்மை உபகாரங்களுளிலே அடியேன் தேவரீரிடத்திற் ப டுப்பயிறிதலின் தனை முழுதுத்தீர்க்கவிரும்பி இந்தச் சக ல கண்ணீருக்கும் உத்தரிப்பாகவும் நன்றியறிந்த காணிக்கை யாகவுங் குருவானவருடைய கரங்களால் மாசற்ற பலியாகிற சேசநாதருடைய விலைமதியாத திருச்சரீரத்தையும் இரத்தத்தையு ட் தேவரீருக்கு ஒப்புக்கொடுக்கிறேன். இந்தக் காணிக்கையானது தேவரீரானக்குத் தந்தருளிய ஈகை எல்லாத்தையுஞ்சரிக்கட்டுத் தற்குப் போதுமென்று நிச்சயமாயறித்திருக்கிறேன், ஏனெனில் அளவில்லாத விலை யேறப்பெற்ற இத்திவ்விய பவி இறவீணாக் தும் நான் தேவரீரிடத்தில் பெற்றுக்கொண்டதும், எந்நேரமும் பெற்றுக்கொள்ளுகிறதும், இனிப்பெற்றுக் கொள்ளுவதுமாகிய மற்ற சகல தானங்களுக்கும் மேலானதாய் அல்லது ஒத்ததாயிரு க்கிற தென்கிறதற்குச் சந்தேகமில்லை. ஆயினும் ஆண்டவருடைய சம்மனசுக்களே! பாக்கியம்நிறைந்த மோட்சவாசிகளே! நீங்க ளெல்லாரும் என்சர்வேசுரனுக்கு நன்றியறிந்த தோத்திரஞ் செ லுத்த வெனக்குதவியெய்து, நான்பெற்றுக்கொண்ட இத்தனை உபகாரங்களுக்கும் பிரதி நன்றியாக இந்தப்பூசையைமாத்திரமல்ல வே, இந்நேரத்தில் சர்வலோகத்திலுஞ்செய்யப்படுகிற திவ்விய பூசைகளைமெல்லாம் அவருக்கு ஒப்புக்கொடுக்கிறேன். இவ்விதமே

அவர் எனக்குப் பொழிந்தருளினதும், இப்போதுசெய்தருளுகிறதும், இனி அனவரதசதாகாலமும் எனக்குச் செய்தருளுவதுமாகிய சகல நன்மை வரப்பிரசாதங்களி னிமித்தம் அவருடைய அன்புள்ள தயாளத்துக்குச் சம்பூரணமாகச் சரிக்கட்ட விரும்புகிறேன்.

எனக்குப் பரிபாலகராகிய தயை நேசம் நிறைந்த அர்க்கியசிஷ்டவர்களே, நான் நன்றியறியாமையிற் சேவித்து மரிக்காதபடிக்கு எனக்காக என் சர்வேசரனுடைய தயாளத்துக்கு நன்றியறிந்ததோத்திரஞ் செலுத்துங்கள். அவர் என் நல்ல மனதையேற்றுக்கொண்டார். என் கிவ்விய சேசநாதர் என்னைப்பற்றி இத்திருப் பூசைப்பலியில் அவருக் கொப்புக்கொடுக்கிற நேச மிகுதியுள்ள நன்றியறிந்த தோத்திரங்களைக் கிருபா கடைச்சத்தோடே அங்கீகரிக்கவும் வேண்டுமென்று அவரை மன்றாடிக்கொள்ளுங்கள்.—ஆமென்சேசு.

நான்காவது நன்றியறிதல்.

நம்முடைய சரீரம் பிழைக்கப்படுமிடென்க சகலவற்றினையுமும், சரீரங்கொண்ட இந்திரியங்கள் முதலானவற்றினையுமும் பெற்றுக்கொண்டோம். ஆத்துமத்திற்கு மெய்வேதத்தில் ஞானஸ்நான முதலிய தேவதிரவிய அதுமானங்களும், இன்னங்கொஞ்சத்தில் அடையப்போகிற பேரின்பநித்திய மோட்சபர்க்கியமுமுண்டு. இவைகளுக்கு நம்மால் நன்றியறிந்த தோத்திரம் பண்ணி முடியாது, தேவபலியாலாகும் கருமமாம்.

நான்காவது.

குருவானவர் தேவநற்கருணை யுட்கொண்ட நோமுதல் பூசைமுடிவுமட்டும் நன்றியறிதற் செபம்.

என் ஆண்டவனே! ஆத்துமத்தின் தேவனே! உமது தயை வரங்களுக்கு நான் அபாத்திரவானென்று ஒத்துக்கொள்ளுகிறேன். உன்பாடி என் அயோக்கியம் மிகுதியென்றும், என்பாவங்களின் கடினத்தையுந் திரளையும்பற்றித் தேவரீரிடத்திற் கேட்கிற வரங்களைப்பெற்றுக்கொள்ள நான் எவ்விதமும் பாத்திரவானல்ல.

வேன்றும் கிச்சயிப்பது நியாயந்தானே, ஆயினும் ஆராதனைக்குரிய உம்முடைய திருக்குமாரன் இந்தப்பீடத்தின்மேல் என்னைப் பற்றித் தம்முடையபிராணனையும், இரத்தத்தையும் ஒப்புக்கொடுத்து எனக்காகத் தேவரீரைக்கேட்கிற மன்றாட்டை நீர்புறக்கணித்து மறுக்கக்கூடுமோ? என் இருதயத்தின் பரமதேவனே! தேவரீரிடத்தில் அவர் எனக்காக மனுப்பேசிச் செய்கிற விண்ணப்பத்தை ஏற்றுக்கொள்ளும், அவருடைய திருமுகத்தைப்பார்த்து என் னிரட்சணியமாகிய பெரியகாரியம் அதுகூலமாவதற்கு எனக்குத்தேவையென்று தேவரீர் அறிந்திருக்கிற வரப்பிரசாதங்களை யெல்லாம் எனக்குத்தந்தருளும். அடியேன் மனது எக்காலங்களிலுந் துணிந்ததைவிட இப்போது சேசநாதருடைய புண்ணியபவன்களை நம்புகிறதினால் அதிகமரந்துணிந்து என்சகல பாவங்களுக்குச் சாதாரண பொறுத்தலையும், புண்ணியத்தில் கடைசிமட்டும் நிலையாவதற்குரிய வரப்பிரசாதத்தையுந் கேட்கிறேன். மேலும் என் கிவ்விய இரட்சகர் உமக் கொப்புக்கொடுக்கிற செபங்களின் பேரில் என்னம்பிக்கையெல்லாம் வைத்து மேலான தன்மையில் சகல வரப்பிரசாதங்களையும் மெய்யான அர்க்கியசிஷ்டவனாவதற்குப் பலிப்புள்ள சகல உதவிகளையும் எனக்காக இரந்துகேட்கிறேன். மீளவுஞ் சகல அக்கியானிகளும், எல்லாப்பாவினரும், உறவினாலாவது ஞானசம்பந்தத்தினாலாவது என்னோடே பக்தனமானவர்களும் மனத்திரும்பும் வரத்தைத் தேவரீர்தந்தருளவேணுமென்று மன்றாடுகிறேன். அல்லாமலும் இப்போது உத்தரிக்கிற ஸ்தலத்திலே சிறைபட்டிருக்கிற ஒரு ஆத்துமத்துக்கு மாத்நிரமல்லவே, அதிலே வேதனைப்படுகிற எல்லா ஆத்துமங்களுக்கும் மீட்டித் தந்தருளவேணுமென்று உம்மைப்பிரார்த்தித்தேன். அவர்களெல்லாரையும் விடுதலைசெய்தருளும், இத்திவ்விய பூசையின்பலனால் வேதனையுள்ள அந்த உத்தரிப்பு ஸ்தலமுமுதும் வெறுமையாகக்கடவது. ஆண்டவனே! நிரப்பாக்கியமுள்ள இவ்வுலகத் தேவரீருக்கு முதலாயின்பஸ்தலமாகும்பொருட்டுச் சீவியர்கள் ஆத்துமங்களை நன்னெறியிற் நிறுப்பியருளும். இப்படியே நாங்கள் இவ்வுலகத்தில் தேவரீரைப் பத்தியோடே சிறேகித்து ஸ்துதித்து வாழ்த்தி யாராதிக்கவும், பரலோகத்தில் நித்தியமாயும்மை ஆநந்தத்தோடேபுகழ்ந்து தோத்திரம் பண்ணவும் எங்களுக்கு அதுக்கிரகஞ் செய்தருளும்.—ஆமென்சேசு.

பூசைமுடிந்தபின் நன்றியறிந்த தோத்திரம்.

பிதாவுக்குஞ் சுதனுக்கும் இஸ்பிரீத்து சாந்துவுக்குந் தோத் திர முண்டாகக்கடவது.

ஆதியிலுமிப்பொழுது மெப்பொழுதும் அனாதி சதாகால மு மிருக்கும்படியே.—ஆமென்சேசு.

பிதாச், சுதன், இஸ்பிரீத்து சாந்துவாகிய மகா பரிசுத்த திரித்துவமே! தேவரீரைத் தாழ்ச்சியோடு வணங்கி நமஸ்கரிக்கிறோம். அத்தியந்த பரிசுத்த மரியம்மாளின் மாசற்றகற்படையத் தேவரீர் சித்தமிரங்கி யவருக்களித்த பேறு பலன்களுக்காக நாங்கள் நன்றியறிந்தவர் களாய் மனோவாக்குக் காயமொத்து உமக்குத் தோத்திரஞ் செய் கிறோம்.—க-திரி. க-பிரி.

பிதாச், சுதன், இஸ்பிரீத்து சாந்துவாகிய மகாபரிசுத்த திரி த்துவமே! தேவரீரைத் தாழ்ச்சியோடு வணங்கி நமஸ்கரிக்கிறோம். அத்தியந்த பரிசுத்த மரியம்மாளின் மகிஷம்பொருந்திய சனைத் தில் தேவரீர் அவருக் களித்த சிறந்த பேரருளின் பலனுக்காக நாங்கள் நன்றியறிந்தவர்களாய், மனோ வாக்குக் காயமொத்து உம க்குத் தோத்திரஞ் செய்கிறோம்.—க-திரி. க-பிரி.

பிதாச், சுதன், இஸ்பிரீத்து சாந்துவாகிய மகா பரிசுத்த திரி த்துவமே! தேவரீரைத் தாழ்ச்சியோடு வணங்கி நமஸ்கரிக்கிறோம். அத்தியந்த பரிசுத்த மரியம்மாளின் தேவலுழியத்துக்குத் தேவால யத்தில் ஒப்புக்கொடுக்கத் தேவரீர் சித்தமிரங்கி அவருக் களித்த சிறந்த பேறு பலனுக்காக நாங்கள் நன்றியறிந்தவர்களாய் மனோ வாக்குக் காயமொத்து உமக்குத் தோத்திரஞ் செய்கிறோம்.—க-தி ரி. க-பிரி.

பிதாச், சுதன், இஸ்பிரீத்து சாந்துவாகிய மகா பரிசுத்த திரித்துவமே! தேவரீரைத் தாழ்ச்சியோடு வணங்கி நமஸ்கரிக்கி றோம். அத்தியந்த பரிசுத்த மரியம்மாளுக்குச் சமீபானவர் மங் கனவார்த்தை சொல்லத் தேவரீர் சித்தமிரங்கி அவருக் களித்த சிறந்த பேறு பலனுக்காக நாங்கள் நன்றியறிந்தவர்களாய் மனோ வாக்குக் காயமொத்து உமக்கு நன்றியறிந்த தோத்திரஞ் செய்கி றோம்.—க-திரி. க-பிரி.

பிதாச், சுதன், இஸ்பிரீத்து சாந்துவாகிய மகா பரிசுத்த திரித்துவமே! தேவரீரைத் தாழ்ச்சியோடு வணங்கி நமஸ்கரிக்கி றோம். அத்தியந்த பரிசுத்த மரியம்மாளின் ஸ்நாபக அருளப்பரிசின், திருத்தாயாராத் தரிசிக்கத் தேவரீர் சித்தமிரங்கி அவருக்களித்த சிறந்த பேறு பலனுக்காக நாங்கள் நன்றியறிந்தவர்களாய் மனோ வாக்குக் காயமொத்து உமக்குத் தோத்திரஞ் செய்கிறோம்.— க-திரி. க-பிரி.

பிதாச், சுதன், இஸ்பிரீத்து சாந்துவாகிய மகா பரிசுத்த திரித்துவமே! தேவரீரைத் தாழ்ச்சியோடு வணங்கி நமஸ்கரிக்கி றோம். அத்தியந்த பரிசுத்த மரியம்மாளின் தேவரீர் சித்தமிரங்கி யவருக்களித்த பேறு பலனுக்காக நாங்கள் நன்றி யறிந்தவர்களாய் மனோவாக்குக் காயமொத்து உமக்குத் தோத்திர ன்செய்கிறோம்.—க-திரி. க-பிரி.

பிதாச், சுதன், இஸ்பிரீத்து சாந்துவாகிய மகா பரிசுத்த திரி த்துவமே! தேவரீரைத் தாழ்ச்சியோடு வணங்கி நமஸ்கரிக்கிறோ ம். அத்தியந்த பரிசுத்த மரியம்மாளின் ஒட்டோலகத்துடன் மோட்ச த்துக்காரோகணமாகத் தேவரீர் சித்தமிரங்கி யவருக்களித்த பே றுபலனுக்காக நாங்கள் நன்றியறிந்தவர்களாய் மனோவாக்குக் கா யமொத்து உமக்குத் தோத்திரஞ் செய்கிறோம்.—க-திரி. க-பிரி.

கடைசியாய்த் தேவரீர் மகா மதுரம்பொருந்திய பரிசுத்த மரி யம்மாளின் திருநாமத்தை மகிமைப்படுத்தி உயர்த்தி இப்பிரபஞ் ச முழுதிலும் பாம்புச் செய்ததற்காக நாங்கள் நன்றி யறிந்தவர் களாய் மனோவாக்குக் காயமொத்து உமக்கு நன்றியறிந்த தோத் திரஞ் செய்கிறோம்.—ஆமென்சேசு.

மகா பரிசுத்த கன்னிமரியம்மாளுக்குச் செபம்.

மரியாயே, அன்பு நிறைந்த அன்னையே, மனோஞ்சித் மா தாவே, திருபநிறைந்த மாதாவே, உமது வேதபோதகர்களுக்கு ம், உமது பிள்ளைகளுக்கும் அளிக்கச்சம்பூரணமாய் நேசத்தையும் மதுரத்தையும் கொண்டிருப்பவளே, இப்பொழுது நாங்கள் பரிசு த்த திரித்துவத்துக்குச்செலுத்திய இந்த நன்றியறிந்ததோத்திரத் தால் எங்களாத்துமத்தின் இச்சைகளை ஆண்டவருடைய மகிமை

கசுக தியானிகள் யோசித்து. பூசைகாணும் வேறுவகை.

க் கொத்த விதமாய் நங்கள் நடத்தி எங்களுக்கு வேண்டிய அரு
ளை நாங்கள் அடையவும் மூன்றாட்களாகிய எக சர்வேசுரன் தம
க்குப் பிரியமாக விருக்க எங்களை நடத்தவும் நீர் பூலோகத்தி லீ
ருக்கும்பொழுது தேவனை நேசித்ததுபோல நாங்கள் எங்கள் மு
முவிருதயத்தோடு அவனை நேசிக்கவும் இப்பொழுது மெப்பொழு
தும் நித்தியகாலமும் ஆண்டவருடைய பேரின்ப பாக்ஷியத்தை
ப் பாலோகத்தில் அதுபவித்துவரும் உம்மோலிட நடங்கள் பங்
களினளாய் வந்து சேரவுஞ் செய்தருள உம்மைப்பார்த்து மன்
ருகுகிறோம்.

புத்தர சதன், இஸ்பிரீத்து சாந்துவினாமத்தினாலே எங்க
ளை ஆசீர்வதித்தருளும்.—ஆமென்சேசு.

கிருபை தயாபந்துமந்திரஞ் சொல்லவும்.

பின் னும்.

முத.—பிதாச்சதன், இஸ்பிரீத்து சாந்துவை நமஸ்கரிக்கக்
கடவோமாக,

துணை.—சாஸ்வதகாலமுஞ் சகலத்தையும் பார்க்கினுஞ்சிற
ந்தவராகிய சர்வேசுரனைப் புகழ்க்கடவோமாக.

பிரார்த்திக்கக்கடவோம்.

நித்திய திரித்துவத்தின் மகிமையையும் ஐக்கியத்தையும் அம்
தேரித்து ஆராதனைசெய்ய உமதடிமைகளாகிய வெங்களுக்கு உ
த்தமஸ்ரிசுவாசத்தைக் கட்டளையிடக் கிருபைகூர்ந்த நித்திய சர்
வேசுர! எங்கள் மரணபரியந்தம் எங்களுக்கு தேரிடுஞ் சகலவித
மான சோதனாகளை நாங்கள் எங்கள் விசுவாசத்தால் செய்க்க
எங்களாண்டவராகிய சேசுக்கிறீஸ்துநாதரின் மூலமாக எங்களு
க்கு விசுவாசவுறுதியைக் கட்டளையிட்டருளும்.—ஆமென்சேசு.

தியானிகள் யோசித்துக் கொண்டு

பூசைகாணும் வேறுவகை.

முதலாவது—வெளிவிசாரங்கள் முழுமையும்விட்டுத் தன
க்குள்ளே புகுந்து; சேசுநாதர் பூங்காவனத்தில் நமது பாவங்களை

உத். ஆத். குறித்துப் பூசைகாணும் வகை.

கசுக

நினைத்து இரத்தவெயர்வை வெயர்த்ததையும், உ-வது.—பூதர்க
ளால் நினை யவமானத்தோடு பிடிப்பட்டதையும், உ-வது.—அ
கேக நீதி யாசனங்களுக்கு முன் மானபங்கமாய்க் கூட்டிக்கொ
ண்டு போகப்பட்டதையும், உ-வது.—தெய்வமும் பரிசுத்தத்து
க்கு ஊற்றுமாகிய சேசுநாதரை விட்டுப் பாதகனான பரபாசென்
பவனைச் சகலமான நன்மைகளையும் பெற்றுக்கொண்ட பூதர்கள்
தெரிந்து கொண்னதையும், இ-வது.—சேசுநாதர் கற்புண்ணில்
கட்டப்பட்டு மீண்டும் தெரிபட அடிக்கப்பட்டதையும், உ-வது.
—அவர் முண்முடி தரிக்கப்பட்டதையும், எ-வது.—அவர் நம்
மைப்பற்றி மரணத்தீர்வைக் குட்பட்டதையும், அ-வது.—அவர்
உண்டுபண்ணின உலகத்தாரில் அநேகர் அவரைக்கண்டு நகைக்
கச் சிலுவை சுமந்துகொண்டு போனதையும், உ-வது.—அவர்
சிலுவையில் லயர்த்தப் பட்டதையும், உ-வது.—அவர் நல்ல கள்
எனுக்கு மோட்சபாக்ஷியக் கட்டளையிட்டதையும், கச-வது.—
அவர் தாயார் படும் வியாகுலத்தைக்கண்டு சிலுவையில் தூக்கப்
பட்டதையும், கஉ-வது.—அவர் சிலுவையில் சகலராலும் கைவி
டப்பட்டதையும், கசு-வது.—அவர் மனுக்குலத்துக்காக மரணம
டைந்து, அடக்கம் பண்ணப்பட்டதையும் குறித்து பூசையிற்
களுனங், கருத்து, நம்பிக்கை, நல்லுறுதி இவைகளோடு தியானம்
பண்ணலாம்.

உத்தரிக்கிற ஆத்துமாக்களைக் குறித்துப்

பூசைகாணும் வகை.

பூசை ஒப்புக்கொடுக்கிற சேபம்.

கருணை நிறைந்த பிதாவே! இரக்கமுள்ள கர்த்தாவே! பாவ
த்தாற் கெட்டழிந்த மனுஷரை மீட்டிாட்சிக்கும்படி உமது எக
சுதனான சேசுநாதர் முன்கொடிய வேதனைப்பட்டுச் சிலுவையில்
உயிர்விட்டுத் தம்மைப் பலியாக ஒப்புக் கொடுக்கத் தேவரீர் திரு
வுளமானது மல்லாமல் அவர் அப்போது சிலுவையில் விசுவா
தின பலியை பெப்போதுந் திவ்விய பூசையினால் வரக்கூடுமான
நன்மைப்பலன் யாவற்றையும் தேவரீருடைய சித்தத்துக்குத் தக்

கது, உத்தரிக்கிற சகல ஆத்துமாக்களுக்கும் விசேஷமாய் *இன் னான் இன்னொருடைய ஆத்துமத்துக்குத் தந்தருளவேணுமென்று தேவரீரைப் பிரார்த்தித்துக் கொள்ளுகிறோம்.

சர்வேசுரா சுவாமீ, உத்தரிக்கிற ஸ்தலத்திலே யிருக்கிற ஆத்துமாக்கள் வேதனைகுறைய அநுக்கிரகஞ் செய்தருளுஞ் சுவாமீ.

க-பரமண்டலம், க-பிரியதந்த மந்திரஞ் சொல்லவும்.

விசுவாசிகளுடைய ஆத்துமாக்கள் சர்வேசுரனுடைய இரக் கத்தினால் சமாதானத்திலே இளைப்பாறக்கடவது.

திவ்வியபூசை துவக்குகிறபோது.

சர்வேசுரா சுவாமீ, உத்தரிக்கிற ஆத்துமாக்களுக்கு நித்திய இளைப்பாற்றியைத் தந்து அவர்களுக்கு நித்திய பிரகாசம் விளங்கச் செய்தருளும். சீயோனிலும் உமக்கு ஸ்துதியும்ஜெருசலே மிலும் உமக்கு வேண்டிதலு முண்டாகக் கடவது. என்னுடைய மன்றாட்டுக்கிரங்கும், சகலமனுஷரும் உமதண்டையில் வருவார்களாக. சர்வேசுரா சுவாமீ, உத்தரிக்கிற ஆத்துமாக்களுக்கு நித்திய இளைப்பாற்றியைத்தந்து அவர்களுக்கு நித்திய பிரகாசம் விளங்கச் செய்தருளும்.

சர்வேசுரா சுவாமீ, உத்தரிக்கிற ஸ்தலத்திலே யிருக்கிற ஆத்துமாக்கள் வேதனை குறைய அநுக்கிரகஞ் செய்தருளுஞ்சுவாமீ.

பர. பிரி. விசுவாசிகளுடைய ஆத்துமாக்கள்—மற்றதும்.— ஒருவிசை சொல்லவும்.

பிரார்த்திக்கக்கடலோம்.

சகல விசுவாசிகளுடைய கிருஷ்டிகரும் இரட்சகருமாகிய சர்வேசுரா! மரித்த உமது அடியோர்களுக்காகச் செய்யப்படுகிற

*ஒர் ஆத்துமத்தைக்குறித்துப் பூசை ஒப்புக்கொடுக்கப் பட்டிருந்தால் இன்னான் இன்னொருடைய ஆத்துமம் வேதனை குறையவெனச்சொல்லவும். ஆணுக்குறித்துப் பூசை செய்விக்கிறார்களோ அவர்களின் உறவின் முறையார்வன்று நன்மைவாய்க்கி அந்த ஆத்துமாக்களுக்கு ஒப்புக் கொடுப்பதே முறை.

பத்தியுள்ள மன்றாட்டுக்களை அங்கீகரித்து அவர்கள் ஆவலோடே இச்சிக்கிற பாவமன்னிப்பைக் கிருபைசெய்தருள வேணுமென்று உம்மை மன்றாடுகிறோம். சதாகாலமுஞ் சீவியரான சர்வேசுரா! இந்த மன்றாட்டைத் தயவோடே கேட்டருளுஞ் சுவாமீ. —ஆமென்சேசு.

நித்திய பீதாவே! பெற்றோர், பந்துக்கள், சிநேகிதர், உபகாரிகள் முதலியவர்களைத் தக்கவிதமாய் நேசித்து அவர்களுக்குவேண்டிய நன்மைசெய்யக் கற்பித்தருளினீர்; ஆகையால் எங்களைப்பெற்று அன்போடே வளர்த்து ஆதரித்தவர்களும் பற்பல உபகாரங்களை எங்களுக்குச் செய்தவர்களுமாகிய எங்கள் பந்துக்கள், சிநேகிதர் முதலானவர்கள் வேதனை நீங்கி நித்தியகாலம் உம்மைச் சந்தோஷமாய்த் தரிசித்துக்கொண்டிருக்கத் தேவரீர் கிருபை செய்தருள வேணுமென்று உம்மை மன்றாடுகிறோம்.—ஆமென்சேசு.

கிருபை நிறைந்த சர்வேசுரா! மரணத்தை யடைந்த எங்களுடைய சகோதரரைக் கிருபையாய்ப் பார்த்தருளும். அவர்களுடைய ஆத்துமாக்களைப் பிதாப் பிதாக்களாகிய ஆபிரகாம், ஈசாக், இயாக்கோப்பு என்பவர்களுடன் என்றென்றைக்கும் வாழும் மோட்சவாசிகளிடத்திற் சேர்த்தருளும். அழுகை கஸ்தி வருத்தம் அறியாத ஸ்தலமான எவ்வித பேரின்பமும் நிறைந்த உமது பரததியில் இந்த ஆத்துமாக்களை வைத்துக்கொள்ள வேணுமென்று தேவரீரைப் பிரார்த்தித்துக் கொள்ளுகிறோம்.

நித்திய பீதாவாகிய சர்வேசுரா! எங்களுடைய தாய்தகப்பனைச் சங்கிக்கவேணுமென்று கற்பித்தீர்; இந்த எங்களுடைய தாய்தகப்பன் ஆத்துமாக்களுக்குக் கிருபைசெய்து அவர்களுடைய பாவங்களைப் பொறுத்து நாங்கள் அவர்களை நித்திய பிரகாசமுள்ள உம்முடைய இராச்சியத்தில் பார்க்கும்படிக்குச் செய்யவேணுமென்று தேவரீரைப் பிரார்த்தித்துக் கொள்ளுகிறோஞ் சுவாமீ.—ஆமென்சேசு.

சர்வேசுரா சுவாமீ, உத்தரிக்கிற ஸ்தலத்திலே, மற்றதும், க-பர. க-பிரி. விசுவாசிகளுடைய ஆத்துமாக்கள் மற்றதும்.

அப்போஸ்தலரான

அர்ச். அருளப்பர் காட்சி ஆகமத்தி லெழுதிய
நிருபம்.

அக்காலத்தில் பரமண்டலத்தி லிருந்து ஓர் சத்தம் எனக்கு உண்டாகக்கேட்டேன். அதாவது: சர்வேசுரனுடைய சமாதானத்தில் சாகிறவர்கள் பாக்கியவான்கள்தான்; அதேனென்றால், அவர்களுடைய நற்கிரியைகள் அவர்களைத் தொடருகிறதினாலே அவர்கள் பட்டவருத்தங்களிலே நின்று அவர்கள் இளைப்பாற வேணுமென்று இஸ்பிரீத்து சாந்துவானவர் சொல்லுகிறான் கிறதாக எழுதவேணுமென்று எனக்குச் சத்தம் கேட்கப்பட்ட தாமே.

சர்வேசுரா சுவாமீ, உத்தரிக்கிற ஸ்தலத்திலே.—மற்றதும்.

பர-பிரி. விசிவாசிகளுடைய—மற்றதும்.

சர்வேசுரா சுவாமீ, உத்தரிக்கிற ஆத்துமாக்களுக்கு நித்திய இளைப்பாற்றியைத் தந்து அவர்களுக்கு நித்திய பிரகாசம் விளங்கச் செய்தருளும்.

நீதியான் நித்திய நீர்த்தியைக் கொண்டிருப்பான், அவனுருன கேள்விகளால் அவனுக்குப் பயமிராது.

சர்வேசுரா சுவாமீ, மரித்த சமஸ்த விசிவாசிகளுடைய ஆத்துமாக்களை எவ்விதப் பாவக்கட்டுகளிலேயும் நின்று மீட்டுக்கொள்ளும். இந்த ஆத்துமாக்களும் கோபாக்கினியிலே நின்று உமது அனுகிரகத்தால் இரட்சிக்கப்பட்டு நித்திய பிரகாசத்தின் பாக்கியத்தை அனுபவிக்கச் சுவாமீ.

DIES IRÆ, DIES ILLA.

தீயெஸ் ஈரே, தீயெஸ் இல்லா என்கிற சல்லாபம்.

க.—அந்தநான் பெரியநான் எந்தநாளோ வென்றால், தாவீதென்கிற இராசாவும் சிபீலென்கிறவனுஞ்சொன்னாப்போல உலகத்திலுண்டான தெல்லும் நிர்மூலமாய்ச் சாம்பலாய்ப் போகப்படுகிறான்.

உ.—அந்தநான் ஆண்டவருடைய நாளாகையால் நம்மை இரட்சித்த ஆண்டவர் சகல கணக்குங் கேட்கும் அகோரமான பயங்கரமுள்ள நான்.

க.—அந்தநான் உலகத்தில் அடக்கப்பட்டவர்க ளெல்லாரும் இங்கே வாருங்களென்று எக்காளத் தொனியால் அழைக்கப்படுகிற நான்.

ச.—அந்தநாளையிற் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட சகல சீவப்பிரானிகளும் அதிர்ந்து நடுநடுங்கி, மாணத்தை யடைந்த பிரசைகளை எல்லாருந் தங்கள் கல்லறைகளிவிட்டு உயிர்த்தெழுந்திருக்கிற நாள். என்னாத்துமமே இதைக் கெட்டியாய் நம்பிக்கொள்.

சு.—அதேனென்றால், அந்தநாளையில் அவரவர்செய்த பாபுண்ணிய மெல்லாம் எழுதியிருக்கப்பட்ட புஸ்தகந் திறக்கப்படுகிற நான். ஆகையால் தீர்வை சொல்லுகிற சர்வேசுரனுடைய கேள்வியுண்டாகப்படுகிற நான்.

க.—அந்தநாளி லிப்படிப்பட்ட நீதியுள்ள ஆண்டவர், தீர்வைசொல்லத் தக்கதாக மகா உந்தமான பத்திராசனத்தி லெழுந்தருளி வருவதால் பிரசைகளுடைய மறைந்திருக்கப்பட்ட குற்றங்களெல்லாம் வெளியாக்கியபின் நல்லவர்களுக்கு நித்திய மோட்ச வெருமானத்தைச் சந்தோஷமாகவும், பொல்லாதவர்களுக்கு நித்திய நரக ஆக்கினையைக் கரோமாகவும், வகையறுக்கப்படுகிற நாளாம்.

எ.—அந்தநாளிற் புண்ணியவான்கள் முதலாய் நடுநடுங்குமுற்றிருக்கிற தென்றால் பாவியான எனக்குச் சுழுத்தியான தீர்வை சொல்லும்பொழுது நானென்ன சொல்லப் போகிறேன்? அப்போதெனக்காக வேண்டிக்கொள்ளப் போகிறவர்களார்? நான் எவரடைக்கலத்தைப்பற்றி மன்றாடப் போகிறேன்.

அ.—திவ்விய பிரதாப மகிமையான பரலோக இராசாவே, களையேறுவோர்கள் உமது மகா இரக்கத்தினுற் களையேறுவார்களென்றால் மகா குற்றமும், பொல்லாப்பும் நிறைந்திருக்கப்பட்ட என்னை உம்முடைய இரக்கத்தினால் இரட்சித்தருளுஞ் சுவாமீ.

கௌ.—என் சேசுவே, தேவரீர் பரலோகத்தில் நின் நெருமுந்த ருளிவந்து மகா இளைப்போடே தேடப்பட்ட திடிமை நான் தானே.

கௌ.—அப்படிப்பட்ட எனக்காகத் தேவரீர் மகா கஸ்திரிப் பந்தங்களைக் கையேற்றதுமல்லாமல் சிலுவையில் அறையுண்டு என்னை இரட்சித்தீ ஒன்பதுனால் எனக்காகத் தேவரீர் பாடுபட்ட இத்தனைப் பலனும் நானிழந்து போகாதபடிக்கு அந்த நாளே யில் என்னை நினைத்தருளஞ் சுவாமீ.

கக.—அந்தநாளையில நீதிக்குச் சுமத்தினாயாகப் பாவிகள் மேற் பழிவாங்குகிற மெய்யான நீதியுள்ள நடுவனே, உம்மால் லாமல் வேறொருவராலும் எனக்குப் பாவப்பொறுத்தல் கிடையா. தென்பதாலும் உமதுபேரில் நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறேன் சுவாமீ.

கஉ.—தேவரீர் தீர்வைசொல்லுகிற நான் வருமுன்னே குற் றலானாகிய அடியேன் இத்தனை மகா பாவதோஷங்களைக் கட் டிக்கொண் டிருப்பதினால் மிகவும் நடுநடுக்கியிருக்கிறேன். இது வன்றியே அப்படிப்பட்ட குற்றத்தினால் என்முகம் மிகவும் வா டியிருப்ப தல்லாமல் என்மனமுழுதும் விதனப்படுகின்றது. என் பாவங்களைப் பொறுத்தருளஞ் சுவாமீ.

கக.—அதேனென்றால், தேவரீர் மரியமத்தலேனான் என்ப வளின் குற்றங்களைப் பொறுத்துக்கொண்டது மல்லாமல் உம் மைப் பார்த்து வேண்டிக்கொண்ட கள்ளையும் உமது அடிமை யாக்கிக் கொண்டொடுக்கிறதினால் அப்படியே என் குற்றங்களையும் பொறுத்துக் கொள்ளுவிடுத்து உம்மையே நம்பியிருக்கிறேன் சுவாமீ.

கச.—என்னுடைய வேண்டிதலானது தேவரீருடைய திரு க்சமுதத்துக்குப் பாத்திர மல்லாததா யிருந்தாலுந் தேவரீருடைய திருக்கண்களானது மகா சாதாரண தயாப நிறைந்திருக்கிற நேத்திரங்களா யிருப்பதால் அப்படிப்பட்ட திருவிழிகளால் இர ங்கி நித்திரை அக்கினியில் விழாதபடிக்கு என்னை யிரட்சித் துக் கொள்ளுஞ் சுவாமீ.

ககி.—அப்படியே அந்த நாளிற் பிபல்லாதவர்களுடைய கூட்டத்தில் நின்றென்னை விலக்கி உமது வலது பாரிசத்தில் இருக்கப்பட்ட சிசும்மறி யாடுகளாகிய ஆசீர்வதிக்கப் பட்டவர்க ளின் கூட்டத்தில் என்னைச் சேர்த்துக்கொள்ளுஞ் சுவாமீ.

கக.—அந்த நாளில் நித்திய அக்கினிக்குக் குறிக்கப்படுகிற பொல்லாதவர்கள் தள்ளப்படுவதுபோல, நித்திய மோட்சத்திற் குரியவர்களால் உம்மால் ஆசீர்வதிக்கப் படுகிறவர்களுடன் என் னையுங் கூட்டிக் கொண்டிப்போகக் கிருபைசெய்யுஞ் சுவாமீ.

கக.—என்னிருதயமானது பச்சாத்தாபத்தால் வெந்து நீரு யிருக்கின்றது. ஆகையால் என்னொண்டவரே! அடியேனுக்குப் பாவப்பொறுத்தல் கட்டளை யிட்டருளஞ் சுவாமீ.

கக.—அந்தநாளொரு அற்பப் பாவத்துக்கு முதலாய் மிகு ந்த வியாகுலப் பிரலாபத்துடனே கணக்குக் கொடுக்கவேண்டிய பயங்கரமுள்ள கொடிதான நாளாயிருக்கும். ஆகையால் என்பே ரில் இரக்கமாயிருந்து, என் பாவங்களை எல்லாம் பொறுத்து, நான் நித்திய நரக அக்கினியில் அவியாத கட்டையாய் இராதுப டிக்கு என்னை இரட்சித்துக் கொள்ளுஞ் சுவாமீ.

கக.—இதுவன்றியே யிரக்கமுள்ள ஆண்டவரா யிருக்கிற என் சேசுவே, நித்திய ஆறுதலைத் தந்தருளஞ் சுவாமீ.—ஆமெ ன்சேசு.

சர்வேசுரா சுவாமீ, உத்தரிக்கிற ஸ்தலத்திலே—மற்றதும்.

பா. பிரி. அகுவாசிகளுடைய—மற்றதும்.

அப்போஸ்தலரான

அர்ச். அருளப்பர் எழுதின சுவிசேஷம்.

அக்காலத்திலே சேசுக்கிறீஸ்து நாதர் யூதர்களுடைய கூ ட்டங்களுக்குத் திருவுளம் பற்றினதாவது: நானே பரமண்டலத் திலே நின்று இறங்கின தீவியமுள்ள அப்பமா யிருக்கிறேன். இந்த அப்பத்தில் யாடுருவன் புசிப்பானேயாகில் என்றெ ன்றைக்கும் பிழைப்பான். மேலும் நான் கொடுக்க அப்பம்.

பூலோக சீவியத்துக்கள் என் மாமிஸமா யிருக்கிறதென்றார். அதைப்பற்றி யூதர்கள் ஒவ்வொருவரோடே வாக்குவாதஞ் செய்து இவர் தன் மாமிஸத்தைப் புசிக்க நமக்கு ரூப்படி கொடுக்கக் கூடுமென்றார்கள். ஆதலால் சேசநாதர் அவர்களுக்குத் திருவுளம்பற்றின தாவது: நீங்கள் மனமகனுடைய "மாமிஸத்தைப் புசியாமலும் அவனுடைய இரத்தத்தைக் குடியாமலுமிருந்தால் உங்களிடத்தில் சீவியத்தை நீங்கள் கொண்டிருப்ப தில்லையென்று மெய்யாகவே மெய்யாகவே உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன். என் மாமிஸத்தையும் புசித்து என் இரத்தத்தையும் பானஞ் செய்கிறவனுக்கு நித்திய சீவியமுண்டு. பின்னும் நான்கடைசிறானையிலே அவனை உயிர்ப்பிப்பே நென்றார்.

சர்வேசுரா சுவாமி, உத்தரிக்கிற ஸ்தலத்திலே.—மற்றதும்.
பர-பிரி. விசுவாசிகளுடைய—மற்றதும்.

ஆண்டவரே, சேசுக்கிறீஸ்துநாதரே! பிரதாபமுள்ள இராசாவே! ஆக்கினைகளிலே நின்றும், உத்தரிக்கிற ஸ்தலத்திலே நின்றும் மரித்த சமஸ்த விசுவாசிகளுடைய ஆத்துமாக்களை மீட்டுக்கொள்ளும். தேவரீர் முற்காலத்தில் பிதாப் பிதாவாகிய பூபிரகாமுக்கும் அவருடைய சந்ததியாருக்கும் கொடுப்போமென்று வார்த்தைப் பாடு தந்த பேரினா! பிரகாசத்துக்கு இந்த ஆத்துமாக்களை அதிதூதான அர்ச். மிக்கமேல் சேர்ப்பிக்கச் செய்தருளுஞ் சுவாமி.

நாங்கள் இத்தினத்தில் குறித்த ஆத்துமாக்களுக்கு எங்களுடைய செப்தினுந் துதிகளும் பலிகளும் பவிக்கச் செய்தருளும். இந்த ஆத்துமாக்கள் தேவரீர் பிதாப் பிதாவாகிய பூபிரகாமுக்கும் அவருடைய சந்ததியாருக்கும் கொடுப்போமென்று வார்த்தைப் பாடு தந்த நித்திய சீவியத்திற் பிரவேசிக்கப் பண்ணியருளுஞ் சுவாமி.

சர்வேசுரா சுவாமி, உத்தரிக்கிற ஸ்தலத்திலே.—மற்றதும்.

பர-பிரி. விசுவாசிகளுடைய ஆத்துமாக்கள்—மற்றதும்.

பிரார்த்திக்கக் கடவோம்.

ஆண்டவரான சர்வேசுரா! ஸ்திரீ பூமான்களான உமது அடியோர்களுடைய ஆத்துமாக்களின்பேரில் உம்முடைய கிருபை

யை யேரானமீதப் பொழியப்பண்ணி அவர்கள் ஞானஸ்நானம் பெறும்படிக்குத் தேவரீர் திருவுளமானி ரொன்கிறதினாலே நித்திய பேரின்பத்தில் முடியாத சந்தோஷத்தையும் அவர்களுக்குத் தரவேணுமென்று உம்மை மன்றுகிறோஞ் சுவாமி. மட்டற்ற கிருபையுடைத்தான சர்வேசுரா! எங்களுடைய தாழ்மையான மன்றாட்டுக்களைக் கிருபாகடாக்ஷமாய்வந்துகொள்ளும். எங்களுடைய சகோதரர், சிநேகிதர், உறவின்முறையார், உபகாரிகள் பிரதாபமுள்ள உம்முடைய நாமதேயத்தை அறியவும் ஸ்துதிக்கவும் தேவரீர் செய்தாப்போலே இந்தத் திவ்விய பூசையின் பலனைக்கொண்டு அவர்கள் செய்த சகல பாவங்களுக்கும் மன்னிப்பைத் தரவேணுமென்று தேவரீரைப் பிரார்த்தித்துக் கொள்ளுகிறோஞ் சுவாமி.

சர்வேசுரா சுவாமி, எங்களுடைய தாய் தகப்பனுடைய ஆத்துமாக்களுக்காக நாங்கள் ஒப்புக்கொடுக்கிற இந்தத் திவ்விய பூசையைக் கிருபையாய் பூற்றுக்கொள்ளும். அவர்கள் சீவியங்களுடைய இராச்சியத்தில் என்றென்றைக்கும் வாழவும் நாங்கள் அளிக்குடன் சகல மேட்சுவாசிகளுடைய பூக்கியத்தை அடைவதற்கு செய்தருளுஞ் சுவாமி.

சர்வேசுரா சுவாமி, உத்தரிக்கிற ஸ்தலத்திலே.—மற்றதும்.

பர-பிரி. விசுவாசிகளுடைய ஆத்துமாக்கள்.—மற்றதும்.

குரு பரிசுத்தர் என்கிற மந்திரஞ் சொன்னபிறகு.

மட்டற்றபூசையிறைந்த பிதாவே! உத்தரிக்கு ஏகசதனுமாய் எங்க ளாண்டவருமாயிருக்கிற சேசுக்கிறீஸ்துநாதருடைய திருமுகத்தைப்பார்த்து நாங்கள் தேவரீருக்கு ஒப்புக்கொடுக்கிற இந்தத் திவ்விய பூசையைக் கிருபையாய் யேற்றுக்கொண்டு சத்திய சாதாரண திருச்சபையையும், அர்ச். பாப்பானவரையும், மேற்பிராணிமார்களையும், சகல விசுவாசிகளையும் ஆண்டளித்துக் காத்தருள வேணுமென்று தேவரீரை மன்றுகிறோம்.

பின்னையும் எங்கள் தந்தை, தாய், உறவின்முறையார், சிநேகிதர், உபகாரிகள், பகையாளிகளுக்கும் "விசேஷமாய் இன்னுன் இன்னுளுக்கும்" வேண்டிய உதவி சகாயங்களைக் கூட்டினையிட்டருளுஞ் சுவாமி. நாங்கள் கேட்கிற மன்றாட்டு தேவரீருக்கு

கசக

உத்தரிக்கிற ஆத்துமாக்களைக் குறித்துப்

அதிக பிரியமாகும்படிக்கு அர்ச். தேவமாதா ஆட்போஸ்தலர் வேதசாட்சிகள் இவர்களுடைய மன்றாட்டுக்களுடனே எங்கள் மன்றாட்டுக்களையுள் கூட்டித் தேவீருக்குக் காணிக்கையாக வைக்கிறோம்.

சர்வேசுரா சுவாமீ, உத்தரிக்கிற ஸ்தலத்திலே—மற்றதும்.

பர. பிரி. விசுவாசிகளுடைய ஆத்துமாக்கள்—மற்றதும்.

குரு, தேவநற்கருணை எழுந்தருளப் பண்ணு போது.

ஆண்டவராயிருக்கிற சேசுக்கிரீஸ்துவே! பூலோக பாவங்களினைப் போக்குகிறவரே, எழுந்தருளியவரும். உம்முடைய அற்புதங்களின் மேலான அற்புதமாகிய இந்தப் பரம விசுச்சியத்தையே நிறைவேற்றவாரும். இதோ பூலோகத்தினுடைய பாவங்களைப் போக்குகிற சர்வேசுரனுடைய திவ்விய செம்மறிப்புருவையானவர் எழுந்தருளியருகிறார். என்னை உண்டாக்கி இரட்சித்த கர்த்தர் உந்த மோட்சத்தில் நின்று என்னைப்பற்றிப் பலியாய் இறங்கியருகிறார். என்னாத்துமமே பத்தியோடே அவனா ஸ்துதித்து ஆராதிப்பாயாக.

அவதரித்த வார்த்தையே, திவ்விய சேசுவே, மெய்யான தேவனும் மெய்யான மனுவனும் ஒன்றுனவரே, தேவீர் இந்தப் பீடத்தின்பேரில் மெய்யாகவே யெழுந்தருளி வந்திருக்கிறீர் என்று உறுதியாக விசுவசித்து மிகுந்த தாழ்ச்சியோடு வணங்கி ஆராதித்து முழுநேரே உம்மை அபேட்சித்து நேசிக்கிறேன். என்மேல்வைத்த நிகாலலாத அன்பினால் தேவீர் இந்தப் பீடத்தின்மீதே எழுந்தருளி வந்தமையால் என்னை முழுதும் உமக்குத் தேவவசுகரம் பண்ணுகிறேன்.

சர்வேசுரா சுவாமீ, உத்தரிக்கிற ஸ்தலத்திலே—மற்றதும்.

பர. பிரி. விசுவாசிகளுடைய ஆத்துமாக்கள்—மற்றதும்.

குருவானவர் மரித்தோர் ஆத்துமாக்களுக்காக வேண்டிக் கொள்ளுகிறபோது.

என்னுண்டவரே, திருக்கடையிலே மரித்த சமஸ்த விசுவாசிகளுடைய ஆத்துமாக்களுக்கும் இந்தத்திவ்விய பூசையின் பலன் பங்குண்டா யிருக்கக்கூடாது. விசேஷமாய் இந்தத் திவ்விய

சை காணும் வகை.

கசஎ

பலியைப்பார்த்து இன்னுன் இன்னுண்டைய' ஆத்துமாக்களின் வேதனையைக்கேள் அவர்களுக்கு நித்திய இளைப்பாற்றியைத்தந்து பிரதாபமுள்ள உம்முடைய இழர்ச்சியத்தில் அவர்களைப் பிரவேசிக்கப் பண்ணவேண்டுமென்று தேவீனா மன்றாடுகிறோளுகுவாமீ.

அந்த காருண்ணியரான பிதாவே! இனி ஒருநாள் எங்களுக்கு இந்த உபகாரத்தைக் கட்டினாயிட்டு நித்தியகாலம்-நாங்கள் அப்போஸ்தலர், வேதசாட்சிகள், சகல அர்ச்சியசெய்தவர்களுடனே கூடத் தேவீனாச் சிறகித்து ஸ்துதித்துத் தோத்தரித்துக் கொண் டிருக்கும்படியாய் எங்களுக்கு அதுக்கிரகஞ் செய்தருளுஞ்சுவாமீ.

சர்வேசுரா சுவாமீ, உத்தரிக்கிற ஸ்தலத்திலே—மற்றதும்.

பர. பிரி. விசுவாசிகளுடைய ஆத்துமாக்கள்—மற்றதும்.

குரு, பரமண்டல மந்திரஞ் சொல்லுகிறபோது.

பரமண்டலங்களிலே இருக்கிற—மற்றதும்.

சர்வேசுரா சுவாமீ, உத்தரிக்கிற ஸ்தலத்திலே—மற்றதும்.

பர. பிரி. விசுவாசிகளுடைய ஆத்துமாக்கள்—மற்றதும்.

குரு, உலோகபாவங்களைப் போக்குகிற சர்வேசுரனுடைய செம்மறிப்புருவையே என்னை மந்திரஞ் சொல்லுகிற போது.

பூலோக பாவங்களைப் போக்குகிற சர்வேசுரனுடைய செம்மறிப்புருவையே, உத்தரிக்கிற ஆத்துமாக்களுக்கு இளைப்பாற்றியைத் தந்தருளும்.

பூலோக பாவங்களைப் போக்குகிற சர்வேசுரனுடைய செம்மறிப்புருவையே, உத்தரிக்கிற ஆத்துமாக்களுக்கு இளைப்பாற்றியைத் தந்தருளும்.

பூலோக பாவங்களைப் போக்குகிற சர்வேசுரனுடைய செம்மறிப்புருவையே, உத்தரிக்கிற ஆத்துமாக்களுக்கு நித்திய இளைப்பாற்றியைத் தந்தருளும்.

சர்வேசுரா சுவாமீ, உத்தரிக்கிற ஸ்தலத்திலே—மற்றதும்.

பர. பிரி. விசுவாசிகளுடைய ஆத்துமாக்கள்—மற்றதும்.

குரு தேவநந்தருளை உட்கொண்டு மபோது.

ஆண்டவரே, நீர் என் வீட்டுக்குட் பிரவேசிக்க நான் பேறு பெற்றவனல்ல. நீர் ஒரு வார்த்தை மாத்திரமே திருவுளம் பற்றியருளும், அப்போது என்னாத்தமம் பாவ வியாதியிலே நின்று விடப்பட்டு ஆரோக்கியத்தை யடையும்.

ஆண்டவரே நீர் என் வீட்டுக்குட் பிரவேசிக்க நான் பேறு பெற்றவனல்ல. நீர் ஒருவார்த்தை மாத்திரமே திருவுளம் பற்றியருளும், அப்போது என்னாத்தமம் பாவ வியாதியிலே நின்று விடப்பட்டு ஆரோக்கியத்தை யடையும்.

ஆண்டவரே நீர் என் வீட்டுக்குட் பிரவேசிக்க நான் பேறு பெற்றவனல்ல நீர் ஒருவார்த்தை மாத்திரமே திருவுளம் பற்றியருளும், அப்போது என்னாத்தமம் பாவ வியாதியிலே நின்று விடப்பட்டு ஆரோக்கியத்தை யடையும்.

இரக்கச் சமுத்திரமான சேசுவே, உத்தியமாகத் தேவநந்தருளையி, லிருக்கும் உமது திவ்விய சரீரத்தையும் உமது திவ்விய இரத்தத்தையும் பார்த்து உத்தரிக்கிற ஸ்தலத்திலே வேதார்ப்புகிற ஆத்துமாக்களுக்குப் பிரதாபமுள்ள உமது தரிசனத்தைக் கொடுக்க வேணுமென்று தேவரீரைப் பிரார்த்தித்துக் கொள்ளுகிறோம்.

சர்வேசுரா சுவாமீ, உத்தரிக்கிற ஸ்தலத்திலே—மற்றதும்.

பர. பிரி. விசுவாசிகளுடைய ஆத்துமாக்கள்.—மற்றதும்.

குரு தேவநந்தருளை உட்கொண்ட பிற்பாடு.

சர்வேசுரா சுவாமீ, உமது மட்டில்லாத இரக்கத்தைப் பார்த்து உத்தரிக்கிற ஆத்துமாக்களுக்கு நித்திய பிரகாசம் மோட்ச ராச்சியத்தில் விளங்கச் செய்தருளும். உமது மட்டற்ற இரக்கத்தைப் பார்த்து அவர்களுக்கு நித்திய இளைப்பாற்றியைத் தந்து நித்திய பிரகாசம் விளங்கச் செய்தருளும்.

பிரார்த்திக்கக்கடவோம்.

ஆண்டவரான சுவாமீ, ஸ்திரீ பூமான்களான உமது அடியோர்களுடைய ஆத்துமாக்களுக்கு எங்களுடைய மன்றாட்டுக்கள் பல லுக்கச் செய்தருளும். இம் ஆத்துமாக்கள் கட்டிக்கொண்ட எவ்

வித பாஷங்கடைய நீக்கி உமது இரட்சினை பங்கடையக் கட்டினாயிட்டருளும்.

சர்வவல்லபமுஞ் சர்வ கிருபையு முடைத்தான சர்வேசுரா, அடியோர்கள் தேவருக்கு ஒப்புக்கொடுக்கிற இந்தப் பலிகளும் ஸ்துதிகளும் குறித்த எங்களுடைய பந்துக்கள், சகோதரா, உபகாரிகளுடைய ஆத்துமாக்களுக்கு உதவவும், இந்தத் திவ்விய பூசையின் பலனைப்பற்றி அவர்கள் தங்களுடைய பாவங்களுக்கு மன்னிப்பையுடைந்து உமது கிருபையினால் நித்திய பிரகாசத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளவுஞ் செய்யவேணுமென்று தேவரீரை மன்றாடுகிறோம்.

சர்வேசுரா சுவாமீ, இந்தத் திவ்விய பூசையின் வல்லபத்தினால் எங்களுக்குத் தகப்பனுடைய ஆத்துமாக்களுக்கு நித்திய பிரகாசமும் குளிர்ந்த இளைப்பாற்றியுங் கட்டளையிட்டு நான்கள் அவர்களுடன் பேரின்ப விசயத்தில் என்றென்றைக்கும் வாழக் கிருபைசெய்ய வேண்டுமென்று தேவரீரைப் பிரார்த்தித்துக் கொள்ளுகிறோம்.

சர்வேசுரா சுவாமீ, உத்தரிக்கிற ஸ்தலத்திலே—மற்றதும். பர. பிரி. விசுவாசிகளுடைய ஆத்துமாக்கள்.—மற்றதும்.

பூசை முடியும்போது கொல்லத்தகும் சங்கீதம்.

சுவாமீ பாதாளத்தில் நின்று உம்மைநோக்கிக் கூப்பிடுகிறேன்; என் சத்தத்தைக் கேட்டருளுஞ் சுவாமீ.—எனது விண்ணப்பத்தின் பேரொலியை உமது செவிதந்து கேட்டருளும். ஆண்டவரே நீர் எங்கள் புகைட்டளைப் பாராட்டுவீராகில், உமக்கு முன்பாக நிர்வாகஞ் செய்கிறவனா?—ஆனால் தேவரீரிடத்தில் தயானமான மன்னிப்பிருக்கிற படியாலும் உமது வேதமுறைமையைப் பற்றியுஞ் சுவாமீ, உம்மை நம்பிக் காத்திருக்கிறேன்.—என் ஆத்தமம் ஆண்டவருடைய திருவசனத்தின்மேல் ஊன்றிக் காத்திருக்கின்றது. என் ஆத்தமம் ஆண்டவரிடத்தில் நம்பிக்கையைத் திருக்கிறது. உதய சாமக்க வல் நேரத்தில்கி யிரவுபரியந்தம் இஸராயேல் சனம் ஆண்டவரை நம்பித் தங்கிக்கக் கடவது, —எனென்றால் சுவாமீ தயையுள்ளவர், இரட்சணியம் ஏராளமாய் இருக்கின்றது.—உத்தரிக்கிற சகல பாவங்களில் நின்று

சர்வேசுரா சகல உத்தரிக்கிற ஸ்தலங்களிலே—மற்றதும்.
பர. பிரி. விசுவாசிகளுடைய ஆத்துமாக்கள்.—மற்றதும்.

கடைசியிலே உத்தரிக்கிற ஆத்துமாக்களை குறித்து இ-பர
மண்டலமந்திரஞ் சொல்லவும்.

விசுவாசிகளுடைய ஆத்துமாக்கள் சர்வேசானுடைய இரக்
கத்தினால் சமாதானத்திலே இளைப்பாறக்கடவது.

வியாகுலப் பூசைத் தியானம்.

பூசைகாண்டவர்களுக்கு விவேகம்.

இரக்கம் நிறைந்த சந்திரான சேசுக்கிரீஸ் நமது பாவ
ங்களினால் நமக்குவந்த கேடுகளுக்கு இரங்கித் தம்மைத்தாஞ் சி
வையிலே பவியாக ஒப்புக்கொடுத்தோ. அந்தப்பவியின் நினைப்
பாகக் குரு பண்ணுகிற பூசைச் செய்துகொல்லாம் அவருடைய
பீடைக் குறிப்பாயிருக்கிறதென் றறியக்கடவோம்.

ஆனதினால் அப்படிப்பட்ட வியாகுலங்களைத் தக்கபடி நி
னைக்கப் பத்தியுள்ள ஆத்துமிகள் அநந்தசுடங்குகளிலே கு
கப்பட்ட பாடுகளை முதற்றுவங்கிக் கடைசியுடும் ஒழுங்கொ
ங்காய் நினைத்து அந்தச் சதல வியாகுலங்களையும் துயரநிறை
மனதோடுங்கண்ணினாவீடு மழுதைப் பிரலாபத்தோடு தியானி
க்கக் கடவார்கள். அப்படியே யவைகளின் பலனடைவார்கள்.

முதலாவது பூசைபண்ணுகிற குருவானவர் அணிகிற வஸ்
திராபரணங்கள் எதுக்கடையாளமா இருக்கிறதென்றால்: யூதர்க
ளாண்டவரை நிர்தைபடுத்தத்தக்கதாய் அவருக்குத்தின வஸ்தி
ரங்களையும் கட்டினகட்டுக்களையும் குறிக்கிற அடையாளமாமே.
அவைகளை யவர் நல்ல மனதோடே வந்துக்கொண்டாடுவது
நினைப்போம்.

ஒவ்வொருவன் தனத்தனியே சுற்றுகேரஞ் சொன்னவை
களைத் தியானிக்கிறது.

குருவானவர் பூசைபரிசாரகனோடு பீடத்தின்முன்னேவர்
பூசைச்செய்து வந்தபோது ஆண்டவர் தம்முடைய சேஷ
னுடைய செஞ்செமனிகொற தோப்பிற்போய்த் தியானத்திலி

ருந்து-தமக்கு வரப்போகிற கஸ்தி யுடன்தனையும் பாலிகளு
டைய பாவ கிஷ்கோங்களையும் நினைத்துச் சர்வாங்கமு மிரத்தவோ
வை வோத்து விழுந்தாடுவது நினைப்போம். அதினால் நாம் நம்
முடைய பாவங்களுக்காக நமதிருதய மிளகுந்தனையுந் தக்க வித
னப்பட்டுப் பிழைத்தடிக்கொண்டு பாவமெல்லாம் வெறுத்துச்
சொல்லுவோம் என்பாவமே, என்பாவமே, என்பெரும்பாவமே.

முன்சொன்னதுபோலே தியானிக்கிறது.

குருவானவர் பீடத்தின்கிட்டப்போய் முத்திசெய்கிற போ
து: யூதாஸ் இஸ்காரியோத்தென்ற துரோகியானசேஷன் ஆண்
டவருடைய திருக்கன்னத்திலே முத்தியிட்டுக் காட்டிக்கொடுத்
ததை நினைப்போம்.

முன்சொன்னதுபோலே தியானிக்கிறது.

குருவானவர் சற்றேரம் புஸ்தகம் வாசித்துச் சபையைத்
திரும்பிப் பார்க்கிறபோது: ஆண்டவர் தம்மைப் பிடிக்கவந்த யூத
ர்களைப்பார்த்து ஆணைத்தடி வந்தீர்கள், சேசுரகோனுவைத் தே
டி வந்தீர்களென்றால் அவர் நாம்தாமென்று தம்மை யொப்புந்
ததை நினைப்போம்.

முன்சொன்னதுபோலே தியானிக்கிறது.

குரு மறுபடியும் புஸ்தகம் வாசிக்குறபோது: யூதர் ஆண்டவ
ரைச்சிறைப்படுத்திப் பிரதான ஆசாரியர் சபையிலே கூட்டிக்
கொண்டுபோய்ப் பொய்யான குற்றங்களைச் சாட்டியிருத்ததையு
ந் திருக்கன்னத்திலே யடித்ததையும் நினைப்போம்.

முன்சொன்னதுபோலே தியானிக்கிறது.

குரு நலிவ்வந்து தனக்குமிடது வேண்டிக் கொள்ளுகிற
போது: யூதர் ஆண்டவருடைய திருக்கன்னத்தை மறைத்துத் திருச்
சிரசிலடித்து ஆகடியும் பண்ணினதது நினைப்போம்.

முன்சொன்னதுபோலே தியானிக்கிறது.

பரிசாரகன் பூசைப்புஸ்தகத்தை மறுபுறத்துக்குக்கொண்டு
போகிறபோது: ஆண்டவர்பிரதான ஆசாரியர் சபையிலே நின்று
பிலாத்தரனைக்குக் கூட்டிக்கொண்டு போகப்பட்டதை நினைப்
போம்.

முன்சொன்னதுபோலே தியானிக்கிறது.

சுவிசேஷம் வாழ்கிறபோது: பிலர்த்து கேட்ட வார்த்தை களுக்கு ஆண்டவர் தம்முடைய தேவ இராசாங்க மகிமையைத் தெளிவித்து வசனித்த சத்தியங்களை நினைப்போம்.

மூன்சொன்னதுபோலே தியானிக்கிறது.

குருவானவர் கிறேபோவென்னும் விசுவாச உச்சாரணம் பண்ணுகிறபோது: ஆண்டவர் வசனித்த வார்த்தைகளைப் பிலர்த்து விசுவசித்து அவரை விட்டுவிட மனதுகொண்டதை நினைப்போம். விசுவாச மந்திரஞ் சொல்லவும்.

மூன்சொன்னதுபோலே தியானிக்கிறது.

குருவானவர் பூசைப்பாத்நிர மூடின பட்டையெடுத்துத் திறந்து வைக்கிறபோது: கொடியசேவகரண்டவருடைய திருச் சட்டைகளைக் கழற்றி யவரைக் கற்றாணிலேசட்டி வைத்ததை நினைப்போம்.

மூன்சொன்னதுபோலே தியானிக்கிறது.

குருவானவர் கோதும்பை அப்பத்தையும் மூந்திரிகை இரசத் தையும் ஒப்புக்கொடுக்கிறபோது: ஆண்டவர் தம்மைக்கட்டி யடிக்கப்பட்ட கலச யடிகளையும் தமக்குண்டான மந்தச் சகலவடிவங்களையும் நமது பாவங்களுக்காக ஒப்புக்கொடுத்தாருன்று நினைப்போம்.

மூன்சொன்னதுபோலே தியானிக்கிறது.

குருவானவர் பாத்நிரத்தின் மேல்மூடியைவைத்து மந்திரிக்கிறபோது: சேவகரண்டவருடைய திருத்தலையிலேமுண்முடிவைத்தடித்ததை நினைப்போம்.

மூன்சொன்னதுபோலே தியானிக்கிறது.

குருவானவர் கைகளைப் பண்ணுகிறபோது: பிலர்த்து ஆண்டவரை வதைக்கிறதிலே நன்பேரிற் குற்றமில்லையென்று உட்புகுவினை நினைப்போம்.

மூன்சொன்னதுபோலே தியானிக்கிறது.

குருவானவர் சபைசைத் திரும்பிப்பார்த்து ஒருத்தே யென்றும் வசனை சொல்லுகிறபோது: பிலர்த்து ஆண்டவர் பேரிலே இரக்கமுடிக் காயம்பட்ட அவருடைய சரீரத்தை யூதார்ப்போம்.

யிலே காண்பித்து இதோமனிதனைப் பூசுங்கென்று கூப்பிட்டுச் சொன்னதை நினைப்போம்.

மூன்சொன்னதுபோலே தியானிக்கிறது.

சாந்துஸ் சாந்துஸென்கிறதற்கு மணிதட்டுகிறபோது: ஆண்டவரை வதைக்கத் தீர்வையான பிழை பறைசாற்றப்படவே சேசநாதர் தமது சிலுவையைக்கொண்டுபோனதை நினைப்போம்.

மூன்சொன்னதுபோலே தியானிக்கிறது.

குருவானவர் கைகுவித்து மனதுக்குள்ளே தியானிக்கிறபோது: ஆண்டவர் தமது மாதாவைச்சந்தித்த விடத்திலே நுக்கத்தினாலிருவரும் பேசமாட்டாமல் மனதிலே துயரம் நிறைந்து அழுததை நினைப்போம்.

மூன்சொன்னதுபோலே தியானிக்கிறது.

குருவானவர் பாத்நிரத்தின்மேலே இருகைகளையு முயர்ந்தி வைக்கிறபோது: ஆண்டவர் சிலுவையோடு கபாலமலை யுச்சியிலே சென்றதை நினைப்போம்.

மூன்சொன்னதுபோலே தியானிக்கிறது.

குருவானவர் குனிந்து அப்பமு மிரசீமுத் தேவவசிகரமாகப் பண்ணுகிறபோது: நிஷ்ரே சேவகர் ஆண்டவரைச் சிலுவையிலே கிடத்தித் திருக்கற்களிலுந் திருப்பாத்நங்களிலும் ஆனியறைந்ததை நினைப்போம்.

மூன்சொன்னதுபோலே தியானிக்கிறது.

குருவானவர் சந்திரசூர்ய மெழந்தேற்றம் பண்ணுகிறபோது: சேவகர் ஆண்டவரைச் சிலுவையிலே உயர்த்தினதை நினைப்போம்.

மூன்சொன்னதுபோலே தியானிக்கிறது.

தோத்திர மந்திரஞ் சொல்லுவோம்.

எங்குக்காகக் கையளிக்கப்பட்ட தேவ சரீரமே. பக்கே நமஸ்காரம்.

சிலுவையிலே பாடுபட்டு லோரத்தை யீடேற்றினவரே, உமக்கே தோத்திரம்.

சென்னை

வியாகுலப் பூசைத்தியானம்.

வியாகுலப் பூசைத்தியானம்.

தேவதிரவிய பொருள்களைய மகாபூசியமுன்ன சம்பிரசா
தமே, உமக்கே ஆராதனை.

குருவானவர் பாத்திரத்தை எழுந்தேற்றம் பண்ணுகிற போ
து: ஆண்டவருடைய காய்களாலே யிரத்தமும் தண்ணீருக்கு சித்
தினதை நினைப்போம்.

தோத்திரத்தினைச் சொல்லுவோம்.

பாலிகளாகக் கிந்தப்பட்ட நிலைய உதிரமே, உமது
விலைமதியாத பேறுகளாலே எங்களை இரட்சித்துக் கொள்ளும்.

தேவவிலாவில் நின்று இரத்தத்தோடு சொரிந்த தண்ணீரோ
எங்களாத்துமங்களைக் கழுவுக. சுகிரத்ததை விளைவிக்கிற பிரசாத
ஐருணியே, உமது பிரசாதங்களாலே எங்களாத்துமத்திலே சுகிர
ப்பலனை யுண்டாக்கிக் கொள்ளுவோம்.

முன்சொன்னதுபோலே தியானிக்கிறது.

குரு மதுபடியும் கைகுவித்து முரித்தவர்களுக்காக வேண்டி
தல் பண்ணுகிறபோது: ஆண்டவர் தம்மை வாதிக்கிற யூதர்களு
டைய பாவத்தைப் பொறுக்கப் பிதாவை என்றாடினதை நினைப்
போம்.

முன்சொன்னதுபோலே தியானிக்கிறது.

குரு ஒருதரம் பிழைத்தெழுந்தபோது: வலதுபக்கத்தி் லிருந்
த கள்ளன், தன் பாவத்துக்கு மனஸ்தாபப்பட்டுச் சேகநாதனால்
பிரார்த்தித்ததினாலே யவனுக்கு மோட்சம் கொடுக்கஆண்டவர்
திருவுளமானதை நினைப்போம்.

முன்சொன்னதுபோலே தியானிக்கிறது.

குருவானவர் பாத்திரத்தினமே, உபிரசாதங்கொண்டு
மூன்றுமுறை சிலுவை வணக்கிறபோது: ஆண்டவர் மூன்றுணி
களார் சிலுவையிலே தொங்கி மூன்றுமணிகேரம் பிராணனுட
னே யிருந்ததை நினைப்போம்.

முன்சொன்னதுபோலே தியானிக்கிறது.

குருவானவர் பரமண்டல மந்திரஞ் சொல்லுகிறபோது: ஆ
ண்டவர் சிலுவையிலே யிருந்து மூவாக்கியங்களைத் திருவுளம்
பற்றினதை நினைப்போம்.

பரமண்டல மந்திரஞ் சொல்லவும்.

குருவானவர் சம்பிரசாதத்தை இரண்டாய்ப்பிரித்து அதி
லொரு சிறு துண்டைப் பாத்திரத்தின் விழவிடுகிறபோது: ஆண்
டவருடைய ஆத்துமஞ் சரீரத்தைவிட்டுப் பிரிந்து பாதாளங்
களி் லிறங்கினதையும் யூதர்களுடைய கோவீற் நினைச்சிலே இர
ண்டாய்க் கிழிந்ததையும் நினைப்போம்.

முன்சொன்னதுபோலே தியானிக்கிறது.

குரு முட்டிட்டெழுந்து ஆகுணாஸ் தேயி என்று மூன்று
முறை பிழைத்தெழுந்தபோது: ஆண்டவர் மரித்தமாத் திரத்திற்
பூமியிலிருந்து கல்லறைகள் திறக்கப்பட்டு யூதர்களி் லநேகம்பேர்
கள் தமங்கள் பாவங்களுக்கு மனஸ்தாபப்பட்டுப் பிழைத்தடிச்
செருண்டதை நினைப்போம்.

முன்சொன்னதுபோலே தியானிக்கிறது.

குருவானவர் சம்பிரசாதம் உட்கொள்ளுகிறபோது: ஆண்
டவருடைய திருச்சரீரம் அடக்கம் பண்ணப்பட்டதையும் அதைமூ
டின பரிவட்டத்தில் அவுச்சாயல் சுருபம் உருபிக்கப் பட்டதை
யும் நினைப்போம்.

முன்சொன்னதுபோலே தியானிக்கிறது.

குரு மதுபடியும் கைகுவித்து முரித்தவர்களுக்காக வேண்டி
தல் பரிசுத்த தேவமாதர் சம்பிரசாதம் குமாரன் மரணமடைந்த
தினாலே துக்கசாகத்தி் மிழந்தி யிருந்தாலும் மீளவும் உயிர்ப்பா
ரொன்று நம்பிக்கையோடிருந்து பிரார்த்தித்துக் கொண்டதை
நினைப்போம்.

முன்சொன்னதுபோலே தியானிக்கிறது.

குருவானவர் உட்கொண்டு இரண்டுப்பார்த்து மினவதல் பண்
னுகிறபோது: ஆண்டவருயிர்த்துத் தம்முடைய மாதாவை மின
விக்கொண்டதையும் அர்ச்சரியமதலே னம்மாளுக்கும் பத்தியு
ள்ள மற்றவர்களுக்குத் தரிசனையானதையும் நினைப்போம்.

முன்சொன்னதுபோலே தியானிக்கிறது.

குரு ஆசீர்வாதம் கொடுக்கிறபோது: ஆண்டவர் பரிவட்டத்
துக் கெழுத்தருளிப்போகிற சூயத்தில் அவ்விடத்தி் லிருந்த
எல்லாருக்கும் ஆசீர்வாதம் கொடுத்ததை நினைப்போம்.

முன்சொன்னதுபோலே தியானிக்கிறது.

கடி

பாவசங்கீர்த்தன விளக்கம்.

குருவானவர் பூசைமுடிந்து பீடத்திலிருந்து இறங்குகிற போது: மலையினின்று அபிஷேகப்போலாகத்துக்கு எழுந்தருளிப் போனதைப் பார்த்திருந்தவர்கள் அவ்விடத்தை விட்டிறங்கினதை நினைப்போம்.

முன் சொன்னதுபோலே தியானிக்கிறது.

கடைசியிலே பூசைப்பல னடையத்தக்கதாக அதில் நினைத்த ஆண்டவனுடைய சகல வியாகுலங்களையும் அவருக்குத்தானே யொப்புக்கொடுத்து அவைகள் நமது ஆத்தமங்களி லுண்டான உருக்கமான பத்தி தேவநிகேசமுதலிய பற்றுதல் நிலைவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்துக் கொள்ளுவோம்.—ஆமென்சேசு.

பாவசங்கீர்த்தன விளக்கம்.

பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணாத அசட்டையால் வருங்கேடுகள் ஏழு, அவையாவன:—ஆத்தமத்தில் இருள் உண்டாதல், அழிவின்மை உண்டாதல், பாவங்கள் அதிகப்படுதல், வில்லங்க முண்டாதல், தெய்வத்தோடு பிரித்த ஓண்டாதல், தந்திரத்தில் தோல்வியுண்டாதல் இவைகளேயாம்.

பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணுவதால் வருந்தின்மைக ளேழு, அவையாவன:—சுவாமிக்குப் புகழுண்டாதல், இருதய சமாதான முண்டாதல், ஆத்தமத்திலொளியுண்டாதல், புண்ணியத்திலிருப்புண்டாதல், தெய்வத்தோடு சிறேகமுண்டாதல், தந்திரத்தில் தடையுண்டாதல், மோட்சத்துக்குச் செல்ல முண்டாதல் இவைகளேயாம்.

ஞான சன்மத்தை எடுத்த மனிதனுக்கு ஞானமுறையாக வருகிற வியாதியானது பாவமென்று சொல்வதற்கும், அப்படிப்பட்ட வியாதியாகிற பாவத்திற்கு நிவாரணம் உண்டாகக் கர்த்தர் கற்பித்தருளியுள்ள சுவியான பரம அவிழ்தம் பாவசங்கீர்த்தனமாகும். இப்படிப்பட்ட பாவசங்கீர்த்தனத்திலே பச்சாத்தாபம் பிரதானமாய் வேண்டியிருக்கிறபால் பாவசங்கீர்த்தனத்திற்குப் பச்சாத்தாபம் என்கிற நாமமானது செல்லுமென்று அறிவாயாக. அவ்வண்ணமே கிரமத்தோடு பெறப்பட்ட ஞானஸிகானத்

2

பாவசங்கீர்த்தன விளக்கம்.

வின

தின் நிமித்தமாக மனிதனுனவன் ஞானமேனாயாகச் சன்மித்துச் சன்மப்பாவ முதலான பாவங்களுடைய நிவாரணத்தை அடையுமாப்போல ஞானவிதமாய்ப் பிறந்த மனிதன் செய்த பாவமாகிற வியாதியில் தின்று பாவசங்கீர்த்தனம் என்கிற தேவதிரவிய அத்தமானத்தினால் எழுந்திருக்கிறான்.

பாவசங்கீர்த்தனம் உண்டென்பதற்கும், கிறிஸ்துவேதச் சபையிலுள்ள குருக்களுக்குக் கட்டவும் அவிழ்க்கவும் பாவங்களைப் பொறுக்கவும் பொறுதிருக்கவும் சேசநாதர் கட்டினையிட்ட முறையால்தீர்வையிடும் வல்லமை உண்டென்பதற்கும் வேத உதாரணங்கள்: அர்ச். மத். சலி. ௩-அதி. ௩-வச, அப்போஸ்தலர் ஞாயிற்சபாகமம் ௧௬-அதி. ௧௮-வச, அர்ச். யாகப்பர் ௮-அதி. ௧௬-வச, அர்ச். மத். ௧௮-அதி. ௧௮-வச, அர்ச். அருண்வரர் ௨௦-அதி. ௨௨. ௨௩-வச, வேதவிளக்கம் ௧௩, ௧௬-மீரியில் ச-வது பச்சாத்தாபத்தைக் காண்க.

அதின் அவசரத்தை முறையாய்க் காண்பிக்கிற உவமைகளாவன: முதலாம் உவமைப்பாவது.—கப்பலில் ஊறுகின்ற தண்ணீரை அடிக்கடி இறைப்பாவிட்டால் கப்பல் நிறைந்து அழிந்து காப்பாற்றப்பட்ட பொருளும் அழிந்து கப்பலுக்கு சிதைந்து கடலில் அமிழ்த்திப் படியப் பாயுமே, அப்படியே மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி-என்கிற ஐயாறிகள் வழியாலும், மனமுதலான கரணங்கள் மாறுபடும் நெறியாலும் வந்துசேருகிற பாவங்கள் அடிக்கடி பாவ நிவாரணம் செய்யாவிட்டால் அடர்ந்து நிரந்த பாவச்சுலத்தின் அதிக பாரத்தால் ஆத்தமமாகிற அரும் பொருள் கெட்டு ஆத்தமத்திற்கு இடமாய் இருந்த அழகிய உடலுப்பட்டு அகோர்மரீட்சிக்கு அக்கினிக்கடலிலே அமிழ்ந்தி அலறி வருந்தலாகுமே. இவ்வ அறிந்த நல்லோர் மனைக்கமாகிய பாய்மத்தை மகா ஷுறுதியாக நாட்டித் தேவபத்தியும் பயமுமாகிய இரண்டு பாய்களையும் விசித்துக் கடவுள்தருந்த தெளிந்த வரத்தினாகிய காற்றுவீழ் காந்தோறும் விடாத தியானமாகிய மிகாமனால் அக்கப்பலை நடத்திக்கொண்டு போகையில், ஊறுகின்ற தண்ணீரை ஒட்ட இறைத்துவிடுவதுபோல உற்றபாவங்களைப் பாபோச்சாரணத்தால் விமோசனஞ் செய்தால் நிறைந்த வினைகளாகிய பாவக்கடலைக் கடந்து, வாணுலாகிய மோட்சக்கரை சேர்ந்து நிறைந்த பேரின்பத்தில் வாழ்ந்திருப்பார்கள்.

இரண்டாம் உவமையாவது.—தனதுதோட்டம், வயல், உத்தியானம், இவைகளை அடிக்கடி உழுது சுத்தமாக்கிப்பயிரிடா திருந்தால் ஒழியாத களையும் ஊடுருவும் முள்ளுக்களும் அடர்ந்து உயிரைக்கொல்லும் விஷ சர்ப்பமுதலிய துஷ்டசெத்துக்கள் ஒருங்குடன் மிகுந்து அக்கினிக்கே ஒழிய வேறென்றுக்கும் உதவாமற் பலனெல்லாம் அற்றுப் பாழாய்ப்போகும்; அவ்வண்ணமாய் நிலமாகிற இருதயத்தைப் பாவசங்கீர்த்தனத்தால் உழுது பரிசுத்தமாக்காவிட்டால், நற்பயிராகிய சுகிர்தபலன் வியோமால் புற்பயிராகிய துர்ப்பாவமே விளைந்து விஷசர்ப்பமாயே வெறிய லகை சேர்ந்து வேகும் நரகத்திற் போவதாயிருக்கும்.

மூன்றாம் உவமையாவது.—தனது வயலுக்குத் தீர்மானி வருவித்தபடியைமறித்தால் நிலம் உலர்ந்து வறண்டு ஒரு வித்தா கிலு முளைத்துப்பலன் தரமாட்டாதே, அப்படியே இஷ்டப்பிர சாத் சலப்பிரவாகம் வரும்வழியாகிற பாபோச்சாரண மில்லா மற்போனால், இருதயமாகிய நிலம் காய்ந்து தருமப்பலன்கள் விளைவு அற்றுப் பலனில்லாமற் கெடப்போகும்.

நான்காம் உவமையாவது.—தப்பனுக்குத் துரோகஞ் செய்த பிள்ளை மறுபடியும் பொறுத்தல் அடைய வராமல் எத் தனை நாள் மறைந்து பயந்து விரோதமாய் இருப்பானோ அத்தனை க்கும் பிதாவின் கோபம் அறிகரிக்க ஓர் உரிமையுங் கொடாமல் தள்ளிவிடுவானே, அத்தன்மையே சுகிர்தியாய்ப் பாவப்பொறுத்தன் அடையவராத பாவமுடையோன் சர்வேசரனுடைய அதிக கோ பத்துக்குப் பாத்திரமாகி அவருடைய இரக்கத்தையும் மோட்ச உரிமையையும் இழந்து போவதற்குச் சந்தேகமில்லை.

இப்படியே அநேககாலமாக அசுத்தமான வஸ்திரத்தைச் சுத்திசெய்யவும், நெடுங்காலம் வளர்ந்த மரத்தின் வேளைப் பறி த்துப் பிடுங்கவும், வெகு தண்டிப்பாவதுபோல, அநேககாலம் பாவவிவாரணஞ் செய்யாத மனிதருடைய தூண்டு மாசற்றுத் தீத ளிவது அரிதாமென்று அறியவும்.

சொற்பபாவங்களால் வருங்கேடுகள் காணப்படுவது.

முதலாவது.—தண்ணீர்க் குடத்திற்குச் சிறிய சில்லி உண் டானால் துளித்துளியாய் ஒழுங்கித் தண்ணீர் எல்லாம் போய் வெ றுங்குடமாவதுபோல, நாளுக்குநாள் செய்கிற சொற்ப பாவங்

களால் மனதில் இருந்த தேவபத்தி குறைந்து வெறுமையாகித் தேவப்பிரசாத மென்கிற சீவியத்தைப் போக்கடிக்கிற பெரும்பா வங்களில் விழ இடமாயிருக்கும்.

இரண்டாவது.—உருப சவுந்தரியமான ஸ்திரீயின் முக த்திற் கிறிது புண், குஷ்டம், உண்டானால் எத்தனை அவலட்சண மானோ, அலங்காரமான வஸ்திரத்திற் கொஞ்சம் அசுத்தம் பட் டால் எப்படி அசங்கிதமாய்ப் போயோ, அப்படியே சொற்ப பாவப் பழுதுகளால் ஆத்துமத்தின் சுகிர்த அலங்காரங் கெட்டு அது தேவசமுகத்திற்கு அருவருப்பாகும்.

மூன்றாவது.—எந்தெந்தச் சொற்பவியாதியும் அதிகரிக்க இடங்கொடாமல் அதற்கான அவுழ்தம் அருந்துவது போலவும், அழுக்கான ஆடைகளை வெளுப்பதுபோலவும் அனுதினம் அந்தி சந்தி நீரால் முகம், கை, கால், கழுவிச் சுத்தஞ்செய்து அசுத்தம் நீங்கி இருப்பதுபோலவும், பாவப் பழுதுகளைப் பாபோச்சாரண மனஸ்தாபக் கண்ணீரார் சூழலிப் பரிசுத்தமாக்கித் தேவசமுகத் திற்குப் பிரியமாகக் கடவாய்.

பாவசங்கீர்த்தனத்திற் கடுத்த ஐந்து காரியமாவது.

முதலாவது.—பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணுகிறதற்குச் சாதார ணமான காரியம் ஐந்து, அவையாவன: செய்த பாவங்களை நினை த்தல், அதற்காக மனஸ்தாபப்படுதல், இனிமேல் ஒருகாலம் இப்படிப்பட்ட பாவங்களைச் செய்வதில்லை யென்று கெட்டியா ன மனதுடனே பிரதிக்கினை பண்ணுதல், ஒன்றுமொளியாமற் குருவுடனே சொல்லுதல், குரு கட்டளையிட்ட அபராதத்தைத் தீர்த்தல் என ஐந்தாம்.

இரண்டாவது.—நல்ல மனஸ்தாபத்துக்குரிய அடையாளங் கள் ஐந்து, அவையாவன: இருதயத்திற் பிறந்ததாயிருத்தல், சுபா லத்துக்கு மேற்பட்டதாயிருத்தல், சாதாரணமாயிருத்தல், தேவ ஸ்நேகக் கலந்திருத்தல், பாவத்தை வெறுத்ததாயிருத்தல் என ஐந்தாம்.

மூன்றாவது.—நல்ல பிரதிக்கினைக்குரிய அடையாளங்கள் ஐந்து, அவையாவன: நடந்த வர்த்தமானங்களை யோசித்தல், பா வவிஷத்தின் அகோரத்தை யோசித்தல், பாவம் ஒழியத் தருத்த

உபாயங்களை யோசித்தல், தன் துரப்பலத்தின் விளைவை யோசித்தல், சேசநாதரேவையுடைய பீரில் உறுதியான நம்பிக்கை வைத்திருத்தல், என ஐந்தாம்.

நான்காவது.—பாவசங்கீர்த்தனத்துக்குரிய அடையாளங்கள் ஐந்து. அவையாவன: குடங் கவிழ்த்தாற்போல முழுமையாயிருத்தல், பாலர்களுடைய குணம்போலச் சாதுவாயிருத்தல், ஆழ்ந்ததாழ்ச்சியுள்ளதாயிருத்தல், கபடற்றதாயிருத்தல், குருக் கட்டளைக்கு அமைந்ததாயிருத்தல், என ஐந்தாம்.

ஐந்தாவது.—அபராதம் அல்லது பிராயச் சித்தத்துக் குரிய அடையாளங்கள் ஐந்து, அவையாவன: குரு கட்டளைவிட்டதை நிறைவேற்றாதல், அடிக்கடி பூசைகாணாதல், பிச்சைகொடுத்தல், தனக்குநேரிடும் தின்மைகளைப் பொறுமையோடு சகித்தல், தான் விட்ட பாவங்களுக்கு விரோதமான புண்ணியங்களைச் செய்தல், என ஐந்தாம்.

பாவசங்கீர்த்தனம் அடிக்கடி செய்து எச்சரிக்கையோடு நடக்கிறவர்கள் ஆத்தம சோதனை செய்கிறதற்கு வெருகாலம் செலவழிக்க வேண்டியதில்லை. போன பாவசங்கீர்த்தனத்திற்குப் பிறகு எந்தெந்த இடங்களில் எந்தெந்த மனிதரோடு கூடி யிருந்தோமென்று நினைத்து அந்தந்தச் சமயத்திலே வந்த பாவங்களை எல்லாம், க-வது.—பத்துக் கற்பனைப் பிரகாரமாகவும், உ-வது.—திருச்சுரைப் கற்பனைப் பிரகாரமாகவும், க-வது.—தலையான பாவங்களின் பிரகாரமாகவும், ச-வது.—தங்கள் பாசங்கள் வழக்கமாயிழுக்கும் பாவங்கள் பிரகாரமாகவும், டி-வது.—தங்கள் செய்யவேண்டிய கடமைகளை விட்டுவிட்டுச் செய்யவேண்டிய நன்மைகளைக் குறைத்துக் கட்டிக் கொள்ளுகிற பாவங்கள் பிரகாரமாகவும், முந்தி யோசிக்கவேண்டியது. சிலபேர் தங்கள் பாவங்களை ஒவ்வொன்றாய் நினையாமல் ஒரு புத்தகத்தி லெழுதியிருக்கிற ஆத்தமசோதனை ஒழுங்காக வாசித்தாலும், உபதேசிக்கொல்லுகிற ஆபத்தத்தைக் கேட்டாலும் போதுமென்று விசாரித்து, உடனே பாவசங்கீர்த்தனஞ் செய்யப் போவார்கள், இது மஃ கெட்டவாடிக்கை. முன்னே தன் பாவங்களை வெல்லாப் பினைத்த பிற்பாடு அசந்து மறந்திருக்கிறதை நினைக்கத் தக்கதாக ஒரு புத்தகத்தில் எழுதி யிருக்கிற ஆத்தமசோதனை மற்றதையும், அதற்கு அடுத்த செயற்களையும் வாசிக்குவான்.

கடைசியாய்ப் பாவசங்கீர்த்தனத்திற்கு முடிவு செய்து, மறந்திருக்கிற முன்னே தேவசுந்தரத்தில் முற்றக் காலிலே யிருந்து திவ்விய இஸ்பிரீத்து சாந்தினை மன்றமுடிக் வகையாவது:—

திவ்விய இஸ்பிரீத்து சாந்துவே! தேவரீர் எழுந்தருளியுள்ள உம்முடைய திவ்விய பிரகாசத்தின் கதினை என் ஆத்தமத்தினால் வரவிட்டு, அதினுடைய கண்களைத்திறந்து அந்தகாரத்தில் அமிழ்ந்தியிருக்கிற பாவங்களையும், அவைகளுடைய திவ்வியமையும் கணத்தையும் கண்டுகொண்டு, உமக்கு அந்தப் பாவங்கள் எத்தனை அருவருப்பாயிருக்கிறதென்று அறிந்து, அவைகளுக்காக மிகவும் விநயத்துடனே மனஸ்தாபப்படவும், என் கண்ணீரால் அந்தப் பாவ அசுத்தங்களைக் கழுவவும் அதுக்கிரகஞ் செய்தருளுஞ் சுவாமீ.—ஆமென்சேச.

அதன்பிறகு அர்ச்சி தேவமாதாவை வேண்டிக் கொள்ளுகிறது.

மிகவும் இரக்கமுள்ள கன்னிமரியாயே, ஆறதல்தருக் தாயா ரே! கஸ்தி வியாகுல்ப்படிம்பொழுது உம்மையும் உமது திருக்கு மாரான சேசவையும் நம்பி அடைக்கலமென்று வந்தவர்களில் ஒருவராகிலும் தேற்றவு அடையாமற் போனார்களென்று உலகத்திலே சொல்லக் கேள்விப்பட்டதில்லை என்கிறதினாலே, பாவியாயிருக்கிற நானும் வெகு நம்பிக்கையோடு உம்முடைய திருப் பாதத்தை அண்டி வருகிறேன். விரத்தர்களுக்குப் பிரிய தாயே! நான் முழுமனதோடும் அழுகையோடும் பெருமூச்சு செறிந்துகொண்டு உம்மை ழன்றுடி உம்முடைய உபகார சகாயத்தைக் கேட்கிறேன். என் அழுகையைப் பார்க்கவும் என்வேண்டிலைக் கேட்கவும் சித்தம் வைத்தருளும்.

தாயர்ச், மரியாயே! சர்வேசுரனுடைய மாதாவே! பாவியாயிருக்கிற நான் நல்ல ஆத்தமசோதனை செய்து, மெய்யான உத்தம மனஸ்தாபப்பட்டு, உறுதியான பிரதிக்கினைசெய்து, பாவப்பொறுத்தலையுந் தேவ இஷ்டப்பிர சாத்தையும் அடைய எனக்காக உம்முடைய திருக்குமாரனை வேண்டிக்கொள்ள உம்மை மன்றுகிறேன்.—ஆமென்சேச.

காவலர்களை சம்மனசை மன்றுகிறது.

உத்தம மகிமைபுள்ள அக்ரீரியுமாய், என்னை ஆதரவுடன்கா
த்துக்கொண் டிருக்கிறவருமா யிருக்கிற சம்மனசானவரோ! இந்த
சம்மயத்திலுள்ளிருச் சகாயமாய்வந்து, நான் உத்தமபிகாரமாக
ஆத்தமசோதனைசெய்ய எனக்கு உமது ஒத்தாசையைக் கட்டினே
இட்டருளும்படி உம்மைப் பிரார்த்திக்கிறேன்.—ஆமென்சேசு.

ஆத்தாம சோதனை.

பந் து கீ க ற் ப னை யி ன் ஓ ழ ங் து.

முதற் சற்பீன.—மனதுபொருத்தி விசுவாச சத்தியத்தில்
சந்தேகப்பட்டதும், விசுவாச சத்தியத்திற்கு விரோதமான விசா
ரங்களைச் சோம்பலினாலே உடனே தள்ளாமல் இருந்ததும், வேத
த்திற்கும் புண்ணியத்திற்கும் அடுத்த காரியங்களை அசட்டை
னாலுப் படியாமற் போனதும், ஒன்றில் அறிந்தாலும் அப்படி நட
க்கவேண்டி யிருக்கும் என்கிற திருட்டு நினைவினாலே படித்து
அறியாமலிருந்ததும்; கோவிலிலே ஆசாரக்குறைவாய் இருந்ததும்,
பேசினதும், சிரித்ததும், தேவவுழியத்திற் கடுத்த காரியங்களைச்
சங்கையினைமாகத் தொட்டதும், சொன்னதும், அசட்டை செ
ய்ததும், பிறகு பாவசங்கீர்த்தனஞ் செய்வேனென்கிற நினை
வோடு பாவங்களைத் துணிந்து செய்ததும், சாவானபாவத்தைக்
கட்டிக்கொண்டு தேவ இஷ்டப்பிரசாதத்தை இழந்திருக்கிறபொ
ழுது பாவசங்கீர்த்தனஞ்செய்து தேவ இஷ்டப்பிரசாதத்தை ம
றுபடி அடையத் தாமதஞ்செய்ததும், சர்வேசுரனை நம்பாமல் தன்
தாய் தகப்பன் சுற்றத்தார் மற்றவர்களை நம்பினதும், சர்வேசுர
னுடைய தலையின்மேல் அவநம்பிக்கை வைத்ததும், சுவாமி தன்
க்குச் செய்த உபகாரங்களுக்கு நன்றியறிந்து அடிக்கடி தோத்
திரஞ்செய்யாமல் இருந்ததும், சர்வேசுரனை, அடிக்கடி நினைத்
து அவருடைய திருச்சமுகத்தில் இராமற்போனதும், அந்தந்தக்கா
ரியங்களைச் சர்வேசுரனுடைய தோத்திரத்திற்குப் செய்யாமல்
மனிதருடைய முகப்பிரிதிக்காகவும் வெகுமனைத்திற்காகவுஞ்
செய்ததும், தான் செய்கிற காரியங்களைச் சுவாமிக்கு ஒப்புக்கொ
டாமற்போனதும், தான் எப்பொழுதும் வரடிக்கையாகச் செய்

கிற செபம், தியானம் இவை முசலான துணை கிருத்தியங்களைச்
சோம்பலினால் விட்டுவிட்டதும், ஒன்றிற்கு நிறத்ததும், தன்னு
டைய ஆத்தம ஈடேற்றக்காரியத்தை நன்றாய் நினையாமலும், ப்
பினைத்தள்ளி ஆத்தமத்தைச் சத்தஞ் செய்து பாவங்களைச் சமாயிரு
த்ததும், சர்வேசுரன் கட்டளையிட்ட நல்ல விசாரங்களைக் கைக்
கொண்டு சிரயோசனப்படாமல் அவைகளுக்கு விரோதஞ்செய்த
தும், காளிமே பிருகம்போலே விழித்துச் செபஞ்செய்யாமல் இ
ருந்ததும், செபஞ்செய்தாலும் பத்திக்குறைவோடு ஆசார மில்லா
மல் தூங்கிவிழுந்துகொண்டு செபஞ்செய்ததும், இராத்நிரி
படுக்கிறதற்கு முன்னே சாவான பாவத்தோடு இருந்தாலும் உத்த
மமனஸ்தாப்பட்டாமல் சும்மர் படுத்திக்கொண்டதும், பகடிபே
சுகிறபொழுது வேதவாத்தியங்களைக்கொண்டுபேசினதும், காற்று
மழை உஷ்ணம் இஷ்டுஷ்டலானகாலவேற்றமையின்மேல் முறை
யிட்டதும், இழவுமழை இழவுகாற்று என்று இவை முசலான
வார்த்தைகளைச் சொன்னதும், முன்செய்த பாவங்களை நினைத்து
மனதிலே சந்தோஷப்பட்டதும், அதைப்பெருமையாகப் பேசி
னதும், பாவத்திற்குமிகவும் ஏதுவான சமயத்திலே மனம்பொ
ருத்தி உட்பட்டதும், மற்றவர்கள் புண்ணிய வழியிலே நடக்கி
றதற்கு வக்கினஞ் செய்ததும், பத்தியோடு நடக்கிறவர்களைப் ப
ரியாசஞ் செய்ததும், யாதொரு வார்த்தைப்பாடு பொருத்தனை
சொல்லி அதைச் செலுத்தாததும், குறத்தி சாஸ்திரம், வள்ளுவ
சாஸ்திரங் கேட்டதும், கேட்டதை விசுவசித்துச் சந்தேகப்பட்ட
தும், கண்திருஷ்டிப்பட்டதென்று அசற்றுகு மந்திர தந்திரங்களைச்
செய்துகொண்டதும், இப்படிப்பட்டவைகள் உண்டானால்
எத்தனைத்தரமென்று நன்றாய் நினைத்துப்பார்த்துப் பாவசங்கீர்த்
தனத்திலே வெளிப்படுத்துகிறது.

இரண்டாங்கற்பனை.—மெய்யான காரியத்திற்குஞ் சந்தேக
மான காரியத்திற்குஞ் சர்வேசுரனைச் சாட்சிக்கழைத்ததும், சத்
தியம் பண்ணினதும், மெய்யான காரியமாயிருந்தாலும் அற்ப
காரியமாயிருந்ததற்குச் சத்தியஞ்செய்ததும் மனதில் ஒன்று
வைத்துக்கொண்டு வாயில் ஒரு காரியத்தைச் செய்வேனென்று
சத்தியஞ்செய்துகொடுத்தபிறகு ின் வாங்கி அதைச் செய்யாம
ற்போனதும், உன்னுனை என்னுனை கண்ணுனை யென்று சொ
ன்னதும், புறத்தியார் முறையற்ற விதமாய்ச் சத்தியஞ் செய்யக்

காரணமாயிருந்தது. புறத்தியார்ப்பெய்த வார்த்தைப் பாட்டைச் செலுத்தாதுபடிக்கு விண்ணு செய் ததும், தனக்குத்தானே காபம் போட்டுக்கொண்டதும், பாஷை இட்டுக்கொண்டதும், புறத்தியாராச் சபித்தது, இன்ன நன்மையான காரியத்தைச் செய்வதென்று இன்ன தீமையான காரியத்தைச் செய்வதென்று புறங்கூறினதும், இப்படி ஆணையிடுகிற பொல்லாத வாடிக்கையைத் தள்ளப் பிரயாசைபடாமற் போனதும், சர்வேசுவரனுக்கும் அர்ச்சியசிஷ்டவர்களுக்கும் விரோதமாகத் தாஷ்ணஞ் சொன்னதும், இப்படிப்பட்டவைகள் உண்டானால் எத்தனைத்தரமென்று நன்றாய் நினைத்துப் பார்த்துப் பாவசங்கீர்த்தனத்தில் வெளிப்படுத்துகிறது.

மூன்றாங்கற்பனை.—ரூயிற்றுக்கிழமை கடன்திருநாளிலே முழுப்பூசை காணுமற்போனதுங் கண்டாலும் பராக்காய் ஒடுக்கம் வணக்கமின்றிப் பூசைகண்டதும் அந்த நாளை முழுதும் வீணாய் வினையாட்டிலுஞ் சாரியிலுஞ் சுவலவழித்ததும், அத்தநாளிலே உத்தராமில்லாமல் விலக்கப்பட்ட வேலைபைச் செய்ததும், செய்வித்ததும்பாவம். இவைகள் உண்டானால் எத்தனைத்தரமென்று நன்றாய் நினைத்துப்பார்த்துக் குருவுடனே பாவசங்கீர்த்தனத்தில் வெளிப்படுத்துகிறது.

நான்காங்கற்பனை.—தகப்பன், தாய் முதலானவர்களையும், குருக்கள்துணைகள் முதலானபெரியோர்களையும், அசட்டைசெய்துநீங்கித்துப் புறக்கணித்து அவர்கள் பேரில் அருவருப்பா யிருந்ததும், அவர்கள் வார்த்தையைக்கேட்டு அவர்களுக்குக் கீழ்ப்படியாமல் இருந்ததும், அவர்களுக்குச் சங்கைசெய்யாமற் போனதும், பிதா மாதா வானவர்களுக்குச் செய்யவேண்டிய பணியிடை ஊழியங்களைச் செய்யாமற்போனதும், அவர்களுக்கு அஞ்ஞானஸ்தி கொடுத்து விசாரியாமற் போனதும், அவர்களை அடித்ததும், அவர்கள் சாகவேனுமென்று மனதா யிருந்ததும் பாவம்; இவைகள் உண்டானால் எத்தனையிசையென்று நன்றாய் நினைத்துப்பார்த்துப் பாவசங்கீர்த்தனத்தில் வெளிப்படுத்துகிறது.

ஐந்தாங்கற்பனை.—புறத்தியார்ப்பேரில் பணைவார்மையிருந்ததும், அந்தப்பகை மனதில் எத்தனைநாள் எந்நேரம் நின்றதென்றுஞ் சொல்லுகிறது. சண்டைபோட்டதும், கோபமாய்ப் பேசினதும், வர்மத்தினால் பேசாமலுஞ் சங்கைசெய்யாமலும் இருந்ததும்,

தும், மனிதர்பேரில் வெறுப்பாய் இருந்ததும் அவர்களை மிகவும் கீசமாய்ப் பார்த்ததும், புறத்தியாருக்கு வந்த பொல்லாப்பைக்கண்டு சந்தோஷப்பட்டதும், அவர்களுக்குவந்த நன்மையைக்கண்டு களித்திட்டதும், அவர்கள் பாவத்தில் விழக் காரணமாயிருந்ததும், அவர்களுக்குச் சாவு, கேடு வரவேனுமென்று ஆசைப்பட்டதும், பழிவாங்கினதும், பழிவாங்க மனதா யிருந்ததும், அடித்ததும், புறத்தியாருக்கு வருகிற பொல்லாப்பைத் தன்னாலே ஆனமட்டும் விலக்காமல் இருந்ததும், தாய் தகப்பன் தங்கள் பிள்ளைகளுக்கு மந்திர, உபதேசம் புண்ணியவழி சல்லி இவைமுதலானவைகளைப் படிப்பியாமற் போனதும், அவர்களுடைய தூர்க்குணங்களை அடக்கித் தண்டியாமற் போனதும், புறத்தியாருடைய குற்றங்களை அவரவர்களுடனே சொன்னதும், அவரவர்களுடைய இரக்கியங்களை வெளிப்படுத்தினதும், கோருண்டனி பேசினதும், கேட்டதும், இவைகள், பெரியகாரியத்திலோ சின்னகாரியத்திலோ, இதனாலே புறத்தியாருக்கு மெத்தமோசம் வந்ததோ இல்லையோ, எத்தனைப்பேர் முன்பாக அப்படிப்பட்ட காரியங்களைப் பேசினதோ என்று நன்றாய் ஆராய்ந்து யோசித்து அவைகளை எத்தனை விசையென்று வெளிப்படுத்துகிறது.

ஆறுங்கற்பனை.—கற்புக்கு விரோதமான மோகபாவஞ் செய்ததும், செய்யக் கருத்தா யிருந்ததும், கற்புக்கு விரோதமான அங்கசேஷ்டைகளைத் தான் தனக்கும் பிறர்க்குஞ் செய்ததும், செய்வித்ததும், கண்ணினாலே கெட்டபார்வைகளைப் பார்த்துக் கெட்ட புஸ்தகங்களை வாசித்ததும், உதாசன வார்த்தைகளைப் பேசுமிற்றின்பப்பாட்டு பாடினதும், கேட்டதும், வஸ்திர அலங்காரையா யிருந்ததும், காமவிகாரத்தைப்பற்றித் தன்னை அசங்கரித்ததும், தூதுநடந்ததும், பேசினதும், பேசிவித்ததும், மோகவிகாரத்திற்கு அடுத்த மயக்கமான வஸ்துக்களைச் செய்ததும், தின்றதும், குடித்ததும், பாவஞ்செய்யத் தெரியாதவர்களுக்குச் செய்யப் படிப்பித்ததும், புறத்தியாரைப் பாவத்தில் விழக்கட்டாயஞ் செய்ததும், காரணமா யிருந்ததும், பாவத்திற்கு எதுவான இடங்களிற் போனதும் பாவம், இப்படிப்பட்ட பாவங்கள் உண்டானால் நன்றாய் நினைத்துப் பாவசங்கீர்த்தனத்தில் வெளிப்படுத்துகிறது.

ஏழாங்கற்பனை.—திருடினதும், திருட்டுடைமை வாங்கினதும் திருடச் சென்னதும், உதவியெய்ததும், கொள்ளல் வீற்றலிலே அளவுகிறையிலே கூட்டாளிகளுக்கு வருசனை துரோகஞ் செய்ததும், செல்லாப் பணங்களைச் செலுத்திக் கெட்டதை கல்லதென்று அடுத்தவரை மோசஞ் செய்ததும், திருடினைத் உத்தரியாமற் போனதும், கண்டெடுத்த உடைமைகளை அதற்கு உடையவர்களை விசாரித்துக் கொடாமற்போனதும், உடன்படிக்கை தப்பினதும், ஊழியங்களிலே அசட்டைசெய்ததும், இவைகளெல்லாம் எத்தனைத் தரமென்றும், எவ்வளவென்றும், இவைகளாற் புறத்தியாருக்கு என்ன பொல்லாங்கு, எவ்வளவுச் சதம் வந்ததென்றும் வகைகண்டு சொல்லவும்.

எட்டாங்கற்பனை.—படி பரியாசத்திற்கும் புத்தியார் மூகப்பிரீதிக்கும் பொய்சொன்னதும், ஒருவரை மோசம் போக்கத் தக்கதாக அவர்கள் இடத்திலே இல்லாத நன்மைகளைச் சொல்லிப் பசப்பினதும், தான்செய்த குற்றத்தை மறைக்கப் பொய்சொன்னதும், புறத்தியார்பேரிலே அவதூறு சொன்னதும், அரியாய்மாய்ப் புறத்தியாருடைய கருத்திற்குங் கிரியைக்கும் வார்த்தைக்கும் விரோதார்த்தஞ் செய்து விபரீதஞ் சொன்னதும் பாவம். இப்படிப்பட்டபாவங்கள் உண்டானால் எத்தனைத்தரமென்று நன்றாய் ரூபகஞ்செய்து பாவசங்கீர்த்தனத்தில் விளக்கமாக்கவும்.

ஒன்பதாங்கற்பனை.—சர்வேசுரனுடைய சந்திதியிலே வார்த்தைப்பாடுகொடுத்த தன் தாரத்தவிரப்பிற்தாரத்தை அபேட்சித்துப் பாவப் பழக்கஞ் செய்ததும், பாவத்திற்கு அடுத்த வார்த்தை கிரியை நினைவு விசாரங்களுக்கு இடங்கொடுத்துச் சரணெய்ததும், பாவப்பழக்கமான யாதொருவர் உண்டோ வென்றும் அப்படிப்பட்டவர்கள் கலியாணக்காரிகளோ கலியாணமில்லாதவர்களோ, னைம்பெண்சாதிகளோ, கிட்டின உறவோ, தூரத்து உறவோ, அந்நியரோ வென்று அவர்கள் அந்தஸ்துகளைச் சொல்லிக் காண்பிக்கவும்.

பத்தாங்கற்பனை.—புறத்தியார் உடைமையின்மேல் ஆசை வைத்ததும், புறத்தியாருக்குக் கொடுக்கவேண்டிய கடன்களைக் கொடுக்க அவகாசமிருந்துங் கொடாமல் அலைக்கழித்து மறுதலித்துப் புறத்தியார் பிழைப்பைக் கெடுத்துச் சேதம் வருத்தித் தா

னமாத்நிரம் பிழைக்கப் பேராசைப்பட்டதும், அடைக்கலமாக வைத்ததை அபகரித்துக் கொண்டதும், சேவித்து வேலைசெய்து றவர்களுக்கு உண்டான சம்பளங் கூலி கொடாமற் போனதும், ஏழை பரதேசிகள் உடைமைகளைக்கட்டாமாய்ப் பறித்ததும், கபடு தந்திரஞ் செய்து கைப்பற்றினதும், கவனித்து எத்தனைத்தரமென்றும், புறத்தியாருக்கு எவ்வளவு நஷ்டம் என்ன பொல்லாப்பு வந்ததென்றும் வெளிப்படுத்தவும்.

தலையான பாவங்களின் ஒழுங்கு.

தலையான பாவங்கள்.—தன்னுள்ள புத்திகல்வி சாரி அலங்காரம் இவைகளைக் கண்டு மனதில் அகங்கரித்துச் சந்தோஷப்பட்டுத் தன்னைத்தானே பெரிதாயெண்ணித் தனக்குத் தோத்திரமுங் கீர்த்தியும் மகிமையும் வீர அந்தர்த்தக் காரியங்களைச் செய்ததும், சொன்னதும், நன்றாய்கினைத்துச் சங்கீர்த்தனஞ்செய்கிறது.

“சார்த மனமுந் தாழ்ச்சியும் உள்ளவார் யிருக்கிறோம்” என்று சேசநாதர் திருவுளம் பற்றினார்.—அர்ச். மத். கக-அதி, உக-ம் வசனம்.

உ-வது. கோபம்.—கோபங்கொண்டதும், மூர்க்கமாயிருந்ததும், கோபித்துச் சண்டையிட்டுச் சச்சரவுபட்டதும், ஆற்றாமற் சஞ்சல முற்றதும், கடின தண்டனை செய்ததும், உண்டானால் ஆராய்ந்து சொல்லவும்.

“நாம் உங்களை நேசித்ததுபோல நீங்களும் உங்களுக்குள் ஒருவர் ஒருவரைச் சினேகியுங்கள்.”—அர்ச். அருளப்பர். கக-ம். அதி. கச-ம். வச, அர்ச். மத். கக-ம். அதி. உக-ம். வசனம்.

க - வது.—மோசம்.—ஆத்தும்சோதனை. ஆளுங்கற்பனை கக-ம், பக்கந் காண்க.

ச-வது.—உலோபம்.—திரவியத்தின்மேல் மிகுந்த ஆசையினாலே அதைச் சம்பாதிக்க ஒருவருக்கு நஷ்டம் ஏற்றேமும் அதுவே விசாரமாய் இருந்ததும், ஏழைபரதேசிகளுக்கு மனமிரங்கியாமலிருந்ததும், திரவிபத்தின்மேல் இருந்த ஆசையினாலே அதைத் தன்சினைப்போலப் பார்த்ததும், சர்வேசுரனுக்கு ஏற்காத

கசுஅ

ஆத்தும் சோதனை.

காரியமாயிருக்கும். இந்தப்பாவங்களை மெல்லாம் நினைத்து, அவைகள் சுவாமிக்கு எத்தனைப் பொருந்தாததென்று விசாரித்து, இருதயத்திலே விதவிதமாகத் துக்கமும் வருத்தி நன்றாய்க் சோதித்துச் சொல்லவும்.

“உன்னைக் கைநெடுவு மாட்டோம், விட்டுவிடவு மாட்டோம்” என்று ஆண்டவர். திருவுளம் பற்றினபடியால், உங்களுக்கு உள்ளதேபோதுமென்று நீங்கள் உலோபத்துவ மின்றித் துக்கக்கடவது.—அர்ச்சுனன் பர் எபியோர் நிருபம் கசு-ம். அநி. ௩-ம், வசனம்.

“நாம் இவ்வுலகத்தில் உன்னைக் கொண்டுவந்ததும் மெல்ல சந்தேகமின்றி, யாதொன்றுகூடும் கொண்டுமேயுட்கொண்டோம்”—அர்ச்சு. சின். தீமோ. நிருபம் சு-ம் அநி. எ-ம், வசனம்.

“ஐயோ! ஐசுவரியவான்களே! நீங்கள் உங்கள் ஆறுதலை அடைந்து ஆயிற்று.”—அர்ச்சு. லூக். சு-ம். அநி. ௨௪-ம், வசனம்.

௩-வது.—போசனப்பிரியம்.—போசனத்திலே மட்டுத் திட்டங்கடந்து ஆவலோடு புசித்ததும், கடனொருசந்திராமற்போனதும், வெள்ளி, சளி சுத்தபோசன நாட்களிலுந் தபசு நாட்களிலும் மாச்சு சாப்பட்டதும், புத்தி மயங்கச் சாராயங், கள், இவைமுதலான மயக்க வஸ்துக்களைச் சாப்பட்டதும், இனி நமக்குத்திலே நித்தியதாகத்தைத் தணிக்கத்தக்கதாக ஒருதாளியுங்கிடையாமல் தவிப்பதற்கு ஏதுவாய் நேரத்தப்பினபொழுதும் பேருண்டியாய் உண்டுங் குடித்துஞ் சரீர இன்பத்திற்கு மாத்திரஞ் சாருவதாய் அடிமைப்பட்டிச் செபதப முதலான தேவவுழியங்ககளிற் சேரணித்துத் தியமிருகம்போலே திரிந்ததும், செவ்வையாய் சிந்தித்துச் சொல்லவும்.

“இலவுகீகப் பொருள்களை நாடித் திரிகிறவர்களுடைய முடிவு அழிவுமாய், அவர்களுடைய தெய்வம் வயிறுமாய், அவர்களுடைய மகிமை வெட்கக்கேடுமாய் இருக்கிறது.”—அர்ச்சு. சின். பிலிப். நிருபம். சு-ம் அநி. கசு-ம் வசனம்.

௪-வது.—காய்ம்காரம்.—பொருமைமாய் புறத்தியாருக்குவந்த வாழ்வைக்கண்டு வருந்தித் தாழ்வைக்கண்டு களித்துப் புறத்தியானாயும் அவர்கள்பொருளையும் நிந்தித்துப்பழுதுபேசினதும்

பாவசங். முன் மனஸ். பிரகரணம்.

கசுக

காய்ம்காரத்தால் தனக்கு ஒருலாபம் இல்லாமற் போனதும் தன் மனங் காய்ந்து கவலைப்பட்டதும் கவனித்து உணர்க்கவும்.

“கர்ப்பம்காரங்கள், கொலைகள், வெவிகள், பெருந் தீனிகள் முதலியவகளை அதுசரிக்கிறவர்கள் சர்வேசுரனுடைய விராச்சியத்தைச் சுதந்தரிப்பதில்லையென்று முன்னே நாமுணர்த்தபடியே விப்பொருது முங்களுக் குணாக்கிறோம்.”—கலாத்தியர் நிருபம் ௩-ம். அநி. ௨௧-ம், வசனம்.

௫-வது.—சோம்பல்.—சீவியகாலம் எவ்வளவு கொஞ்சமென்று அநி அரியவேண்டிய நற்காரியங்கள் எத்தனை எத்தனை நேரம், நித்தியகாலமும் அதுபலிக்கப்போகிற முடியாத பரிசுதியத்தை இக்கத்தில் இருக்கும் இந்தக் கொஞ்சகாலத்திலே சம்பாதித்துக்கொள்ளக் கூடுமானதாயிருக்கையில், ஒரு நிமிஷமாகிலும் லீன்பொழுது போக்கப்படாதென்று நினையாமல் இந்த அரியகாலத்தை விருதாவாய்ச் செலவழித்ததும், விசேஷமாய்த் தன்னுடைய அந்தஸ்திற்கு அடுத்ததொழில்களைச் சோம்பலினாலே செய்யாமற் காலத்தை வினையாட்டிலுந் தூக்கத்தினுஞ் செலவழித்ததும், உண்டோ இல்லையோவென்று ஆராய்ந்து பார்த்து வெளிப்படுத்துகிறது.

“கெட்டவனுஞ் சோம்பேறியுமான ஊழியக்காரா! நான்விசைக்காத இடத்தில் அறுக்கிறேன் என்றும், நெளிக்காத இடத்திற் சேர்க்கிறேன் என்றும், அறிந்திருக்கின்றாய்.”—அர்ச்சு. மத். ௨௩-ம். அநி. ௨௪-ம், வசனம்.

“நற்கனி கொடாத மரமெல்லாம் வெட்டுண்டு அக்கினியிற் போடப்படும்.”—அர்ச்சு. மத். எ-ம். அநி. ௧௬-ம், வசனம்.

பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணுகிறதற்குமுன் மனஸ்தாபப் பிரகரணம்.

ஆ! என் சர்வேசுரா சுவாமி! உமது சமுதத்திலே இந்த முகத்தோடு வெட்கமில்லாமல் என்னென்று வருவேன்? எத்தனைவிசை இந்தப் பாவங்களைச் செய்யே நென்று பிரதிக்கினைச் செய்தேன். அற்ப முகாந்தரத்திற்காகவுங் கொஞ்ச நீச்சுக்கத்திற்காகவும், இப்படி உமதுசமுதத்தில் கூச்சமில்லாமல் உமக்குப் பொருந்தாத இந்தப்பாவங்களைச் செய்கிறதோ? ஆ! என் திவ்வியபிதா

சுலோ பரவசங்கீர்த்தனத்துக்கு முன் பிரகரணம்.

பாவசங்கீர்த்தனத்துக்கு முன் பிரகரணம். களச

வே! என்னிவ்விய கர்த்தோ! சகலபிதாக்களிலும் உத்தமபிதாவோ! என்மேல் உமக்கு வந்த கோபத்தை அடக்கி, என் குற்றங்களை உமது திருக்காயங்களைப் பார்த்துப் பொறுத்துக்கொள்ளும். உம் முடைய நீதிப்பிரகாரமுண்ணைத் தண்டியாதேயும். சுவாமி. இந்தப் பாவங்கள் முகாந்தரமாக மட்டில்லாத சிநேகத்திற்குப் பாத் திரமாயிருக்கிற தேவரீருக்கு வந்து வருத்தினென்னென்கிறதினாலே மிகவும் மனஸ்தாபமாய் இருக்கின்றன். மெய்யாகவே மனஸ்தாபமாய் இருக்கிறேன் முழுமனதோடு மனஸ்தாபமாய் இருக்கிறேன். அந்தமால் சுவாமி என்மேல் இரக்கமாயிரும்.

தயாபராயிருக்கிற ஆண்டவரோ, நான் செய்த பாவங்களை யும், புறத்தியாராய் செயலித்தவைகளையும் பொறுத்துக்கொள்ளும், நான் செய்யவேண்டியதருமங்களைச் செய்யாமற்போனதையும் தாறுமாறாய்ச் செய்ததையும், பொறுத்தருளும். இந்தத் துரோக பாவங்களை எல்லாஞ் செய்ததினாலே மிகவும் விதனப்பட்டு அநியாமம் செய்தேன் என்று சொல்லி அந்தப் பாவங்களுக்கெல்லாம் உத்தரப்பாகவும், தேவரீருடைய தேவரீருக்குப் பரிசாரமாகவும் என்னுடைய இரத்தமெல்லாஞ் சிந்தவும், உயிரை முதலாய்ச் செலவழிக்கவும் மனதாயிருக்கிறேன்.

ஐயோ என் ஆத்துமமே! நான் செய்த இந்தப்பாவங்களுக்குச் சரியான மனஸ்தாபப்பட்டால் அல்லோசாவிரோ. என்னிவ்விய இரட்சகரோ, என் மதுரசேகரே, தேவரீர் பூங்காவனத்தில் எங்கள் பாவங்களுக்காக மனஸ்தாபப்பட்டுப் பொழுது உம்முடைய திரு இருதயத்தை முழுகடித்த துக்கசாகரத்தில் ஒருதுளி என்னுடைய இருதயத்திலே விழச் செய்தருளும். அந்தத் துக்க மிகுதியினாலே உயிரைவிடவும் ஒன்றில் மரணபரியந்தம் இடைவிடாமல் அழுதுகொண்டு நான் விடவும் மனதாயிருக்கிறேன் சுவாமி.

தன் பாவங்களைச் சர்வேசுரனோடு சங்கீர்த்தனஞ் செய்யும் பிரகரணம்.

ஐயோ! சுவாமி, உமது திருச்சமுக்கத்தில் எனது பாவதோஷங்களை மறைத்து ஒளிக்க வழிகாணேன். நீர் என்னிடத்தில் மிகவும் இரகசியமாயிருக்கிற பாவங்களையும், அவைகளுடைய நீமைகளையும் தெளிவாய் அறிவீர். உம்முடைய மட்டில்லாத தருனத்திற்கு மறைவாயிருக்கிற காரியம் ஒன்றுமில்லையே, அப்படியிருந்தால்

உமது அடியேன்தானே என்னுடைய பாவங்களை உமது சமுக்கத்திலே சங்கீர்த்தனஞ் செய்யவேண்டுமென்று திருவுளமாயிருக்கிறீரோ, அடியேன் உம்முடைய திருவுளப்படி எனக்கு நான்தானே விபோதியாயிருந்து, என்மேல் நானே மிகுந்த துக்கத்துடனே வியக் குலப்பட்ட முறையிடத் துணிகிறேன் சுவாமி. என் கர்த்தோ! அடியேன் உமக்கு மாத்திரமே துயராகஞ்செய்தேன்; உமது சந்தியிலே தானே பாவுதோஷங்களைக் கட்டிக்கொண்டேன், உம்முடைய கண்கள் அதற்குச் சாட்சியாயிருந்தது. ஆ! என்னிவ்விய பிதாவோ! அடியேன் உமக்கு அருகப்பாயிருக்கிற இரத்தனைப் பாவங்களைச் செய்தபிறகு இன்னமும் உமக்கே என் பிதாவென்று சொல்ல எப்படி மணந்துணிக்வேன்? ஐயோ சர்வேசுரரோ! இந்தப் பாவதோஷங்களினாலே உம்மை நிந்தித்து அசட்டை செய்து, உம்மை விட்டுப் பிரிந்து, உமக்குச் சத்துருவான பின்பு இன்னமும் உமது பிள்ளையென்கிற மகிமையான பேரைக்கொண்டிருக்க நான் பாத் திரமுள்ளவனோ? இன்னம் உமக்கும், எனக்கு அப்படிப்பட்ட முறை நடக்கவேண்டுமென்று தேவரீரைக் கேட்க எனக்கு நாவமுண்டோ? ஆகையால் சுவாமி! அடியேன் இப்போது தேவரீரைக் கேட்கிற உபகாரம் என்னவென்றால்: உம்முடைய அரமனை வாசலிலே சேவித்து நிற்கும் ஊழியக்காரர்களில் ஒருவனாக அடியேனும் இருக்கத் தயையெய்யும். இம்மாத்திரம் தயையுரிந்திரானால் அதுவேபோதும்; அதுவே எனக்குச் சம்பத்து; அதுவே எனக்கு ஆநந்தம்; அதுவே எனக்கு மோட்ச பாக் கியம். — ஆமென்சேசு.

சுவாமியினுடைய திரு நீதிக்கு மனதிலே பயம் வருத்தி மனஸ்தாபப்படும் பிரகரணம்.

ஆ! என் ஆத்துமமே, நித்திய சிவியமான சர்வேசுரனிடத்திலே ஆக்கினைப்பட அகப்படுகிறது எத்தனை அகோரம்! சுவாமி தேவரீர் பாவாத்துமாக்களைத் தண்டிக்கிற பொழுது விளங்குகிற கோபாக்கினையின் அகோரத்தை நாவினாலே சொல்லுகிறவர்களார்? நடுக்கமுந் துணுக்கமும் இல்லாமல் நினைக்கிறவர்களார்? ஆகையால் சுவாமி! தேவரீர் கோபத்துடனே எனக்குத் தீரவையிடாதேயும், தேவரீர்பாவாத்துமாக்களுக்குச் செய்கிற பாரபத்தியத்தின் அதுக்கிரகத்தையும், என் பாவத்தின் அவலட்சணத்தையும்

கவச பாவசங்கீர்த்தனத்துக்கு முன் பிரகரணம்.

பாவசங்கீர்த்தனத்துக்கு முன் பிரகரணம்

கவச

யுங் கொடுமையையும் நினைக்கும்பொழுது எனக்கு வருகிற பயத்தினால் என்னுடைய இருதயங்கலங்கிப்போகிறது, என் புத்தியம் நிகிப்போகிறது, என் சரீரம் நடுநடுங்கி மயிர்க்கூர்ச்செலிகிறது சுவாமீ! தேவரீர் என் கண்களைத்திறந்து உமது நீதியின் உக்கிரத்தைக்காண்பித்தபிறகு, என்பாவங்கள் இடைவிடாமல் என் கண்முன்பாக நிற்கிறது, அவைகளுடைய தீமைகளையும் அவலச் சணகரூபத்தையும் உற்துறார்த்து, முன் அவைகளின்மேல் எத்தனைப் பிரிய சந்தோஷம் உண்டோ அத்தனைக்கும் இப்பொழுது துக்கப்பட்டு அதனை வெறுக்கிறேன்.

ஆம்மான் பிரியகர்த்தோ, நித்தியகாலமும் உம்மைவிட்டு எப்படிப் பிரிந்திருக்கிறது? சரிக்கப்பட்டவனே! நம்மைவிட்டு நித்திய அக்கினியிற் போவென்று கோடையிக்குச் சமானமாக உம்முடைய திருவாயில் நின்று புறப்படுந் தீர்வை வாக்கியத்தைஎன்னைன்று கேட்பேன்! ஆர் இதற்குத் துணிந்து செவிகொடுக்கிறவர்கள்? தேவரீர் அடியேனை உம்முடைய நீதிப்பிரகாரத்திற்குத் தீர்வையிடாதேயும், உமது மட்டில்லாத தயையைப்பாரும். அது எனக்காக மனுப்பேசுகிறதைக் கேட்டு, உமக்கு என்மேல் வந்த கோபத்தை அமர்த்தியருளும்.

ஈசர்வேசரனுடைய ஆக்கினைக்கு மாத்திரம் பயந்து மனஸ்தாபப் படுகிறது போதாமல், அவரைச்சிநேகிக்க அநேக முகாந்தரங்கள் உண்டாயிருந்துஞ் சிநேகியாமற் பாவஞ் செய்தபடியினாலே மனஸ்தாபப்பட வருந்தவேண்டும்.

பாவத்துக்காக மனஸ்தாபப்படும் பிரகரணம்.

என் சர்வேசரா சுவாமீ, பாவவழியில் நடந்த அநேகம்பேரீகள் தங்கன்பாவங்களை விட்டுத் தவஞ்செய்தபொழுது அவர்களிடத்தில் நீர் விளங்கச்செய்த உம்முடைய தயாபத்தையும் இரக்கத்தையும் நினைத்துக்கொண்டு, அவர்களைப்போல மிகுந்த தாழ்ச்சி விரயத்துடன் உமதருகில் வருகிற அடியேனைப் புறக்கணித்துத் தள்ளாதேயும். உம்முடைய கிருபாகடாட்சத்தினால் துக்கவியாகுலத்தில் அமிழ்ந்தி யிருக்கிற என்னைப் பார்த்து என்மேல் இரக்கமாயிரும்; என் பாவங்களைப் பொறுத்தருளும். ஆ! சுவாமீ, இந்தமட்டுத் தேவரீர் மட்டில்லாத பொறுமையுடனே எனக்கு ஆக்கினையிடாமல் எனது தாறுமாறான நடக்கையைப் பார்த்துக்

கொண்டிருந்தீரோ, அந்தப் பொறுமையான தயாளத்தைக் கண்டாகிலும் நான் என்பாவங்களை அருவருக்கவு, இத்தனைத் தயாபரரா யிருக்கிற தேவரீரை மிகுந்த பட்சத்துடனே சிநேகிக்கவும் நியாயமுண்டு. தேவரீர் இத்தனைக்கிருப்பயன்ளவருமாய் மட்டில்லாத நன்மைத் தனமுள்ளவருமாய் இருக்க உமக்குத் துரோகஞ் செய்ததைக்கண்டு மிகவும் மனஸ்தாபமாய் இருக்கிறேன். சுவாமீ, அடியேன் உமது மட்டில்லாத தயையைத் தாவரமாக வேண்டிக்கொண்டு என் பாவங்களைப்படுத்த தவஞ்செய்யாமல் போனால், என் தலைமேல் உமது கோபாக்கிவியின் அகோர இயற்கையிழச்செய்யத் திருவுளமா யிருக்கிறீர் என்று கண்டு அழப்பட்ட உக்கிரமான கோபத்திற்குப் பயந்திருக்கிறேன் என்றாலும், இதிலும் மட்டில்லாத நன்மைத்தனமா யிருக்கிற தேவரீரை என்பாவத்தினால் இழந்துபோகிறேன் என்கிறதினால் அதிகமரீகப் பயப்படுகிறேன். என்மேல் இத்தனை உருக்கமான பட்சமா யிருக்கிற தேவரீருக்குத் துரோகஞ் செய்தேனென்று நினைக்கும்பொழுது என்னுடைய இருதயம் கஸ்தி வியாகுலத்தினால் மெழுகுபோல உருகிக் கரைந்துபோகிறது. ஆ! சுவாமீ, இத்தனைத் தாழ்ச்சி விரயத்துடனே பாவதோஷங்களுக்காக மனஸ்தாபப்பட்டு உம்மை மிகவுஞ் சிநேகிக்கிற என்பேரில் இரக்கமாயிரும். உமது திருக்கடைக் கண்ணால் என் எளிமையைப் பார்த்தருளும். ஆ! என் சர்வேசரா சுவாமீ, அடியேன் இந்தமட்டும் உமது இஷ்டப்பிரசாதத்தை இழந்திருக்கிற ஆத்துமத்தினுடைய நிர்ப்பாகியம் இன்னதென்று கண்டுபிடித்ததில்லை. ஆனால் சுவாமீ! இப்பொழுது உமது அதுக்கிரகத்தினாலே அது எவ்வளவு தேடென்று அறிந்து, அதை மிகவும் அருவருத்து, மறப்படியும் உமது திவ்விய இஷ்டப்பிரசாதத்தை அடையவேண்டுமென்கிறதினால், இதோ உமது ஆஸ்தான சந்நிதியை அண்டி வருகிறேன். மட்டில்லாத கருணைக்கடலாயிருக்கிற தேவரீர் எனது எளிமையையும் விதனத்தையும் கண்டு என்னைப் புறக்கணித்துத் தள்ளாமல், எனக்குத் தயைபுரிவீரென்று முழு மனதோடு நம்பி யிருக்கிறேன் சுவாமீ.

ஈ உன்னுடைய பாவதோஷங்களுக்குச் சரியான மனஸ்தாபம் வரவில்லை என்று கண்டால், அப்படிப்பட்ட மனஸ்தாபம் வரவேண்டுமென்று மிகவும் ஆசைபடவேண்டும்.

கல்ல மனஸ்தாபம்வா ஆசைப்படும் பிரகரணம்.

மட்டில்லாத ஆசைத்திற்குப் பாத்ரமாயிருக்கிற பரம கர்த்தோ, அடியேன் உயிக்கு விரோதமாகச் செய்த தோஷத் துரோகங்களுக்காக மரியமதிலே னம்மாளைப்போலே மிகுந்த மனஸ்தாபப்பட ஆசையாயிருக்கிறேன். எனது இருகண்களிலேநின்ற இரண்டிந்தபோலக் கண்ணீர் புறப்பட்டு ஓடவும், எனது இருதயத்தில் இருந்து பெருமூச்சு இடைவிடாமற் புறப்படவும் ஆசைபடுகிறேன். ஆனால்; ஐயோ! அப்படிப்பட்ட மனஸ்தாபத்திற்கு என்னக்கும் வெகுதூரம். என் கர்த்தோ சுவாமீ! தாவீது என் கிறவர்புண்ணால் தான்செய்த பாவங்களுக்காக மனஸ்தாபப்பட்டு, என் சர்வேசுரா உயக்கு நான் துரோகஞ் செய்த நான் மூதற்கொண்டு அந்தத் துரோகங்களுக்காகப் பிரலாபித்து அழுகிறதே வேலையாயிருக்கிறேன், ஓர் இராத்திரி தப்பாமல் என் துணைநிகெட்ட தன்மைபை நினைக்கிறதினால் என் கண்களிலே நின்ற கண்ணீர் வெள்ளம்போலப் பெருகி ஓடுகிறது; சற்றினைப்பற்ற வேண்டுமென்று படுத்தெழுந்து பார்க்கும்பொழுது என் படுக்கையெல்லாம் என் கண்ணீரால் நனைந்து கிடக்கிறதென்று சொன்ன தன்மையாய்ச் சொல்ல மனதாயிருக்கிறேன் சுவாமீ.

பாவங்களை இனிமேல் செய்வதில்லையென்று உறுதியான மனது வைத்து, அந்தப் பாவங்களுக்கு ஏதுவாயிருக்கிற சமயங்களையும் இடங்களையும் முழுதும்விட்டுப், பாவங்கள் மேலுள்ள மனப்பற்றுதலை அறுத்துவிடாமற் போனால், அந்த மனஸ்தாபம் மெய்யான மனஸ்தாபமல்ல, ஆகையால் உறுதியான பிரதிக்கினை செய்யக்கடவாய்.

பிரதிக்கினைப் பிரகரணம்.

என் சர்வேசுரா சுவாமீ, இனிமேல் உமக்குப் பொருந்தாத ஒருபாவத்தைக் கட்டிக் கொள்ளுகிறதிலும் பதாதபாபப்பட்டுப் பதினாயிரத்தாரு சாகத் துணிந்திருக்கிறேன் என்று, பரலோகமும், பூலோகமுஞ் சாட்சியாயிருக்க மனதோடும்; வாக்கோடும் உறுதியான பிரதிக்கினை செய்கிறேன் சுவாமீ. விசேஷமாயினுன்னின்ன பாவத்திற்கு ஏதுவான சமயத்திலும் இடத்திலும் உட்படுவதில்லை. இனி என்மேல் நானே கண்ணாயிருந்து வருகிற பொல்லாத விசாரங்களையும் இச்சைகளையுஞ் சுறுசுறுப்புடனே

சுள்ளிப்போடுவேன். என் குருவானவர் எனக்குச் சொல்லுகிற நல்ல புத்திகளைத் தேவரீர் தாமே சொல்லுகின்றொன்று விசாரித்து ஆகுந்த பிரமானிக்கத்துடனே அதின்படியே நடப்பேன். மனிதனைக் கெடுக்கத் திரிகிற தூர்ச்சனப்பாசாசே! அப்புறம்போ. இந்தமட்டும் உனது தூர்ப்புத்தியைக்கேட்டு உன் தந்திரத்தில் அகப்பட்டுக் கெட்டாப்போலே இன்னமும் அகப்பட்டுக் கெடுவேனென்று எண்ணாதே, எனது ஆண்டவராகிய சேசுக்கிறீஸ்து வினுடைய சகாயத்தினாலே உன் தந்திர மாயவலையில் அகப்படுவதில்லை. ஆ! என் ஆத்தாமே! துஷீர்த்திரு; இனி ஒருபொழுதும் இன்னின்ன பாவங்களைச் செய்யத்தக்க தில்லையென்று உன்னன்புக்குரிய விரட்சகருக்குப் பிரமானிக்கஞ் செய்யக்கடவாய். சுவாமீ! உம்முடைய திவ்விய அனுகிரகத்தை எனக்குக் கட்டளையிடும். உமது சந்நிதியிலே செய்த இந்தப் பிரதிக்கினைகளை உறுதியாகச் செலுத்தத் தயை செய்தருளுஞ் சுவாமீ.

பாவ உச்சாரணத்தின் அதுசத்தி.

மெய்யான பாவ உச்சாரணஞ் செய்யத்தக்கதாகத் தாழ்ச்சி அழுகை; நிர்வஞ்சகம், சுலபம் விளக்கமென்கிற இவ்வைந்து இலட்சணத்தோடு பாவங்களை உச்சரிக்கவேண்டும்.

முதலாம் இலட்சணம்.—தாழ்ச்சியோடே உச்சரிக்கிற தெப்படியென்றால்: மனத்திற் பேசுகையில் இருக்கையில் உடுப்பினையில் அகத்தை காண்பியாமற் குற்றவாளி நடுக்காரன் முன்பாகப் பயந்திருக்கிறதுபோல மனத்திற் பயங்கரம் உண்டாய்த் தலைகுனிந்து கைகுவித்துக் குரு பாதவடியிலே இருகால் முட்டிட்டுச் சாய்ந்திராமற் பயபத்தியோடு பாவங்களைச் சொல்லவும். ஸ்திரீகளானால் அதிக மரியாதையோடு தலைகுனிந்து தலைமூடிக்கொண்டு உச்சரிக்கவும்.

இரண்டாம் இலட்சணம்.—அழுகையோடு உச்சரிக்கிறவகையென்றால்: நகைமுகமின்றித் தன்னுடைய பாவத்தின் நினைவால் மனத்திற் சலிப்புற்றுக் கண்ணீர் ததும்பி மரியமதிலே னம்மாள் ஆண்டவர் திருப்பாதத்தில் அழுகிருந்த பிரகாரத் துக்கித்த சத்தமாய்ப் பாவங்களைச் சொல்லவும்.

மூன்றாம் இலட்சணம்:—நிர்வஞ்சகம் எதென்றால்: புயத்தினாலும் வெட்கத்தினாலும் யாதொரு பாவஞ் சொல்லாமலும் பெரியகுற்றத்தைச் சின்னதாக்கித் தன்குற்றங் குறைக்கின்ற வர்களுடைய குற்றங்களையும் போக்குஞ் சொல்லாமலும், தன்மேலேதானே குற்றமெல்லாஞ் சாட்டி மனதில் ஒன்றும் வையாமல் தண்ணீர்க்குடங் கவிழ்த்ததுபோல நினைவில் இருக்கிறதெல்லாஞ் சொல்லவும், இப்படிச் செய்யாமல் யாதொன்றை ஒளித்தால் சொன்ன பாவங்களில் ஒன்றுக்கும் இப்பாறுத்தல் இராது.

நான்காம் இலட்சணம்:—சுலபமாய் உச்சரிக்கிறது எப்படியென்றால்: பாவத்தின் கனந் தெரியவேண்டிய வார்த்தைகளை மாத்திரஞ் சொல்லுகிறதெல்லாமல், முன்பின் நடந்த வினைவார்த்தைகளைச் சொல்லாமலும், பாவத்தோடு கூடினவர்களுடைய பேர் ஊர் தன்னுடைய எய்ப்புஇளைப்பு எளிமை முதலானவைகளைச் சொல்லாமலும் பாவத்திக்கு அடுத்ததை மாத்திரஞ் சுருக்கமாய்ச் சொல்லவும்.

ஐந்தாம் இலட்சணம்:—விளக்கமாய் உச்சரிக்கிறது எப்படியென்றால்: விளங்காத வார்த்தையாகச் சொல்லாமலும், யாதொரு பாவந் தொகுக்காமலும், கண்ணால் காதால் வாயால் செய்ததெல்லாம் பாவமென்றும், இப்படிப்பட்ட பொதுத் தொகையான வார்த்தைகளைச் சொல்லாமலும் நியாயமாய் இன்னபாவம் இத்தனைமுறை செய்தேன் என்றுசொல்லி, அதின் விசேஷ வகைகளுங் கணமுந் தெரியத்தக்கதாக வெளியாக்கவேண்டும். இவ்வைந்து இலட்சணத்தோடு செய்கிற பாவவிமோசனஞ் சர்வேசுரனுக்கு வெகு பிரியமும் நமக்கு மிகுந்த பலனுமாம் என்றறியவும்.

பாவசங்கீர்த்தனஞ் செய்யத் துவக்குகிறவகை.

“குருவானவர் முன்பாக ஒருபக்கத்திலே முழந்தாளி லிருந்து சிலுவை வரைந்து “சுவாமி பாவியாயிருக்கிற வென்னை ஆசீர்வதித்தருளும்” என்று அவருடைய ஆசீர்வாதத்தைப் பெற்றபின் சாதாரண பாவசங்கீர்த்தன மந்திரம் துவக்கி “என்பாவமே, என்பாவமே, என்பெரும்பாவமே” என்கிற வார்த்தைமட்டுஞ் சொல்லி நிறுத்திப் பாவங்களைச் சொல்லத் துவக்கவும்.

“முதலாவது.—“பாவசங்கீர்த்தனஞ் செய்து இத்தனைநாள் ஆனதென்றும், குருவானவர் தற்பித்த “அபராதந் தீர்த்ததுந்

பாவசங்கீர்த்தனத்துக்குப்பின் சந்தோஷப் பிரகாரணம். கௌ

தீர்க்காதது” சொல்லி, உ-வது.—பத்துக்கற்பனைப்பிரகாரமாகவும், திருச்சபைக் கற்பனைப் பிரகாரமாகவும், தலையான பாவங்களின் பிரகாரமாகவும், செய்யவேண்டிய புண்ணியங்களைக்குறைத்ததைக்குறித்தும், தன் கடமைகளைச் செய்யாமல் விட்டுவிட்டதைக்குறித்தும், புத்தி, மனது, நினைவென்கிற உள்ளிந் திரியங்களினாலேயும், மெய், வாக்கு, கண், மூக்கு, செவி முதலானகருமேந்திரியங்களினாலேயும், வாட்டுக் கிரியையினாலேயும் கட்டிக்கொண்ட பாவங்களையெல்லாம் ஒழுங்காய்ச் செய்தல் இந்தப் பாவங்களை நினைவில்லாத பாவங்கள் யாவையுந் சொல்லுகிறேன். அவைகளால் சர்வேசுரனுக்குச் செய்த துரோகங்களுக்காக மெத்த விதன்பட்டு இனிமேற் செய்யாதபடிக்கு உறுதியான மனதாயிருக்கிறேன். ஆசீர்வாதமும் அபராதமும் தாருமென்று மன்றாடி முன்னிறுத்திவைத்த பாவசங்கீர்த்தனமந்திரத்தின்மற்றாக் குறைவையும் முடிவற்சொல்லவும்.

“அடிக்கடி பாவசங்கீர்த்தனஞ் செய்தாவரும் வழக்கமுள்ளவர்கள் தங்களிடத்தில் இந்தப் பாவசங்கீர்த்தனத்தில் வெளிப்படுத்த சாவானபாவ மில்லையென்று கலங்காமல், தாங்கள்முன் பாவசங்கீர்த்தனத்திற் சொன்ன அப்படிப்பட்ட பாவங்களை யே மறுபடியும் மிகுந்த உத்தம மனஸ்தாபத்தோடு சொல்வதே முறை.

பாவசங்கீர்த்தனஞ் செய்தபின் சந்தோஷப் பிரகாரணம்.

என்னுடைய ஆத்துமமே! நாம் சந்தோஷமாயிருக்கக் கடவோம். இந்தமீட்டுஞ் சாவான பாவத்தினாலே பசாசுக் கடிமையாயிருந்த நாம் இப்பொழுது சுவாமி அனைப்பொறுத்ததினாலே அந்த அடிமைத்தனம் நீங்கிச் சர்வேசுரனுடைய பிள்ளையானோம். ஆ! சுவாமி, ஒருகூணத்தில் என்னிடத்தில் எத்தனைமாற்றம் உண்டாயிற்று! உமக்குச் சத்துருவாயிருந்த நான் உமக்குப் பிரியமானவனானேன்; நரகத்திற்குப் பாத்திரமாயிருந்த நான் மோட்சத்திற்குச் சுகந்தரவானானேன்; பசாசுக்கு அடிமையாயிருந்த நான் உமக்கும் பிரிய குமாரானேன். ஆ! என் சர்வேசுரா, தேவரீர்! மகாநல்லவர், என் கேடுகளைத் தீர்த்து இத்தனைநன்மை அடைகிறதற்கு எளிதான உபாயங் கட்டளை யிட்டோ, நீர் மட்டில்லாத தயான முன்னவர், தேவரீர் எனக்கு இந்தத் தயைசெய்யாமல் பாவத்திற்

குத் தக்க ஆக்கினையிட்மராகில் இந்நேரம் நரகபாதாளத்திற் கிடந்து வேகுவேனே சுவாமி.

• சுவாமி உமக்கு நித்திய தோத்திரமும் புகழ்ச்சியும் டண்டாகக்கடவது. சகல படைப்பான வஸ்துக்களை! ஆண்டவனாத் தோத்திரஞ்செய்யுங்கள். என் ஆத்துமமே, நீன் பூர்வ ஜோஷங்களைப் பொறுத்து உன்வியாதியைக் குணமுடன் உனக்குவந்த கேட்டை நீக்கி உன்னை இரட்சித்த ஆண்டவருக்கு நன்றியறிந்திரு. அவருடைய திருநாமத்தை என்றென்றைக்கும் வாழ்த்திப் புகர்ந்து ஸ்துதிக்கக் கடவாய்.

• பிற்பாடு நீ மறுபடியும் பாவத்தில் விழாதபடிக்குச் சர்வேசுரனுடைய அதுக்கிரகத்தைக் கேள், தேவமாதாவையுங் காவலன் சம்மனசுவையும் உனக்குச் சகாயமாயிருக்க வேண்டிக்கொள்.

தேவநற்கருணை வாங்க ஆபத்தம்.

நீ நன்மை வாங்குகிறதற்குமுன் ஆத்துமஒறுத்தல் சரிவர நடத்தல் செய்து, யோக்கியமாகச் சுவாமியை உட்கொள்ளும்படிக்கு அவர் தாமே உன் இருதயத்தைச் சுத்தஞ்செய்து தேவப்பிரசாதங்களினால் உன் ஆத்துமத்தை அலங்கரிக்கவேண்டுமென்று மன்றாடு. தேவமாதாவையும், காவலான சம்மனசுவையும், உனக்குப் பத்திக்காரணமா யிருக்கிற அர்ச்சியசிஷ்டவர்களையும் வேண்டிக்கொள். அந்த அர்ச்சியசிஷ்டவர்கள் தேவநற்கருணை வாங்குகிற பொழுது அவர்களுக்குண்டா யிருந்த பத்தி உனக்கும் எவ்வளவாகிலும் வர வுதவிசெய்ய வேண்டுமென்று மன்றாடு. அந்த நினைவோடு நித்தினாசெய்து விழித்தவுடனே உன்னிடத்திற் சேசுநாதசுவாமி எழுந்தருளிவரப்போகிறா டொன்றும், அதனால் உனக்கு எத்தனைப் பாக்கியமும் நன்மையும் வருகிறதென்றும் நினைத்து அந்த நினைவோடு கோவிலுக்கு ஒடுக்க வணக்கத்துடன் சென்று விசுவாச ஆராதனை, இவைமுதலான பிரகரணங்களை மனதோடும் வாக்கோடுஞ் செய்வாயாக.

பின்பு நன்மைவாங்குந் தருணத்தில் நீயெழுந்திருந்து கிராதிக்குச் சமீபத்தில் ஒடுக்க வணக்கத்துடனேபோய், முழங்காண் லேயிருந்து பூசைக்கு உதவிசெய்யும் பிள்ளைகளோடு நீயும் "பாவ

தேவநற்கருணையை உட்கொள்ளுமுன் பிரகரணம். க௭௯

சங்கீர்த்தன மந்திரத்தைச் சொல்லி" சுவாமி உன் பாவங்களைப் பொறுக்க வேண்டுமென்று அவரைமன்றாடி குருவானவர் திரும்பியுனக்குப் பாவப் பெறுத்தல் ஆசீர்வாதங் கொடுக்கும்போது நீ மிகுந்த ஆனந்தப் பற்றுதலோடும் வணக்கத்தோடும் தலைகுனிந்து அடைப் பெற்றுக்கொண்டு, குரு மறுபடியும் தேவநற்கருணையிலொன்றைத் தம்முடைய கையிலெடுத்துக்கொண்டு ஓடிவந்து திரத்தை மூன்றுவிசை சொல்லும்போது நீயும் சுவாமி உனக்காசப்பட்டபாடுகளைத் தியானித்துக் கொண்டு பத்தியோடு "இதோ உலகத்தின் பாவங்களைப் போக்குகிற சர்வேசுரனுடைய செம்மறி யாட்டின் குட்டி, ஆண்டவனோ அடியேன் ருச்சுக்குள்ளே தேவரீர் எழுந்தருளிவர நான் பேறுபெற்றவன் அல்ல, தேவரீர் ஒருவார்த்தை மாத்திரம் திருவுளம்பற்ற என் ஆத்துமம் வி யாழிலில் நின்று விடப்பட்டு ஆரோக்கிய மடையும்" என்று அவரைப் பீயும் மூன்றுவிசைசொல்லி, வெகு வணக்கத்தோடும் துணைநேசத்தோடு சற்பிரசாதத்தை உட்கொண்டு, வெகு புகழை மரியாதையோடும் தாழ்ச்சி பரமபத்தியோடும் அவருக்கு நன்றி யறிந்த தோத்திரஞ் செய்து, முன்னிருந்த இடத்துக்குத் திரும்பித் தாழ்ச்சி பரம் நம்பிக்கைமுதலிய பிரகரணங்களைச் செய்யக்கடவாய். அந்தநாளில் மற்றை நாளைப்பார்க்கிலும் அதிக ஒடுக்க வணக்கமாயிருந்து ஞான புஸ்தகங்களை வாசித்துச் சாயங்காலம் கோவிலுக்குப்போய்த் தேவநற்கருணையைச் சுந்தித்து வணங்கித் தாழ்ச்சிசெய்யும் ஆசை முதலான பிரகரணங்களைச் செய்யக்கடவாய்.

தேவநற்கருணையை உட்கொள்ளுமுன் விசுவாசப் பிரகரணம்.

என் ஆண்டவராயிருக்கிற சேசுக்கிறீஸ்துவே! அடியேன் தேவநற்கருணையை உட்கொள்ளும்பொழுது தேவரீர் திரு ஆத்மத்தோடு தேவ சபாவத்தோடும், அர்ச். கன்னிமரியாய் திரு வுதரத்தில் எடுத்த திருச் சரீரத்தோடும் எழுந்தருளி என்னிடத்தில் வருகிறீர் என்று உறுதியாய் விசுவசிக்கிறேன். சுவாமி, இது சத்தியமுள்ள காரியமென்று ஒப்புவிக்கிறதற்கு என்னுடைய இரத்தமெல்லாஞ் சிந்தி உமக்காகச் சிவனே இழக்கவேண்டி யிருந்தாலும் நல்ல மனதோடு இழக்கத் துணிகிறேன், எனது விசுவாசத்தை இன்னம், உறுதிப்படுத்தியருளுஞ் சுவாமி.

௧௮௦ தேவநற்கருணை வாங்குமுன் பிரகரணம்.

இப்படிவிசுவாசத்தினாலேதேவநற்கருணையிற்கண்ட சுவாமியை வணங்குகிறதற்குச் சகல அர்ச்சியளித்தவர்களுையுள் சம்மனைக்கொடியும் கூலி அழைத்து அவர்களைக்கொட மிகுந்த தாழ்ச்சி விசயத்துடனே ஆராதனைசெய்வாயாக.

ஆராதனைப் பிரகரணம்.

உண்ணப்படைத்து இரட்சித்து அதுசரணஞ்செய்துவருகிற என் ஆண்டவரே! நீத்திய பரமகடவுளான கர்த்தாவே! உமது கருச்சமுசத்தில் என்னுடைய புத்தி மனதை மிகவுந் தாழ்த்தி மகா தாழ்ச்சி விசயத்துடனே உம்மைவணங்குகிறேன்; தேவரீர் மாத்நிரமே சகலதோத்திரங்களுக்கும் ஆராதனைக்கும் பாத்திரமாயிருக்கிறீர்.

சுவாமி எத்தனை மகிமையுள்ளவரென்றும், எத்தனை விஷயத்துவென்றுஞ் சற்று நினைத்துத் தாழ்ச்சியாயிருக்கிறது.

தாழ்ச்சிப் பிரகரணம்

ஆ! சுவாமி, தேவரீரார்? காணார்? தேவரீரிடத்தில் அற்புதமெல்லாம் பழுதில்லை, நான் மட்டில்லாத பழுதுள்ளவன்; தேவரீர் என்னோப் படைத்தவர், நான் உம்மால் படைக்கப்பட்டவன்; தேவரீர் மட்டில்லாத மகிமையுள்ளவராகையால், உமது சமூகத்தில் பத்திரசனனொன்கிற சம்மனைக்கடன் முதலாய் கடுகடுங்கு கிருநீர்கள், நான் நிலத்தின் ஊத்தைக்குள் உதிக்கிற புழுவுக்குச் சமானமாயிருக்கிறவன்; தேவரீர் மட்டில்லாத பரிசுத்தர், நான் அவலட்சண பாவச்செற்றிலே புரண்டு அசுத்த நாற்றமாய் யிருக்கிறவன்; இப்படிப்பட்ட நாளை தேவரீரை உட்கொள்ளுகிறது இத்தனை நீசனாயிருக்கிற என்னிடத்தில் எழுந்தருளியவர் எப்படி மனந்துணிந்தீர்? அற்பப் புழுவுக்குச் சமானமாயிருக்கிற என்னிடத்தில் என்ன நன்மை கண்டீர்? ஆ, சுவாமி! மெய்யாகவே தேவரீர் என்னிடத்தில் எழுந்தருளியவர் நான் பேறுபெற்றவனல்ல, தேவரீர் ஒரு வார்த்தை மாத்நிரத் திருவுணம் பற்றினீரானால் என் ஆத்தமம் வியாதியில்லின்றுவிடப்பட்டு ஆரோக்கியத்திடைக்கும்; என் ஆத்தமமே, உன் கர்த்தருடைய மகிமைமே உமது நீசத்தனத்தையுள் கண்டு அவருடைய சமூகத்தில் வெட்டி நாணக்கடவாய்.

தேவநற்கருணை வாங்குமுன் பிரகரணம்.

௧௮௧

பயமும் நம்பிக்கையுமுள்ள பிரகரணம்.

நூலாய், அடியேன் உமது பரிசுத்த தன்மையையும், மகிமைப் பிரதாபத்தையும், என்னுடைய பாவங்களையும், கொஞ்சத்தன்மையையும், நினைக்கும்பொழுது உம்மைத் தேவநற்கருணை வழியாக உட்கொள்ளப் பயப்படுகிறேன். பின்னை ஒருபக்கத்தில் உம்மை உட்கொள்ளாமற் போனால் எனக்குவிடில்லா மல் உமது கோபத்துக்கு உள்ளாவேனென்று நினைத்து நடுநடுங்குகிறேன். இனிநான்போய்வழி என்னசுவாமி? அடியேன் எத்தனை அபாத்திரமானவனாய் இருந்தாலும், உமதுகிருபையை நம்பி நீர் கட்டினாயிட்டபடி உம்மை உட்கொள்ளத் துனிகிறேன். தேவரீர் தாமே எனது ஆத்தமத்தை உமது பிரசாதங்களினால் அலங்கரித்து, உமக்கு யோக்கியமான இருப்பிடமாயிருக்கத் தலையெய்தருளுஞ் சுவாமி.

இப்பொழுது சேசநாதர் உன்னிடத்தில் எழுந்தருளியவர்போகிறொன்று நினைத்துச் சந்தோஷப்படுகிறது.

சந்தோஷப் பிரகரணம்.

என்னுண்டவரே! தேவரீர் என்னை ஒன்றுமில்லாத காலத்தில் உண்டாக்கினீர், உமக்கே தோத்திரம் உண்டாகக் கடவது. என் ஆத்தமமே என்ன நினைக்கிறாய்? நீசெய்யுள் காரியம் இன்னதென்று அறிவாயோ? உனக்கு எத்தனைக்கனமானமகிமை வருமென்று விசாரிக்கிறாயோ? நீத்திய சர்வேசுரனுடைய ஏககுமாரனாய் நிவ்விய சேசநாதர் திரு ஆத்தமத்தோடு திருச் சரீரத்தோடு தேவகீர்ப்பத்தோடும் அவருக்குள்ள பாக்கியங்களுடும் நம்மிடத்தில் வருவாரோ, அவரும் நாமும் கெமாய் ஒருமித்திருப்போமே, அவர் நம்மிடத்திலேயும், நாம் அவரிடத்திலேயும் இருக்குமாப்போலாயிறே, ஆ! என் ஆத்தமமே நமக்கு எத்தனைப்பாக்கியமும், எத்தனை மகிமையும் வருகிறதென்று பார்த்துச் சந்தோஷப்படக் கடலோம்.

நன்மை வாங்குகிறதற்கு மனதிலே மிகுந்த ஆசை வருத்துகிறது.

ஆசைப் பிரகரணம்.

என்திவ்விய அன்பமனாய் நாதனுமாயிருக்கிற பரமகர்த்தாவே! எனக்கு மிகவும் பிரியசேசுவே! என்பாக்கியமே, என் சந்

கஅஉ தேவநற்கருணையை உட்கொண்டபின் பிரகரணம்.

தோஷமே, என் இருதயமே, என் கண்மணியே, ஆ! என் அன்பே, என் இருதயத்தில் எழுந்தருளிவாரும். பசிதாசத்தை அனுபவிக்கிறவர்கள் எத்தனை ஆவலுடன் போசனமும் தண்ணீரும் தேடுகிறார்களோ அப்படியே என் ஆத்தமம் தேவரீரை மிகுந்த ஆவலுடன் தேடுகிறது. சுவாமி, சீக்கிரமாகவாரும், தாமதஞ் செய்யாதேயும், நீ ஒருநாழிகை தாமதஞ்செய்கிறது எனக்கு ஒருவருஷம்போலிருக்கிறது. உம்முடனே ஒன்றிக்க வேண்டுமென்கிற ஆசையின் மிகுதியினால் என் ஆத்தமம் மயங்கிக் களைத்துப் போகிறது சுவாமி.

பிற்பாடு மிகுந்த வணக்கம், தாழ்ச்சி ஆசையுடனையும் தேவநற்கருணையை உட்கொண்டு பஞ்சேந்திரியங்களையும் உள்நீந்திரியங்களையும் அடக்கி அங்கங்கே பராக்குப் பாராமலும், புறத்தி விசாரங்களுக்கு இடங்கொடாமலும் உள்ளத்தில் வர்சமாய் உன் இருதயத்தில் எழுந்தருளி வந்திருக்கிற சேசநாதருக்குத் தோத்திரஞ் செய்யவும் அவரோடு பேசிக்கொண்டிருக்கவும் செவ்வாயாக.

தேவநற்கருணையை

உட்கொண்டபின் செபம்.

சேசநாதர் மெய்யாகவே உன்னத்தில் எழுந்தருளிவந்திருக்கிறதைப்பற்றி ஆச்சரியப்படுகிறது.

ஆச்சரியப் பிரகரணம்.

சேசநாதர் மெய்யாகவே இப்பொழுது எனக்குள்ளே இருக்கிறார், இதென்ன ஆச்சரியம்! ஆ, சுவாமி! இதென்ன அதிசயம் இந்த நீசனாயிருக்கிற என்னிடத்திலே தேவரீர் எழுந்தருளி வந்த காரணமென்ன? பரலோகத்தில் சம்மனசுக்களும் அர்ச்சியசிஷ்டவர்களும் உமக்கு யோக்கியமான ஆராதனையும் தோத்திரமும் செய்வார்களே என்னிடத்தில் உமக்கென்ன பிரியமான காரியங்கிடைக்கும்?

பிற்பாடு சுவாமிக்கு மிகுந்த தாழ்ச்சி விரயத்துடனே ஆராதனை செய்கிறது.

தேவநற்கருணையை உட்கொண்டபின் பிரகரணம். கஅரு

ஆராதனைப் பிரகரணம்.

என் சர்வேசுவராகவாரீ! என்னைப்படைத்தவரோ, அடியேன் உமது திருச்சமுக்கத்தில் மிகுந்த பத்தி வணக்கத்துடன் சாஷ்டாங்கமாக விழுந்து உம்மை வணங்குகிறேன். நீசனாயிருக்கிற அடியேனால் உமக்கு யோக்கியமான பிரகாரத்திற்கு ஆராதனை செய்யக்கூடாது என்கிறதினால், அர்ச்ச. கன்னிமரியாயி, சகல சம்மனசுக்கள், அர்ச்சியசிஷ்டவர்கள் முதலானவர்களுடைய ஆராதனைகளை உமக்கு ஒப்புக் கொடுக்கிறேன் சுவாமி.

சேசநாதர் தேவநற்கருணை வழியாக உன்னிடத்தில் எழுந்தருளிவந்ததினால் உன்மேல் அவர் எத்தனைப்பட்டமாயிருக்கிறாரென்றும், நீயும் அவரைச் சிறேகிக்க எத்தனைக்கடமை உண்டென்றும் நினைத்து அவர் உன்னைப்பார்த்து என் மகனே நீ என்னைச் சிறேகிக்கிறாயோ என்னு் கேட்கிறதாக விசாரித்துக் கொள்வாயாக.

சிறேகப் பிரகரணம்.

ஆ! என் பிரியசேசவே! என் சிவமே, என் மதுரமே, உம்மை எல்லாவற்றையும் பார்க்கச் சிறேகிக்கிறேன். உம்மைமாத்திரஞ் சிறேகிக்கிறேன். அடியேன் தேவரீரைச் சிறேகிக்கிறேனோ வென்று கேட்கிறீர் சுவாமி, உமக்கு எல்லாந்தெரியுமே நான் உம்மைச் சிறேகிக்கிறதுஞ் சிறேகியாமல் இருக்கிறதும் நீர் அறிவீர். இந்தமட்டும் நான் உம்மை சிறேகியாமல் விருந்ததுமெய்தான், ஆனாலும் இது துவக்கி என் மரணபரியந்தம் உம்மைமாத்திரஞ் சிறேகிக்கத் துணிகிறேன். ஆ! என் திவ்விய கர்த்தோ! இத்தனை நன்மையும் மகிமையு முள்ளவருமாய் மட்டில்லாத தயை சுருபியுமாய் மனோவாக்குக் கெட்டாத அலங்கிருத வடிவு சோபன முள்ளவருமாய் இருக்கிற தேவரீரைச் சிறேகியாதவர்களுக்குச் சாபம், நான் உம்மைச் சிறேகியாமற்போனால் எல்லாவற்றிற்கு முன்னே எனக்குத்தானே சாபம்.

நன்றியறிந்த பிரகரணம்.

அர்ச்சியசிஷ்ட கன்னிமரியாயே! சகல சம்மனசுக்களே! அர்ச்சியசிஷ்டவர்களே! சுவாமி எனக்குச்செய்த உபகாரத்தின் பெருமை எத்தனையென்று உங்களுக்கு நன்றாய்த் தெரியுமென்கிற

கஅசு தேவநற்கருணையை உட்கொண்டபின் பிரகாரம்.

தினாலே, அவருக்குத் தோத்திரஞ்செய்ய உங்களை மன்றாடு நேன். மட்டில்லாத சிநேகத்திற்கும் அளவில்லாத தோத்திரத்திற்கும் பாத்திரமாயிருக்கிற சர்வேசுரா! உமக்குச் சதாகாலத்திற்கும் புத்தியும் வாழ்த்துதலும் உண்டாகக்கடவது.

¶சுவாமிக்குத் தன் ஆத்துமத்தையுஞ் சரீரத்தையும் இருதயத்தையும் ஒப்புக்கொடுத்து, அவருக்குத் தோத்திரமாக அவைகளை நடத்தத் துணிகிறது.

காணிக்கைப் பிரகாரம்.

என் சர்வேசுரா! என் ஆத்துமத்தையுஞ் சரீரத்தையும் என் சிந்தனை வாக்குக் கிரியைகளையும் என் இருதயத்தையும் முழுதும் உமக்கு ஒப்புக்கொடுக்கிறேன். இனிமேல் அவைகளை எல்லாம் தேவரீருக்குத் தோத்திரமாகவும் உமக்குப் பிரியப்படவும் உம்மைச் சிநேகிக்கவும் ஏற்கையான பிரகாரத்திற்கு நடத்துவேன்.

¶பிற்பாடு சுவாமியினுடைய சிநேகத்தையும் பொறுமை தாழ்ச்சி இவைமுதலான புண்ணியங்களையும் உனக்கு வேண்டியகாரியங்களையுங் கேட்கிறது.

மன்றாட்டுப் பிரகாரம்.

என் ஆண்டவரே சுவாமி, என்னாத்துமத்துக்கு வேண்டிய காரியங்கள் உமக்கு நன்றாய்த் தெரியுமே, தேவரீருடைய தோத்திரத்திற்கும் எனது பிரயோசனத்திற்கும் உதவுகிற காரியங்களைக் கட்டளையிடும்; ஆனால் அடியேன் உம்மை மன்றாட்டு உண்மென்று தேவரீர் சித்தமாயிருக்கிறதினால் உம்மை நான் கேட்கிற மன்றாட்டு தென்றால், தேவரீர் என்னுடைய ஆத்துமத்தையுஞ் சரீரத்தையும் அர்ச்சித்தருளும்; நீர் மனிதருக்காகப் பேறுபெற்றபலன்களை எனக்குக்கட்டளையிடும்; என்னிடத்தில் உமக்குத் தோத்திரம் உண்டாகச்செய்யும். எனக்கு உறுதியான விசுவாசத்தையும், நம்பிக்கையையும், கட்டளை யிட்டருளும், உலக வெருமானம், பாக்கியம், செல்வம், சரீரசுகம், இன்பம் இவைகள் மேல் வெறுப்பு வருத்துவித்து உம்மைமாத் திரந் தேடவுஞ் சிநேகிக்கவுந் தயைசெய்யும், உமக்குப் பெருந்தாத ஒரு அற்பபாவத்தை முதலாய்ச் செய்யாமல் இருக்கவும், உமக்குப் பிரியமான புண்ணியங்களைச் சுறுசுறுப்புடனே செய்யவும் அதுக்கிரகஞ் செய்தரு

வசங்கீர்த்தனம்பண்ணச் சுருக்கமான ஆயத்தம். கஅரு

ளுஞ் சுவாமி; விசேஷமாக என்னிடத்தில் இருக்கிற *தூர்க்குணங்களைத் தள்ளி அதற்கு விரோதமானபுண்ணியங்களைச் செய்ய ஒத்தாசை செய்தருளுஞ் சுவாமி. கடைசியாய் உலகத்தில் இருக்குமட்டும் உம்முடைய சித்தத்தின்படியே நடந்து, கல்லமரணத்தை அடைந்து, மோட்ச இரட்சியத்தில் உம்முடைய திவ்விய தரிசனத்தைக்கண்டு என்மென்றைக்கும் வீழ்ந்துக்கொண்டிருக்கிறேன் சுவாமி.—ஆமென்சேசு.

¶பிற்பாடு அவரவர்கள் தங்களுக்கு வேண்டிய காரியங்களைக் கேட்கலாம். அவரவர்களுக்காகவும் வேண்டிக்கொள்ளலாம். கடைசியாய்த் தன்னிடத்தில் உள்ள விசேஷ தூர்க்குணத்தைத் தள்ளி உமக்கும், அதற்கு விரோதமான புண்ணியத்தைச் சம்பாதிக்க வேண்டிலும் பிரயாசப்படுவேனென்று பிரதிக்கினை செய்துகிறது.

பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணச் சுருக்கமான

ஆயத்தம்.

மனஸ்தாபத்தியானம்.

ஐயோ! ஆண்டவரே! உம்முடைய திருப்பாதத்திலே நானென்னைச் சோதித்துப் பார்க்கப்போனால் உம்முடைய சந்நிதியிலே மனஸ்தாப மிகுதியினாலே சாகவேண்டுமென்று ஆசை வருகிறதே யல்லாமல் என்னுடைய சஞ்சலந் தீர்த்துபோகிறதுக்கு எவ்வளவு பார்த்தாலும் வேறே வழியில்லை; என் ஆத்துமத்தையுஞ் சரீரத்தையும் நீரா யுண்டாக்கினவரும், காப்பாற்றி நடத்திக் கொண்டிருக்கிறவருமாயிருக்கிறீரே, நீர்தாமே யுமது முழுச் சொந்தமாயிருக்கிற இந்த அற்பப் புழுவுக்குச் சமானமான பாவியைப் பசாசின் அடிமைத்தனத்தில் நின்று காப்பாற்றினீர். நீர் தேவனுயிருந்தாலும் மனுஷனுய்ப் பிறந்து உம்முடைய சிவனையு மிரத்தத்தையுஞ் செல்வழித்துக் கிரயமாகக் கொண்டீர்; என்னை இரட்சித்து வெகு நேத்தியாய் அலங்கரித்துத் தமதிரித்துவத்துக்குத் தேவாலயமாகி மோட்சத்துக்குச் சுதந்தரமுள்ளவன

*இன்ன தூர்க்குணத்தைத் தள்ளவேண்டுமென்றும், இன்ன நற்குணத்தைத் தரவேண்டுமென்றும் குறித்து மன்றாடுகிறது.

க்கினீர். இது சூரிய னிருக்கிறதைப் பார்க்க அதிக நிச்சயமுள்ளதாகையால், என் தலைபோனாலும் அதிலே யொருகாலும் நான் சந்தேகத்துக்கு இடங்கொடுக்கப் போகிறதில்லை. ஆனாலும் மிப்படி விசுவசிக்கிற நான் இன்னும் உம்முடைய சொந்தத்துக்கும் இத்தனை நன்றிகளுக்கும் ஒருநாள், ஒருநாழிகை, ஒருச்சணமாவது உமக்கேற்றவிதமாய் நடந்து நன்றியறிந்தவனாயிருந்ததுண்டோ? இல்லை சுவாமி இல்லையே. இது பொறுத்து முடியாத நன்றி கெட்ட தனமா யிருந்தாலும் இதற்குமேல் நானுமக்குச்செய்த கிஷ்டரேனான துரோகங்களையும் பார்த்து விதனப்படுகிறேன். நான் கனமானபாவத்துக் குட்பட்டபோதெல்லாம் என் கையினாலே நானே யும்மைக் காயப்படுத்தினேன், யிறுந்தேன்; நானே பிதாவாகிய, சர்வேசுவரனைத் தள்ளி அடித்துக் குப்பினீயாய் யிருக்கிறதைப் பார்க்கப் பசாசுக் கடிமையாயிருக்கிறது தாயினையென்று துணிந்தேன். வரப்பிரசாதமும் மோட்சமுந் தேவையிலையென்று ஊழியுள்ள நாலம் நரகத்திலே தமகிரித்துவத்தைப் பகைக்கிறதுக்கும், தூஷணிக்கிறதுக்குஞ் சம்மதித்தேன். ஐயோ! அர்ச், இராயப்பபாப் யாலே யாகிலும் மெய்யான மனதாய்த் திரும்பி என்னாலே யானமட்டிற் தவசுக் குட்பட்டிருப்பேனே யானால் அது ஒரு ஆறுதலும் ஒரு நம்பிக்கையுமாயிருக்கும். என் புத்தியானது உம்மை நினைக்கச் சத்தமாய்ப் பிரியப்படாமல் நினைக்கிறதெல்லாம் உமக்கேற்ற குற்றமாய்த் தானே யிருக்கிறது. மனசானது உமது காரியங்களிலே பிடிமான மில்லாமல் குற்றத்தோடே சேர்ந்த தெல்லாததையுப் பிடித்துக்கொண்டு பாவங்களைக் கட்டிக்கொள்ளுகிறது. புத்தியை வேண்டும் பிரகாரமாய் வெறுக்கச் சத்துவமில்லாமல் நீர் தட்டினையிட்ட தெல்லாததையும் வெறுத்துக்கொண்டே வருகிறது. கண், காது, நாக்கு, சரீர மாதியந்தஞ் சகல குற்றங்களுக்கும் ஊற்று ஊற்றாய்த்தானே யிருக்கிறது. ஒரு நாளிலே அவைகளினால் வருகிற குற்றங்களுடைய கணக்குப் பிடிக்கப் பார்த்தால் தலைமயிர் கணக்குப் பிடிக்கிறப்போலே யிருக்கும். ஆங்காரம், கோபம், சோம்பல், காய்மகாரம், இவைமுதலான துர்க்குணமெல்லாம் என்னை யாண்டுகொண்டு சகல குற்றங்களிலும் இழுத்துக்கொண்டே வருகிறதெயல்லாமல் அவைகளை நானடக்கிக் கீழ்ப்படித்தினைவனல்ல. தாழ்ச்சி, பொறுமை, கீழ்ப்படிதல், பிறர்க்கேகம்,

இது முதலான புண்ணியங்களை அதுசரிக்கிற சமயங்களிலே முதலாய் எனக்குப் பாவத்தீர்திரம் வருகிறது. செபத்தியானம் பூசை, பாவசங்கீர்த்தனம், திவ்வியநற்கருணை வாங்குதல், இதெல்லாம் குற்றங்களை யறுத்துப் பரிகாரம்பண்ண வெகுபலத்த உபாயமாயிருந்தாலும், துண்டத்துகிற அசட்டைத்தனம் பராக்கு அலங்கோலே இவைகளினாலே எனக்குப் புதுப்பாவம் வருகிறவழியாய்ப் பழைய குற்றங்களை யுழிக்கப் பலனற்றதாய்த் தானே யிருக்கிறது. இதெல்லாம் நான் பார்க்கும்போது எனக்குத் தானே யித்தனைக்கஸ்தியும், இத்தனைவருத்தமுமாயிருந்தால் சம்முனசுக்களுடைய பரிசுத்த தனத்திலே முதலாய்க் குற்றம் பிடிக்கிற உம்முடைய திருப் பார்வைக்கு என்னமாயிருக்குமோ வென்று யோசிக்க எனக்குப் புழுமுண்டாகின்றது. இதுவேதான் நானுக்குச் செய்த துரோகங்களுக்கு நான் பண்ணுகிற தவறு? நரகத்தினுடைய நெருப்பை யவிக்கிற குருந்த புண்ணியமும், பாவநாற்றத்தைத் தள்ளுகிற பரிமளமு மிதுவோ வென்று புத்தியமங்கி மனசு தடுமாறி அவஸ்தைப்பட்டுத் தவிக்கிறேன்.

ஆனாலும் இவைமெல்லாததையும் உத்தமவிதமா யறிந்து பார்த்துக்கொண்டு இருக்கிற நீ ரிப்போதென்னைப் பாவசங்கீர்த்தனத்துக்கு அழைக்கிறீர், இப்படி அழைக்கிற முகார்தர மென்னவென்று கேட்டால் உம்முடைய திரு விரத்தத்தைக் கொண்டு மறுபடி எனக்கு ஸ்நானம் பண்ணுவிக்கச் சித்தமாயிருக்கிறீர், இது காரியத்திலே சற்றேயாகிலும் சந்தேகத்துக் கிடமில்லாமல் மெய்யாகவே குருவானவர் ஆசீர்வாதத்தைப் பாவசங்கீர்த்தனத்தினால் உங்குக் கொடுக்கும்போது என்னாலே தடையில்லாமற் கொண்டு கபாலமலையிலே நீர் பொதுவாய்ச் சகலருக்கும் இரத்தத்தைக் கொடுத்தாப்போலே தனியாய் எனக்காகவே கொடுக்கப் போகிறீர், ஆகையா வென்னாத்துமத்திலே சகல பாவமெல்லாம் பதிர்திருந்தாலும், பதிர்த பாவம் எத்தனைத்தான் கனசௌந்தர யிருந்தாலும், இருக்கிற பாவங்களை எல்லாம் நீக்கித்தான் போகிறீர். வரப்பிரசாதம் என்னுமத்திலே இல்லாதே போனால் நான் உயப்பண்ணுகுத்தது வரப்பிரசாதத்தை நானடைந்திருந்தாலும் அதைப் பலப்படுத்தி வரத்தீர்ப் பண்ணிக் குற்றங்களைத் தள்ளவும், குணகுணங்களை யடக்கவும், புண்ணியங்களை யதுசரிக்கவும் அதிக மதிகழா யுதவிபண்ணுவீர், உம்முடைய ஆடுக

கஅஅ பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணச் சுருக்கமான ஆயத்தம்.

சுலுவான ஆத்துமசோதனை.

கஅக

ஊத் தேடுகிறதிலே நீதியை மறந்துபோகிற உத்தம ஆயனே! எனக்கும்முடைய திருவிலாவைத் திறந்து அதிலே யும்முடைய திருவிரத்தத்தால் சகல நன்மைகளை யடையத் தக்கதாக அழைக்கிறீர் என்று நான் பார்க்கும்போது இன்னமு முழுமனதோடே திரும்பாமல் உம்முடைய திருவிரத்தத்தை என்னை யறுக்கப் போகிற ஒரு வானாக்குவேனோ? ஐயோ! மதுரமரண இரட்சகனே, அநியாத புத்தியினாலே டுயித்தியக்காரனாய்த் திரிந்து காலின் துமட்டும் பண்ணினிநிஷேரங்கள் போதும், இதோ இந்தப் பாவியை நீரழைத்ததுக்கு விடுகிற மனது என்னவென்றால், அர்ச். மசுலேனா னும்முடைய பாதத்திலே விழுந்து மனஸ்தாபக் கண்ணினாலே அவைகளைக் கழுவினானே, நானோ வென்றால் என் பசுத்தங்களை உமது பாதத்திலே விண்ணுமென்று செய்யான ஆயனாயிருக்கிறேன். உலகத்திலே யிருக்கிற சகல நரப்பந்தங்களும் உத்தரிப்பு ஸ்தலத்திலே யிருக்கிற வேதனைகளும் நரகத்தினுடைய கொரோங்களெல்லாம் என் சரீரத்திலேயும் என்னாத்தமத்திலேயுஞ் சேர்ந்திருக்கக் கூடுமானால் என் மரணமட்டும் அதெல்லாதையும் அதுபவித்துக் கொண்டு நா னுமக்குச் செய்த துரோகங்களுக்குப் பரிகாரம் பண்ண வேணுமென்று வெகு ஆசையா யிருக்கிறேன். இனிமேல் என் னெஞ்சானது உமக்குப் பொருந்தாத ஒரு அற்பக் குற்றத்துக் குட்பட அதுக்குச் சம்மதிக்கிறதைவிட என்னெஞ்சை நான் பிடுங்கி நெருப்பிலே யானாலும் எறிந்து போடுவேன். மற்ற வெல்லாத்திலும் உம்முடைய திரு விரத்தத்தின் பலனை நம்பி வருகிறேன். என் தேவனே! இரட்சகனே! என்னாத்தம பத்தாவே! உம்முடைய திருவிரத்தத்திலே ஸ்தானம் பண்ணப்போகிற இந்தப் பாவியை இனிமேல் உம்முடைய தோத்திரத்திற்கும், உம்முடைய சித்தத்துக்கும் ஒரு அற்பக் குறையாகிலும் வருகிறது பரிச்சேதம் விபாசன முடியாத காரியமா யிருக்கும், இதைப்பார்க்க நரக நெருப்பு முதலாம் அடியேனுக்குப் பெரிதல்ல, ஆகையால் கபாலமலையிலே சிவையை லக்ஷணம் நீர்பட்ட அவஸ்தையையும் உமது பரிசுத்த தாயார் பட்ட விபுரண துறையும் பார்த்து இப்போது தானே மனஸ்தாபத்தின் பெருக்கத்தினாலே உம்முடைய பாதத்திலே சீவனை விடுகிறதுக்கு நான் பாததிரவானல்லாதே போனாலும் அடியே னிடத்திலே உம்முடைய தோத்திரமும்

உம்முடைய சித்தமும் ஒரு அற்பக் குறையில்லாமல் நிறைவேறு ம்படிக்கு என்னை யும்முடைய திருவிரத்தத்தினாலே பலப்படுத்த வேணுமென்று மன்றாடுகிறேன்.—ஆமென்சேசு.

அடிக்கடி பாவசங்கீர்த்தனஞ் செய்கிறவர்கள் ஆத்தும சோதனைசெய்ய வெகுநேரஞ் செலவழிக்க வேண்டியதில்லை. க-வது.—பத்துக்கற்பனைப் பிரகாரமாகவும். உ-வது.—திருச்சபைக் கற்பனைப் பிரகாரமாகவும். க-தலையான பாவங்களின் பிரகாரமாகவும். ச-வது.—செய்யவேண்டிய புண்ணியங்களைக் குறைத்ததைக் குறித்தும், தன் கடமைகளைச் செய்யாமல் விட்டுவிட்டதைக் குறித்தும். டி-வது.—புத்தி மனது நினைவென்கிற உள்ளிந்திரியங்களினாலேயும், கண், காது, மூக்கு, நாவு, பரிசுஷ்டலான கருமேந்திரியங்களைவிடவும் மூக்குக் கிரியையினாலேயுங் கட்டிக்கொண்ட பாவங்களைக் குறித்தும் ஆத்துமசோதனை பண்ணுகிறது.

சுலுவான ஆத்துமசோதனை.

செய்யவேண்டிய செபத்தியானங்களைச் செய்யாமல் விட்டு விட்டதும், அவைகளை அசட்டைத்தனத்தினற்றுகறைத்ததும், செய்தாலும் படபடப்பாயும், பத்திக்குறைவாகவுஞ் செய்ததும் பாவம். சர்வேசரனுடைய சமூகத்துக்கு முன்னிருக்கப் பிரயாசைப்படாமற் போனதும், எல்லாவற்றிலும் அவருடைய சித்தத்துக்கு ஒத்திராமலிருந்ததும், அவருடைய ஏற்பாட்டுக்கும் இஷ்டத்துக்கும் விரோதமாய் முறுமுறுத்துச் சோம்பலாயிருந்ததும், வழக்காய் செய்வேண்டிய காரியங்களைச் சோம்பலினாற் செய்ததும் போனதும் அல்லது தாமதப்படுத்தினதும் பாவம்.—ஆங்காரம், கோபம், பெருமை, காய்மகாரம், பகை முதலிய துஷ்ட குணங்களுக்கு இடங்கொடுத்ததும், வழக்கமாய் விழுகிற பாவத்திலிருந்து தப்பித்துக்கொள்ளப்பிரயாசைப்படாமற் போனதும், பாவத்துக்குக் காரணமான ஆபத்துகளை நீக்க முயற்சியெய்யாமற் போனதும் பாவம்.—அற்பப் பாவத்தை முதலாய்ச் செய்யாமலிருப்பதோடு பரிசுத்தத்தாலும், தெய்வ சிநேகத்தாலும் உலகத்தை மேற்கொள்ளப் பிரயாசப்படாமற் போனதும், பரிசுத்தமாய்நடக்கச் செபத்திலும், தியானத்திலும், தேவவாக்கியத்திலும், தேவபுத்தகங்களைப் படிக்கிறதிலும், தன் காலத்தை உபயோகப்

சக0

பாவசங்கீர்த்தனத்துக்கு முன் செபம்.

படுத்தா திருந்ததும் பாவம்.—இப்படிப்பட்ட பாவங்களைச் செய்ததுண்டானால் அவைகளை எத்தனைத்தரமென்று பாவசங்கீர்த்தனத்தில் வெளிப்படுத்தவும்.

பாவசங்கீர்த்தனத்துக்கு முன் செபம்.

என் மதுரசேசவே! என்னினிய விரட்சகரே! கணாகாணக் கருணா சமுத்திரமான என் திவ்விய பிதாவே! என்பாவ அக்கிரமங்களை விட்டு விட்டுமது கிருபையின் பாதத்தை அண்டிவருகிறேன். நல்ல பாவசங்கீர்த்தனத்தின் வழியா யுமக்குப் பிரியமாக வருந்து மித்தருணத்தில் என் ஞாபகம் எனக்கு வந்துதவ அகத்த துலாம்பரமுள்ள தாக்கும்.என்புத்தி பாவங்களின் கனத்தைவகண்டுபிடிக்க அதற்கு தேவப்பிரகாசத்தைச் சந்தருளும். என் மனநோநொந்து நா புகாவனத்திலுள்ள என்னக்கிரமங்களைக் கண்டு இரத்த வேரையால் சேர்ந்ததுபோல நானுமென் கொடுந்தோஷதுரோகங்களைக் கண்டு பயந்ததிருந்து கண்ணீர்சொரிந்து வேற்றுருவாகி நிரம்மல வேறுபனிதனாகப் பண்ணியருளும். என்னங்கம் பதைக்க என்னுயிர் சேர இரத்த பாவசங்கீர்த்தனத்தாலுமது திரு விரத்தத்தில் மூழ்கிப்புகு மனிதனாகப் பண்ணியருளஞ் சுவாமீ.—ஆமென்சேசு.

இரக்கமுந் தையு நிறைந்த சர்வேசரா! சிவியத்தின் ஊற்றுகிய உம்மைவிட்டு அகன்ற நிர்ப்பாக்கிய ஊதாரிப்பிள்ளை வந்தேன்,அழிந்துபோகுஞ் சரிசுகத்தைநாடி நீர் தந்த அருளாபரணங்களைப் போக்கடித்தேன்; பாவ அசுத்தத்தால் பரதவிக்கிறேன் உம்மைவிட வெனக்காதாரம் ஒருவருமில்லை; உமதுதூய்மையினையே செய்தன, ஒருமணிநேரம் நெருப்பிற்கிடந்து நிரந்தரம் என்னமாட்டேன்; சகல வியாதியுஞ் சேர்ந்தா லொருநாழிகை பொறுக்கமாட்டேன். அனாமணிநேரம் மூச்சடைத்துப்போனால் திக்குமுக்காடிப் போவேன்; இம்மாத்திரம் பலவீனமுள்ள நான் ஆகாசம், பூலோகஞ், சூரிய சந்திரன் யாவையு முண்டுபண்ணின தெய்வத்தோடு ஒரு சாவான் பாவத்தா லெதிர்த்தேனே, நானாகில் நித்தியகால மென்னமாய் வேகத்தினைவேன்? நித்திய பேரின்ப பாக்கியமாகிய உம்மைவிட்டு நீங்கச் சம்மதிப்பவர்களா? புத்திக்கடங்காத அளவில்லா மோட்ச சுகத்தைவிட்டுப் பாவக்குழியில் விழுந்ததால் நான் எப்படிப்பட்ட புத்தியினன்!

பாவ உச்சாரணத்தின் அநுசுத்தி

சகச

உமது கைவேலைகளிற் சின்னதாகிய ஓர் யானைக்கு நான் ஆற்ற மாட்டேன். கொடிய வோர் வியாதியைச் செய்தது முன்னுக்கு வர என்னலாகாதே; மாணம்வரப் பேச்சுற்றுப் பாழுக்குழியில் விழுவேனே, இப்படிப்பட்ட நீசமனிதனாகிய நான் மூன்றுலோகப் பிரபுவுமாய்ச் சர்வ சக்ரவர்த்தியுமா யிருக்கிற உமது கட்ட வேயையீறி உம்மை கிந்தித்ததினால் நா நெம்மாத்திர மதிகேடன்! என் பாவத்தால் நான் குஷ்ட நேய்கொண்டவன்போ லானாலும் நா னுமது கைப்படைப்பானதால், நீனென்னைச் சவுக்கியப்படுத்தப் பின்வாங்குவீனென்று நானினைக்கவில்லை. ஆகையாலுமது திருப்பரத்தத்தில் நொந்து விழுகிறேன். எனக்கு நல்ல மனஸ்தாபத்தைத் தந்து என் கன்னெஞ்சைக் களையப்பண்ணு. என்னிருந்ததி லுமதுமென்னை மூட்டும். இதோ நான் பாவங்களை உமது கட்டிப்படி யுமது ஊழியனாகிய நூலினி டத்திற் சங்கீர்த்தனம் பண்ணப்போகிறேன். நானே உம்மைக்கண்டு உமது திருப்பாதத்தில் விழுந்து மனஸ்தாப மிகுதியால் உயினைவிட ஆசிக்கிறேன். உம்மைச் சரீரத்தின் கண்ணாற்பார்க்கக் கூடாதிதன்று இவ்வுகையாய் என் பாவநோய்க்கு அவுத்தங்கக் கூடாயிட்ட வுமக்கு நல்லியுந்த தோத்திரம் பண்ணுகிறேன். பூலோகத்தில் பாவஞ்செய்து தபசுபண்ணின பாவிகள் கொண்டிருந்த மனஸ்தாபத்தை எல்லா மெனக்குக் கொடுத்தருளுஞ் சுவாமீ. அர்ச். தாவீது, இராயப்பர், மரியமதலேனம்மாள் இவர்களுக்கிருந்த மனஸ்தாபத்தை எனக்குக் கொடுத்தருளுஞ் சுவாமீ. நான்படுமனஸ்தாபத்தால் கோடையிடிக்குச் சமரமான உமது சிவ்வயி லென்னைத் தப்பித்துவிடும். இனி சகல துன்பம் சுவையாகிய இம்சை உபாதனைகள் வந்தாலும் உயினாயிழக்க வேண்டியிருந்தாலு மொரு பாவத்தையுஞ் செய்யவே மாட்டேன் சுவாமீ. மேலும் எனது பிராண சத்துருக்களாகிய பூலோகம் பசாசு சரீரத்தால் நான் சூழப்பட்டிருப்பதாலும் நான் செய்துகொண்ட தூர்ப்பழக்கமெனக் கெதிரிடப்போகிற படியாலு மிவைகளைச் செயிக்கவேண்டிய தயிரியமும் பிரகாசமுந் தந்தருளஞ் சுவாமீ. —ஆமென்சேசு.

பாவ உச்சாரணத்தின் அநுசுத்தி.

மெய்யான பாவ உச்சாரணஞ் செய்யத்தக்கதாகத் தாழ்ச்சி, அழகை,நிர்வஞ்சகம்,சுலபம், விளக்கமென்கிற இவ்வைந்து இல

ட்சணத்தோடு பாவம் உச்சரிக்கவேண்டும். கஎடு-ம். புகக்காண்க.

பாவசங்கீர்த்தனஞ் செய்யத் துவக்குகிறவனே.

நீ குருவானவர் முன்பாக ஒருபக்கத்திலே முழந்தாளி விருந்து சிலுவை வரைந்து “சுவாமீ பாவியாயிருக்கிறவென்னை ஆசீர்வதித்தருளும்” என்று அவருடைய ஆசீர்வாதத்தைப் பெற்ற பின் சாதாரணபாவசங்கீர்த்தன மந்திரம் துவக்கி “என் பாவமே என் பாவமே என் பெரும்பாவமே” என்கிற வார்த்தைமட்டுஞ் சொல்லி நிறுத்திப் பாவங்களைச் சொல்லத் துவக்கவும், தான் கட்டிக்கொண்ட பாவங்களை எல்லாம் ஒழுங்காய்ச் சொல்லி இந்த பாவங்களோடு நினைவில்லாத பாவங்கள் யாவற்றையுஞ் சொல்லுகிறேனென்று, அவைகளைச் சர்வேசுரனுக்குச் செய்த துரோகங்களுக்காக மெத்த விசனப்பட்டு இனிமேற் செய்த யாதபடிக்கு உறுதியான மனதாயிருக்கிறேன்; ஆசீர்வாதமும், அபராதமும் தாருமென்று மனமுடி, முன்னிறுத்தி வைத்த பாவசங்கீர்த்தன மந்திரத்தின் மற்றுஞ் குறைவையும் முடிவிற சொல்லவும்.

அடிக்கடி பாவசங்கீர்த்தனஞ் செய்துவரும் வழக்க முள்ளவர்கள் தங்களிடத்தில் இந்தப்பாவசங்கீர்த்தனத்தில் வெளிப்படுத்த சாவானபாவ மில்லையென்று கலங்காமல் தாங்கள் முன்பு பாவசங்கீர்த்தனத்திற் சொன்ன பாவங்களையே மறுபடியும் மிகுந்த உத்தம மனஸ்தாபத்தோடு சொல்வதே முறை.

பாவசங்கீர்த்தனஞ் செய்தபின்

சந்தோஷப் பிரகாசனம்.

என்னுடைய ஆத்துமமே! நாம் சந்தோஷமா யிருக்கக் கூடவோம். இந்த மட்டுஞ் சாவான பாவத்தினாலே பசாசுக் கடிமையாயிருந்த நீம் இப்பொழுது சுவாமி அழைப் பொறுத்ததினாலே அந்த அடிமைத்தனம் நீங்கிச் சர்வேசுரனுடைய பின்னையானோம். ஆ! சுவாமீ, ஒருகூணத்தில் என்னிடத்தில் எத்தனைமாதமும் உண்டாயிற்று! உமக்குச் சத்துருவா யிருந்த நான் உமக்குப்

பிரியமரனவனுனேன்; நரகத்திற்குப் பாத்திரமாயிருந்த நான் மோட்சத்திற்குச் சுதந்தரவாளனுனேன்; பசாசுக்கு ஆற்றமையாயிருந்த நான் உமக்குப் பிரிய குமாரனுனேன். ஆ! என் சர்வேசுரா, தேவரீர் மகா நல்லவர்; என் கேடுகளைத் தீர்த்து இத்தனை நன்மை அடைகிறதற்கு எளிதான உபாயங் கட்டினாயிட்டோ; நீர் பட்டில்லாத தயானமுள்ளவர்; தேவரீர் எனக்கு இந்தத் தயை செய்யாமல் பாவத்திற்குத் தக்க ஆக்கினை யிட்டமரகில் இந்நேரம் நரக பாதாளத்திற் கிடந்து வேகுவேவே சுவாமீ.

ஆண்டவரே, உமக்கே நித்திய தோத்திரமும், புகழ்ச்சியும் உண்டாகக்கூடவது. சகல படைப்புண்ட வஸ்துக்களே, ஆண்டவரைத் தோத்திரஞ்செய்யுங்கள், என் ஆத்துமமே உன் பாவ தோஷங்களைப் பொறுத்தான் வியாதியைக்குணமாக்கி உனக்கு வந்த கேட்டை நீக்கி உன்னை இரட்சித்த அவருடைய திருநாமத்தை என்றென்றைக்கும் வாழ்த்திப் புகழ்ந்து துதிக்கக் கூடவாய்.

ஆ! என் பிரியமுள்ள விரட்டிகளே, என் னல்ல ஆயனே; என் மெய்யான நகப்பனே! ஒருகூணத்தி லென்னிடத்திலுமது திருவிரத்தப் பலத்தால் எம்மாதிரிப் பார்த்த முண்டாக்கிப் போட்டீர். இதோ நான் பசாசினடிமைத்தனத்தினின்று நீங்கியிருக்கிறேன். ஞான அந்தகாரமும் ஞானவியாதிகளும் பிணிகளு மென்னைவிட்டு நீங்கப் பண்ணினீர். என்னைப்பாவச் சிவகந்தகாலில் நிறுத்தி டீர். நித்திய வாக்கினைக் குட்படப்போன வென்னைக் கைபிடித்திழுத்து மோட்ச சுதந்தரமுள்ளவ னாகினீர். இம்மாதிரித் துறைய நீர் எனக்குச் செய்தபின் இனிநா னுமமைவிட்டுப் பிரிய வெனக்கு எப்படி மனதுவரும்? இனிச் செத்தாலுஞ் சாவதொழியப் பாவஞ்செய்ய மாட்டேன். முன் நான் பாவங்களைக் கட்டிக் கொள்ளக் காரணமா யிருந்த விடங்களையும், மனிதர்களையும், காரியங்களையும் விட்டு விடுகிறேன். நான் விட்ட பாவத்துக்கு விரோதமான புண்ணியங்களைச் செய்கிறேன். இனி பாவத்திற் பிரவேசிப்பதைப் பார்க்க என்னுயிரை யிழக்கத் தீர்மானித்திருக்கிறேன் சுவாமீ. காணப்பட்ட வஸ்துக்களிலும், காணப்படாத பசாசு, பொய்யாய்கை பாசு, லோலாபத்திலும் நானினி யகப்படாமலிருக்கக் கிருபைசெய்தருளுஞ் சுவாமீ! நானுமமை இன்னொரு விசை பாவத்தா லீழ்ப்பதைவிட பூலேந்திய மதிலடங்கிய

சுருதையு முழக்கக் கெட்டியான பிரதிக்கிணைப் பண்ணுகிறேன். என் பிரதிக்கிணைகளை உறுதிப்படுத்தி என் சுரு தந்திரங்க ளில் நின்று கைதாக்கி இரட்சியுள் சுவாமி. ஆமென்சேசு.

பிரபாதி, நீ மறுபடி பாவத்தில் விழாதபடிக்குச் சீவேசு ரணுடைய அதுக்கிரகத்தைக்கேள்; தேவமாதாஸையுள், சுவலா ன சம்மனகனையும் உனக்குச் சகாயமுயிருக்க வேண்டித் தொன்.

தேவநற்கருணைவாங்கு முன்னும், வாங்கின பின்னுஞ் செ பங்கள் (சுரு-ம், பக்கமுதல், சுரு-ம்). பக்கம் வரைக்குங் கண்க.

*சிவனைப் பாதை.

எந்தக்காலத்திலும் விடுவதாய்த் தபசுகாலத்திலுஞ் செய்யத்தக்கது.

பீடத்துக்கு முன்பாகச் செல்லத்தக்க இயதாச் செபம்.

திவ்விய சேசுவே! எங்கள் தேவனுக்குரிய இரட்சகரோ! இதோ அடியோர்கள் எங்களுக்காகவும், மரித்த விசுவாசிகளுடைய ஆத்துமங்களுக்காகவும் உமது திவ்விய இரக்கத்தைக்கேட்டு மன்றும்படிக்குத் தாழ்ச்சி விணக்கத்துடனே உமது திருப்பாதத்திலே விழுந்து கிடக்கிறோம். உம்முடைய திருப்பாடுகளைத் தியானிக்கப்போகிற அடியோர்கள் எல்லாருக்கும் அனைவரின் அளவில்லாப் பேறுபலன்களைத் தந்தருளுஞ் சுவாமி. அமுனைப் பிரலாபத்துக் குரிய உமது திருச்சிவனவயின் பாதையை யஞ்சு ரிக்கையில் நாங்கள் முழுதும் மனத்திரும்பி மெய்யான துக்க மனஸ்தரப்பட்டு இவ்வுவகத்தின் துன்பம், பீடை, கஸ்தி, அவ

*இதைப் பத்தியோடே செப்பிப்பவர்கள் அர்ச். பாப்புசுளர் லே சேசுநாதர் பாடுபட்ட ஸ்தலமாகிய ஜெருசலேம் பட்டணத் தைத் தரிசித்துச் சந்திப்பவர்களுக்கு முன் அளிக்கப்பட்ட பூர ணப் பலன்களை மெல்ல மடைவார்கள், ஆளுவிந்தப் பதினாறு ஸ்தலங்களையும் ஒரோ டீடில் திரிந்து சொல்லலாகாது, கொஞ் சமாயிலு நடந்து, 'ஜெரு' ஸ்தலங்களையுஞ் சேசுநாதர் பட்ட பாடுகளை நினைந்து நினைந்து கொண்டே சொல்லவும்.

மானங்களைச் சந்தோஷத்துடனே ஏற்றுக்கொள்ளும் டியாசு அதுக்கிரசுஞ் செய்தருளும்.

திவ்விய மாதாவே, அர்ச். மரியாயே! சிவனவயின் பா தையால் எங்களுக்கு மூத்தி நடத்ததின லதை எங்களுக்கு க்கா, கற்பப் படிப்பித்தவன் நீரோ; பத்தியுள்ள தந்த முயற்சியை யுச்சரிக்கு மிகநேரத்தின்கண் உனதுவானவர் எங்களி ருதயத்தில் வருவிக்கும் நல்ல மனஸ்தரப்பதையும் தேவ சிநேக த்தின் பந்தாஸையும் அர்ச். திரித்துவாயே சர்வேசுரானவர் தமக்குச் செய்யப்பட்ட நின்தகளுக்குப் பரிசாரமாக ஏற்றுக் கொள்ளும்படிக்கு நீரோ மன்றாவேணுமென்று உம்மை நேருக்க மம்பிக்கையோடே பிரார்த்திக்கிறோம். ஒரு-பர-பிரி-திரி.

பாடதி-இரர்ஷம்-செனம்புரி.

புவனாட்சகாசேசு நாதா மோட்சகெறியைப், போதித்தருளுஞ் சத்திய வேதா, தவமாமரிதருத்து, மாரா புலிகளானோர், தமையயெ மறுமுடிகாரா.

முதல் ஸ்தலம்.

முதலோதி.—திவ்விய சேசுவே! உம்மை ஆராதித்து வணங்கி உமக்கு நன்றியறிந்த தோத்திரஞ் செய்கிறோம்,

தூணவர்.—அதேனென்றால் உம்முடைய அர்ச், சிவனை வையுக்கொண்டு உலகத்தை யிரட்சித்தீர்.

சேசுநாதர் மாணத்துக்குத் தீர்வையிடப் படுகிறார்.

பிலாத் தென்கிற துணா விதித்த இந்த அரியாயமான மாண த்தீர்வைக்கு இயல்பா யுட்பட்டதினாலே திவ்விய சர்ச்சரிடத்தி ல் வினங்கின ஆச்சரியமான பொறுமை சிவனத்தைத் தியானி ப்போமாக. ஆளு வயருக்கு மாணத்தீர்வையிட்டது பிலாத்தென் றிவன் மாத்திரமல்ல, இவ்விடத்தி லிருக்கிற நாமுஞ் சுரு பா லிசன மவனைக் கொலப்படுத்த வேண்டி உம்முடைய பாவங் களாலே ஏற்பட்டோமென்று நன்றி யோசனை தீர்த்துக்கடவோம். நம்முடைய அக்கிரமங்கள் தான் அவருடைய தீர்த்த தீர்வைக்

ருக் கண்ணமாச்சது. ஆகையால் மெய்யான துக்கத்தோடே ப
லாபித்தது அவருடைய பாதத்தில் விழுந்து அவருடை
பொறுத்தலையுடைய அவரை நோக்கி மன்றுவோமாக.

செபம்.—ஆ! திவ்விய கர்த்தாவே! மாசில்லாத தேச
எங்கள் பாவங்களை அக்கிரமமே உம்மை மரணத் தீர்வை
படுத்தின படியினால் நான் மனம் உம்மை மனம்
பட்டு எங்கள் பாவங்களை எல்லாம் அருவருத்துவிட்டு எங்கள்
பிரலாபத்தினால் தழுகினாலும் உம்முடைய இரக்கத்துக்கு
பொறுத்தலுக்கும் பாத்திரவான்க ளாகும்படிக்கு அதுக்கொரு
யதருளுஞ் சுவாமீ.—ஒரு-பர-பிரி-திரி.

முதலோதி.—எங்கள்பேரில் தயவாயிருஞ் சுவாமீ.

துணைவர்.—எங்கள்பேரில் தயவாயிருந்.

முதலோதி.—விசுவாசிகளுடைய ஆத்மங்கள் சர்வேச
னுடைய இரக்கத்தினால் சமாதானத்திலே இளைப்பாறக் கடவது

துணைவர்.—ஆமென்கேசு.

பாடல்.

சேசநாதரே சுவாமீ! தோத்ரம் எங்கள் பாவத்தால்,
சேகத்தில் அவதரித்தீர் தோத்ரம்,
தோஷங்களை மீட்க மெய்யாய் உயிர்ப்பலியாம்,
துஷ்ட தீர்வைக்குள்ளானீர் ஐயோ!

இரண்டாம் ஸ்தலம்.

முத.—திவ்வியசேசவே.—மற்றதும். (ககடு-ம்.) பக்
காண்க.

சேசநாதர் சிவனை சுமத்தப்படுகிறார்.

உம்முடைய திவ்விய போதகருமாய்ப் பரம குருவுமா யிரு
கிற சேசநாதர் கைசகன் முதலிய ஆயுதங்களினாலே அடியுங்
யமும்பட்டு கொண்டு நிர்த்தக் கறைபிடித்த தமது திருத்தே
ளின்பேரில் திருமுடைய கிரீப்பந்தமுள்ள சாவின் பயங்கரம்
எத்தனமாகிய உயை எம்மாத்திரம் பிரியத்தோடும், ம

குணத்தோடு சுமந்துகொண்டாரென்று யோசிப்போமாக. "சர்
வேசுரனாலேபாவது படைப்புண்ட வஸ்துக்களாலேபாவது நம
க்குவருகிற ஆக்கின, கஸ்தி, துன்பங்களை மிகுந்த பொறுமை
யோடே ஏற்றுக்கொண்டு நமது சிவனையாகிய சிவனை நாம்
சுமத்தக்க விதத்தை நம்முடைய திவ்வியதந்திரம் இப்படியாய்
நமக்குப் பரிசீலிக்கச்சொன்னார்.

செபம்.—ஆ! மஹாசேசவே! தேவரீர் முழுதும் மாசற்றவ
ராயிருக்கையில் இந்தப் பாரமான சிவனை உமது பேரில்லல்,
சகல அக்கிரமங்களும் நிறைந்த கிரீப்பாக்கியப் பாலிகளாகிய எங்கு
ள் பேரிலே சுமத்தப்பட வேண்டியதா யிருந்தது. ஆகையால்
உம்முடைய நீதிக்கு உத்தரிக்கவும் பரலோக விராச்சியத்திற்
சேரவும் வழியாக உம்முடைய சித்தம் எங்களுக்கு நியமித்திரு
க்கிற பிரபஞ்ச துன்ப துரித பொல்லாப்புக்களை யும்முடைய தி
வ்விய மாதிரிகையின்படியே நாங்கள் முறையிடாமற் பொறு
மையோடே யதுபவிக்க மனத்திடனைக் கொடுத்தருளுஞ் சுவாமீ.
—ஒரு-பர-பிரி-திரி.

முத.—எங்கள்.—மற்றதும் (ககசு-ம்.) பக்கங்காண்க.

பாடல்.

பாவச்சுமை சுமக்குங் கடமை எங்கள்மேல் நிற்கப்,
பாரம் பொறுக்கோமென்ற திடமோ?
தேவரீர் தயவாகப் பூமி மீதுகனத்த
சிவனை சுமக்கலானீர் சுவாமீ.

மூன்றாம் ஸ்தலம்.

முத.—திவ்வியசேச.—மற்றதும் (ககடு-ம்.) பக்கங்காண்க.

சேசநாதர் முதல்விசை தமது பாரமான சிவனையோடு
குப்புற விழுக்கிறார்.

உம்முடைய இரட்சகராகிய சேசுக்கிடிலே நாதர் கபால
மலையின் வழியில் மிகுந்த வருத்தத்தோடு நடந்து போகிறதை
யோசிப்போமாக. அவர் பூங்காவனத்தில் இரத்தவேர்வை விட்
டபோதும், சாட்டி, கைச, வாள்களினாலே அடிபட்டபோதும்,

"முன்னாடி தரிக்கப்பட்ட போதும், தமது திருவிரத்தத்தை மிகுதியாய்ச் சிந்திப்பதினாலே மெத்த பலவீன மடைந்ததைப்பற்றித் தமது சிலுவையின் பாரத்தைத் தாங்கமாட்டாமற் குப்புற விழுகிறார். உடனே தம்மை நிவர்த்திசெய்து தாவுணித் தடித்தாலும் அவர் கல்லவளவுங் கோபிக்காமல் மறுபடி எழுந்து சிலுவை சுமக்கத் திருவுளமாகி இப்படி மெத்த உரிவாகக் கிரமங்களைப் பரிகரிக்கவும் யாதொரு பாவத்தில் விழுகிற நிர்வாகியும் நமக்கு நேரிட்டபின்பு உடனே தகுந்த தபசினை முந்திருக்க வேண்டுமென்று காண்பிக்கவுங் கிருபை செய்து கொள்ளுகிறார்.

செபம்.—ஆ! நல்ல சேசுவே! எப்பத்திலும் எங்களுக்கு நேரிடுகிற தின்மை ஆபத்துக்களிலே நின்று எங்களைக்கைதுக்கி இரட்சியும், புண்ணியநெறியில் மெத்த பலவீனமான அடியோர் உரைத் திடப்படுத்தி நாங்கள் தைரியமாய்க் கபாலமலைமட்டுக்குத் தேவரீரைப் பின்சென்று சீவியங் கொடுக்கிற விருட்சமாகிய சிலுவையின் இன்பமானபலனை அடையவுந் தேவரீரோடு கூடப் பரகதியிலே சிறைய ஆந்தர்த்தத்தைச் சுதந்தரித்துக் கொள்ளவுந் தையபுரிசுஞ் சுவாமி.—ஒரு-பர-பிரி-திரி.

முத.—எங்கள்.—மற்றதும். (ககசு-ம்.) பக்கங்காண்க.

பாடல்.

அடியால் முள்ளின் முடியால் மிக்க உதிரவெள்ள,
ஆற்றல் திடனுமற்று நிற்கக்,
கொடிய சிலுவைப்பார மையோ தாளாமல் வீழ்ந்தீர்,
கொலைக்கார ரானோ மிது பொய்யோ?

நான்காம் ஸ்தலம்.

முத.—திவ்விய சேசுவே.—மற்றதும். (ககசு-ம்.) பக்கங்காண்க.

சேசுக்கிழிஸ்துநாதர் தம்முடைய பரிசுத்தமாதா எதிர்
கொண்டு வருகிறதைக் காண்கிறார்.

திவ்விய கர்த்தராகிய சேசுக்கிழிஸ்துநாதர் தம்முடைய பிரியதாயானா இம்மாதிரிங் கொடிய குரூரமான வேளையிற்காண்கிற

தினால்த் தேவமாதா தம்முடைய நேசகுமாரன் என்னிறந்த சனங்களார் குழவுநிந்திக்கவுந் தாவுணிக்கவும் பட்டு வெகுநிஷ்ட ரெச் சேவகர் படைகளால் மானபங்கமாகக் கொலைக்கவுந் துக்கு நடத்திக்கொண்டு போகப்படுகிறதைப் பார்க்கிறதினாலும் இருவரு மதுபலித்த கஸ்தி வியாகுலம் எம்மாதிரிசுமென்று யோசிப்போமோ—கொலைப் படுகிறகொரோ நிர்ப்பந்தங்களைப் பார்த்து இரக்கமுள்ளமாதாவிரிசுதயம் ஆயிரம் அம்புகளினால் ஊடுருவப்பட்டுத் துக்கசாகரத்தி லமிழ்ந்தினுந் போலாதிது. தம்முடைய பிரிய குமாரனைக் கொலைப்பிடுகருகூட்டில் நின்ற விடுவித்து மீட்க மகா வாகையாயிருந்தான். ஆனால் நம திரட்சுவம் ம் இப்படி நிரைபுற வேணுமென்றறிந்து தம்முடைய திவ்விய திருக்குமாரனைப் பலியோடேகூடத் தமதன்பையும் பலியாக ஒப்புக்கொடுத்து அவருடைய சகல கஸ்தி துன்ப வாதைகளுக்கும் பங்காளியாகத் தமதுசாவுக்கே யஞ்சாமல் அவனைக் கடைசி பரியந்தம் பின்செல்லுகிறான்.

செபம்.—வியாகுலமாதாவே! துக்கம் நிறைந்த மரியாதே! பரிசுத்த பருவதமாகிய கபாலமலைமட்டுஞ் சேசுக்கிழிஸ்துவைப் பின்செல்லுகையில் நீர் கொண்டிருந்த மிகுந்த அன்பின் பற்று தலையுஞ் சிலுவையி னடியிலே யும்மிடத்தில் விளக்கின மனத்தி டனையும் அடியோர்கள் சுண்டு பாலித்து உம்மோடு கூடத் தைரியமாய்ச் சிலுவையடியிலே நிலைகொண்டு ஒருகாலும் அதை விட்டுப்பிரியா திருக்கும்படிக்கு எங்களுக்காக உம்முடைய திருக் குமாரனை வேண்டிக்கொள்ளும்.—ஒரு-பர-பிரி-திரி.

முத.—எங்கள்.—மற்றதும். (ககசு-ம்.) பக்கங்காண்க.

பாடல்.

தாயே மாசில்லாமரி யம்மா, ஓ, ஓ, என்சொல்வோம்,
தளர்ந்துநின் றிருமகன் எம்மால்,
தாயகல்வாரிமலை மீதே உயிர் கொடுக்கச்
சிலுவை சுமந்துபோரா நீதோ.

ஐந்தாம் ஸ்தலம்.

முத.—திவ்விய சேசுவே —மற்றதும். (ககசு-ம்.) பக்கங்காண்க.

சேசக்கிறிஸ்துநாதர் தமது சிலுவையைச் சுமந்து போகிற துக்கு சிரேணென் என்கிற சிமோன் உதவிசெய்கிறார்.

நம்முடைய திவ்விய இரட்சகராகிய சேசக்கிறிஸ்து நாதர் க்கு நமது பேரிலுள்ள மட்டில்லாத அன்பை யோசிப்போமாக. அவர் தம்முடைய சிலுவையைச் சுமந்துபோகிறதற்குப் புறந் யுதவியை ஏற்றுக்கொண்டதற்கு முகார்தரமென்ன? அவரிடத் தல் பலத்தின் குறவோ? அல்லவே, அவர்தான் சர்வலோகத்தை யுந்தாங்கி நடத்துகிறார். ஆனால் நம்முடைய பீடை, கஸ்தி முத லான துன்பங்களை அவர் பட்ட நிர்ப்பந்தங்களோடே ஒன்றி க் கூட்டி அவருடைய கசப்பான பாத்திரமாகிய பாடுகளுக்கு நம்மைப் பங்காளிகளாக்க வேணுமென்று அவ்விதமாய் நமக்குப் பாடிப்பிக்கச் செய்துமாளார்.

செபம்.—ஆ! எங்கள் திவ்விய உபாத்தியாயராகிய சேசவே! பாடுகளின் பாத்திரத்திலேயுதிசுக் கசப்பா யிருந்த தெல்லாததை யுத் தேவரீர்தாமே யுட்கொண்டு அதிலே கொஞ்சமாதிரமென்க ளுக்கு மீதிவைக்கக் கிருபை செய்தீரே, தேவரீர் உம்முடைய பா டுகளின் பாத்திரத்திலே எங்களுக்கு நியமித்த சொற்பமானபங்கு எங்களுக்கு வேண்டாமென்று நாங்களே எங்களுக்குச் சத்து ராதிகளாய்த் தள்ளாமல் மனப்பற்றுதலாய் அதை ஏற்றுக்கொ ண்டி தேவரீர் நித்திய பேரின்ப விராச்சியத்தில் முத்திபெறுபெ ற்றவர்களுக்குத் திருப்தியாய்த் தந்தருளுகிற சொல்லிலடங்கா த ஆநந்தத்துக்கும் அடியோர்கள் பங்காளிகளாகும்படிக்கு அதுக் கிரகஞ் செய்தருளுஞ் சுவாமீ.—ஒரு-பர-பிரி-திரி.

முத.—எங்கள்.—மற்றதும். (சகசு-ம்.) பக்கங்காண்க.

பாடல்.

சகல படைப்புக்கும் இறையோன் பாதேசிபோல்,
தலித்துத் தள்ளாடி நின்ற முறையால்,
ககிர்த சிமோனென்றவர் உதவச் சிலுவைதன்னைச்
சுமந்து நடக்கலானார் வதைய.

ஆறாம் ஸ்தலம்.

முத.—திவ்விய சேசவே.—மற்றதும். (சகசு-ம்.) பக்கங் காண்க.

பத்தியுள்ள ஒரு ஸ்திரீயானவள் சேசநாதருடைய திருமுசத்தைத் துடைக்கிறாள்.

அந்தப் பரிசுத்த ஸ்திரீயானவள் தன் திவ்விய கர்த்தனாத் தேரிசிக்கத் தக்கதாக நின்றுச் சேசநாதருடைய கெருங்கின் ப டிலே யுட்புகுந்து போனதினாலே காண்பித்த அதிசயமான னாதியத்தை ஆச்சரியத்தோடே யோசிப்போமாக. சேசநாதரு டைய திருமுகமானது உமிழ்நீர், தூசி, வேர்வை, இரத்தத்திறு ள் மிகவுங் கறைபிடித்திருக்கிறதை அவள் கண்ணி மெத்தவும் மன திரங்கி யழுது பிரலாபிக்கிறாள். சகல அர்ச்சிய சிஷ்டவர்களுய் ம் ஆகந்தத்தினால் பரவசமாக்கிறதுமாய்ச் சம்மனசுக்கள் தானே யுதின கோதிப் பிரகாசத்தை நிரிந்து பார்ச்சுக்கடாமல் தங்க ளுடைய இறக்கைகளினாலே தங்களை மறைத்துக் கொள்ளும்ப டியாய் அவர்களுக்குப் பிரமிப்பை வருவிக்கிறதுமா யிருக்கிற இத்தத் திருமுகம் இப்படி வேற்றுருவா யிருக்கின்றதினமேற் சலித்துத் தேவசநேகத்தின் மிகுதியினாலே ஒன்றுக்கும் பயப்படாமல் சேசநாதருடைய திருப்பாதத்தையண்டி வணக்க த்துடனேயே யவருடைய திருமுசத்தைத் துடைக்கிறாள். உடனே அந்தத் திருமுகத்தின் மகிமையுள்ள சாயல் அதைத் துடைத்த வஸ்திரத்திற் பதிந்ததினால் அவருடைய விசுவாசத்திற்குப் பலனாயிற்று.

செபம்.—சகல மனுமக்களிலும் அதிக சுபசவுந்தரியமு ள்ள சேசவே! தேவரீருக்கு எங்கள்பேரிலுள்ள பட்சமிகுதியா னது தேவரீரை எந்தக்கோல மாக்கிப்போட்டது! மெய்யாகவே யிப்போது விசேஷமாய் எங்கள் ஆராதனைகளுக்கும் ஸ்துதிகளு ள்கும் மிகவும் பாத்திரமா யிருக்கிறீர். ஆகையால் தேவரீருடைய திருச்சமுக்களில் நாங்கள் சாஷ்டாங்கமாக விழுந்து தேவரீரை யாராதித்து அடியோர்கள் உமக்குச்செய்த துரோகங்களை மன் னிக்கவும்ஏங்களுடைய ஆத்துமம் பாவத்தினாலே இழந்துபோன தன் சுபசவுந்தரியத்தை அசற்குமுறுபடி தந்தருளவும்வேணு

மென்று தேவரீரைப் பத்தி வணக்கத்தோடே மன்னுகிறோம்.
சுவரமீ.—ஒரு-பர-பிரி-திரி.

முத.—எங்கள்.—மற்றதும். (ககசு-ம்.) பக்கங்காண்க.

பாடல்.

அமுதகண்ணீர் துடைத்துக் காக்கும் ஆண்டவரை நா
அந்நீத கொலைக்குள்ளா யாக்கப்,
பழுதற்ற மாதொருத்தி கண்டுமுகந்துடைக்கப்,
பார்த்தோம் கலநெஞ்சர் நம்போ லுண்டோ?

ஏழாம் ஸ்தலம்.

முத.—திவ்விய சேசவே.—மற்றதும். (ககசு-ம்.) பக்கங்
காண்க.

சேசக்கிரீஸ்துநாதர் இரண்டாம்விசை குப்புற விழுகிறார்.

அவதரித்த தேவனாகிய சேசநாதர் மறுபடி இளைத்துக் களை
த்து விழுகிறதை யோசிப்போமாக. பலியாகப் போகிற அந்தத்
திவ்விய கர்த்தர் தம்முடைய பலியின் பயன்னை எத்தனமா
கிய பாரமானச் சிலுவை மரத்தின்கீழே சோர்ந்து கிடக்கிறதையு
ந் தம்மைக் கொலைப்படுத்தப் போகிற நிஷ்டேசச் சேவகர்களாலே
மறுபடி கொடுமையடிபடுகிறதையும் விசாரிப்போமாக. "விணக்
கத்துக் குரிய இரட்சகர் நமது பேரில்வைத்த அளவில்லாத பட்
கத்துக்கு அத்தாட்சி காண்பிக்கத் தக்கதாக இப்படி இரண்டா
முறை தலையிலே விழச் சித்தமானார். என்னெனில் நாம் அடிக்க
டி பற்பல குற்றங்களில் விழுந்தாலும் தைரியமற்று அவநம்பிக்
கைப் படாமல் தம்முடைய தயவை நம்பிக்கொண்டு மறுபடி
உறுதியான பிரதிக்கினையோடே எழுந்திருக்க வேணுமென்றுஞ்
சகலதுன்ப சோதனைகளி லகப்பட்டிருந்தாலும் மனத்திடனைக்
கைவிட லாகாதென்றும் பரகதியின்வழி முள்ளு முறடும் நிறை
ந்ததாயிருக்குதென்றும் பரலோக மகிமைப் பிரதாபத்தை யடை
யத்தக்கதாகச் செம்பொன் உலையிற் சுத்தமாகிறப்போலே உபத்
திரவங்களின் வழியாய்ப் பரிசுத்தமாக வேணுமென்றும் அவ்வி
தமாய் நமக்குப் படிப்பிக்கத் திருவுளமானார்.

செபம்.—ஆ! எங்களுக்குப் பலமாகிய சேசவே! அடியோர்
களைத்தப் பாவத்திலுந் திரும்ப விழாதபடிக்கு எங்களைத் தற்கா
த்தருளும். தேவரீர் நித்திய நரகத்திலே நின்று எங்களை மீட்க
தக்கதாக அதுபவித்த இளைப்புத் தவிப்பு வருத்தங்களை அம
யோர்கள் வீணாக்கி முடிவில்லாத கேட்டுக்கும் கிரீட்பாக்கியத்து
களும் உள்ளாகாதபடிக்கு எங்களைக்காப்பாற்றி இரட்சியுஞ்சுவரமீ.
ஒரு-பர-பிரி-திரி.

முத.—எங்கள்.—மற்றதும். (ககசு-ம்.) பக்கங்காண்க.

பாடல்.

முடிவிலகத்தையேந்துந் தேவன் அடியால் கொந்து,
மீண்டுங்குப்புற வீழ்ந்தார்; ஆ, ஆ,
பாலிகளான நம தடிமை நீக்கிட இந்தப்
பாடோ? ஐயையோ! என்ன கொடுமை.

எட்டாம் ஸ்தலம்.

முத.—திவ்விய சேசவே.—மற்றதும். (ககசு-ம்.) பக்கங்காண்க.
சேசநாதர் தம்மைப்பின்சென்று புலம்புகிற ஜெருசலே
மென்கிற பட்டணத்தின் புண்ணிய ஸ்திரீகளுக்கு
ஆறுதல் சொல்லுகிறார்.

இவ்விடத்தில் நம்முடைய திவ்விய இரட்சகருடைய நிக
ரில்லாத தயாளத்தி னிரக்கத்தைப்பாத்தி வந்திருக்கிற
பேரவாம். பிரலாபத்துக்குரிய அவருடைய கஸ்தியுபத்திரவங்
களைக் கண்டபுது புலம்புகிற புண்ணிய ஸ்திரீகளுடைய வியா
குலப் பிரலாபத்தின்பேரில் மனமிரங்கித் தாமே அதுபவிக்கிற
கோக்கரிகளை மறந்தாற்போல அவர்களுடைய மிகுதியான து
க்கத்துக்கு வேண்டிய ஆறுதல்களைச் சொல்லுகிறதற்கு மாத்தி
ரம் நினைவா யிருக்கிறார். தம்மைப்பற்றி அழாமல் தங்களுடைய தங்
கள் பிள்ளைகளையுந் தேவதுரோகிகளான தங்கள் தேசத்தாரை
யும்பற்றி அழுது புலம்ப வேணுமென்று கற்பித்ததினாலே தம
துபேரில் நா மிரக்கமா யிருக்கிறது போதாமல் தம்முடைய உ
பாதைகளுக்குக் காரணமாயிருக்கிற நம்முடைய பாவங்களி

னிமித்தம் அழுது மனஸ்தாப்பப்பட்டு, அவைகளினாலே நமக்கு வருகிற பயங்கரமான ஆக்கினைகளைத் தப்பினாலே நிவர்த்திபண்ண வேணுமென்று படிப்பித்தருளினார்.

செபம்.—ஆ! நேசத்துக்குரிய சேசவே! ஆன்பப்படுகிற துமாக்களுக்கு மெய்யான ஆறுதல் தருங் கர்த்தாவே! இரக்கமுள்ள உமது கிருபாகடாட்சத்தா லெங்களை நோக்கியருளும். ஜெருசலேம் பட்டணத்தின் பத்தியுள்ள ஸ்திரீகளைப்போலே சிலுவையின் திருப்பூதையிலே மனத்திடனாயும் நர்ப் பின்புற்று அவர்களைப்போலே யுமத் திருவாயில் நின்று ஞான நந்தரும் வார்த்தைகளைக் கேட்டுக்கொள்ளவுஞ் சொல்லிடங்காத ஆர்த்தமுள்ள உமது தயானத்தினுதலே அஃதெவ்வுமும் அடியோர்களுக்குக் கிருபைசெய்தருள வேணுமென்று தேவார மன்றாடுகிறோம்.—ஒரு-பர-பிரி-திரி.

முத.—எங்கள்.—மற்றதும். (ககூ-ம்.) பக்கங்காண்க.

பாடல்.

சேகராயேல் மாதர்கண்டு புலம்பஆறுதலவர்க்,

சேகர வலகநாதர் விளம்ப,

அதசயா நமதுணங் கல்லோ? நாம் உனையே நினை

அடுத்த சமயமிது அல்லோ?

ஒன்பதாம் ஸ்தலம்.

முத.—நிவ்விய சேசவே.—மற்றதும். (ககூ-ம்.) பக்கங்காண்க.

சேசுக்கிறிஸ்துநாதர் மூன்றாமுறை தனையிலே விழுகிறார்.

ஆராதனைக்குரிய சேசநாதர் மிகுந்த பிரயாசத்தோடே உபாஸமையின் உச்சியிலே சேருகிறதை யோசிப்போமாக. அவ்விடத்தில் நின்று கொடிய பாவினின் கையால் தாம் பலியாகப்போகிற ஸ்தலத்தை நோக்கிப் பார்க்கிறார். உடனே அவருக்குண்டாகிற அயரமான கவலை என்னவென்றால், தம்முடைய திருவிரத்தத்தின் பலனேத் தங்களுக்கு வியர்த்தமாக்கி, நரகத்தில்

வீழும் எண்ணிறந்த பாவினுடைய நித்தியக் கேட்வடையும் நம்முடைய இடைவிடாத பாவ அக்கிரமங்களையும் நினைத்து விசனப்படுகிறார். அவரின்ன மதுபவிக்கப்போகிற சகல நிர்ப்பந்தங்களையும் விட அந்தத் துயரமான கிளைவு அவருடைய இரக்கமுள்ள இருதயத்தைக் கஸ்திப்படுத்தி வாதிக்கிறது. அதைப்பற்றி அவருடைய திரு ஆத்தமந் துக்கசாகரத்தி லமிழந்தினதினாலே அவர் பலனற்றத் தயங்கிக் களைத்துப் பூங்காவனத்திலே மரண அவஸ்தைப் பட்டதுபோலே பிங்கேயும் அயர்ந்து தனையில் குப்புறவிழுகிறார்.

செபம்.—ஆ! ஸ்கேகபலியான சேசவே! இங்கேயோ மனிதரின் விரட்சனியத்துக்காக உம்முடைய பிராணனைக் கொடுக்கப் போகிறீர்? ஆண்டவரே! அடியோர்கள் பரலோகத்தில் எங்கள் புகழ்ச்சியின் பலியை நித்தியகாலமும் உமக்கு ஒப்புக் கொடுக்கப் பாதிரவான்க ளாகும்படிக்கு உம்முடைய திருவிரத்தப் பலியின் பேறுகளை எங்களுக்குத் தந்தருள வேணுமென்று தேவார மன்றாடுகிறோம்.—ஒரு-பர-பிரி-திரி.

முத.—எங்கள்.—மற்றதும். (ககூ-ம்.) பக்கங்காண்க.

பாடல்.

சிலதேகம் தொறுந்திச்சிதைய மூன்றாமுறையும்,

செவையுடனே வீழ்ச்சார் வதைய,

பாலரும் பால்குடிக்கார் கண்டால் ஆண்டவர் படும்

பாடுகள் சொல்ல நாவு முண்டோ?

பத்தாம் ஸ்தலம்.

முத.—நிவ்விய சேசவே.—மற்றதும். (ககூ-ம்.) பக்கங்காண்க.

சேசுநாதருடைய வஸ்திரங்களை உரிந்து கொள்ளுகிறார்கள்.

எண்ணிக்கையில்லாத சனங்களுக்கு முன்பாகக் கொலைக்காரர் சேசுக்கிறிஸ்து நாதருடைய திருவஸ்திரங்களை நித்திரைத் தோடும் மாண்பங்கத்தோடும் உரிந்தபோது நம்முடைய நிவ்விய

இரட்சகரதுபலித்த துக்கமும், வேதனையும் எம்மாதிரிமென்று யோசிப்போமாக. அவர் சர்வாங்கத்திலும் பட்ட காயங்களோடு அவருடைய வஸ்திரங்கள் ஒட்டிக் காயந்திருந்தபடியினாலே அவைகள் உரியப்பட்டபோது அவருடைய காயங்களெல்லாம் திரும்பவும் திறந்துபோக அவருடைய திருச்சதை எப்பக்கத்திலுங் கிழிய இரத்தம் வெள்ளமாயோடக் கைகள் முதலிய ஆயுதங்களா லடிபட்டதினாலே அவருக்குண்டான கொடுமையான வேதனை எல்லாம் மறுபடி யொருமிக்க அநுபவித்தார்ப்போல தருடைய அசுரியான சகங்களையுரி துர்மார்க்க அக்ஷரமங்கனையும் பற்றி உத்தரிக் கிறதற்கு ஆண்டவருடைய திருச்சுரத்தில் உண்டான கொடூர நோக்காடுகளைப் பார்த்துச் சகல பாவங்களும் வெறுத்து விடாதிருக்கலாமோ?

செபம்.—ஆ! மதுரசேகவே! திவ்விய ஆட்டுக்குட்டியே! பவியாகிறதற்குக் கொலைக் களத்துக்கு வந்துசேர்ந்தீர். ஐயோ! தேவரீர் முறையில்கிறதற்கு வாய்திறவாமல் எவ்வளவோ பொறுமையாயிருக்கிறீர். தேவரீருடைய மவுனம் மகாதிடமுள்ளபிராணமாய்போலக் கஸ்தியில் எங்கள் பொறுக்காமையையும், முறைபிழையையும் நான்கள் அடக்கவேண்டுமென்று எத்தனையோ உறுதியாகக் கற்பிக்கின்றது. மேலும் உமது இஷ்டப்பிரசாதமாகிய விலைமதிக்கப்படாத வரத்தை நான்கு அரிமந்த நிர்ப்பாக்கியத்துக்குப் பரிகாரமாக உம்முடைய வஸ்திரங்கள் உரிப்படைச் சித்தமானீரோ! ஆகையால் ஆராதனைக்குரிய இரட்சகரோ! நான்கள் எங்கள் விடத்திலுள்ள பழைய தூர்க்குணங்களை யுரிந்துபோட்டு, உம்முடைய தேவஇஷ்டப் பிரசாதமாகிய திவ்விய ஆடையைத் தரித்துக்கொண்டு, உம்முடைய திரு இருதயத்தின் சற்குணங்களை அதுசரிக்கும்படி எங்களுக்குக் கிருபை செய்தருளஞ் சுவாமீ.— ஒரு-பர-பிரி-திரி.

முத.—எங்கள்.—மற்றதும். (கக்க-ம்.) பக்கங் காண்க.

பாடல்.

தூர்த்த ருடலோடொட்டிக் காயந்த திருச்சட்டையை,
தோலுரிபோ லுரிக்க நேர்த்தாரி,
பார்க்கக்கூடுமோ? இந்த கோரம் வாணோர்களேனும்,
பரணை மறைக்காரோ? இந்நேரம்.

பதினேராம் ஸ்தலம்.

முத.—திவ்விய சேகவே.—மற்றதும். (கக்க-ம்.) பக்கங் காண்க.

சேசுக்கிறிஸ்து நாதரைச் சிலுவையில் அறைகிறார்கள்.

நம்முடைய திவ்விய இரட்சகராகிய சேசுநாதர் சிலுவையில் லேயுத்தரப்படுகிறதற்காக இயல்பாய்க் கொலைக்காரருக்குத் தம்மைக் கைவிடுத்துச் சிலுவைமீர்த்திலே தம்முடைய கைகால் களை நீட்டி ஒளித்துக்கொடுக்கிறதை யோசிப்போமாக. அவருடைய கைகால் கைகளிலே கொடிய பாதகர் பெரும் இருப்பாரென்றாவைத்துச் சுத்தியாலே அடித்துத் துளைக்கிறபோது அவரதுபலித்த வேதனை நிர்ப்பந்த மிவ்வளவென்று சொல்லக் கூடுமோ? அப்போது அவருடைய திருச்சதைகிழிய, எலும்புகளின் மூட்டுகள் பிசு, நரம்புகள் தெறிக்க, இரத்தத்தாசைகள் அறுந்துபோக, உதிரம் வெள்ளமாயோட, அவர் சலித்து அயர்ந்து மெத்தப் பலவீன பட்டதல்லாமலும் இத்தனைக் கடின நிர்ப்பந்தங்களோடேகூட மகா கொடூரத் தாகத்தின் உபத்திரவத்தை அனுபவித்தார்.

ஓ! பாவமே, ஓ! சபிக்கப்பட்ட பாவமே, எங்கள் ரட்சகரான பவியாகிய திவ்விய கர்த்தரைச் சொல்லிலடங்காத இத்தனை நிவ்ரே ஆக்கினைக்குள்ளாக்கித் துக்க சாகரத்தில் அமிழ்த்தினது நீயே. ஆ! கிறிஸ்துவர்களே, நமது பேரில் இரட்சகரிடத்தில் எவ்வளவோ மிகுதியான அன்பு! எவ்வளவோ அநிசயமான நேசம்! அதைப்பார்த்துநம்முடைய நெஞ்சம் பிளந்து தேவ ஸ்நேகத்தின் அக்கினியாற்பற்றி எரியக்கடவது, நம்முடைய ஆத்தமம் இவ்வுலகத்தின் சுகசெல்வங்களை எல்லாம் வெறுத்துவிடக்கடவது. நம்முடைய இருதயம் சேசுநாதருடைய திரு இருதயத்தோடே கூட எப்போதைக்குஞ் சிலுவையில் அறையப்படவும், நம்முடைய கண்கள் இரவும், பசலும் பிரளயமாய்க் கண்ணீர்விட்டு டழவுங்கடவது.—ஒரு-பர-பிரி-திரி.

முத.—எங்கள்.—மற்றதும். (கக்க-ம்.) பக்கங் காண்க.

பாடல்.

ஐயோ மூன்றாணியாலே, சிலுவை மீது கர்த்தனா,
அனறந்து கொல்லுவ தென்ன வலுமை!
மெய்யாய் நம்மரைட்சிக்கும் வான ஆண்டவர்க்கு நாம்,
விரும்பிச் செய் நன்றியிது தானே?

பன்னிரண்டாம் ஸ்தலம்.

முத.—திவ்விய சேசுவே.—மற்றதும். (ககடு-ம்.) பக்கங் காண்க.

சேசுக்கிறீஸ்துநாதர் சிலுவையில் உயிர்விடுகிறார்.

எல்லாப் பரிசுத்தத் தனத்தையு முடையவராகிய சேசுவே, இரண்டாம் பாடகர் அவிலே சிலுவையில் உயிர்விடுகிறதைப் பார்த்து அவருடைய அன்பின் மிகுதியையும், மதுரத்தன்மையையும் யோசித்து ஆச்சரியப்படுவோமாக. அந்தம்முடைய பிசாவை நோக்கித் தம்மைக் கொலைப் படுத்துகிறவர்களுக்காகப் பொறுத்தலைக் கேட்கிறார். நல்லகள்ளனைப் பார்த்து இன்று தானம்மாக்கி உடல் பாகதியிலிருப்பாயென்று திருவுளம் பற்றினார். தம்முடைய பிரிய சேஷனுக்குத் தம்முடைய திருநாயாரை மாதாவாக ஒப்புக்கொடுக்கிறார். தம்முடைய பிதாவின் கையில் தமதாத்துமத்தையொப்பித்து, எல்லாம் நிறைவேற்றி நென்று உரைத்து நமக்காக உயிர்விடுகிறார். உடனே படைப்புண்டவஸ்துக்களெல்லாம் அவருடைய தேவசத்துவத்தைப் பிரசித்தப் படுத்துகிறது. குரியன் மங்கி நிற்கப், பூமியதீரக, கற்பாறைகள் பிளந்துபோக, உலகமெல்லாம் தன்னைச் சிருஷ்டித்தவர் மரிக்கிறதைப் பார்த்துத் துக்கத்தினு லழிந்துபோக விரும்புகிறதாகத்தோன்றுகிறது.

ஓ! பாவினே, இப்படிப்பட்ட பிரலாபத்துக்குரிய சமயத்தில் நீங்கள் மாத் திர மன மினகரம் லிருப்பீர்களோ? மரிக்கிற உங்கள் திவ்விய இரட்சகரை நோக்கிப் பாருங்கள். உங்கள் பாவங்கள் எம்மாதிரும் நிர்ப்பந்தமான அந்தஸ்தி லவரை வைத்த தென்ற கண்டறியுங்கள்; ஆகிலும் நீங்கள் உங்கள் பாவங்களை வெறுத்து மெய்யான மனஸ்தாபப்பட்டால் உங்களுக்குப்

பதின்மூன்றாம் ஸ்தலம்.

—205

பொறுத்தலைத்தந்தருளச் சித்தமாயிருக்கிறார். இதோ உங்களுக்குக் காத்துக்கொண்டிருக்கிறதற்கு அவருடைய திருப்பாதங்கட்டி ண்டிருக்கிறது. உங்களைத் தயவோடு அணைத்துக் கொள்ளுகிறதற்குத் தம்முடைய திருக்காங்களைவிரித்துக் கொண்டிருக்கிறார். உங்கள் பேரில் தம்முடைய வரப்பிரசாதங்களைத் திரளாய்ச் சொரியவிடுகிறதுக்கு அவருடைய திருவிலாத்திறக்கவு மவருடைய திரு இருதயம் ஊடுருவப்பட்டிருக்கிறது. உங்களுக்குச் சமாதானமும்; ஆறுதலும் கொடுக்கிறதற்கு அநந்த பட்சத்தின் குறிப்பாக அவருடைய திருச்சரிசு உங்கள் முகமாகச் சாய்ந்திருக்கிறது. ஆகையால் நாமெல்லாம் மவருடைய திருச்சிலுவைய மீட்டோ யோடி. சின்று அவர் நக்காகத் தம்முடைய உயிரைத் தப்பியுள்ளே நமது உயிரை மவருக்கு என்மென்றைக்கும் ஒப்புக்கொடுப்போமாக.—ஒரு-பாடகர்-திரி.

முத.—எங்கள்.—மற்றதும். (ககடு-ம்.) பக்கங் காண்க.

பாடல்.

பொதுவில் மன்னுயிர்களை மீட்கச் சிலுவைமீது,
பலியாய்த் தன்னுயிர்த்தந்தார் பார்க்கக்,
கதரோடு சுடருமங்கிப் போச்சே நமதுமன்னங்,
கரையாததென்னை? இரும் பாச்சோ?

பதின்மூன்றாம் ஸ்தலம்.

முத.—திவ்விய சேசுவே.—மற்றதும். (ககடு-ம்.) பக்கங் காண்க.

சேசுநாதருடைய திருச்சரிசுத்தைச் சிலுவையில் நின்றிருக்கி அவருடைய திருத்தாயார் மடிமேல் வளர்த்துகிறார்கள்.

உருக்கம் நிறைந்த தேவமாதா தம்முடைய திருக்குமாரான வியசேசுநாதருடைய மரணத்துக்குப்பின் அதுபலித்த சொல்லிலடங்காத துயரத்தை யோசிப்போமாக. அவருடைய சேஷர்கள் அவருடைய திருச்சரிசுத்தைச் சிலுவையில் நின்று இறக்குகிறபோது வியாகுலமாதா எவ்வளவோ துக்கத் துயரத்தோடே அதைத் தம்முடைய கைகளிலேந்தி மடிமேல் வளர்த்திக்கொண்டிருக்கிறார். அவருடைய திருமுகம் வெளுத்து வேற்றிருவாகி

இரத்தக்கறை பிடித்திருக்கிறதையும் கண்விழி பஞ்சுடைந்து மங்கியிருக்கிறதையும் திருவாய் மூடியிருக்கிறதையும் திருவிளா திறக்கப்பட்டிருக்கிறதையும் கைகால் ஊடுருவப்பட்டிருக்கிறதையும் பார்த்துத் துக்கசாகரத்தில் அமிழ்த்திப் பாதவிக்கிறான். அந்தப் பார்வையானது தேவமாதாவுக்குத் தமதுசாவைவிடமகா கொடிய நிர்ப்பந்தமா யிருக்கிறது. அவளுடைய வியாகுலத்தின் மிகுதியும் பேறுபலனுஞ் சர்வேசரனுக்கு மாந்திரக் தெரியக் கூடும்.

செபம்.—ஆ! வியாகுலமுள்ள மரியாயே, உம்முடைய துக்க துயரத்துக்குக் காரணம் நாடுகள்தான் அல்லவோ? உம்முடைய கேசகுமாரனாகிய சேகநாதனைச் சிலுவையில் அறைந்திருந்ால் உம்முடைய திரு இறுதியத்தைக் குத்தி விடுகிறது எங்கள் பாவமென்கிற வாள் தன்னே. ஆ! தயாபமுள்ளதாயே, அடியோர்களுக்காக மன்னாடிப் பொறுத்தலை அடைந்திருந்தும், சிலுவையில் மரித்த எங்கள்னப்பனா உம்முடைய திருக்கரங்களில் ஆராதிக்க உத்தரவு கட்டினாயிடுமபடி சிலுவையின் அடியிலே நீர் அதுபலித்த நிகரில்லர் வியாகுல துக்கத்தை அடியோர்கள் இருகால மறவாத பட்சு அதை எங்க ளிருதயங்களில் உறுதியாய்ப் பதியப்பண்ணியிருள் வேனுமென்று உம்முடைய ஆதித்திலே விழுந்து மன்னுகிறோம்.—ஒரு-பர-பிரி-திரி.

முத.—எங்கள்.—மற்றதும். (ககக-ம்.) பக்கங் காண்க.

பாடல்.

மரியே, ஐயையோ! உயிர் பிரித்த நின்மகன் றன்னை,
மடிமேல் வளர்த்தி மனங் கரிந்தே,
இருகண்ணீ ராறையோட முகமுஞ் சோரப்புலம்ப,
இக்கோலங் காணவைத்தார் தரு மோ

பதினான்காம் ஸ்தலம்.

முத.—திவ்விய சேகவே.—மற்றதும். (ககஇ-ம்.) பக்கங்

காண்க.

சேகநாதருடைய திருச்சரீரம் அடக்கஞ் செய்யப் படுகிறது.

செபம்.—திவ்விய சேகவே! எங்களுக்கு மிகவும் பிரியமுள்ள இரட்சகரோ! எங்கள் இரட்சணியத்தின் திவ்விய பிணையுமாய் ஆராதனைக்குப் பாத்திரமுமா யிருக்கிற உமது திருச்சரீரம் இதோ ஒரு கல்லறையில் அடக்கஞ்செய்யப்பட்டிருக்கிறதேன்களை மீட்டிாட்சிக்கத் தக்கதாகத் தேவரீர் அதுபலித்த கடின நிர்ப்புத்தங்கனையும் அடைந்த அவமானமுள்ள மரணத்தையும் அடக்கடி நினைத்துத் தியானிக்கிறதே யிர்த்தக் கண்ணீர்க் கணவாயிலே எங்களுக்கு மிகவும் புதுதலா யிருக்கும்படியாகத் தனையுரியும். தேவரீருடைய அன்பின் தேவதிரவிய அதுமானமாகிய தேவநற்கருணைவழியா யுண்மை யுட்கொள்ளுகிறதுக்கு நாங்கள் புது இருதயத்தோடே அண்ட வரவேனுமென்று கற்பிக்கத் தக்கதாகத் தேவரீர் ஒரு புதுக்கல்லறையில் அடக்கஞ் செய்யப்பட்டுத் தமாளோ, ஆகையால் தேவரீர் எங்கள் பாவ அழுக்கெல்லாம்போகி எங்களைச் சுத்திகரித்துத் தேவநற்கருணையாகிய உமது திருப்பந்திக்கு நாங்கள் அடிக்கடி பங்காளிகளாயிருக்கிறதற்குத் தங்களைப் பாத்திரவான்களாகச் செய்தருளும். இந் சக கல்லறையிலே தானே அடியோர்களுடைய சகல அக்கிரமங்களையும் ஆசாபாசங்களையும் புதைத்து, நாங்கள் எங்கள் பாவ துர்க்குணங்களுக்கும் பிரபஞ்ச சகல் காரியங்களுக்கும் மரித்த லர்களாய் உம்மோடுகூட மறைவுள்ள சிவியமாய்ச் சிவித்துப் பாக்கியமானமரணத்தை அடையவும் உமது மகிமைப்பிரதாபத்திலே வெளியரங்கமாறத் தேவரீரைத் தரிசிக்கவும் நாங்கள் பேறுபெற்றவர்களாகும்படிக்குக் கிருபை செய்தருளுஞ் சுவாமீ.—ஒரு-பர-பிரி-திரி.

முத.—எங்கள்.—மற்றதும். (ககக-ம்.) பக்கங் காண்க.

பாடல்.

கர்த்தர் திருக்கல்லறை யருகில் நெருங்கி யன்பால்,
கண்ணீர் சொரிந்துமன துருகி,
நித்திய கதியிற்சேர வாரும் பாவினமீது,
நிமலா சேகவே தனையு கூரும்.

பீடத்துக்கு முன்பாக.

முத.—திவ்விய.—மற்றதும். (ககடு-ம்.) பக்கங்காண்க.

முத.—நாங்கள் சேசுக்கிறீஸ்துவின் திருவாக்குத் தத்தங்க னுக்குப் பாதீரவான்களாகத் தக்கதாக,

துணை.—மிகவும் வியாசுலமுள்ள கன்னிகையே! எங்களு க்காக வேண்டிக்கொள்ளும்.

முத.—ஆண்டவரே! எங்கள் இரட்சணியத்தின் அடை யாளங்களை,

துணை.—தேவரீருடைய திரு ஊழியனாகிய அர்ச். பிராந் ஸ்குவின்னிடத்திற் பதியச்செய்தீர்.

முத.—நமக்கு அதிகரிஷ்ட மேற்றிராணியாகிய அர்ச்சி யசிஷ்ட பாப்பானவருக்காக வேண்டிக்கொள்ளுவோமாக,

துணை.—கர்த்தர் அவரை ஆதரித்துக் காப்பாற்றி இவ்வுலக த்திற் பாக்கியவானாக்கி அவருடைய சத்துராதிகளிடத்தில் அவ ரைக் கையளிக்காமல் இரட்சித்துக் கொள்ளுவாராக.

முத.—மரித்த விசுவாசிகளுக்காக வேண்டிக்கொள்ளுவோ மாக,

துணை.—ரித்திய இரீப்பாற்றியை அவர்களுக்குத் தந்தரு னுஞ் சுவாமீ. முடிவில்லாத ஒளி அவர்களுக்குப் பிரகாசிக்கக் கடவது.

பிரகர்த்திக்கக் கடவோம்.

சர்வேசுரா சுவாமீ! எங்கள் ஆண்டவராகிய சேசுக்கிறீஸ்து நாதர் பாவிசுராகிய ஆதர்களுடைய கையிற் காட்டிக் கொடுக்கப் பட்டுச் சிலுவையி னிர்ப்பந்தத்தை அதுபவித்து இரட்சித்தருளி ன் இந்தக் குடும்பத்தைக் கிருபைக் கண்கொண்டு பாரும்.

ரித்திய சிவியமுள்ள கடவுளின் குமாருகிய சேசுக்கிறீ ஸ்து நாதரே சுவாமீ! தேவரீர் உலகத்தின் இரட்சணியத்துக்கா க மத்தியான வேளையிற் சிலுவை மரத்தில் அறையுண்டு உயர்த் தப்பட்டு எங்கள் பாவங்களுக்கு விமோசனமாக உம்முடைய விலைமதியாத திரு வீரத்தத்தைச் சிந்தினீரே, அடியோர்கள்

மரித்த பிற்பாடு மோட்ச விராச்சியத்திற் பிரவேசித்து ரித்திய ஆகந்த மகிமைப் பிரதாபத்தை யடையத் தக்கதாக அதுக்கிரகஞ் செய்தருள வேணுமென்று தேவரீரைத் தாழ்ச்சி வணக்கத்துட னே மன்றாடுகிறோம்.

திவ்விய சேசுவே! தேவரீர் பாடுபட்ட நேரத்தில் வியாசுல மென்கிற வாளினால் ஆத்துமத்திலே யூடுருவப்பட்ட உம்முடைய திருமாதாவாகிய அர்ச். கன்னிமரியம்மாள் உம்முடைய தரூ ளமுள்ள சம்ரிதியில், எங்களுக்காக இப்போதைக்கும் எங்கள் மூண்டநேரத்திலும் மனுப்பேசத் தேவரீர் தயையுரிய வேணுமெ ன்று உம்மைப் பிரார்த்தித்துக் கொள்ளுகிறோஞ் சுவாமீ.

எங்கள் ஆண்டவராகிய சேசுக்கிறீஸ்துவே! உலகத்தின்பத் தியானது குளிருகிறதா யிருந்த காலத்திலே உம்முடைய திவ் விய ஸ்நேகத்தின் அக்கினியினாலே எங்களிருதயத்தைப்பற்றி எரியச் செய்யப்பட்டிக்கு அர்ச். பிராஞ்சிஸ்குவின் சரீரத்தில் உம்முடைய பாடுகளின் திரு அடையாளங்களைப் புதுமையாகப் பதியச் செய்தீரே, அவருடைய மன்றாட்டுக்களையும் பேறுபலன் களையுங் குறித்து அடியோர்கள் எங்கள் சிலுவையை எப்போ தைக்குஞ்சுமந்து கொள்ளவும் நல்லத்பதின் கணிகளைத் தரவும் தயாராய் யதுக்கிரகஞ் செய்தருளஞ் சுவாமீ.

சர்வ வல்லவருமாய் ரித்தியருட் யிருக்கிற சர்வேசுரா! உம் முடைய திரு ஊழியனா யிருக்கிற எங்கள் திருவோர்ணியாராகிய* 13-ம் சிங்கராயர் என்கிற பாப்பானவரேயே தய வா யிரும். அவருடைய வரப்பிர சாதத்தைக்கொண்டு தேவரீருக்குப் பிரியமுள்ளவைகளை விரும்பித் தருவதென்ற மட்டும் அவைகளை நிறைவேற்றும்படிக்கு ரித்திய ஈடேற்றத் தின்னெறியில் அவரை உம்முடைய தயானத்தின்படியே நடப்பி டுதுக் கொள்ளுஞ் சுவாமீ.

பொறுத்தலைத் தந்தருள விரும்புகிறவருமாய் மனுக்களின் இரட்சணியத்தை அபேட்சிக்கிறவரும் யிருக்கிற சர்வேசுரா சுவாமீ! எப்பொழுதுங் கன்னிகையாயிருக்கிற அர்ச். மரியம்மா

* அந்தந்தக் காலத்தின் அர்ச். பாப்புவினுடைய பேரைச் சொல்லவும்.

உகச

சுருக்கமான சிலுவைப் பாதை.

சுருக்கமான சிலுவைப் பாதை.

உகதி

ளுடைய மன்றாட்டையும் உம்முடைய சகல அர்ச்சியெக்ட்டவர் களின் வேண்டுகளையும் கேட்டுத் தேவரீர் இப்பரதேசத்தினி ன்று மறுலோகத்திற் சேர்ந்த எங்கள் சபைக்கூட்டத்தார், சகோ தரர், உறவினமுறையார், உபகாரிகளை - நித்திய ஆநந்த பாக்கி யத்துக்குப் பங்காளிகளாக்கக் கிருபைசெய்தருள வேணுமென்று உம்முடைய தயாளத்தை நோக்கி மன்றாடுகிறோம். இந்த மன்றா ட்டுக்களை எல்லாம் எங்கள் ஆண்டவருமாய்த் தேவரீரோடும் இ ஸ்பிரீத்து சார்துவோடும் ஏகதேவனுமாய்ச் சதாகாலஞ் சீவியரு மாய்ப் பரிபாலனஞ் செய்கிறவருமா யிருக்கிற சேசநாதருடைய திருமுகத்தைப் பார்த்துத் தந்தருளஞ் சுவாமீ.—ஆமென்சேச.

* சுருக்கமான சிலுவைப்பாதை.

பீடத்துக்கு முன்பாகச் சொல்லத் தகுஞ்செபம்.

உத்தம மனஸ்தாப மந்திரத்தைச் சொல்லியபின்பு சொல்லத் தக்கதாவது.

திவ்வியசேசவே! எங்களுக்காகவும் உத்தரிக்கிற ஸ்தலத்து ஆத்துமாக்களுக்காகவுஞ் சிலுவைப்பாதையைச் சேவிக்கிறவர்க ளுக்கு அளிக்கப்பட்ட பலன்களை யடைய விரும்பித் தேவரீரு டைய இரக்கத்தைக்கேட்டு மன்றாடுகிறோம்.

அர்ச். மரியாயே! விழுமியலமாதாவே, உம்மோடுகூடச் சிலுவைப்பாதையைச் சேவிக்கும் விரும்புகிற நாங்கள் அதினுடைய சுகிர்த பலன்களை யடையம்படிக்கு எங்களுக்காக வேண்டிக்கொ ண்றும்.

முதல் ஸ்தலம்.

† முதலோதி.—திவ்வியசேசவே! உம்மையாராதித்து வண க்கி யுமக்கு நன்றியறிந்த தோத்திரம் பண்ணுகிறோம்.

‡ துணைவர்.—அநேனென்ற லும்முடைய அர்ச். சிலுவை யைக்கொண்டு உலகத்தை மீட்டி ரட்சித்தீர்.

* இர்தச் சுருக்கமான சிலுவைப் பாதையைச் செயிப்பவர்க ள் விரிவான சிலுவைப்பாதையா லடைகிறபலன்களை எல்லாம் அடைகிறார்கள்.

† இவைகளை அந்தந்த ஸ்தல செபங்களுக்கு முன் சொல்லு

திவ்வியசேசவே! தேவரீர் சிலுவையிலே மறையுண்டு மர ணத்தை யடையத் தீர்வையிடப்பட்டதைத் தியானித்து நாங்கள் தேவரீரை வணங்கி நமஸ்கரிக்கிறோம், அகோரத்தீர்வையிலே நின்றெங்களை யிரட்சித்தருளஞ் சுவாமீ.—ஒரு-பர-பிரி-திரி.

இரண்டாம் ஸ்தலம்.

முத.—திவ்வியசேசவே.—மற்றதும்.

திவ்வியசேசவே! தேவரீர் பாரமான சிலுவையைச் சுமந்து போனதைத் தியானித்து உம்மையாராதிக்கிறோம். எங்களுக்கிவ் டிலுக்கிவ் வருகிற கஸ்தி பொல்லாப்புக்களைப் பொறுமையோடே யதுபவிக்கக் கிருபை செய்தருளஞ் சுவாமீ.—ஒரு-பர-பிரி-திரி

மூன்றாம் ஸ்தலம்.

முத.—திவ்வியசேசவே.—மற்றதும்.

திவ்வியசேசவே! தேவரீர் சிலுவையின் கீழேமுதல்விசை குப்புறவிழுந்ததைத்தியானித்து உம்மையாராதிக்கிறோம். நாங்க ள் சேவீதிற பாவங்களிலே மூர்க்கராய்நிலைகொள்ளாம லுடனே யவைகளைவிட் டெழுந்திருக்க அதுக்கிரகஞ் செய்தருளஞ் சுவாமீ! ஒரு-பர-பிரி-திரி.

நான்காம் ஸ்தலம்.

முத.—திவ்வியசேசவே.—மற்றதும்.

திவ்வியசேசவே! தேவரீருடைய பரிசுத்தமாதாவும்கு எதி ர்கொண்டு வருகிறதைக் கண்டு நீர்சொல்லிலடங்காத கஸ்தி யையதுபவித்ததைத் தியானித்து உம்மையாராதிக்கிறோம். நாங் கள் சாகும் வேளையிலே வியாகுலமாதாவின் அடைக்கலத்தை றடைய அதுக்கிரகஞ்செய்தருளஞ் சுவாமீ.—ஒரு-பர-பிரி-திரி.

வதுமல்லாமல், ஸ்தலசெப முடிந்தபின் ஒருபரமண்டலம் ஒரு பிரியத்த மந்திரங்களையும், ஒருதிரித்துவத் தோத்திரத்தையும் சொல்லவும்.

ஐந்தாம்ஸ்தலம்.

முத.—திவ்விய சேசவே.—மற்றதும்.

திவ்வியசேசவே! தேவரீர் சிலுவைசுமந்து போகிறதற்குச் சீரோனென்கிற சிமோ னுதவிசெய்ததைத் தியானித்து உம்மை யாராதிக்கிறோம். எங்களுக்கு கியமித்திருக்கிற சிலுவையாகிய துன்பங்களை யும்மோடுகூட நாங்கள் சிமக்கக் கிருபைசெய்தருளுஞ் சுவாமீ.—ஒரு-பர-பிரி-திரி.

ஆறாம் ஸ்தலம்.

முத.—திவ்வியசேசவே.—மற்றதும்.

திவ்விய சேசவே! வெரோணிக்கம்மாள் தேவரீருடையதிரு முகத்தைத்துடைத்ததைத்தியானித்து உம்மை யாராதிக்கிறோம். நாங்கள் முகதாட்சனியத்தைப் பாராமல் புண்ணிய நெறியில் உறுதியாய் நடக்க அதுக்கிரகஞ் செய்தருளுஞ் சுவாமீ.—ஒரு-பர-பிரி-திரி.

ஏழாம் ஸ்தலம்.

முத.—திவ்விய சேசவே.—மற்றதும்.

திவ்வியசேசவே! தேவரீர் சிலுவையின்கீழே யிரண்டாம் விசை குப்புற விழுந்ததைத் தியானித்து உம்மை யாராதிக்கிறோம். நாங்க னெந்தப்பாவதன்கூட கிரும்ப விழாதபடிக்குக் கிருபை செய்தருளுஞ் சுவாமீ.—ஒரு-பர-பிரி-திரி.

எட்டாம் ஸ்தலம்.

முத.—திவ்விய சேசவே.—மற்றதும்.

திவ்விய சேசவே! தேவரீர் கும்மை கோக்கி யமுத செருசு லேம் பட்டணத்து ஸ்திரீகளுக்கு காறுதல் சொன்னதைத் தியானித்து உம்மை யாராதிக்கிறோம். நாங்கள் பண்ணின பாவத்து ரோகங்களுக்குத் துயரப்பட்டு அவைகளுக்காக எப்போது மழுது கொண்டிருக்கக் கிருபை செய்தருளுஞ் சுவாமீ.—ஒரு-பர-பிரி-திரி.

ஒன்பதாம் ஸ்தலம்.

முத.—திவ்விய சேசவே.—மற்றதும்.

திவ்விய சேசவே! தேவரீர் சிலுவையின்கீழே மூன்றாம் விசை குப்புற விழுந்ததைத் தியானித்து உம்மை யாராதிக்கிறோம். நாங்கள் சாவான பாவத்தோடே செத்து மீத்திய நரசத்திலே விழாதபடிக்குக் கிருபை செய்தருளுஞ் சுவாமீ.—ஒரு-பர-பிரி-திரி.

பத்தாம் ஸ்தலம்.

முத.—திவ்விய சேசவே.—மற்றதும்.

திவ்விய சேசவே! தேவரீர் வஸ்திரங்க ளுரியப்பட்டதை யுந் தேவரீருக்குக் கசப்பான காடியைக் குடிக்கக் கொடுத்ததை யுந் தியானித்து உம்மை யாராதிக்கிறோம். நாங்கள் சகலத்திலும் தேவ சித்தத்துக்குக் கீழ்ப்படிந்து பொறுமையோடே நடக்கக் கிருபைசெய்தருளுஞ் சுவாமீ.—ஒரு-பர-பிரி-திரி.

பதினோராம் ஸ்தலம்.

முத.—திவ்விய சேசவே.—மற்றதும்.

திவ்விய சேசவே! தேவரீர் சிலுவையி லறையப்பட்டதைத் தியானித்து உம்மை யாராதிக்கிறோம். நாங்க எரிவிலக செல்வங்களை வெறுத்துப் பரலோகத்தை மாத்திரமே காடக் கிருபை செய்தருளுஞ் சுவாமீ.—ஒரு-பர-பிரி-திரி.

பன்னிரண்டாம் ஸ்தலம்.

முத.—திவ்விய சேசவே.—மற்றதும்.

திவ்விய சேசவே! தேவரீர் சிலுவைமரத்தி லுயிர்விட்டதைத் தியானித்து உம்மை யாராதிக்கிறோம். நாங்க ளும்மை மாத்திரமே நேசித்து இஷ்டப்பிரசாதத்தோடே மரித்துப் பரசதியிலும்மோடே வீற்றிருக்கக் கிருபை செய்தருளுஞ் சுவாமீ.—ஒரு-பர-பிரி-திரி.

உகஅ

ஏழுதவச் சங்கீதம்.

பதினமூன்றாம் ஸ்தலம்.

முத.—திவ்விய சேசவே.—மற்றதும்.

திவ்விய சேசவே! தேவரீருடைய திருச்சரீரத்தைச் சிலுவையினின் றிறக்கி வியாகுலமாதாவின் மடியிலே வளர்த்தப் பட்டதைத் தியானித்து உம்மை யாராதிக்கிறோம்; எங்களுடைய இருதயத்திலே தேவரீருடைய திருக்காயங்களும், பரிசுத்த மாதாவின் வியாகுலங்களும் பதிந்திருக்கக் கிருபைசெய்தருளுஞ் சுவாமீ.—ஒரு-பர-பிரி-திரி.

பதினான்காம் ஸ்தலம்.

முத.—திவ்விய சேசவே.—மற்றதும்.

திவ்விய சேசவே! தேவரீருடைய திருச்சரீரம் அடக்கம்பண்ணப்பட்டதைத் தியானித்து உம்மை யாராதிக்கிறோம். நாங்கள் மரணபரியந்தர் தேவரீரை நேசிக்கவும் தேவரீருடைய பேரின் பவிராச்சியத்துக்குச் சேரவுங் கிருபைசெய்தருளுஞ் சுவாமீ.—ஒரு-பர-பிரி-திரி.

¶சேசக்கிழஸ்துநாநருடைய ஐந்துதிருக்காயங்களைக் குறித்து ஐந்து பர-பிரி-திரி. சொல்லுகிறது.

¶அதன்பிறகு அர்ச்சுபாப்பாவைருடைய சுகிர்த கருத்துகள் நல்லறவேறும்படிக்கு ஒரு-பர-பிரி-திரி. சொல்லுகிறது.

ஏழுதவச் சங்கீதம்.

தாவீதனன்கிற இராசாபாமின கீதஆகமமான தூற்றைம்பது சங்கீதங்களில் ஏழு சங்கீதங்களைத் திருச்சபை தெரிந்தெடுத்ததுத் தவ சபமாக நியமித்ததினால் பாவத்தினிமித்தம் துக்க மனஸ்தாப முயற்சியாகிய அவைகளை யுரைத்து வேண்டிக்கொள்வது பூர்வீகந்துவக்கி நடக்கின்ற நல்ல முறைமையாமே.

DOMINE, NE IN FURORE.

முதலாவது சு-ம். சங்கீதம்.

¶வியாதியஸ்தன் வைத்தியனை மன்றுகிறதுபோலே பாவத்தினால் மெலிந்து கலங்கின ஆத்தமமானது சர்வேசுரனைப் பிரா

ஏழுதவச் சங்கீதம்.

உகஅ

ர்த்தித்து, அவருடைய சந்தியிலே அழுது பிரலாபிக்கிறதைக் குறித்தும் ஆண்டவர் அந்தப் பிரலாபத்தைக் கேட்பதைக் குறித்தும் பாடியிருக்கின்றது.

சுவாமீ! தேவரீர் கோபமாயிருக்கும்போது என்னைத் தண்டியாதேயும், உமது கோபாக்கினி வேலையில்என்னைக் கடிந்துகொள்ளாதேயும். நாளுவெருபலவீனன், என்மேல் இரக்கமாயிரும்—என் எலும்புகள் நெக்குவிட்டிருப்பதால் எனக்கு ஆரோக்கியங்கொடுத்தருளும்.—என் ஆத்தமமோ வெருவாய்க்கலங்கியிருக்கிறது, ஆனால் சுவாமீ! நீர் எந்தமட்டும் எனக்கு உதவிசெய்யாம விருப்பீர்.—சுவாமீ, தேவரீர் எனது முகமாய்த் திரும்பிஎன் ஆத்தமத்தைநீட்டேற்றி உமது கிருபையைக்குறித்து என்னை இரட்சித்தருளும்.—ஏனெனில் மரணத்தன்மையில் உம்மை ஆறும் நினைப்பாரில்லை. நரகத்தில் உம்மை ஸ்துதிக்கிறவளுர்.—பிரலாபப்பட்டு மிகவும் மெலிந்தேன், இராத்திரிதோறும் என் கண்ணீரால் என் கட்டிலைக்கழுவி என் கண்ணீரால் என்படுக்கையை நனைத்துக்கொண்டு வருகின்றேன். கோபாக்கினியால் என் கண்கலங்கிச் சிவந்தது. என் சத்துருக்கள் நடுவில் வெருநாளாய் அகப்பட்டுத் தளர்ந்தேன்.—ஆண்டவர் என் அழகைக்குரலாக் கேட்டருளினார். ஆகையால் அக்கிரமங்களைச் செய்கிற நீங்களெல்லோரும் என்னைவிட்டு அகன்று போங்கள்.—ஆண்டவர் வேண்டுதலைக் கேட்டு எனது விண்ணப்பத்தைக் கைபெற்றுக் கொண்டார்.—என் சத்துருக்களெல்லாரும் வெட்கி மிகவும் கலங்கக் கடவார்கள், அதிசிக்கிரத்தில் வெட்கமும், ஈனமும் மூடப்பின்னிட்டுப் போகக் கடவார்கள்.—ஒரு-திரி.

BEATI QUORUM.

உ-வது. நட-ம். சங்கீதம்.

¶நல்ல மனதோடு பாவத்தைவிட்டுச் சருவேசுரனைச் சேருவதினமேலும், ஆண்டவர் நமது இக்கட்டில் அடைக்கலமுமாய் நல்லோர்க்குஇன்பமுமாய்ப் புல்லோர்க்குத் துன்ப ஆக்கினையிடுபவருமாய் இருக்கிற அன்புதன்மேலும், பாடியிருக்கின்றது.

எவ்வொவர் பாவம் பெற்றுக்கப்பட்டதோ, அவர்கள் பாக்கியவான்கள். எவ்வொவர் பாவம் முறைக்கப்பட்டதோ, அவர்களும்

பாக்கியவான்கள். ஆண்டவர் எவனுடைய பாவத்தை அவன் மேற்சாட்டாமல் இருக்கிறாரோ, அவன் பாக்கியவான். எவனுடைய மனதில் கபடமில்லையோ அவனும் பாக்கியவான்—நான் என் பாவத்தை வெளிப்படுத்தாமல் மவுனமாகி, நானெல்லாம் கூக்குரலிட்டதினால் என் எலும்புகள் தளர்ந்து போயிற்று.—எனென்றால் உமது கைப்பாரம் அல்லும் பகலும் என்மேற் சுமந்த தினால் முன்னுதைத் திறங்கினாற்போலக் கடின துயரப்பட்டு ஆரட்டமாய்ப் புரண்டுகிடந்தேன். என்பாவத்தை உமக்கு அறிக்கையிட்டேன், என் அநீதத்தை உமக்கு மறைத்தேனில்லை.—நான் எனக்கு விரோதமாக என் அக்கிரமத்தை ஆண்டவரிடத்திற் சங்கீர்த்தனைஞ் செய்வேனென்று சொல்லவே நீர் என் பாவக்கேட்டைப் பரிகரித்தருளினீர்.—இதைப்பற்றித் தர்மத்துமாக்களெல்லாரும் தக்க சமயம்பார்த்து உம்மை மன்றாடுவார்கள்.—இத்தன்மையாய் வெள்ள நீர் எப்படிப் புரண்டெவந்தாலும் அவர்கள் மட்டும் ஏறாது.—என்னைச் சூழ்ந்திருக்கிற துன்பங்களில் எனக்கடைக்கலமும் நீரோ, என் சந்தோஷமாகிய கர்த்தாவே, என்னை வளைந்து கொண்டிருக்கிறவர்க ளிடத்தில் நின்றென்னைக் காத்தருளும்.—நீ நடக்கவேண்டிய வழியை உனக்குக் கற்பித்து, உனக்கு உணர்வை தந்தது, உன்மேல் நமது பாரை உயிர்த்து, உயிர்த்தோம்.—ஞானமில்லாத சூதிகா, கோவேறு கழுதைகளைப் பேரெஃராத்தேயுங்கள்.—உமதருகிற் சேராத அந்த மிருகங்கள் என் வாக்ய வாரிஞ்ஞங் கடிவாளங்களினாலும் இறுக்கிப்பந்தனஞ் செய்யுங்கள்.—பொல்லாதவர்களுக்கு அநேகம் ஆக்கினைகள் உண்டு. ஆனால் ஆண்டவர்பேரிப்பத்தி நம்பிக்கையா யிருக்கிறவர்களைத் தேவகிருபை சூழ்ந்திருக்கும்.—நீதிம ன்களே, ஆண்டவரிடத்தில் அதமகிழ்ந்து சந்தோஷப்படுங்கள். செவ்விய இருதயத்தோரோ, நங்கள் எல்லாரும் அகரிடத்தில் உங்கள் மேன்மையைப் பாராட்டுங்கள்.—ஒரு-திரி,

DOMINE NE IN FURORE.

ந-வது, ந-எ-ம், ரங்கீதம்.

பாவத்தால் ஆத்துமத்தில் பட்ட புண்களைத் தெளிவிக்கிறதென்பேலும், நல்லோர் துன்பப்படுகையில் சிறைகொண்ட

கைவிடப் படுகிறதென்மேலும், தபசுக் குட்பட்ட ஆத்திமமானது சர்வேசுரனுடைய நீதிக்கு உத்தரிப்பதற்கான வழிபாடாக இலவகை துன்பங்களைக் கையேற்றுக்கொண்டு அதுபவிக்க, எப்பொழுதும் ஆபத்தமா யிருக்கிறதென் மேலும் பாடி யிருக்கின்றது.

சுவாமி, தேவரீர் கோபமா யிருக்கும்போது என்னைத் தன்மயாதேயும்.—உமது கோபாக்கினி வேளையில் என்னைக் கடிந்து கொள்ளாதேயும்.—எனெனில் நீர் விட்ட அம்புகள் என்னை உருவிப்பாய்ந்தது.—உமது கையின் பாரம் என்மேல் சுமந்தது.—உமது கோபத்தின் முகத்தே எனது மாம்ஸத்திற் சுசுமந்துப் போயிற்று; என் பாவங்களின் முகத்தே என் எலும்புகள் உறவற்றுக் கலகலத்துப் போயிற்று.—எனென்றால், அக்கிரமங்கள் எந்தலைக்கு மிருக்கி என்னை மூழ்கடித்தும் வெகு பாரக் சுமையாக என்னை இருத்தியும் போட்டது.—என் மதியினத்தினால் என்னுடைய காயங்கள் புழுத்து நாறிப்போயிற்று.—நான்மிகவுத் தரித்திரனாய் உடல் கூனிப்போய் நான்முழுதும் துக்கத்தால் மூகம். வாடித்திரிகிறேன்.—எனெனில், என் இடுப்பானது அக்கினிப் பிரவேசமாய்ப் பற்றியெரிகிறது, என் சரீரத்தில் நல்ல எண்ணெய்க்குமில்லை.—நான் வெகு வேதனைக்கும் ஈனத்திற்கும் உள்ளானேன். என்னிருதயத்தின் அங்கலாய்ப்பினால் புலம்புகிறேன்.—என் ஆண்டவரோ, என் ஆசைகளெல்லாம் உமக்குந் தெரிந்திருக்கிறது. என் பிரலாபம் உமக்கு மறைந்திருக்க வில்லை.—என் இருதயங் கலங்கி எனது சத்துவம் என்னைக் கைவிடிகிறது. என் கண்ணொளிவு மங்கிப்போகிறது. என்னைச் சேர்ந்தார் சிறைகொண்டும் என்மேல் ஏதிர்த்து நெருங்கி விரோதமாக நின்றார்கள். என் அருகில் இருந்தவர்கள் அல்லப் போனார்கள். என் உயிர் பறிக்க எண்ணினவர்கள் எனக்கு வெகுசொடுமை செய்தார்கள்.—எனக்குப் பொல்லாங்கு தேடினவர்கள் என்னை விண்வார்த்தைபேசி, நான் முழுதும் என்னை மோசம்போக்கும் விதத்தை யோசித்தார்கள்.—நானேவென்றால் காதுகளோடு வஞ்சச் செவிடனைப்போலும் வாய்திறவாத ஊமையைப்போலும் இருந்தேன். நானேயே உகச் செவியில்லாதவனும், மறுத்துச் சொல்ல நாவில்லாதவனுமானேன்.—சுவாமி, உம்மை நம்பியிருக்கிறேன், என் சர்வேசுர சுவாமி, என் மன்றாட்டைக் கேட்ட

ருளும். என்கால் தமொறும்போது. என்மேல் இடம்புபேகின என் சத்துருக்கள் இன்னம் என்னைக்கொண்டு மனமகிழாதபடி. உம்மைக்கேட்டுக் கொண்டேன். ஆகிலும், நான் தண்டனைப்பட ஆயத்தமா யிருக்கிறேன், என் சஞ்சலம் எந்நேரமும் என்முன்பாக நிற்கிறது.—வெண்ணில் என் அக்கிரமங்களைச் சொல்லிக் காட்டுவேன்.—என் பாவங்களை நினைத்துச் சிந்தைப்படுவேன்.—ஆனால் என் சத்துருக்கள் உயிரோடிருந்து என்னிலும் பலமானார்கள், நியாயமில்லாதென்னைப் பகைக்கிறவர்கள் பலுக்கிப்போனார்கள்.—நான் நன்மையைப் பின்சென்றதால் நன்மைக்குவதில் தின்மை செய்கிறவர்கள் என்னைத் தூற்றுகிறார்கள்.—என் சர்வேசரா சுவாமீ, என்னைக் கைவிடாதேயும், என்னைவிட்டு அகலாதேயும்.—எனக்கு இரட்சணியமா யிருக்கிற சாவேசரா சுவாமீ, தீவிரத்தில் வந்து எனக்கு உதவிசெய்தருளும்.—ஒரு-திரி.

MISERERE MEI, DEUS.

ச-வது, 100-ம். சங்கீதம்.

தாவீது என்கிறவர் தமது கண்முன்பாக எப்பொழுதும் இருக்கிற தமது பாவங்களுக்குறித்துச் சர்வேசரானவருக்குப் பிரலாபித்துப் பாவத்தில் நின்று அதிகமதிகமாய்த் தம்மைப் பரிசுத்தமாக்கித் தமக்கு வரப்பிரசாதங்களையும் புதிதான இருதயத்தையுங் கொடுத்தருள வேணுமென்று சர்வேசரனை மன்றாடினதும், தாழ்ச்சியும், மனஸ்தாபமுமுள்ள இருதயமே சர்வேசரனுக்குப் பிரியபலி என்கிறதுமாகப் பாடியிருக்கின்றது.

சர்வேசரா சுவாமீ, உமது தயையின் விசாலத்திற்குச் சரியானபடி என்மேல், இரக்கமாயிரும்.—உமது இரக்கப் பெருக்கத்திற்கு ஒத்தபடியின் அக்கிரமங்களை நிர்மூலமாக்கும்.—இன்னம் அதிகமாய் என் குற்றங்களில் நின்று என்னைக் கழுவீ என் பாவங்களில் நின்றென்னை விடுவித்துப் பரிசுத்தப்படுத்தும்.—நானோ எனது அக்கிரமங்களை அறிந்திருக்கிறேன், என் பாவம் எந்நேரமும் என் கண்முன்னே நிற்கிறது.—உமக்கு மாத்திரமே குற்றஞ்செய்தேன், உம்முடைய சந்நிதிக்கு முன்னே தீங்கு புரிந்தேன், நீர் உமது வாக்குத்தத்தத்தில் பிரமாணிக்கராய் இருக்கிறீர்களும், உமது தீர்வையிலே நீதிப்பரண் இருக்கிறீர்களும்

விளங்கும்படி என் குற்றங்களைப்பொறுத்தருளும்.—நானோவென்றால்.—அக்கிரமத்தில் சன்மித்தேன் என் தாயார் பாவத்தில் என்னைக் கர்ப்பந்தரித்தாள்.—நீர் சத்தியத்தைநேசித்து, உமது பரமஞானத்தின் மறைவுள்ள இரகசியங்களை எனக்கு விளங்கச் செய்தருளினீர், நீர் ஈசோப்பென்கிற புல்லினால் என்மேல் தெளித்தருளுவீர், நானுஞ் சுத்தமாவேன்.—நீர் என்னைக் கழுவவீர் வெண்பனிக்கட்டியிலுந் தூய்மையாவேன்.—என் செவிகளுக்கு இன்பத்தையுஞ் சந்தோஷத்தையுந் தந்தருளுவீர், தளர்ந்துபோன என் எலும்புகள் திடன்கொண்டு எழுந்து அக்களிக்கும்.—என் பாவங்களைப் பாராமல் உமது முகத்தைத் திருப்பிக்கொண்டு, என் அக்கிரமங்களை எல்லாம் போக்கியருளும்.—சர்வேசரா, என்னிடத்தில் சுத்தமான இருதயத்தை உண்டாக்கி என் உள்ளத்தில் நீதி முறைமையுள்ள புத்தியைப் புதுப்பித்தருளும்.—உமது சந்நிதியில் நின்று என்னைத் தன்னாதேயும், உம்முடைய இஸ்பிரீத்து சாந்துவை என்னிடத்தில் நின்று மறுபடி வாங்கிக்கொள்ளாதேயும். உமது இரட்சணியத்தின் ஆரத்தத்தை மறுபடி எனக்குத் தந்தருளும், உமது மேலான ஞானத்தால் என்னை உறுதிப்படுத்தும்.—அநீதருக்கு உமது மார்க்கத்தைப் பிழாதிப்பேன், துஷ்டர் உம்மிடத்தில் நிரும்புவார்கள்.—சர்வேசரா, என் இரட்சகரான சர்வேசரா, இரத்தப் பழிகளில் நின்றென்னை மீட்டு விடுகலையாக்கியருளும், அப்போது என்னாவது உமது நீதியைப் புகழ்ந்தேத்தும்.—ஆண்டவரே! என் இதழ்களைத் திறந்தருளும், என் வாய் உம்முடைய தோத்திரங்களைக் கூறும்—ஆண்டவரே! உமக்குப் பரிவேண்டி யிருந்தால் மெய்யாகவே பலிகொடுப்பேன், ஆனால் சர்வாங்க தகணப்பலிகள் உமக்குப் பிரியமாய் இருக்கிறதில்லை.—நுகரப்படுகிற உள்ளமே ஆண்டவருக்குப் பிரியமானபலி, மனஸ்தாபத்தினாலே கொறுங்கித் தாழ்ச்சியுள்ள இருதயத்தைப் புறக்கணிக்கமாட்டோ சுவாமீ.—ஆண்டவரே உமது நன்மைத்தன்மையில் சீயோன் என்ற பருவத்தின்மேல் கிருபையாயிரும். செருசலேமென்கிற பட்டணத்தின் மதில்கள் எடுக்கப்படத் தயையெய்தருளும்.—அப்பொழுது நீதியின் பலியும், சர்வாங்க தகணப்பலியுங் காணிக்கைகளும் உமக்கு ஏற்கையாகும்.—அப்பொழுதே உமது பீடத்தின்மேல் நவச காரியப்பலிகளைக் கொடுப்பார்கள்.—ஒரு-திரி.

¶ இத்தச்சங்கீதம், திர்க்கதரிசியாகிய தாவீது அவரவர் தங்கள் தங்கள் பாவத்தின்மேல் மனஸ்தாபப்பட்டுப் பாவத்தின் ஆக்கினையாகிய துன்பங்களில் சாவேசுரனை மன்னுநிகிறதற்கு மகா உதவியுமாய்த் திருச்சபைக்கு ஓகா உச்சிதமான செபமுமாய்ப் பாடியிருக்கின்றது.

ஆண்டவரே! என் மன்னாட்டைக் கேட்டருளும்; என் அபயசத்தம் உமது சந்திதிமட்டும் வரக்கடவது.—எனக்கு உமது திருமுகத்தைத் திருப்பிக்கொள்ளாதேயும், நான் துன்பப்படும் எந்தெந்த நாளிலும் என் வேண்டிதலுக்குக் கந்து சாய்த்துக் கொடுத்தருளும். நான் எந்தெந்த நாளும் மனம் மன்னாடினாலும் என் மன்னாட்டைத் தீவிரமாய்க் கேட்டருளும்.—ஏனெனில் என்னுடைய நாங்கள் புகைபோல மறைந்து போயிற்று, என்னெனும்புகள் அடிப்பின் விறகைப்போலே துவண்டுபோயிற்று.—என் ஆகாரத்தைப் பிச்சுக்க மறந்து விட்டதனால் என் இருதயங் காய்ந்து வெய்யிலில் அடிபட்ட புல்லுப்போல் உலர்ந்தேன்.—என் பிரலாபப் பெருமூச்சின் பேரொலியால் எனது தேளேரெடி என் அஸ்திகள் ஒட்டிப்போயிற்று. வனந்தரத்தில், தனித்திருக்கும் * பெலிக்கான் போலவுந் தனி வனத்தில் தங்கின ஆந்தைபோலவு மாணேன்.—கண்ணுறக்க மற்றேன், தனிப்பட்டிக் கூடாமேற் குந்தின குருவிபோலானேன்.—என் சத்தாருக்கள் என்னை நாள்முழுதும் துவண்ணஞ் செய்கிறார்கள், என்னைப்புகழ்ந்தவர்கள் என்னை எதிராய்ச் சபதங் கூறுகிறார்கள்.—அதேனென்றால் நான்சாப்பாடாகச் சாம்பலே அருந்தித் தண்ணீரோடு என் கண்ணீரைப் பாணம்பண்ணினேன்.—உமது கிணத்தையுங், கோபாக்கினியையும் பற்றிலிவவிதஞ் செய்தேன் எனென்றால், நீர் என்னை உயர்த்திப் பின்பு கீழே விழ்அடித்து நறுக்கினீர்.—என்னுடைய நாங்கள் நிழலிப்போலச் சாய்ந்துபோயிற்று; நாளை புல்லுப்போல் உலர்ந்தேன்.—ஆனால் ஆண்டவரே! நீர் சதா காலங்களும் இருக்கின்றவர், உமது திருநாமத்

தின் ஸ்மரணமோவெனில் அனவரதகாலமும் நிலைத்துநிற்கும்.—சியோன் என்ற மாநகருக்குக் கிருபைபுரியும் காலம் வந்து நேரிட்டமையால் தேவரீர் எழுந்தருளி அதன்மேல் இமக்கஞ் செய்தருளும்; அதேனென்றால், உம்முடைய அடியார் அந்தநகரத்தில் தகர்ந்த கல்லுகளின்மேல் பிரியாகி அதன் மண்ணின்மேலும் இரக்கமாயினார்கள்.—ஆண்டவரே! சமஸ்த சனங்களும் உமது திருநாமத்துக்குஞ் சசல மண்டலேஸ்வரரும் உமது அர்ச்சிய மகிமைக்கும் அஞ்சுவார்கள்.—அதேனெனில், சியோன் என்ற நகரத்தை ஆண்டவர் கட்டுவித்துத் தமது மகிமைப்பிரதாபத்திற் காணப்படுவார்.—அவர் தாழ்ச்சி உள்ளவர்களுடைய வேண்டிதலுக்குத் திரும்பிச் செவிதந்த தல்லாமல் அவர்களுடைய மன்னாட்டைப் புறக்கணித்ததில்லை.—இனிவருஞ் சந்ததிக்கு இவைகளை முதப்பட்டிருக்கட்டும்; இனிமேல் உண்டாகுஞ் சனம் ஆண்டவனா ஸ்துதிக்கும்.—எனென்றால் ஆண்டவர் தமது அர்ச்சிய சிஷ்டதலத்தின் உன்னதத்திலிருந்து திருக்கண்ணைக்கிறார்.—விவங்கிற் கிடக்கிறவர்களுடைய பிரலாபத்தை கேட்கவுங் கொலையுண்டு போனவர்களுடைய பிள்ளைகளைக் கட்டவிழ்த்து விடுவிக் கவும்.—இப்படி விடுதலானவர்கள் சனங்களும் இராசாக்களும் ஆண்டவருக்குத் திருப்பணி புரியக்கூடும்பொழுது, சியோன் டட்டணத்தில் ஆண்டவருடைய திருநாமத்தைக் கொண்டாடிச் செருசலே நகரில் அவருடைய திருப்புகழைப் பாடத்தக்கதாகவும் பரலோகத்தில் நின்று பூலோகத்தைப் பார்த்தருளினார்.—

அடியான் தன் சத்துவத்தின் மத்தியில் அவருக்குச் சொன்னது: என் ஆயுசினுடைய சொற்பத்தை எனக்குக்காட்டியருளும், என் ஆயுசு நடுவில் என்னை அழைத்துக் கொள்ளாதேயும்.—உம்முடைய வருஷங்கள் தலைமுறை தலைமுறையாக நிற்கின்றது.—சுவாமி! தேவரீர் தாமே, ஆதியிலே பூமண்டலத்துக்கு அஸ்திவாரமிட்டார்.—வான மண்டலங்கள் உமதுகைத்தொழிலாலமே, —இவைகள் சிதைந்துபோம், நீரோநிரந்தரம் இருக்கிறவராமே.—உடுத்த உடைபோல் இவையெல்லாம் பழசாய்ப்போம். ஆடை மாற்றுகிறதபோலத் தேவரீர் அவைகளை மாற்றுவீர், அவைகளும் மாறுபட்டுப்போம்.—நீரோவெனில் எக்காலமும் ஒரோசிராய் யிருக்கிறவர். உம்முடைய வருஷங்கள் ஒழிவதில்லை.—உம்முடைய அடியார்களின் பிள்ளைகள் உம்மோடு வாசஞ் செய்வார்கள். அவ

ர்களுடைய சந்ததியும் என்றென்றும் நன்னெறியில் நடத்தப்ப
வெதாமே.—ஒரு-திரி.

DE PROFUNDIS.

சு-வது. சுஉசு-ம். சங்கீதம்.

பாவப் பொறுத்தல் அடைபிச் சர்வேசுரனை மன்றாட்
வேண்டிய உருக்கத்தின் மாதிரிகையாகப் பாடியிருக்கிறது.

சுவாமீ! பாதாளத்தில் நின்று உம்மைநோக்கிக் கூப்பிடுகி
றேன், சுவாமீ! என் சத்தத்தைக் கேட்டருளும்.—எனது விண்ண
ப்பத்தின் பேரொலியை உமது செவிதந்து கேட்டருளும். ஆ
ண்டவளே! நீர் எங்கள் பாவங்களைப் பாராட்டுவீர்களில் உமக்கு
முன்பாக நிருவாகஞ் செய்கிறவனார்?—ஆனால் தேவரீரிடத்தில்
தயாளமான மன்னிப்பிருக்கிற படியாலும் உமது வேத முறை
மையைப் பற்றியஞ் சுவாமீ உம்மைநம்பிக் காத்திருக்கிறேன்.
—என் ஆத்தமம் ஆண்டவருடைய திருவசனத்தின்மேல் ஊன்
றிக் காத்திருக்கின்றது, என் ஆத்தமம் ஆண்டவரிடத்தில் நம்பி
க்கை வைத்திருக்கிறது.—உதய சாமகாவல் நேரத்துவக்கி யிரவு
பரியந்தம் இஸ்ராயேல் சனம் ஆண்டவரை நம்பிக் காத்திருக்கக்
கடவது.—எனென்றால், சுவாமீ தயையுள்ளவர்; அவரிடத்தில்
இரட்சணியம் ஏராளமாய் இருக்கின்றது.—அவரே இஸ்ரா
யேல் சனத்தை அதின் சலக பாவங்களில் நின்று இரட்சித்தரு
ளுவார்.—ஒரு-திரி.

DOMINE EXAUDI.

எ-வது. சுசுஉ-ம். சங்கீதம்.

தீர்க்கதரிசியாகிய தாவீது என்கிறவர் தாம்படுகிற உபத்
திரவங்களில் தேவகிருபையை யிரந்து கேட்டுச் சர்வேசுரன்
தமது நீதியின் உசுரத்திற்கு ஒத்தவண்ணம் நடப்பியாமல் தயை
யோடு நடப்பித்தருள வேண்டுமென்று சர்வேசுரனை மன்றாடிப்
பாடியிருக்கின்றார்.

சுவாமீ! என் வேண்டதலைக் கேட்டருளும், உமது சத்தியத்
தின்படி என் விண்ணப்பத்திற்குக் காது கொடுத்தருளும்.—உம

து நீதியின்படி என் மன்றாட்டை ஏற்றுக்கொள்ளும், குற்றம்
பாராட்டி உம்முடைய அடியானைத் தீர்வையிட்டுப் பிரவேசியா
தேயும். எனெனில், சீவனுள்ளவரில் எவனும் உமக்கு முன்பாக
ப் பரிசுத்தனாகத் தோன்றமாட்டான்.—என் சத்துராதி என்னைத்
தாமத்தை உபத்திரவப்படுத்தி என்னுயிரை வதைத்துப் பூமியில்
கிறுமைப்படுத்தினான்.—முற்காலத்தில் மண்ணுபோனவர்களைப்
போல என் சத்துரு என்னை இருட்டில் குடிகொண்டிருக்கச்
செய்தான் என்னைக்குறித்து நான் புத்தி அலமந்து துக்கத்தில்
அமிழ்ந்தி, நன் இருதயங் கலங்கிப்போயிற்று.—நான் பூர்வகா
லங்களே நினைத்து, உமது செயல்பெல்லாம் யோசித்து எண்ணி
னேன், உம்முடைய திருக்காலங்களின் செய்கைகளின்மேல்
தியானஞ் செய்தேன்.—உம்மை நோக்கி என் கைகளை விரித்தே
ன். நீரில்லா நிலம்போல என் ஆத்தமம் வறண்டு உம்மைத்தாவு
கிறது.—ஆண்டவளே! என் ஆவிசோர்ந்து போகின்றது, என்
வேண்டதலைத் தீவிரமாய்க் கேட்டருளும்.—உமது திரு முகத்
தைத் திருப்பிக்கொள்ளாதேயும், திருப்பிக்கொள்வீராகில் குழி
யிலிறங்கிப் போகிறவர்களுக்குச் சமானமாவேன்.—நான் உம்
மை நம்பியிருக்கின்றமையால், அதிகாலமே நான் உமது தயை
மெழுகியைக் கேட்கச்செய்தருளும்.—என் ஆத்தமம் உம்மைநோ
க்கி எழுந்தபடியால், நான் நடக்கவேண்டிய வழியை எனக்குப்
படிப்பித்தருளும்.—நான் உம்மைத் தஞ்சமென்று ஒடிவந்ததினா
ல், என்சத்துருக்கள் இடத்தில் நின்று என்னைத் தற்காத்தருளும்.
தேவரீர் என் தேவனாகையால், நான் உமது சித்தத்தின்படியே
செல்லக் கற்பித்தருளும்.—உம்முடைய நல்ல இஸ்ரீரீர்தானவர்
என்னை நன்மாரிக்கத்திலே நடப்பிப்பாராக; சுவாமீ, உமது திரு
நாமத்தின் கீர்த்தியைக்குறித்து உமது நீதிக்கு ஒத்தபடி என்னை
ச் சிவிக்கச் செய்வீராக.—உபத்திரவத்திலே நின்று என் ஆத்தம
த்தை விடுதலாக்கி உமது தயவிலால் என் சத்துருக்களைச் சங்க
ரித்துப் போடுவீராக.—நான் உம்முடைய அடியானானதால் என்
ஆத்தமத்தை உபாதிக்கிறவர்கள் எல்லாரையும் நிர்முலஞ் செய்
தருளும்.—ஒரு-திரி.

சுவாமீ! எங்கள் பாவங்களையும் எங்களை ஈன்றவர்களுடைய
பாவங்களையும் ஸ்மரணம்பண்ணாதேயும், எங்கள் பாவங்களுக்கா
கப் பழிவாங்கத் திருவுளமாகாதேயும்.

தேவநற்கருணை சந்திப்பு.

தேவநற்கருணையைச் சந்திக்கிறவகை.

|| பரம கர்த்தராகிய சேசநாதர் தேவநற்கருணையிலே நமது பேரிற் காண்பிக்கிற மட்டில்லாத அன்புக்குப் பிரதியின்பைச் செலுத்தத் தக்கதாக ஆத்தும் சந்தேவியாகிய அவருடைய திருச் சரீரத்தை யடிக்கடி பத்தியோடே வரங்கிக்கொண்டு அவரோடு ஐக்கியமாகிறதூற் தவிர அடிக்கடி தேவநற்கருணையைச் சந்தித்து அவருக்கு வணக்கஞ் செய்கிறது மிகுந்த நியாயமல்லவோ? ஆகையாற் சிலமுறை அவரை யாராதிக்க, இடையர்கள் மூன்றிராசாக்களைப் போலவும், சிலமுறை அவருடைய திருப் போதகங்களைக் கேட்டுக்கொள்ள, அப்போதிதலர்கள், சேஷர்களைப் போலவும், சிலமுறை நம்முடைய பாவங்களை நினைத் தழுதுகொண்டு அவருடைய ஆச்சரியமான இலட்சணங்களைத் தியானிக்க, மரியமதலே னம்மானைப் போலவும் அவரண்டைக்குப் போலோமாக. சவிசேஷத்திற் சொல்லப்பட்ட பிணியாளிகளைப் போலே, நம்முடைய ஞானநோய்களிலே நின்று குணமாக்கப்படவும், அல்லது தரித்திரர்களைப்போலே, அவருக்கு நம்முடைய அவசரங்களைச் சொல்லிக் கூண்பிக்கவும், நம்முடைய துன்புறுநித சந்தேக கஸ்திகளில் வேண்டிய ஆறுதலையும், வரப்பிரசாதங்களையும், அவரிடத்திற் கேட்கவும், அவருடைய திருச்சந்தி யிற் சேருவோமாக, தேவநற்கருணையில் மெய்யாகவே எழுந்த குளியிருக்கிற ஆராதனைக்குரிய கர்த்தரின் சமுதத்திலே தருந்த வணக்கம், பத்தி, ஒடுக்கம், நன்றியறிதல், விசுவாசம், நம்பிக்கை, தேவகிரேகம் முதலான சற்குணங்கள் நம்மிடத்தி லெப்பொழுதும் விளங்கும்படியாய்க் கவனித்திருப்போமாக.

தேவநற்கருணையின் சந்திதியில் வேண்டுதல்.

நிகரில்லாத பரம அன்பின் மிகுதியினாலே தேவநற்கருணையி லெழுந்தருளி எங்கள் பீடங்களின்மேல் நிலையாயிருக்கத் தயை புரிந்த மதுரசேகவே! அன்புக்குரிய இரட்சகனோ! தேவரீர் பரம கர்த்தனென்றும், சர்வத்துக்கும் அகிபதியான கட்டுவனாகிய என் தெய்வமென்றும், விசுவசித்து நம்பி, இதிலே உம்மைமிகுந்ததாழ்ச்சிவணக்கத்தோடே யாராதிக்கிறேன். பரமதிவ்விய நற்கருணையி லிருக்கிற உமக்குப் பாவிகள் செய்கிற துரோஷங்களைத் தேவ

ரீர் பாராட்டாமல் தேவரீர் அடியோர்கன்பேரிற் காண்பிக்கிற மட்டில்லாத பட்சத்தைப்பற்றி முழுமுனதோடே யுமக்கு நன்றியறிந்த தோத்திரஞ் செய்கிறேன். எங்கள் நன்றிகெட்ட தனத்தின்பேரில் மிகுந்த விதனப்பட்ட அகந்த மகிமையுள்ள பரமதேவனே, ஆராதனைக்குரிய இந்தத் தேவதிரவிய அதுமானத்திலிருக்கிற உமக்குச் செய்யப்பட்டதும், இனிச் செய்யப்படுவதுமாகிய துரோகங்களுக்கும், அவமானங்களுக்கும், நிந்தைகளுக்கும், பரிசாரமாக எல்லாவிபன்மமட்டுமிடத்திவணக்கத்தோடும், என்னிருதயத்திலுள்ள முழுப் பட்சத்தோடும், உமக்கு நமஸ்காரஞ் செய்யவருகிறேன். ஆ! என் திவ்விய கர்த்தாவே! மூன்றால் நானே அநேகம் வினைச் செய்முடைய சந்திதியில் வணக்கக் குறைச்சல்ய நட்டத்திற்கும், தேவபத்தி சிநேகமில்லாமல் அசட்டையாய் உம்மை வாங்கிக் கொண்டதற்கும், அடியேன் படுகிற மிகுதியான வியாசுலத்தைத் தேவரீருக்கு எவ்விதமாய்ச் சொல்லப் போகிறேன்!

தயவுள்ள கர்த்தாவே! அடியோர்களுடைய பாவதுரோகங்களைப்பொறுத்து, உம்முடைய அனவல்லாத கிருபையைமாத்திரம் நினைத்தருளுஞ் சுவாமி. தேவரீருடைய மட்டற்ற அன்புவிளங்குகிற விர்த்தத் தேவதிரவிய அதுமானத்தில் உம்மை வணங்கவும், எல்லாருடைய வணக்கத்தையு முமக்கு வருவிக்கவும், எனக்குள்ள பெருமானையை ஏற்றுக்கொள்ளுஞ் சுவாமி. மெய்யாகவே சம்மனசுக்களும் அர்ச்சியசிஷ்டவர்களும் இதிலே உம்மைச் சிநேசித்து ஸ்துதித்து ஆராதிக்கிறதுபோலே நானு மென் முழுமுனதோடே யும்மை நேசித்துத் தோத்தரித்து வந்தித்து வணங்க அபேட்சிக்கிறேன். மேலும் நான் சாஷ்டாங்கமாக விழுந்து ஆராதிக்கிற உமது இந்தத் திருச்சரீரத்தையும் விலைமதியாத விர்த்தத்தையும்பற்றி, நாளினித் தேவநற்கருணையிலும்மைப் பயபத்தி வணக்கத்தோடே நமஸ்கரிக்கிறதினாலும், அனைத் தருந்த ஆயத்தத்தோடே வாங்கிக்கொள்ளுகிறதினாலும் உம்முடைய கிருபையை அடைந்து என்மாணத்துக்குப் பின்பு சுகல மோட்சவாசிகளோடே கூடப் பேரின்ப பாக்கியத்தில் நித்தியமா யும்மைத் தரிசித்து ஸ்துதிக்கிறதற்குப் பாத்திரவானாகும் படியாக எனக்காகுகிரைஞ் செய்தருளுஞ் சுவாமி. — ஆமென் சேச.

சர்வேசுரா சுவாமி, உம்முடைய திவ்விய குமாரனுமாய் எங்கள் பரமகுருவாய் யிருக்கிற சேசநாதர் அடியோர்கள் செய்த பாவங்களுக்குப் பரிசாரமாக உமக்குச் செலுத்துகிற பரிசுத்த பலியை உம்முடைய தேவாலயத்தில் நின்றுத் தேவரீர் பரமண்டலங்களில் வீற்றிருக்கிற வுந்த ஸ்தலத்திலே நின்றுப் பார்த்து எங்கள் எண்ணிற்றத அக்கிரமங்களைப் பொறுத்தருளும். சிலுவையில் நின்று எங்கள் திவ்விய இரட்சகரும் மனுஷாவதாரத்தா லெங்கள் சகோதரருமாகிய சேசவினுடைய இருவிரத்தத்தின் சத்தம் உம்மை கோக்கிக் கூப்பிடுகின்றது. எங்கள் மன்றாட்டைக் கேட்டருளுஞ் சுவாமி. தேவரீர், உம்முடைய கோபத்தை யமர்த்தியருளும். எங்கள்மே லும்முடைய இருபாகடாட்சம் வைத்து நன்மை புரியும். என்கர்த்தாவே அதிக தாமதஞ் செய்யாதேயும். இவ்வூரின் மேலும் இச்சனத்தின்கேலும் தேவரீர் தயவாயிருக்கும்படிக்கு உம்முடைய திருநாமம் பிரார்த்திக்கப் பட்டபடியினுலே உமக்குத் தோத்திர மாகத்தானே எங்களுக்குத் திருபைசெய்தருளும்.—ஆமென்சேசு.

பரிசுத்த பரமதிவ்விய நற்கருணைக்கு எந்நேரமும் தோத்திரமும், ஸ்துதியும் உண்டாகக்கடவது.

இப்படி மும்முறை சொல்லவும்.

மிகவும் பரிசுத்த திவ்விய நற்கருணைக்கு எந்நேரமும் ஸ்துதியும் நன்றியுறியிற்ற தோத்திரமுஞ் செலுத்தப்படக்கடவது.

தேவநற்கருணை சந்திப்பு.

முதல் தேதியின் கந்திப்பு.

நாதமுள்ளவன் நம்மிடத்தில் வரக்கடவான். அர்ச். அருள்பார், எ-ம். அதிகாரம்.—இரட்சகருடைய சுனையிற் சலத்தை மொள்ளுவீர்களேன்று இசையாஸ் தீர்க்கதரிசியைக்கொண்டு சர்வேசுரன் ஏற்கனவே உலகத்திற்கு அறிவித்தபடியே, சேசநாதர் பாடுபட்டு அடைந்த பேறுபலனெல்லாம் நமக்கு உதாரமாகக்கொடுக்கச் சேசநாதசுவாமி தேவநற்கருணையில் எழுந்தருளியிருந்து, தாமுள்ளவன் நம்மிடத்தில் வரக்கடவான் என்று திருவுளம் பற்றுதிருர். இந்தச் சீவசுனையில் அர்ச்சியசெய்தவர்கள் எத்தனை

இஷ்டம்பிரசாத நன்மையை அடைந்தார்கள். ஞானத்தில் தெளிந்த மகாத்துமாவான அவிலாவென்பவர் வசனித்த புத்தியைக் கேட்டு உலகத்தைத் துறந்த அர்ச். கிளாரம்மாள் சபையில் உட்பட்ட உத்தம வங்கிஷத்திற் பிறந்த பெரியாவென்று புண்ணியவதி தேவநற்கருணைக்கு முன்பாக நெடுநேரம் இருக்கிற வழக்கத்தினால் அவளைத் தேவநற்கருணையின் பத்தினிபென்று அழைப்பார்கள். ஒருநாள் அந்த சிம்மானைப்பார்த்து தேவநற்கருணைக்கு முன்பாக நெடுநேரம் நிர் என்னசெய்வீனென்று கேட்டதற்கு “மேட்சவாசிகளுடைய போசனமாகிற நரதேவ சபாவந்தானே தேவநற்கருணையில் இருக்கிறதினால் நித்தியகாலம் நான் தேவநற்கருணைக்கு முன்பாக இருப்பேன். ஆ, சுவாமி! இதென்ன? சர்வேசுரன் முன்பாக என்ன செய்கிறது என்று கேட்கிறார்கள். ஸ்துதிக்கிறதும், நன்றியுறியிற்ற தோத்திரஞ் சொல்லுகிறதும், ஆண்டவர் சமூகத்திற்செய்யுங்காரியமல்லவோ? மகராசன் சமூகத்தில் எளியவனும், வயித்தியன் முன்பாக வியாதிக்காரியும், தெனிந்த சுனையருகில் தவித்தவனும், கல்லபத்தியில் உட்காரந்த பசித்தவனும், என்னசெய்வார்கள்” என்றான்.

சேபம்.

என் இருதயவிருப்பமே, என் மதுரமே, என்னருயிரே, என் பாக்கியமே, என் நம்பிக்கையே, என் சிநேக தேவனுனசேசுவே! தேவநற்கருணையில் தேவரீர் எங்களோடு வாசமாயிருக்க எத்தனைப்பாடுபடவேண்டி யிருந்தது. தேவநற்கருணையில் பலியாக இருக்கச் சிலுவை மரத்தில் உயிர்விடவேண்டியிருந்தது. உமது தரிசனத்தால் எங்களுக்கு ஆறுதல் தந்தருள நீர் எத்தனை நிறைவு அவமானத்திற்கு உள்ளாக வேண்டியிருந்தது. தேவரீர் எங்கள் பேரில் வைத்த மகா ஸ்நேகப் பெருக்கத்தினாலும் நாங்கள் உம்மை ஸ்நேகிக்கவேண்டுமென்கிற ஆவலினாலும் எல்லாவற்றிற்கும் உள்ளாகினீர். எழுந்தருளியவராய் என்ஆத்தாம அன்பனேவராய் நான் உம்முடையபேரில் வைக்கவேண்டிய ஸ்நேகத்தை சிறுவ்விடக்கப்பட்ட வஸ்துக்கள் பங்கிட்டுக்கொள்ள வராதபடி என் இருதயவாகுல இறுக அடைத்துப்போடும். ஆராதனைக்குப் பாத்திரமான என் இரட்சகரே! நீர் மாத்திரமே என்னை ஆட்கொள்ளும். உமக்கு மாத்திரமே என்னை முழுதுஞ் சொந்தமாக்கிக்கொள்ளும். சிலமுறை நான் உமக்கு அடங்கி நடவாவிட்டால்,

உமது திருவுளத்திற்கு இசைந்தவண்ணம் நடக்க அதிகப் பிரயாசப்பட்டு, எச்சரிக்கை சாவதானமாய் இருக்கும்படிக்கு என்னைத் தண்டியும். உமது மனத்திற்கு இரம்மியமான காரியத்தை மாத்திரமே நான் விரும்பவும், தேவநற்கருணையில் அடிக்கடி உம்மைச் சந்தித்து இஷ்டமாய் உம்மோடு பேசிக்கொண்டு இருக்கவும், அடிக்கடி தேவநற்கருணைவழியாய் உம்மை உட்கொள்ளவும் கிருபைசெய்யும். ஆராகுக்கு என்னென்ன வேண்டுமோ தேடித்திரியட்டும். எனக்கு உமது ஸ்நேகம் ஒன்றுமாதிரிங்கிடைத்தாற்போதும். நான் என்னை முழுதும் மறந்து உமதுநன்மைத்தனத்தின் பேரில்மாத்திரமே சிந்தையாயிருந்தே கிருபை செய்யும். பத்திச் சுவாலகோ, நான் உங்களுக்குத் தந்த பாக் கியத்தின்பேரில் விருப்பம் வைக்காமல், சர்வேசுரன்பேரில் உங்களுக்குள்ள ஸ்நேகத்தைமாதிரமே விரும்புகிறேன். உங்களைப் போல நான் சர்வேசுரனை ஸ்நேகிக்கவும், அவருக்குப் பிரியப்பட நடக்கவும் நான் செய்யவேண்டியது இன்னதென்று எனக்குப் படிப்பியுங்கள்.

*மனவல்லயசி் செபம்.

என்சேசுவே! நான் உம்மை மாதிரமே ஸ்நேகிக்கவும், உமக்கு மாதிரமே பிரியப்பட நடக்கவும், விரும்புகிறேன்.

தேவமாதாவின் சந்திப்பு.

அர்ச். எ. பி. ஓ. என் ப வ ர் செ ய் த செ ப ம்.

சன்மமாசனுக்காத நிர்மல பரிசுத்தமானவருமாய்ச் சகல சம்மனசுக்களுக்கும் அர்ச்சியசிஷ்டவர்களுக்கும்மேன்மையாகஸ்தாபிக்கப்பட்டவருமாய், எங்கள் பிதாக்களின் எக நம்பிக்கையுமாய்ப், புண்ணியவான்களுக்கு ஞான சந்தோஷமுமாய், உந்த மகிமைப் பிரதாபமுள்ள இராக்வினியுமாய், தேவதாயுமாயிருக்கிற அர்ச். மரியாயே! உமது தஞ்சமென்று ஒடிவரும் அடி

*ஒவ்வொரு தேவநற்கருணை சந்திப்பின் கடைசியில் சொல்லப்படும் மனவல்லயசி் செபத்தை அந்நாள் முழுதும் பலமுறை சொல்லிக்கொண்டு வரவேண்டியது மல்லாமல் ஒவ்வொரு சந்திப்பின் கடைசியில் ஞானவிதமாக நன்மைவாங்குவது முறை.

யார்கன்பேரில் இரக்கமாயிரும், 'உமது ஊழியத்திற்கு' ஏற்பட்டவர்களுமாய் உமது சொந்த அடிமைகளைன்று பேர்கொண்டவர்களுமாய் இருக்கிற எங்களைச் சோதியுடைத்தானாகிய ஊசிப்பசாசு நித்திய அக்கினியிற் கொண்டபோகாதபடி உமதுதிருக்கு மூரணமன்றும். சன்மமாசனுக்காத தில்வியகன்னிகையே தஞ்சமென்று உமது அடைக்கலத்தை நாடிவந்திருக்கும் அடியார்களிடையே அகோரத்தைக்கண்டு உமது திருக்குமாரன் எங்களைச்சுரமுவின் கையில் ஒப்புக்கொடாதபடி உம்முடைய திருக்குமாரனை மன்றும்.

மனவல்லயசி் செபம்.

எங்கள் சந்தோஷத்தின் காரணமே, எங்களுக்காக உமது திருக்குமாரனை வேண்டிக்கொள்ளும்.

*அர்ச். தேவமாதாவின் உதவிசகாய்மடையத் தேவமாதாவின் ஒவ்வொரு சந்திப்பின் கடைசியில் செய்யத்தக்க செபம். இதைத் தேவமாதாவின் சந்திப்புக்குப் பின்சொல்லவும்.

சன்மமாசனுக்காத கன்னிகையே! பாலோக பூலோகத்திற்கு அரகியே! பரிசுத்தமரியாயே! என்சர்வேசுரன் தாயே! என்னம்மா! கஸ்திப்படுகிறவர்களுக்கு ஆறுதலே! பாவிசன் தஞ்சமே! பாவிசுக்காக உமது திருக்குமாரனிடத்தில் மனுகேட்கிறவனே! பாவிசளிற் பாலியாயிருக்கிற அடியான் உமது தஞ்சமென்று ஒடிவந்தேன், என்பேரில் கிருபையாயிரும். என்பாவ அகோரத்தால் அநேகமாயிர முறை நரகத்திற்குப் பாத்திரமாய் இருந்த என்னை இதுவரைக்குங் காப்பாற்றி மட்டற்ற உபகாரங்களைச் செய்துவருகிறதினால் உமக்கு நன்றியறிந்த தோத்திரஞ்செய்கிறேன். மகா ஸ்நேகத்திற்குப் பாத்திரமானதாயே! உம்முடையபேரில்வைத்த ஸ்நேகத்தால் நானென் ஆயுசுபரியந்தம் உமக்கு ஊழியஞ்செய்துவருகிறதுமல்லாமல், சகலமனிதரும் உமக்கு ஊழியஞ்செய்துவர என்னொன்ற பிரயாசப்படுவேன். என்பணிவ்நடையைப் புறக்கணித்துத் தன்னாமல் என்னை உமது தாசரில் ஒருவனாகச்செய்யும். மகா இரக்கம் நிறைந்த மரியாயே! சர்வேசுரனுக்குப்பின் என்னம் பிக்கையே! நீர் சர்வேசுரனிடத்தில் மன்றாட வல்லபமுள்ளவன் ஆகையால் நீர் மரணபரியந்தம் பாவசோதனையில் அகப்பட்டுமோசம்போகாமல் என்னைக்காப்பாற்றும். என்னைசமுன்னதாயே, சர்வேசுரன்பேரில் உமக்குள்ள மகா ஸ்நேகப் பெருக்கத்தைப்

பார்த்து எனக்கும் அவர்பேரில் மெய்யான ஸ்நேகமுண்டாகச் செய்யும். எந்தெந்த சமயத்திலும் நீர் எனக்கு உதவி சகாயமாய் இருக்கிறதும்ல்லாமல், என் மரணநேரத்தில் விசேஷ வதவியாய் இருந்து, நித்திய காலமும் நான் உமது கிருபையை வாழ்த்தி ஸ்துதிக்கவருமளவும் என்னைக்கைவிடாதேயும். உமது கிருபையை நாடி உமது அடைக்கலத்தைத்தேடிவந்தவர்களில் திருவனாயாதினும் நீர் கைநடுவலிட்டீமென்று உலகத்திற்கேள்விப்பட்டதில்லை யென்கிறதினால், என்னை உம்மைவிட்டுப் பிரியச்செய்யாதேயும்.

உஉ தேவநற்கருணை சந்திப்பு.

பரலோக அப்பத்தை அவர்களுக்குத்தந்தருளினார். எளம். சந்தேசம்.—“அப்பமானது அப்பொழுதுதானே சாப்பட உதவுகிற தல்லாமல்” வைத்திருந்து சாப்படவும் உதவும் என்கிறதினால், சேசநாதர் தம்மை ஸ்நேகிக்கிற ஆத்துமங்களுக்குப் பேரீசனமாய் இருக்கிறதும் அல்லாமல் தாம் மனிதர்பேரில் வைத்த ஸ்நேகத்தை மனிதர் மறவாமல் எப்பொழுதும் நினைக்கும்படி, பீடத்தில் வாசமாயிருக்கவும், அப்பத்தின் குணங்களுக்குள்ளே தாம் எழுந்தருளியிருக்கத் திருவுளமாயினார்.” என்று நிரம்பர் என்ற மகாத்துமாவானவர் எழுதியிருக்கிறார். “அடிமையின் உருபம் எடுத்ததினால் சேசநாதர் தம்மைத்தாமே இலயமாக்கினார்.” என்று அர்ச். சின்னப்பர் பிலிப்பியருக்கு எழுதின நிருபத்தின் இரண்டாம் அதிகாரத்தில் வசனித்து இருக்கையில், அவர்தாமே அப்பத்தின் உருபம் எடுக்கக்காண்கிற நாம் என்ன சொல்லவேண்டி யிருக்கிறது. “இஷ்டப்பிரசாதத்தோடு இருக்கும் ஆத்துமங்கள்பேரில் சேசநாதர் வைக்கும் ஸ்நேகம் மனோவாக்குக் கெட்டாததென்று” அர்ச். அலக்சாந்தர் இராயப்புர் வசனித்திருக்கிறார். நமது ஆத்துமத்தின் திவ்விய பத்தாவானவர் பரலோகத்திற்கு எழுந்தருளத் திருவுளமானாலும், நம்மோடு தாம் இல்லாவிட்டால் நாம் அவரை என்றும் மறந்துபோகப் போகிறோம் என்கிறதைப்பற்றி, நாம் அவரை மறவாமல் நினைத்திருக்கும்படி தேவநற்கருணை வழியாய் நம்மோடு எப்பொழுதும் வாசமாயிருக்கத் திருவுளமாகினார்.

செபம்.

நிர்ப்பாக்ஷியம்நிறைந்த பாவினரின் மன்றாட்டைக்கேட்கத் தேவநற்கருணையில் எழுந்தருளியிருக்கத் திருவுளமான சேசுவே! நிர்ப்பாக்ஷியரினும் நிர்ப்பாக்ஷியனுண நன்றிகெட்ட பாலியா யிருக்கிற அடியேனுடைய மன்றாட்டிற்கு இரங்கித் திருச்செவிகொடும். உமக்கு ஏற்காத துரோகத்தைச்செய்ய ஒழுமித்ததினால் என் பாவ அகோரத்தைக் கண்டு மனம் நொந்து உருகி உமது பாதத்தை நாடி வரும் என் பாவத்தைப் பொறுத்துக்கொள்ளும். என்கர்த்தோ சுவாமி! நான் உமக்கேற்காத துரோகங்களைச் செய்ய உடன்பட்ட தெனினே? என் ஆண்டவனோ! நீர் மட்டற்ற சிநேகத்திற்குப் பாத்நிரமாக இருக்கிறீர். மென்கிறதைக் கண்டு என் இருதயம் உம்மைமாத்நிரமே சிநேகிக்கவும், உமக்குமாத்நிரமே பிரியப்படவும் உதும்பி நாடுகிறது. நீர் எனக்கு உதவியாய் இராவிட்டால் நான் உம்மை ஸ்நேகிக்கக்கூடாது என்கிறதினால் உமது மட்டற்ற வல்லமையையும் அளவற்ற நன்மைத்தன்மையையும் பரலோகமும் பூலோகமும் அறியும்படி உமக்கு அடங்கி நடவாத அடிமையான என்னை உமக்குப் பிரமாணிக்கமான ஸ்நேகத்தாக்குக் கொள்ளும். உமக்குச் சித்தமுண்டானால் எல்லாம் ஆகுமென்கிறதினால் நான் உமக்குச் செய்த தோஷ துரோகத்திற்கு ஈடாக உம்மைஆவலாய் ஸ்நேகிக்கச்செய்யும். சேசுவே! உம்மை ஸ்நேகிக்கிறேன். என் சிநேக தேவனே உம்மையே ஸ்நேகிக்கிறேன். என்னுயிரையும் எல்லாவற்றையும் பார்க்க உம்மையே ஸ்நேகிக்கிறேன்.

மனவல்.—என் சர்வேஸ்வரா! என் சகல நன்மையே!

தேவமாதாலின் சந்திப்பு.

அர்ச். எபிரோ என்பவர் செய்த செபம்.

பரலோக பூலோகத்திற்கு இராக்கினியே! கருணை நிறைந்த மரியாயே! பாவின்கள் தஞ்சமே! பாவ சமுத்திரத்தில் அமிழ்ந்தினவர்களுக்குத் தெப்பமே! உலகத்திற்கெல்லாம் தாபமே! அடிமைப்பட்டவர்களை மீட்குங்கிரையமே! வியாதிக்காரர்களுக்கு ஆரோக்கியமே! கஸ்திப் படுகிறவர்களுக்கு ஆறுதலே! பூலோக இரட்ச

ணியத்திற்கு இருப்பிடமே, பிரிய தத்தத்தினால் பூரண மரியாயே! சம்மனசானவர் உம்மைப் புகழ்ந்து தோத்திரித்த வாக்கியத்தை நான் இனி யோக்கியமாய்த் துதி செய்யும்படி என் புத்திக்குப்பிரகாகத்தையும் நாவுக்கு அசைவையுங் கட்டளையிடும். தேவ சமாதானமே, ஞான சந்தோஷமே, இரட்சணிய இருப்பிடமே, உலகத்திற்கெல்லாம் ஆறுதலே, மேன்மையான அற்புதமே, செல்வம் பொழியுஞ் சிங்காரத்தோப்பே, ஆபத்தில் அகப்பட்டவர்கள் அபயமே, இஷ்டப்பிரசாத ஜருணியே, சர்வேசுரனுக்கும் மனிதருக்கும் உறவுகட்டுகிறவனே! உம்மையே வாழ்த்தி ஸ்துதித்து வணங்கி நமஸ்கரிக்கிறேன்.

மனவல்லயச் செபம்.—பாவிகள் தஞ்சமே, எங்கள் பேரில் கிருபையாயிரும்.

சன்மமாசனாகாத கன்னிகையே, (உருக-ம்) பூக்கங் காண்க.

௩௦. தேவநற்கருணை சந்திப்பு.

மீனனும்க்களோடு கூட இருக்கிறதே நமக்குப் பிரியம். உபமைச்சொல், அ-ம். அதிகாரம்.—சேசநாதர் உலகத்தில் இருக்கும்பொழுது நம்முடையபேரில் வைத்த மகா ஸ்நேகத்தால் உயிர் விட்டது மல்லாமல் இன்னம் நம்மோடு இருக்கிறதே நமக்குப் பிரியமென்று திருவுளம் பற்றித் தேவநற்கருணையில் நம்மோடு வாசமா யிருக்கிறார். மனும்க்களே! உங்களோடு இருக்கிறது நமக்கும் பிரியம் என்று சொல்லிக்கொண்டு வரும் சர்வேசுரனுக்குத் துரோகஞ்செய்ய உங்களால் எப்படிக் கூடுமென்று அர்ச். தெரசம்மாள் அதிசயப்படுகிறார். நம்மோடுருக்கிறது சேசநாதருக்குப் பிரியமா யிருக்கையில் அவர் அரமனையில் பேறுபெற்று இருக்கப் பிரியமில்லாமற் போகிறது என்ன அதிசயம்! இராசாவானவர் தமது அரமனையில் பிரபுக்களுக்கு விடுதி கொடுத்தால் அவர்கள் அதை எத்தனைக் கனமாய் எண்ணுவார்கள். மகிமைப்பிதாபமுள்ள அதிபதி இராசாவானவர் அரமனையில் சேசநாதரோடுகூட இருக்கப் பேறுபெற்ற நாம் இந்தத் தயையை எத்தனை அதிக கனமாக எண்ணவேண்டியிருக்கிறது. இந்தத் தயையின் விசாலம் இன்னதென்று கண்டுபிடிக்கவுஞ் சேசநாதரோடு இருக்கிறதினால் நாம் அடையத்தக்க நன்மைகளைக் கைக்கொள்ளவும் பிரயாசப் படக்கடவோம்.

செபம்.

சகல நன்மையின் ஊருணியுமாய், பாவவியாதிக்குப் பரம சஞ்சலியுமாய், எளிய தரித்திரர் பொக்கிஷமுமாய் இந்தப்பீடத்தில் எழுந்தருளியவரத் திருவுளமான என் ஆண்டவரே! பாவவியாதியில் அகப்பட்டு மெலிந்தவனுமாய் வறுமை நிறைந்தவனுமாய் இருக்கிற அடியான் உமது பாதாவிந்தத்தை அண்டிவந்து உமது தயையை இரந்துகேட்கிறேன். நீசனாயிருக்கிற அடியான்பேரில் இரங்கக் கிருபைசெய்யும். எனக்கு நன்மைசெய்ய வேண்டுமென்று பரலோகத்திலுள்ள தேவரீர் இந்தப் பீடத்தில் எழுந்தருளியவர்தைக் காண்கிற நான் என் நிர்ப்பிக்கியத்தைக் கண்டு மனமடியப் போகிறதில்லை. எங்கள்பேரில் வைத்த ஸ்நேகப்பெருக்கத்தால் எங்களோடுஇருக்கத் திருவுளமான என் தயாபரசேசவே! உம்மையே வாழ்த்தி ஸ்துதித்துவணங்கிநமஸ்கரிக்கிறேன். நான் உம்மை யாதொரு மன்றாட்டுகேட்க வேண்டுமென்று தேவரீர் திருவுளமாயிருக்கிறதினால் இனிநான் ஒருகாலும் உமக்கு ஞாந துரோகஞ் செய்யாதிருக்கவும், என் சத்துவமெல்லாங்கொண்டு உம்மை ஸ்நேகிக்கவும் கிருபைசெய்யும்; ஆண்டவரே, நிறுமமை முழுமனதோடும் ஆத்துமத்தோடும் என்முத்தி சத்துவமெல்லாங்கொண்டு ஸ்நேகிக்கிறேன். நான் உம்மைச் சிநேகிக்கிறேனென்று சொல்லும்பொழுது வாயினால் மாதிரிஞ்சொல்லாமல் மனதோடும் வாக்கோடும் காலத்திலும் நித்தியத்திலும் உண்மையாகவே உம்மை ஸ்நேகிக்கிறேனென்று சொல்லச்செய்யும். சவுந்தரிய நேசத்தின் தாயே, சம்மனசுக்களே, அர்ச்சியிவிஷ்டவர்களே மீட்டற்ற நேசத்திற்குப் பாத்திரமான சர்வேசுரனை மன்றாடுங்கள்.

மனவல்லயச்செபம்.—ஆயனும் அப்பமுமான சேசவே! நீர் எங்களை ஊட்டி வளர்த்துச் சத்துருக்கள் இடத்தில் நின்று காப்பாற்றிச் சீவியர்களுடைய நாட்டில் உமது நன்மையைக்கண்டுகளிகூரக் கிருபைசெய்யும்.

தேவமாதாவின் சந்திப்பு.

அர்ச். ஜோமானு சென்பவர் செய்த செபம்.

என் ஆண்டவனே! சர்வேசுரன் எனக்குத் தந்த மெய்யான ஆறுதலே, இடுக்க நெருக்கத்தில் இளைப்பாற்றியான பரலோகப

த்தினியே பாவ அந்தகாரத்தில் அகப்பட்டுத்தயங்கும் ஆத்துமப் பிரகாசமே, யாத்தினாயில் சிந்தாத்தினாயே, பலவீனத்திற் சத்துவமே, தாரித்திரப் பொக்கிஷமே, கஸ்திப்படுகிறவர்களுக்கு ஆறுதலே, நோய்ப்பட்டவர்களுக்கு அலுழ்தமே, பாலிகள் தஞ்சமே, என் இரட்சணிய நம்பிக்கையே, நீர் மனிதர்பேரில் மட்டற்ற சிகேகமுள்ள சர்வேசுரனுக்குத் தாயாகையால் உழுது மகிமைப்பி ரதாபத்திற்கு ஏற்கையானபடி என்பேரில் கிருபையாயிரும். நான் உம்மைக்கேட்கும் மன்றாட்டு எதென்று தேவரீர் நன்றாய் அறிந் திருக்கிறதினால் என்மன்றாட்டைக் கூட்டவேயிடும்.

மனவல்லயச்செபம்.—கிருபையுள்ளவளே, தயாபமுள்ளவ ளே, பேரின்ப இரசமுள்ள கன்னிமரியாயே.

சனீம மாசனுகாத கன்னிகையே (உகக-ம்) பக்கங்காணக.

சஉ தேவநற்கருணை சந்திப்பு.

“அவருடைய சஞ்சரிப்பில் கசப்பும், அவருடையகூட்டில் சலிப்புமில்லை.—ஞானபுஸ்தகம், அ-ம். அதி.—சிகேகிதர் ஒருவர் ஒருவரைக்கண்டு பேசிப்பழகிக்கொண்டிருக்கச் சந்தோஷங்கோ ள்ளுகிறதினால் பலநாளைப் பேச்சிற்போக்குகிறார்கள். சேசநாதர் பேரில் ஸ்நேகமில்லாததினால் தேவநற்கருணையில் அவரோடு பேசிப் பழகியிருக்கச் சலித்துப் போகிறார்கள். அர்ச்சியசிக்ஷுவ ர்கள் சேசநாதரை ஸ்நேகித்துக்கொண்டு வருகிறதினால் தேவந ந்கருணை அவர்களுக்கு மோட்சமாக விருக்கிறது. அர்ச். தெரச ம்மாள் வான் இராச்சியத்தில் இருந்து தமதுசபையில் உட்பட்ட ஒரு கன்னியாஸ்திரிக்குத் தரிசனையாகிப் பரலோகத்தில் இருக் கிற நாங்கனும் பூலோகத்தில் இருக்கிற நீங்களும் பரிசுத்தத்தி லும் ஸ்நேகத்திலும் சமானமாய் இருக்கவேண்டியது. நாங்கள் அகமகிழ்ச்சி அடைந்திருக்கிறதும், நீங்கள் துன்பதுரிதப்படுகி ரதும், உங்களுக்கும் எங்களுக்கும் உள்ள வித்தியாசம். பரலோ கத்தில்நாங்கள் தேவசுபாவத்திற்குச் செய்துவருகிறதைப்பூலோ கத்தில் நீங்கள் தேவசுபாவத்திற்குச் செய்துவரவேண்டியதென் னு சொல்லி மறைந்துபோனான். ஆனபடியினாலே தேவநற்கரு ணை நம்முடைய மோட்சமாயிருக்கிற தென்கிறதற்குச் சந்தேக மில்லை.

செபம்.

எங்களுக்காகச் சிலுவைமரத்தில் பலியான மாசற்ற செம் மறிப்புருவையே! நீர் உபத்திரவ மரணத்தால் மீண்டு இரட்சிக்க வந்தவர்களில் நீர்னும் ஒருவனென்கிறதை மறந்துவிடாதேயும். நீர் எனக்காக உம்மைக் கையளித்ததுமல்லாமல் இன்னம்என்பே ரில் வைத்த ஸ்நேகத்தால் தினந்தோறும் எனக்காகப் பீடத்தின் பேரில் தேவரீர் பலியாகத் திருவுளமானதினால் நீர் முழுதும் என் கைவசமா யிருக்கிறதும்ல்லாமல் நானும் ஒருபொழுதும் உம்மை விட்டுப்பிரிய ஒட்டாதேயும். உமக்குச்சித்தமானபடி என்னை நட ப்பிக்க என்னை முழுதும் உமது கையளிக்கிறேன். நான் உமக்கு ஒப்புக்கொடுக்கிற என்மனதை உமதுஸ்நேகத்தால் அடக்கி உம து திருச்சித்தத்திற்கு எப்பொழுதும் அடிமைப்பட்டதாய் இருக் கச்செய்யும். என் ஆசைக்கு இரம்மியந் தேடாமல் மட்டற்ற உம து நன்மைத்தன்மைக்கு மாத்திரம் பிரியப்பட விரும்புகிறேன். என்னிடத்தில் உமக்கு அச்சங்கியமானதெல்லாம் பறித்தெறிந்து உமக்குப் பிரியப்பட வேண்டுமென்கிற ஆசை யொன்றைமாத்தி ரவே எனக்குக் கூட்டவேயிடும். நீர் ஆசைப்படுகிறதைத்தானே நானும் ஆசைப்படச்செய்யும். என் இரகசுரான கர்த்தாவே, நா ன் உம்மை ஸ்நேகிக்கவேண்டுமென்று நீர் ஆசைப்படுகிறதின லும், நீர் மட்டில்லாத நேசத்திற்குப் பாத்திரமாய் யிருக்கிறதின லும், நான் உம்மை நேசிக்கிறேன். உம்மை நேசிக்க வேண்டியப டி நான் நேசிக்கவில்லை என்கிறதினால் மிகவும் மனநொந்து வித னப்படுகிறேன். ஆண்டவரே! உமதுநேசத்திற்காக என்உயிரைக் கொடுக்க ஆசைப்படுகிறேன். என் ஆசையைக் கையேற்றுக்கொ ண்டு உமது நேசத்தை எனக்குத் தந்தருளும்.

மனவல்லயச்செபம்.—தேவ திருவுளமே! என்னை முழுதும் உமக்குப் பலியாக ஒப்புக்கொடுக்கிறேன்.

தேவமாதாவின் சந்திப்பு.

மேற்சொல்லப்பட்ட அர்ச். ஜெர்மானுசென்பவர் செய்தி செபம்.

எங்கள் அடைக்கலமும், ஞானசந்தோஷமுமான ஆண்டவ னே! மோகூனந்தத்தில் நீர் அதுபவிக்கும் மேன்மையான பாக்கி

யத்திற்கு நானும்பங்காளியா இருக்கப் பாத்திரவானாகச் செய்யும். என் ஆண்டவனே, என் தஞ்சமே, என் தாபரமே, என் அன்பான தாயே, என் ஆதரவே, என் ஆருயிரின் மாதாவே, என் சந்தோஷமே, என் நம்பிக்கையே, நான் உம்மோடு மோட்ச இராச்சியத்தில் இருக்க மன்னும். நீர் தேவதர்யாகையால் உமக்குச் சித்தமுண்டானால் என்னையும் உம்மோடு இருக்கச் செய்யலா மென்கிறதற்குச் சந்தேகமில்லை. பரிசுத்த மரியாதே, நீர் பாவினை இரட்சிக்கச் சருவ வல்லப முன்னவ ளாகையாலும், தையலின் தாயாகையாலும், எனக்கு நித்திய சீவியம் அளித்த உம்முடைய திருக்குமாரனை மன்னாடியருளும்.

மனவல்லயச் செபம்.—என்னம்மா, என் அடைக்கலமே, நான் முழுதுஞ் சேசவுக்குச் சொந்த அடிமையாய் இருக்க மன்னாடியருளும். —

சன்ம மாசனுகாத கன்னிகையே, (உகக.ம்.) பக்கங்காண்க.

ருட. தேவநற்கருணை சந்திப்பு.

ஊர்க்குருவிகளுக்குவீடும், காட்டுப்புறாக்களுக்குக் குஞ்சு பொரிக்கக் கூடும் அகப்படுகையிற் சர்வவல்லவரான கர்த்தாவே, என் ஆண்டவரே சுவாமி உமது பீடம் எனக் கிளைப்பாலும் இடமாயிராமல் இருக்குமோ?—அக.ம். சந்தீதம்.

சேபம்.

ஆண்டவரே! தேவரீ கொங்கனோடு வாசமா யிருக்கவும், உம்மைச் சிறேகிக்கிறவர்களுக்கு உமது தரிசனத்தைக் கொடுக்கவும், பீடத்தை ஆலயமாகத் தெரிந்து கொண்டதினால் மனிதர்மேல் உமக்குள்ள சிறேகங் களாகடந்ததா யிருக்கவேண்டியது. மனிதர்கள் உம்மைஸ்நேகிக்க ஆசைவர இன்னம் நீர் செய்யக்கூடமான தென்ன? நேசத்திற்குப் பாத்திரமானசேசுவே! நாங்களும்மைமட்டுத்திட்டமில்லாமல் ஸ்நேகிக்கச்செய்யும். எங்களைஇத்தனைஆவலாய்ச் சிறேகிக்கிறவரை நாங்கள் இத்தனை அற்பமாய் ஸ்நேகிக்கிறதாருமோ? சேசுவே, உமதுஸ்நேகபாசத்தால் எங்களை உமதருகில் இழும், நீர்எத்தனை ஸ்நேகத்திற்குப் பாத்திரமாயிருக்கிறீர் என்கிறதை நாங்கள் கண்டிபிடிக்கச்செய்யும். மட்டற்றமகிமைப்

பிரதாபமும்அளவற்றநன்மைத்தன்மு முள்ளசேசுவே! நீர் மனிதர்மேல்வைத்தகளாகடந்தஸ்நேகத்தையும் மனிதர் உம்மைஸ்நேகிக்கவேண்டுமென்று நீர்செய்துவரும் இத்தனை ஆச்சரியமானகாரியங்களையும் கண்டபின்பு இன்னம் இத்தனை ஆயிரம்பேர் உம்மைஸ்நேகியாமல் இருக்கிறதெப்படி? இத்தமட்டெங்காள் உமக்குகணிசெட்டவனாய்இருத்ததுபோதும், நீர்மட்டற்றஸ்நேகத்திற்குப்பாத்திரமாய்இருக்கிறதினாலும், நான்உம்மைஎல்லாவற்றையும்பார்க்கஸ்நேகிக்கவேண்டுமென்று தேவரீர் கற்பிக்கிறதினாலும், என்னால் இயன்றமாதத்திரம் உம்மைஸ்நேகிக்கிறேன். உம்மை மாத்திரமே ஸ்நேகிக்கிறேன். ஆ! என் ஆண்டவரே! நான் இத்தமட்டெம்மைஸ்நேகியாமல் இருத்ததற்கு என்னுலான பரிகாரஞ்செய்கிறேன். உமது மனத்திற்குத் திருப்தியான பரிகாரம் நான்செய்யக்கிருப்பேன். உலக நன்மையை அபேட்சிக்கிறவர்களுக்குக் கொழும், மேன்மையான சம்பத்தாகிற உமது ஸ்நேகத்தை எனக்குத்தந்தருளும். நீர்எனக்காக பேறுபெற்றப் பலன்களைக் கூறித்து நான் உம்மை நம்பி இரங்குகேட்கும் ஸ்நேகத்தை எனக்குத்தந்தருளும். சேசுவே! உம்மைஸ்நேகிக்கிறேன்; மட்டற்ற நன்மையே, நீயே என்சம்பத்து, நீயே என் பாக்கியம், நீயே என் ஸ்நேகம்.

மனவல்லயச்செபம்.—சேசுவே! நீர் உம்மை முழுதும் எனக்குக் கையளித்ததினால் நானும் என்னை முழுதும் உமக்குக் கையளிப்பேன்.

தேவமாதாவின் சந்திப்பு.

பிள்ளை. பொந்தாந்து என்பவர் செய்த செபம்.

பாவச்சகதியில்விழுந்துபுரண்டிருக்கும் நாங்கள் பரம நீதி கர்த்தர் சேசுவரத்தில் தீர்க்கைகேட்கப்போக வேண்டியதினால் அவருடைய கோபக் கடோரத்தைத் தணிக்கவாராயென்று பரலோக இராகினியே, உம்மை அண்ணாந்து பார்க்கிறோம். ஆண்டவரே! எங்கள் நீதிக்கர்த்தனான உமது திருக்குமாரனை நீரும் உம்மை அவரும்மிகவும்ஸ்நேகிக்கிறதினால் உம்மைவிடவேருருவரும் அவர் மகாகோபத்தைத்தணிக்கக் கூடாமையால் கிருபை

தயாபத்திற்கு மாதாவே, உமது அடைக்கலத்தை நாடிவந்த அடியார்கள் அழகைப் பிரலாபத்திற்கு இரங்கி உமது திருச்செவிகொடும். உமது திருக்குமாரனின் அகோரமான கோபத்தைத் தணித்து எங்களை அவரோடு உறவாக்கியருளும். எத்தனை அவலட்சணப்பாலிகளானாலும் உம்மை நாடி உமது அடைக்கலத்தைத் தேடிவந்தநீர் அவர்களைப்புறக்கணித்துத் தள்ளிவிடாமல் ஆறுதல்சொல்லி நம்பிக்கைவருத்தி நீதிகர்த்தரோடு அவர்களை உறவாக்காமல் விட்டு விடுகிறதில்லை.

மனவல்லயச்செபம்.—நீர் எங்களுக்குத் தாயாராய் இருக்கிறீர் என்று காண்பியும்.

சன்ம மாசணுகாத கன்னிகையே (உநக-ம்.) பக்கங் காண்க:

சுட தேவநற்கருணை சந்திப்பு.

¶ உங்கள்பொக்கிஷமுள்ள இடத்தில் உங்கள் இருதயமுங் கூட இருக்கும். அர்ச். லூக்கா. கட-ம் அதிகாரம்.—அவரவர்கள் பொக்கிஷமுள்ள இடத்தில் அவரவர்கள் ஆசையும்பட்சமும் இந்தக்கிறதென்று சேசநாதர்தாமே திருவுளம் பற்றியிருக்கிறதினால் சேசநாதரைத் தங்கள் மேலான பொக்கிஷமென்று எண்ணுகிற புண்ணிய ஆத்துமாக்கள் தங்கள் ஆசைப்பட்டமெல்லாந் தேவநற்கருணையின்பேரில் வைக்கிறார்கள்.

செபம்.

என்மேல் வைத்த ஸ்நேகத்தால் இரவும் பகலும் பீடத்தில் எழுந்தருளியிருக்கத் திருவுளமான என் சிநேகதேவனே, நான் உமது சிநேகத்தை மாத்திரமே நினைக்கவும், உம்மைநித்திரமே அபேட்சிக்கவும் உமது சிநேகபாசத்தால் என்னை உமதருத்திரேர்த் தருளும். நீர் எனக்காகப்பாடுபட்டு அடைந்த ஷேறுகளைப் பார்த்து எனக்கு இந்த மன்றாட்டைத் தந்தருளுவீரென்று நம்பியிருக்கிறேன். என் இரட்சகரே! என் ஆத்தம நேசரின் பத்தாவே! நான் உம்மை சிநேகிக்க வேண்டுமென்று நீர் என்னை எத்தனை அன்பாய் அழைக்கிறீர். நித்திய வார்த்தையே, நீர் எங்களுக்காக மனிதனாகப் பிறக்கவும் பாடுபட்டு மரிக்கவுந்திருவுளமானது மல்லாமல் எங்களுக்குத் துணையாயிருக்கவும் எங்கள்போசனமாகவும்

இனி நாங்கள் அடையப்போகிற மோட்சத்தின் அச்சாரமாகவும் இருக்கத் திருவுளமானீர். எங்களுக்கு உமதுமேல் உருக்கம் வரும்படி மாட்டுக் கொட்டிலிற் குழந்தை உருவாகவும், தச்சர் கூடத்தில் வேலைக்காரனாகவும், கழுமரத்தில் சுற்றவாளியாகவும், பீடத்தில் அப்பத்தின் குணங்களுக்குள்ளேயுள் அடையப்படுகிறீர். நாங்கள் உம்மை சிநேகிக்க நீர் இன்னஞ் செய்யவேண்டியதென்ன? மட்டற்ற நேசமே, உம்மை நான் வேண்டியபடி எப்பொழுது சிநேகிப்பேன்? என் ஞண்டவரே, நான் உம்மை ஸ்நேகிக்க மாத்திரமே உயிர் அடைந்திருக்க ஆசைப்படுகிறேன். என்மதுரமுள்ள இரட்சகரே, உமது உயிரை முழுதும் நீர் எனக்காகப் பலிகொடுத்திருக்கையில் என் ஆவி முழுதும் உம்மை சிநேகிக்கவும் உமக்குப் பிரியப்படவும் உதவாவிட்டால் நான் உயிரோடிருந்தும் பிரணேசன மென்ன? ஆண்டவரே! நீர் மட்டற்ற சிநேகமுமாய், அளவற்ற சிநேகத்திற்குப் பாத்திரமானவருமாய், உருபலாவருணிய அலங்காரமுமாய், நன்மையுள்ள மதுரமுமாயிருக்கையில் நான் உம்மை சிநேகியாமல் என்னத்தை சிநேகிக்கப்போகிறேன்? என் ஆத்தமம் உம்மையே. சிநேகித்துச் சீவித்திருக்கக்கடவது. நான் உமதுபேரில் வைக்கும் சிநேக உருக்கத்தால் மாட்டுக்கொட்டில், தச்சர்கூடம், சிலுவைமரம், தேவநற்கருணை என்கிற சத்தம் என் காதில் லிழும்போது என் உள்ளம் உருகக் கடவது. சேசுவே! நீர் எனக்காக இத்தனை மகா அரிதான காரியங்களைச் செய்ததினால் உமக்காக நானும் அரிதான காரியங்களைச் செய்ய ஆசைப்பட்டக் கடவேனாக.

*மனவல்லயச்செபம்.—ஆண்டவரே! என் ஆவி பிரியமுன் நான் ஏதாவதும் உமக்காகச் செய்யக் கிருபைசெய்தருளும்.

தேவமாதாவின் சந்திப்பு.

மேறொல்லப்பட்ட அர்ச். பெர்நாந்து என்பவர் செய்த செபம்.

நிர்மல பரிசுத்த மரியாயே, பெண்ணாகப் பிறந்தவர்களில் நீர் ஒருத்தி மாத்திரமே உலக இரட்சகர் இளைப்பாறும் இடமாய் இருக்கப் பேறு பெற்றதினாலும், உலக இரட்சனியம் உமது திருவயிற்றில் துவக்கினது என்கிறதினாலும், உமதுகருப்பத்தில்

சர்வேசரனுக்கும் மனிதருக்கும் உறவானது என்கிறதினாலும், தேவ இஷ்டப்பிரசாத நன்மைகளை நீர் ஒருத்திமாத்திரமே மட்டு திட்டம் இல்லாமல் பெற்றவன் என்கிறதினாலும் சகலரும் உம்மைத் தேவாலயம் என்று கொண்டாடுகிறார்கள். பாவியின் கைநீட்டிப் பூபறியாத் தேரீட்டமும், உரோச என்னும் புஷ்பமுதல் எந்தெந்தப் புஷ்பங்களிலிட ஆத்துமத்திற்கு அதிக அலங்காரமாக இருக்கும் ஸ்நேகம், கற்பு, தாழ்ச்சிமுதலான திருச்சுபைத்து அலங்காரமான புண்ணியங்களாகிற உருபலாவருணிய அலங்கார புஷ்பங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட நந்தவனமு நீரோ, உலகத்திற்கு செல்வம் தேவ இஷ்டப்பிரசாத சலம்பாயும் உந்தமம் பிறக்குஞ் செல்வம் பொழியுஞ் சிங்காரத் தோப்பு நீர் அல்லோ? நீர் தேவ இஷ்டப்பிரசாதத்தின் வாய்க்காலாயிருக்கப் பேறுபெற்றதினால் உலகத்திற்கு வந்தநன்மை இவ்வளவு என்று கண்டுபிடிக்கிறவர்களா?

மனவல்லயச் செபம்.—கிருபைதயாபத்திற்கு மாதாவாயிருக்கிற எங்கள் இரக்கினியே வாழ்க.

சன்மமா சனுகாத கன்னிகையே, (உரு-ம்-) பக்கங் காண்.

௭௮ தேவநற்கருணை சந்திப்பு.

இதோ உலக முடியுமளவும் நாம் உங்களுடையிருக்கிறோம். அர்ச். மத்தேயு. ௨௮-ம். அதிகாரம்.—தம்முடைய சினைக்கப்பட்ட ஆடுகளுக்காகத் தமது உயிரைக்கொடுத்து நல்ல ஆயனாவர் தாம் மரணமடைந்தாலும் நம்மைவிட்டுப்பிரியாமல் இருக்கத் திருவுளமாகி, நம்மைப்பார்த்து, நம்மால்மிகவும் சினைக்கப்பட்ட ஆடுகளே இதோ நாம் உங்களுடைய எப்பொழுதும் வாசமாயிருக்கிறோம், உங்களைப்பற்றி நற்கருணையில் உலகத்தில் இருக்கிறோம், நமது தரிசனையால் உங்களுக்கு ஆறுதல் சகாயமாயிருக்க நாம் திருவுளமாயிருக்கிறதினால் உங்களுக்கு வேண்டுமென்ற பொழுது நமது தரிசனையைக் காணலாம். உலகத்தில் மனிதர் இருக்குமளவும் நாம் உலகத்தைவிட்டுப் பிரியாமல் மனிதரோடு வாசமாயிருப்போமென்று திருவுளம்பற்றி வருகிறார். தூர தேசத்திற்குப் போகிற பத்தாவானவர் தாயில்லாத சமயத்தில் தமதுபத்தினி தனித்திராமல் தாமே தேவநற்கருணையில் எழுந்தருளித் தமது பத்தினிக்

குத் துணையாயிருக்கத் திருவுளமாயிருவான், அர்ச். அலங்காரத்தர் இராயப்பர் வசனத்திருக்கிறார்.

செபம்.

நன்மைகொடுத்த கர்த்தாவோ! ஸ்நேககிறைந்த பிசாவோ! இப்பொழுது நானும்மைச் சந்திக்கிறதற்குப் பதிலாய் நான் தேவநற்கருணையையுட்கொள்ளும்பொழுது தேவாரும்என்னைச்சந்திக்க வருகிறீர், தேவாரின்னைச்சந்திக்கவருமளவில் உமது தரிசனையை என்ருக்குத்தத்தருளுகிறதும் அல்லாமல் உம்மைத்தானே எனக்குப் போசனமாகக்கொடுத்து என்னோடு பந்தனமாகத் திருவுளமான என் சேசுவே, உம்மைமுழுதும் என் கையளிக்கிறதினால் நீர் இப்பொழுதும் என்னிடத்தில் இருக்கிறீர் என்று உண்மையாகச் சொல்லுகிறேன். தேவனாயிருக்கிற நீர்தாமே உம்மைமுழுதும் என் கையளிக்கிறதினால், நிலத்தின் ஊதையால் உதிக்கும் புழுவுக்குச் சமானமாயிருக்கிற நானும் என்னை முழுதும் உமது கையளிக்க நாயமல்லோ? ஆ! என் தேவஸ்நேகமே! நான் வார்த்தையினால் மாத்திரம் உமக்கு முழுதுஞ் சொந்தமா யிருக்கிறேனென்று சொல்லாமல் உண்மையாகவே கிரியையினால் உமக்கு முழுதுஞ்சொந்தமா யிருக்கிறேனென்று சொல்லுகலாம் எப்பொழுதுவரும்? சேசுவே! இது உம்மாலாகுங் காரியமானகயால் நீர் எனக்காகச் சித்தின திரு உதிரத்தின் பேறுகளைப்பார்த்து என்கம் பிச்சையை உறுதிப்படுத்தி நான் மரணமடையாமுன் ஒரு விதத்திலும் நான் என்னுடையவனென்று திராமல் முழுதும் உம்முடையவனாயிருக்கச்செய்யும். சகல மனிதர் சத்தத்திற்குத் திருச்செவிகொடுக்கும் கர்த்தாவே, உமது ஸ்நேகத்தைவருத்திக்கேட்கும் என் அடியசத்தத்திற்குச் செவிகொடும். ஆண்டவரே, நான் என் சத்தங் கொல்லாங்கொண்டு உம்மைஸ்நேகிக்கவும், பிரயோசனமும் புதுதலும், சம்பாவனையும் இல்லாமல் உமது திருவுளத்திற்கு முழுதுங் கீழ்ப்படிந்திருக்கவும், ஸ்நேகத்தைப்பற்றி மாத்திரமே உமக்கு ஊழியம் பணிவிடை செய்துவரவும் என்மே ஊண் ஸ்நேகம் அக்கினியமாய்ப் பற்றியெரியவும் உமது திரு இருதயத்திற்குமாத்திரமே பிரியப்படவும் அபேட்சிக்கிறேன். உமதுஸ்நேகமே அடிபெணுக்குச் சம்பாவனையாயிருக்க மன்னுதிடுமேன். பிதாவின் பிரியசநனன் சேசுவே, என் மனச் சுதந்தரத்தையும் என்னையுத்தானே முழுதும் உமக்குள் ஐக்கியப்படுத்தும்.

சேசுவே! நான் உம்மையேநாடி, உம்மையேதேடி, உம்மையே
அபேட்சித்து, உம்மை மாத்திரமே ஸ்நேகிக்க மன்றுகிறேன்.
உம்மையல்லாமல் எனக்கு வேறொன்றும் வேண்டாம். உம்மை
மாத்திரமே எனக்குத் தந்தருளும்.

மனவல்லயச்செபம்.—சேசுவே! நான் முழுதும் உமக்குச்
சொந்தமாயிருக்கச் செய்யும்.

தேவமாதாவின் சந்திப்பு.

மேற் சொல்லப்பட்ட அர்ச். பெர்நாந்து என்பவர் செய்த
செபம்.

பரலோக இராக்கினியே, விடியற்காலம்போல உதயமாகிற
வளும், சந்திரனைப்போலச் சவுந்தரியமானவளும், சூரியனைப்
போல ஒளிவு பிரகாசமுள்ளவளென்று உமது பேரிலல்லோ
வேதத்திற் சொல்லியிருக்கிறது? பரிசுத்தமரியாயே, ஞானசூரி
யன் உதயமாகுமுன் விடியற்காலத்தின் நட்சத்திரம்போல உலக
த்திற்கு உமது அர்ச்சியசிஷ்டவரத்தால் பிரகாசஞ்சொடுக்க உற்ப
வித்தவன் நீரல்லோ? சந்திரனைவிட சூரியனுக்குச் சமீபமானவனாகி
யுள்ள இவ்வளவற்றையும் படைத்த அல்லேசுரனுக்கு உம்மைவிட சமா
னமானவர்கள் ஒருவரும் இல்லை என்பதற்குமாய்ப்போல எங்கள் அந்த
காரத்தில் உமது தர்ம புண்ணியத்தால் ஒளிவு பிரகாசம் கொடுக்கி
றவளும் நீர் ஆகையால், சந்திரனைப்போலச் சவுந்தரிய முள்ளவ
ளும் நீரல்லோ? சந்திரனுக்கு உள்ள கனங்கம் உம்பிடத்தில் இல்
லையென்கிறதினால் நீர் சந்திரனிலும் அழகுள்ளவளென்று சொல்
லவேண்டியிருக்கிறது. உலகத்துக்குப் பிரகாசம் கொடுக்குங்
சூரியனைப்படைத்த ஞான சூரியனாகிய சர்வேசுவரன் நானாகப்பிற
ந்தவர்களுக்குள்ளேமேலான பிரகாசமா யிருக்குமாப்போலப் பெ
ண்ணாகப்பிறந்தவர்களுக்குள்ளே நீர் சூரியனைப்போல ஒளிவு பிர
காசமுள்ளவளென்று சொல்லவேண்டியதல்லோ?

மனவல்லயச்செபம்.—அர்ச். மரியாயே சர்வேசுவரனுடைய
மாதாவே, பாவினாயிருக்கிற எங்களுக்குக் காவேண்டிக்கொள்
ளும்.

சன்மமாசனாகாத கண்ணிகையே. (உக.க.ம்.) புகங்கு காண்க.

அவ் தேவநற்கருணை சந்திப்பு.

|| என் காதலியே, என் சவுந்தரியே, எழுந்திருந்து நீவிர
மாகவா. உந்தகவி. உ-ம். அதி.—சேசுவாதர் தேவநற்கருணை
யில் தம்மைச் சந்திக்கவருகிற ஆத்துமத்தைப்பார்த்து நீ நம்மை
ஸ்நேகிக்கிறதினாலும் சிநேகபாசம் நம்மிருவரையும் பந்தனமாகக்
கட்டியிழைக்குகிறதினாலும், நமது காதலியாணத்தினியே, நமது
இஷ்டப் பிரசாதத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்ட சவுந்தரியே, இன்
னம் அதிகமான இஷ்டப்பிரசாத நன்மைகளை அடையும்படி உன்
நிர்ப்பாக்கியத்தைவிட்டு எழுந்திரு. நமது மகிமைப்பிரதாபத்தை
க்கண்டு நீ பயந்து நமது அருகில் வராமல் பின்வாங்கப்போகிறா
யென்று, தேவநற்கருணையில் மறைந்து இருக்கிற நம்மிடத்தில்
தின்னம் நம்பிக்கையோடுவா; உன்னை நாம் பட்சத்தோடுகட்டி அர
வனைத்துக்கொள்ளவும், நீ நம்பிக்கையோடு கேட்கும் மன்றாட்டு
க்களைத் தயவோடு கொடுக்கவும் காத்திருக்கிறோம் என்று திருவு
ளம்பற்றுகிறார். மகிமைப்பிரதாபமுள்ள இராசாவானவரிடத்தில்
நாம் அதிக நம்பிக்கையோடு அடுத்துப் போகும்படி அவர் தமது
மகிமைப் பிரதாபமெல்லாம் அப்பத்தின் குணங்களில் மறைத்து
க்கொண்டு இருக்கிறார் என்று அர்ச்சியசிஷ்ட தெரசம்மாள் வச
னித்திருக்கிறார். ஆனபடியினால் மகாசிநேகத்தோடும் நம்பிக்கை
யோடுஞ் சேசுவாதனை அடுத்துப்போய் அவரோடு ஏகரித்து அவர்
இஷ்டப் பிரசாதங்களைத் தந்தருள வேண்டிமென்று மன்றாடு
கோம்.

செபம்.

என்பேரில்வைத்த சிநேகத்தால் மலரிதனைப்பிறந்து அப்ப
த்தின் குணங்களில் மறைந்திருக்கும் நித்தியவார்த்தையான எசு
கதனே! நீர் தேவனுமாய் மட்டற்ற மகிமைப்பிரதாப முள்ளவரு
மாய் அளவற்ற நன்மை நிறைந்தவருமாய் என் ஆத்துமத்தின்பே
ரில் பட்சமுள்ளவருமாய் இருக்கிறீர். உமது திருச் சமூகத்தில்
நானிருக்கிறேன் என்கிறதினால் எனக்கு எத்தனை ஆனந்த சந்தோ
ஷம் உண்டாகவேண்டியிருக்கிறது, ஆண்டவரை சிநேகிக்கும்
ஆத்துமங்களே, நீங்கள் பரலோகத்திலாவது பூலோகத்திலாவது
எங்கேயிருந்தாலும் எனக்காக ஆண்டவரைச் சிநேகியுங்கள். அழ
கிய சிநேகத்தின் மாதாவான அர்ச்சியசிஷ்ட மரியாயே, என் சர்
வேசுவரன் தாயே, என்னம்மா என் ஆண்டவரை நான் சிநேகிக்க

எனக்கு உதவியாயிரும். சிநேக தேவனுன சேகவே! நீரே என் சிநேகத்திற்கு விஷயமாயிரும். என்மனதை உம்மில் ஐக்கியப்படுத்தி என்னை முழுதும் உமது கைவசப்படுத்திக்கொள்ளும். என் புத்தி இடைவிடாமல் உம்மைத் தியானிக்கவும் நான் உமக்குப் பிரியப்பட என் சரீரம் உதவியாயிருக்கவும் என் ஆத்தமம் முழுதும் உமது சொந்தப் பொருளாய்தானே யிருக்கவும் வேண்டும் என்கிறதைப் பற்றி என் மனம், சித்தம், புத்தி, சரீரம், ஆத்தமம், இவை முழுதும் உமக்கே பாதகரணிக்கையாக வைக்கிறேன். என் ஆசை கருவிய அன்புமே மனிதர்பேரில் உமக்குள்ள அளவிறந்த ஸ்ரேஷ்டத்தை அறிந்து சகலமனிதரும் உம்மை சிநேகிக்கவும். உமக்குப் பிரியப்பட நடக்கவும் ஆசைப்படுகிறேன். நான் உமது உருபவா வருணியத்தைக் கண்டு உமதுபேரில் ஞான ஆசைகொண்டு உமது சிநேகம் அக்கினிமயமாய்ப் பற்றிப்பெரியவும் உமக்குப் பிரியப்பட என்னுற் செய்யக் கூடுமான தெல்லாம் குறைவில்லாமற் செய்யவும், உமது ஊழியத்தில் என்னை பிரயாசைப் பட்டவேண்டியிருந்தாலும், உயிமானுதலாய்ச் செல்வழிக்க வேண்டியதானாலும், அசுட்டையில்லாமல் செய்துவரவும் ஆசைப்படுகிறேன். என் சர்வேசர, என்பாக்கிய சம்பத்தே, என் சிநேகமே, என்சகல நன்மையே, நான் உம்மை யடையுமற்றெல்லா மிழந்தால் எத்தனைப் பாக்கியம்.

மனவல்லயச் செபம்.—சிநேக விஷயமான சேகவே! என்னை முழுதும் உமது சொந்தமாக்கிக் கொள்ளும்.

தேவமாதாவின் சந்திப்பு.

அர்ச். பெர்காந்து நான் பவர் செய்த செபம்.

உந்த மகிமைப் பிரதீபம் நிறைந்தவனும், மகாசிநேகத்திற்குப் பாத்திரமானவனும், பரின்ப இரசம்பொழியுல் கன்னிகையுமா யிருக்கிற பரிசுத்த மரியாயே, சிநேக அக்கினித்தண்டல் இருதயத்திற் பற்றாமல் உமது திருநாமத்தை உச்சரிக்கவும், அதிக மதிசமாய் உம்மைச் சிநேகிக்கவும் ஆசை விரையாழல் உம்மைச் சிநேகிக்கிறவர்கள் உம்மை நினைக்கவும் கூடாதல்லவோ? சம்மன சக்களுக்கும், மனிதருக்கும் மேன்மையுள்ள இராக்கினியான ஆண்டவனே, நமது ஆண்டவரிடத்தில் உம்மைவி ஒருவரும் அதிகமாய் அடுத்திருக்கவில்லை என்கிறதினால் உம்மைவிட எம்

களுக்காக அவரிடத்தில் மனுப்பேசத்தக்கவர்கள் ஒருவரும் இல்லை. நீர் கேட்கும் மன்றாட்டுக்கெல்லாம் உமது திருக்குமாரன் செலிகொடுத்து உமக்கு ஒன்றுமில்லை யென்று உரைப்பதில்லை, ஆகையால் எங்களுக்காக நீர்தாமே அவரிடத்தில் மன்றாடும்.

மனவல்லயச் செபம்.—அர்ச். மரியாயே! நான் இடைவிடாமல் உமது அடைக்கலத்தை நாடிவர எனக்குக் கிருபைசெய்தருளும்.

சன்ம மாசனாகாத கன்னிகையே, (உசக-ம்.) பக்கல் காண்க.

சுரு. தேவநற்கருணை சந்திப்பு.

மாரோடணைக்கப்படுவீர்கள். இசையாஸ், சுசு-ம். அதிகாரம்.—ஆண்டவர் மார்பிலேபொற்கச்சை கட்டியிருக்க அர்ச். அருளப்பர் காட்சிகண்டாரென்று காட்சியின் புலங்கம் முதல் அதிகாரத்தில் வசனித்திருக்கிறது. சேகநாதர் மகாத்மையிறைந்த தாபைப்போல நமக்கு அநேகமாயிரம் இஷ்டப்பிரசாத நன்மைகளைத் தந்தருள தேவநற்கருணையில் எழுந்தருளியிருப்பதற்கு அடையாளமாகக் காண்கிறது. தன்பாலேக்கொடுக்கப்பிள்ளைகளை அன்புடனே தேடுந் தாயைப்போலச் சேகநாதர்நம்மைத் தேடுகிறதினால் இசையாஸ் என்கிற தீர்க்கதரிசியைக்கொண்டு நீங்கள் மாரோடணைக்கப்படுவீர்கள் என்று ஏற்கெனவே அறிவித்திருக்கிறார். தேவநற்கருணையில் எழுந்தருளியிருக்கிற சேகநாதர் இஷ்டப்பிரசாத நன்மைகளைத் தமது கைநிறைய வைத்துக்கொண்டு ஆருக்குக்கொடுப்போமென்று தேடித்திறுக்கிறதை மகாத்துமாவான அல்லவாரேஸ் என்பவர் கண்டோமென்று சொல்லியிருக்கிறார். தாயிடத்தில் பால்குடிக்கப் பிள்ளைகள் ஆவலாய்ப் போவதுபோலச் சீயோன் என்கிற பட்டணத்தில் பிறந்த அர்ச்சியசிஷ்ட கத்திரின் மூன் தேவநற்கருணையை ஆவலோடு அடுத்துப் போவானென்று அந்தம்மாள் சரித்திரத்தில் எழுதியிருக்கிறது.

செபம்.

நித்தியபிதாவின் நேசமுள்ள திருக்குமாரனுனசேகவே, எல்லாவற்றிலும் பார்க்கத் தேவரீரை அதிகமாய்ச் சிநேகிக்கவேண்டியது என்கிறதினால் உம்மைவேண்டியபடி சிநேகிக்க விரும்புகிறேன். அநேகமாயிரமுறை உமக்கு இரண்டுகஞ்செய்த நான்

இனித்தேவரீஸ்சிநேகிக்கவுந்தேவரீஸா அடுத்துவரும்பாத்திர வானல்ல என்றாலும் தேவரீர் அடியேனைப்பார்த்து என் மகனே, உன்னிருதயத்தை எனக்குத்தாராய் என்றும், உன் ஆண்டவராகிற் சர்வேசுரனை உன் சத்துவத்தோடும், முழு இருதயத்தோடும் சிநேகிப்பாயாகவென்றுத் திருவுளம்பற்றுகிறதைக்கேட்கிறதினாலே நீர்என்சிநேகத்தை இன்னம்வருந்தித் தேடுகிறீர் என்கிறதற்குச் சந்தேகமில்லை. நான் என் ஆசை விருப்பமெல்லாம் உமது பேரில் வைக்கவேண்டும் என்கிறதைப்பற்றியல்லோ நீர் இன்னம் என்னை நரகத்தில் தள்ளாமல் உலகத்தில் வைத்திருக்கிறீர்? சிநேக தேவனே, நன்மை நிறைந்த கர்த்தாவே, நான் என்னை முழுதும் உமது கையளிக்கிறேன். நீர் மாத்திரமே என் விருதயத்திற்கு அதிபதிசுரத்தாராயிருக்கவேண்டுமென்று திருவுளமாயிருக்கிறதினால் உம்மைமாத்திரமே என்னிருதயத்திற்கு அதிபதிசுரத்தாராக வைத்துக்கொள்ளுகிறேன். என் இருதயம் சிநேக அக்கினிச் சூழல்லாமல் சுரித்திருக்கிறதினால் உமக்கு அரோசகமாயிருக்கும். தேவரீர் திருவுளமிரங்கி அந்த இருதயத்தைக்கையேற்றுக் கொண்டால் அதைமாற்றிவைக்க உம்மால் ஆகும். மட்டிலல்லாத ஸ்நேகத்திற்குப் பாத்திரமானவருமாய் என்னை இத்தனை ஆவலாய் சிநேகிக்கிறவருமாய் உமக்கு நான் அநேக காலம் நன்றிகெட்டவனாய் இருந்தும், உமது சிநேகத்தை இத்தனை அற்பமாயெண்ணினதும்போதும், இனியாவதுநான் உமக்கு நன்றியறிந் திருக்கவும் உம்மை வேண்டியபடி சிநேகிக்கவும் ஆசைகொண்டதினால் என்னிருதயத்தை மாற்றினக்குருவமான இருதயத்தைக் சட்டினாய்மே நான் இந்தமட்டும் உம்மை சிநேகியாமற் போனதற்குடாக உமது சிநேகத்தை அதிக மறிகமாய் அபேட்சிக்க அதுக்கிரகஞ்செய்தருளும்.

மனவல்லயச் செபம்.—என் சர்வேசுரா சுவாமீ, உம்மை சிநேகிக்க விரும்புகிறேன் உம்மையே சிநேகிக்க விரும்புகிறேன்.

தேவமாதாவின் சந்திப்பு.

அர்ச்சியசிஷ்ட தாமசென்கிற அருளப்பர் செய்த செபம்.

கிறீஸ்துவர்களின் நம்பிக்கையான பரிசுத்த மரியாயே! உம்மைச்சிநேகித்துவணங்குநமஸ்கரித்துச்சர்வேசுரனுக்குப்பின்

னம்பிக்கையெல்லாம்உமதுபேரில்வைத்திருக்கும்நீசப்பாவியான் அடியேன் மன்றாட்டுக் கிரங்கித் திருச்செவி கொடுத்தருளும். நான் உமது மன்றாட்டால் உயிர் அடைந்தவனாகையால் உமது திருக்குமாரனின் தேவ இஷ்டப்பிரசாத மடையச் செய்யும், நீர் என்னிரக்ஷணியத்தின் ஈடாகையால் என்பாவ அகோரத்தில் நின்று என்னை மீண்டு இரட்சிக்க உமது திருக்குமாரனை மன்றாடும், உமது சலுகையைக்கொண்டு நான் நித்திய மோகநானந்தம் அடையும்படி என்முத்தியின் அந்தகாரத்தைநீக்கி ஆசாபாசத்தை அறுத்து எனக்குவருஞ் சோதனையை ஒழித்துஎன்னடக்கையை ஒழுங்கு படுத்த மன்றாடியருளும்.

மனவல்லயச் செபம்.—என்தாயே, நான் உம்மை எந்நேரமும் மறவாதிருக்கச் செய்யும்.

சன்ம மாசுராகாத கன்னிகையே, (உரு.ம்.) பக்கங்காண்க.

10௨ தேவநற்கருணை சந்திப்பு.

நம்மை அடைந்தவன் சிவியமடைவான். உவமைச்சொல். அ-ம். அதிகாரம்.—சேசநாதரிடத்தில் மாத்திரம் நீங்கள் தேடும் நன்மையாவும் ஸ்தாபித்திருக்கையில், மறுகெட்ட மனிதனே, நீங்கள் ஏன்கே போகிறீர்கள்? எவ்வளவுத் தேடுகிறீர்களென்று அர்ச். அருஸ்தினைப்பவர் கூக்குரலிடுகிறார். என்னாத்துமமே நீயும் உலகத்தாராப்போலப் பயித்தியங்கொண்டலையாமல்எல்லா நன்மையுங் கொண்டிருக்கிற மேன்மைமான் சர்வேசுரனை மாத்திரமேதேடி நீ அவனைத் தேடுகிறது செய்யானால் உன்மன்றாட்டைக்கேட்கவும், உனக்காறுதல் கட்டவேண்டியதும், இதோ இந்தப்பீடத்தில் எழுந்தருளி உன் அருகிலிருக்கிறார். அர்ச். தொசம்மாள் வசனிக்கிறதுபோல உலக இராசாக்களிடத்தில் ஆர்வேணைமோ அவர்கள் தடையின்றிப்போய்த் தங்கள் கர்ப்பங்களைத் தாங்கள் தானே பேசிக்கொள்ளக் கூடாதிருக்கிறது எல்லாமல் வேறொருவரைக்கொண்டு மனுப்பேசலிக்கிறதுந்தானே வருத்தமாயிருக்கிறது.

செபம்.

மகிமைப் பிரதாபமுள்ள இராசாவான சேசவே! நீர் பாரபட்சமில்லாமல் சகல மனிதர் மன்றாட்டுக்குத் திருச்செவிகொடுத்

துக் கேட்கவேண்டுமென்றும், எல்லாரோடும் முகமுகமாய்ப் பேசவேண்டுமென்றும்ல்லோ இந்தப்பீடத்தி லெழுந்தருளி இருக்கிறீர். இராசாக்கள் குறிக்கப்பட்ட நாள்களில் மாத்திரம் அவரவர் பேச்சுதனக்குச் செவி கொடுக்கிறார்கள்; நீரோவென்றால் இரவும் பசுவும் ஒய்வு ஒழிவு இல்லாமல் செவிகொடுத்துக் கேட்டு வருகிறீர். மகா சிநேக தேவனுன சேசவே! எத்தனையோ ஆயிரம்பேரை உமது மகா சிநேக அக்கினிமயமாய்ப்பற்றி எரியச் செய்தீர். சிநேகபலியே! மகா மேன்மையே, நான் உம்மையே கண்டு உம்மையே நாடி இடைவிடாது உமது சிந்தையாயிருந்து உமது சிநேகத்திற்கு அடிமைப்பட்டிருக்கவும் ஆசைப்படும்என் இருதயத்தை உமது சிநேகபாசத்தால் உமதருகில் இழுத்தருளும். என் ஆசை, விருப்பம், நம்பிக்கை, பிரயோசனமெல்லாம் உமது சைவச் படுத்துகிறேன், ஆண்டவரே! நீர் அவைகளைக் கையேற்றிக்கொண்டு உமக்குச் சம்மதியானபடி நடத்தும். நீர் அடியேனை யெப்படி நடத்தினாலும் எப்பொழுதும் என்பேரில் தபை நிறைந்த உமது திரு இருதயத்திற்கு ஒத்தவண்ணம் நடத்துவீராகுகிறதினாலும், எனக்கு அதிக நன்மைவரும்படி செய்வீரென்கிறதினாலும், இனி நான் உமது பரிசுபராமரிக்கையின்பேரில் அற்பமும் முறைப்பேடன். அறித்திபத்திலும், நித்தியத்திலும் உமது திருவுளத்திற்கு இசைவது என்மனதிற்கு இரம்மியமாக இருக்கிறது. எனக்கும், என்னைக்கொண்டும் நீர் செய்யத் திருவுளமாயிருக்கிறதெல்லாங் குறையில்லாமற்செய்து முடியும். ஆண்டவரே ஆராதனைக்குப் பாத்திரமான சிநேகம் நிறைந்த உமது திருச்சித்தத்தோடு என்மனதை முழுதும் ஏகரிக்கச்செய்கிறேன். மகா சிநேகத்திற்குப்பாத்திரமான என் ஆண்டவர் திருச்சித்தமே! நான் உம்மோடே ஐக்கியமாக சேர்ந்து சிவிக்கவும், மரிக்கவும், ஆசைப்படுகிறேன். உமக்கு பிரம்மியமானதேஎனக்குஇரம்மியம்நீர்விரும்புகிறதைநானும்விரும்பச் செய்வீராக. என்பேரில் வைத்தசினேகத்தால் உயிர்விடவுமெனக்குப் போசனமாகவுந்திருவுளமான என் கர்த்தசோசவாமீஇன் நான் உமக்காகமாத்திரமே சிவிக்கவும், உமக்குச்சித்தமானதை மாத்திரமே விரும்பவும், சிநேகத்திற்குப்பாத்திரமானஉமது திருவுளத்தைமாத்திரமேசிநேகிக்கவும், உமதுசிநேகத்தினால் மாத்திரமே உயிர்விடவுங் கிருபைசெய்யும். ஆண்டவரே, நான் உமது திருச்சித்தத்திற்கு மாறுபேடன். தாறுமாறாக இசை.

ந்தவண்ணம் நடத்தகாலமெல்லாம் பாழ்த்தப் போகக்கடவது. என் ஆண்டவரே, உம்மை நான் சிநேகிக்கிறேன், உம்மை என் முழு இருதயத்தோடு சிநேகித்து என்னை முழுதும் உமக்குப்பரதகாணிக்கையாக வைக்கிறேன்.

மனவல்லயச் செபம்.—என் ஆண்டவர் திருவுளமே, நீரோ எனக்குச் சிநேகமும் செல்வமுமாயிரும்.

தேவமாதாவின் சந்திப்பு.

ஜெருசலேம் பட்டணத்தில் எழுந்தருளி இருந்த அர்ச். பெலேந்திரர் செய்த செபம்.

கர்த்தாவும்பீடத்தில், ஆகையால் பிரியத்தத்தினால் பூரண மரியாதையே வாழ்க, உம்மாலே எங்கள் சரபம் நீங்கி ஆசீர்வாதம் வந்ததினால் எங்கள் சந்தோஷத்தின் காரணமேவாழ்க, சர்வேசுரன் மகிமைப்பிரதாபமுள்ள ஆலயமே, பாலோக இராயர் எழுந்தருளும் சிங்காசனமே, சர்வேசுரனுக்கும், மனிதருக்கும் உறவுகட்டுகிறவளே வாழ்க, உம்மைச் சிருஷ்டித்தவருக்கு நீரா தாயானதினால் சகல சனங்களும் உம்மை ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவன் என்றும், பாக்கியவதி என்றுங் கொண்டாடுகிறார்கள். அர்ச்சியசிஷ்ட மரியாதையே, நான் உம்மை நம்பினால் இரகக்ஷணியம் அடைவேன், உமது அடைக்கலத்தை நாடிவந்தால் நான் ஒன்றுக்கும் பயப்பட விடவில்லை. பணிவிடைத்தருசனுக்கு இரகக்ஷணிய ஆயுதங் கையிற் கிடைத்தது.

மனவல்லயச் செபம்.—நிர்மல பிரிசத்த தேவதாயே! உமது அடைக்கலத்தை நாடிவந்தோம்.

சன்மமாசனுகாத நன்னிகையே, (உரு. ம.) பிக்கங்காணக.

ககட தேவநற்கருணை சந்திப்பு.

நாம் நல்ல ஆயனாக இருக்கிறோம், அருளப்பர், கக-ம். அதிகாரம்.—இடையன் தன் அருகாமையில் இருக்கிற ஆடுகளுக்கு அதிக பட்சங்காட்டுவான் என்கிறதினாலும், தான் சரப்படுகி சரப்பாட்டில் ஏதாவதும் ஆட்டுக்குப்போடுவான் என்கிற

நுனலேயும் நமது நல்ல ஆயனாக சேசுலையுவிட்டு ஒருபொழுதும் கண்மன்றையவும், அகன்று போகாதிருக்கவும் பிரயாசைப்பட்டுவெண்டும். ஆயன் நித்தினாசெய்தால் ஆடுகள் அடினைவிட்டு அப்புறம்போம். அவன் கண்விழித்துப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கவேண்டும். ஒன்றில் ஆயனை எழுப்பிவிட வேண்டுமென்று அர்ச்சியசெய்து தெரசம்மாள் வசனித் திருக்கிறார்.

செபம்.

இந்தபீடத்தில் மெய்யாகவே எழுந்தருளியிருக்கும் நல்ல ஆயனான சேசுவே! உமது மகா சிநேகத்தினால் எந்நாளும் நிலை கொண்டிருக்கவும், உமது ஊழியத்தில் சுறுசுறுப்பாயிருக்கும் எனக்கு அதுக்கிரகஞ் செய்யவேண்டுமென்று உம்மை மன்றாடுகிறேன். பரலோக அப்பமான தேவநற்கருணையில் அப்பத்தின் குணங்கள் ஒன்றுமில்லாமல் நமது இரட்சகராகிய சேசுக்கிறீஸ் து நம்மீதில் வைத்தமட்டற்ற பட்சத்தால் அப்பத்தில் முழுதும் எழுந்தருளியிருக்கிறாண்டு விசுவாச வெளிச்சத்தால் அநித்திருக்கிறதினால், அப்படிப்பட்ட விசுவாச வெளிச்சத்தைத் தந்தருளின சர்வேசுரனுக்கு நான் எத்தனை நன்றியறிந்திருக்க வேண்டியிருக்கிறது. என் ஆண்டவரே! சுவாமீ, நான். தேவநற்கருணையில் உம்மை என்கண்ணை காணாதிருந்தாலும் தேவநற்கருணையில் எழுந்தருளியிருக்கிறவர் பரலோக பூலோகத்திற்கு அதிபதி கர்த்தனென்றும் உலக இரட்சகனென்றும் விசுவாச வெளிச்சத்தால் கண்டு உறுதியாக அங்கீகரிக்கிறேன். என் மதுரசேசுவே! நீர் என் நம்பிக்கையும், இரட்சணியமும், திடனும், ஆறுதலுமா யிருக்குமாப்போல என்னினைவுக்கும், ஆசைக்கும், இருதய விருப்பத்திற்கும் விஷயமா யிருக்கக்கடவது. அநித்தியத்திலும் சித்தியத்திலும் நான் அடையக்கூடுமான பாக்கியத்தைப் பற்றி நான் சந்தேகப்படுகிறதைவிடத் தேவரீர் அதுபவிக்கும் பாக்கியத்தைப்பற்றி அதிக சந்தோஷப்படுகிறேன். என் ஆசைக்குரிய அன்பரான நீர்தாவே! நீர் அனுபவிக்கும் பாக்கியம் அளவற்ற பாக்கியமா யிருக்கிற தென்கிறதினாலேயும் நீர் முழுமன இரம்மியமா இருக்கிறீர் என்கிறதினாலேயும் நானும் அகமகிழ்ச்சியாயிருக்கிறேன். என் ஆண்டவரே, நானென் ஆத்தமத்தை முழுதும் உமக்குக் கையளிக்கிறேன். அதை முழுதும் நீரா ஆண்டு நடப்பியும். என் ஆத்தம சத்திகளும் என் பஞ்சேந்திரியமுந்தரு

னே உமதளவில்லாத சிநேகத்திற்கு அடிமைப்பட்டிருப்பது உமக்குப் பிரியப்படவும் உம்மைத் தோத்திரஞ் செய்யவு மரித்திரமே உதவக்கடவது. நிர்மல பரிசுத்த மரியாயே! சேசுக்கிறீஸ்துவின் தாயே, தேவசிநேக பத்தினியே, நீர் உமது பாக்கியமெல்லாந் சர்வேசுரனிடத்தில் இருக்கிறதென்று எண்ணி நடந்தது போல நான் உம்மைக்கண்டு பாவித்து நடக்க எனக்காக வேண்டிக்கொள்ளும்.

மனவல்லயச் செபம்.—சேசுவே, நான் முழுதும் உமக்குச் சொந்தமாகவும், நீர் முழுதும் எனக்குச் சொந்தமாகவும் இருக்கக்கடவது.

தேவமாதாவின் சந்திப்பு.

அர்ச். இலதே போஞ்சு என்பவர் செய்த செபம்.

சிருஷ்டிக்கப்பட்ட சகல வஸ்துக்களுக்கு மேன்மையாக ஆயர்த்திஸ்தாபிக்கப்பட்டுச் சகலசனங்களுக்குத் தயாபரதஞ்சமான பரிசுத்த மரியாயே, தேவ சோபத்தைத் தணிக்கவும், நாங்கள் பாலப்பொறுத்தலும் இஷ்டப்பிரசாத நன்மையும் அடையவும், சகல ஈகிர்தபுண்ணியங்களை அதுசரித்துக்கொண்டு வரவும், எங்கள் சத்துருக்களை அடக்கி ஒடுக்கி ஜெயங்கொள்ளவும், உமது மன்றாட்டு சத்துவமுள்ளதாயால், கிருபைதயாபத்தின் மாதாவே, உமது திருக்குமாரன் எங்கள்பேரில் கிருபையாயிருக்க மன்றாடும்.

மனவல்லயச் செபம்.—மரியாயே! என் நம்பிக்கையும் என் நம்பிக்கைக்கு ஆதாரமும் நீரே.

சன்ம மாசனாகாத கன்னியையே, (உருச) உத்தமகாணக.

கஉஉ தேவநற்கருணை சந்திப்பு.

சர்வேசுரன் அளவில்லாத சிநேகமாயிருக்கிறார்; சிநேகமுள்ளவன் சர்வேசுரனிடத்திலும் சர்வேசுரன் அவனிடத்திலும் இருக்கிறார்.—அர்ச். அருளப்பர், முதல் ரிடுபம், சு-ம். அதிகாரம்.—நம்மைச் சிநேகிக்கிறவனை நமது பிதா சிநேகிக்கிறார்; நா

உரு.

தேவநற்கருணை சந்திப்பு.

ங்கனமொட்டத்தில் வந்து வாசஞ்செய்வோமென்று அருளப்பர்
சுவிசேஷம், கசம். அதிகாரத்தில் சேசநாதர் தாமே திருவுளம்
பற்றியிருக்கிறதினால் சேசநாதரைச் சிநேகிக்கிறவ னிடத்தில்
சேசநாதருஞ் சேசநாதரிடத்தில் அவனுமிருப்பதற்குச் சந்தேக
மில்லை. இதைப்பற்றி அர்ச்சியசெய்த எவ்சேயா என்பவர் கன்,
னியாஸ்திரியுந் கலங்காத கற்புடையவளுமான அர்ச்சியசெய்த
தெல்பினென்பவளுக்கு எழுதும் இடத்தில் நீர் என் சரீரவுக்
கியத்தையுஞ் சேதியையுமறிய ஆசைப்படுகிறீ ரல்லோ! தேவநற்
கருணை நாம் வாசஞ்செய்யும் விசேஷதலமென்று நீர் நன்றாய்
அறிந்திருக்கிறதினால், அடிக்கடி தேவநற்கருணையைச் சந்தித்து
ச்சேசநாதருடைய இருதயத்திற்குட்பிரவேசித்தால் நாமெப்பொ
ழுதும் அதிலிருக்கிறதினால் நம்முடைய சேதிகள் உமக்கு அவ்
விடத்தில் தெரியவருமென்றார். அர்ச். பிவிப்புதேவி என்பவர்
மரண அவஸ்தையா யிருக்கும்பொழுது தமக்குக் கொடுக்கத் தே
வநற்கருணை கொண்டு வருகிறதைக்கண்டு, இதோ மகா சிநேகம்!
இதோ மகா சிநேகத்தின் விஷயமென்று கூப்பிட்டார். தேவ
நற்கருணையில் எழுந்தருளியிருக்கிற சேசநாதரைத் தரிசிக்கிறவ
ர்களுல்லாரும் இதோ என் சிநேகம், இதோ அநித்தியத்திலும்
நித்தியத்திலும், என் மகா சிநேக விருப்பத்தின் விஷயமென்று
மெய்யாகவே கூப்பிட்டாலல்லோ தாவினா.

செபம்.

சேசுவே, உம்மைச் சிநேகிக்கிறவர்களை நீரும் சிநேகிக்கி
றோமென்றும், அவர்களைவிட்டுப் பிரியாமல் எந்நாளும் அவர்க
ளோடு வாசமா யிருக்கிறோமென்றுத் தேவரீர் திருவுளம் பற்றியி
ருக்கிறதினால், எல்லாவற்றையும் பார்க்க உம்மை மேன்மையா
கச் சிநேகிக்கிற வென்னை நீரும் சிநேகியும். உலக நன்மைகளை
எல்லாம் ஒருமிக்க ஆனுபவிக்கிறதைவிட உம்மால் சிநேகிக்கப்
படுகிறது எனக்கு அதிக பாக்கியமென்று நான் எண்ணுகிறதி
னால், என் எளிய ஆத்துமத்தில் குடி கொண் டிருக்கவாண்டும். உம்
மைத் தூரத்திவிட்டால் அல்லாமல், நீர் ஒருவரையும்விட்டு அக
லப்போகிறதில்லை என்கிறதினால், இதுவரைக்கும் நானும்மை
அகலத் தூரத்தினதுபோல இனிமேலும் உம்மைத் தூரத்த விடா
தேயும். உமதுகையில் இத்தனை அபூர்வ உபகாரங்களையும், இஷ்ட
டப்பிரசாத நன்மைகளையும் நான் கைக்கொண்டபின்பு, இன்ன

தேவநற்கருணை சந்திப்பு.

உரு.

மும் உம்மைப்பரைத்து உமதுபேரில் கையெடுக்கத் தேவரீர்
எண்ணிற் கொடுமையான சத்தம் உலகத்தில் ஒருபொழுதுங்
கேள்விப்படா திருக்கச்செய்யும். என் நிர்ப்பாக்கியத்தினால் நா
னின்னமும் உமதுபேரில் கைபெடுக்கலாமென்கிறதினால் நித்தி
யகாலமும் உம்மோடு சிவத்திருக்கும்படி உம்மோடு ஒருமித்து மர
ணமடைய ஆசைப்படுகின்றேன். உமக்குச் சித்தமுண்டானால்
என்னை இவ்வுலகத்தில் நின்று எடுத்துக்கொள்ளும். என் இரட்ச
கரான சேசுவே! உமது சமூகத்தில் சாவ்டாங்கமாக விழுத்து
உமது பாத்ததைக் கட்டி அரவணைத்துக் கொண்டிருக்கும் என்
பேரி லீரங்கி, நான் எப்பொழுதுமும்மை சிநேகித்துவரவும், எப்
பொழுதும் உம்மால் சிநேகிக்கப்படவும் கிருபைசெய்யும். என்
ஆத்தும அன்பரான சேசுவே! நித்தியமும் நாயிருவரும் சிநேக
த்தால் ஒன்றுத்திருப்போமென்று நம்புகிறேன், என் நம்பிக்கை
அபலமாய்ப் போகவிடாதேயும்.

மனவல்லயச் செபம்.—என் ஆண்டவராகிற சேசுவே, நான்
எப்பொழுதும் உம்மை சிநேகிக்கவும், எப்பொழுதும் உம்மால்
சிநேகிக்கப்படவும் அபிப்பிச்சிக்கிறேன்.

தேவமாதாவின் சந்திப்பு.

அர்ச். இலதே போஞ்சு என்பவர்க்குச் செய்த செபம்.

மகா பரிசுத்த மரியாயே! பரலோக பூலோகத்திற்கு அகிப
திகர்த்தணைப் பெற்றெடுத்த தாயே! பெண்சாதிகளுக்குள்ளே
ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவளுளீர்! கன்னிகைகளிற்பரிசுத்த கன்னி
கையே சிருஷ்டிக்கப்பட்டசகலவஸ்துகளுக்கும் இராக்கினியே!
சகல பிரசாதங்களாகக் கொண்டாடப் படுகிறவனே! உமது மகி
மைப் பிரதாபத்தை நான் என்னுலானமட்டிலும் கொண்டாடவும்,
என்சத்திரவத்திற்குத் தக்கது உம்மைச் சிநேகித்துத் தோத்தரித்து
உமக்கு யோக்கிய பணிவிடை செய்து வரவுங் கிருபை செய்த
ருளும்.

மனவல்லயச் செபம்.—நிர்மலபரிசுத்த கன்னிகையே, உம்
மை யோக்கியமாகத் தோத்தரிக்கக் கிருபை செய்தருளும்.

சன்ம மாசணுகாத கன்னிகையே, (உரு ம.) பக்கங்காண்க.

தேவநற்கருணை சந்திப்பு.

என் கண்களும், இருதயமும் எப்பொழுதும் இதில் இருக்கும்.—அரசராகமம், ச-ம். புத்தகம், க-ம். அதிகாரம். இரவும், பகலும் நம்மைவிட்டுப் பிரியாமல் தேவநற்கருணை வழியாய் நம் மோடு வாசஞ்செய்யத் திருவுளமாயிருக்கிற நமது அன்பரான சேசுவானவர் நம்மைப்பார்த்து நமதுகண்களும் இருதயமும் எப்பொழுதும் இதிலிருக்கிறதென்று திருவுளம்பற்றினார் அல்லோ? செபம்.

அளவில்லாத சிநேக தேவனுன சேசுவே! பட்டம்பகலில் யாதொருவர் உம்மைச்சந்தித்து நமஸ்கரிக்க வருகிறதினால் பட்டம்பகலில் மாத்திரம் தேவநற்கருணையில் எழுந்தருளியிருந்தாற் போதாதோ? இராக்காலங்களிலுந் தனிமையாய்க் கோவிலில் அடைபட்டிருக்க வேண்டியதென்ன? எங்கள்பேரில் நீர் வைத்த மட்டில்லாத சிநேகம் உம்மைவிட்டு எங்களை இரவும் பகலும் பிரியவொட்டாமல் உலகத்திற் சிறைபடுத்தி யிருக்கிறதென்று சொல்லவேண்டியதல்லோ? சேசுவே! மனிதர்பிரிவில் வைத்த மட்டில்லாத சிநேகத்தால் உலகத்திற் சிறைபட்டிருக்கும் மனோவாக்குக்கெட்டாத சிநேகதேவனுன சேசுவே! நீர் எங்களுக்காக இரவும் பகலும் அடைபட்டிருக்கிறீர் என்கிறதை மாத்திரம் உன்னி நினைத்தால் ஒருவரும் உம்மைவிட்டுப் பிரியாமல் எப்பொழுதும் உமது பாதங்களின் அடியிற் காத்துக் கொண் டிருக்க வேண்டு மல்லோ? இடைவிடாமல் எங்கள்பேரிற் சிந்தையாயிருந்து, எங்களுக்கு வேண்டிய உபகாரங்களைக் குறையில்லாமற் செய்து எங்களை ஓய்வு ஒழிவில்லாமல் விசாரித்துவரும் உம்மை விட்டு யாதொரு அவசர சிமித்தம் பிரியவேண்டி யிருந்தாலும் எங்கள் மனது எழுதும் உமது பாதங்களின் அடியிலிருக்க வேண்டிய தல்லோ? சேசுவே! என்னுடைய மனவிரதமுமெல்லாம் உமக்கே பாதகாணிக்கையாக வைக்கிறேன். எங்களோடு கூட வாசமாயிருக்க வேண்டுமென்கிறதும் அல்லாமல் உமக்குப் பிரியமுள்ளவர்களோடு இஷ்டமாய்ப்பேசிப் புழங்கிக்கொண்டு இருக்கவேண்டு மென்கிறதைப்பற்றி இந்த அடிப்பதின் ரூபத் தில்மறைந்திருக்குந் தேவதந்துவமே, உம்மைவணங்கி நமஸ்கரிக்கிறேன். ஆண்டவரே, உமது திருச்சரீரத்தைப் புசிக்க உமதரு

கில் வந்தும், பத்தால் உமக்குத் தூரமாய்ப் போகவுந் துணிகிற தார்? சேசுவே! நீர் எங்கள் உள்ளத்திற் பிரவேசிக்கவும், எங்களி ருதயத்துத் உமது கைவசப்படுத்தவும், எங்களோடு ஏகரித்திருக்கவும் ஆசை மிகுதியால், இந்தத் தேவநற்கருணையில் மறைந்திருக்கத் திருவுளமாயி என் மனதையும் என் இருதயத்தையும் முழுதும் உமது கைவசப்படுத்திக்கொள்ள என்னிடத்தில் எழுந்தருளியாரும் இன்பம், சுகம், சுயபக்தம் என்னப்பட்டதெல்லாம் உமது சிநேகத்திற்குப் பலியாக ஒப்புக்கொடுக்கிறேன். மகா சிநேகதேவனுனசேசுவே, என்னிடத்தில் இராச்சியபாரஞ் செய்யும்; என்னைஅடக்கி ஒடுக்கி என்னிடத்திலுள்ளபாவங்களை எல்லாம் நாசஞ்செய்யும். என்னிருதயநேசுவே, தேவநற்கருணைவழியாய் உம்மை உட்கொண்ட என் ஆத்தமம் தேவ மகத்துவத்தை நிரஞ்சலமாகக் கொண்டபின் உலக அரித்திய வஸ்துக்களின்மேரில் பற்றுதல்வைக்க வொட்டாதேயும். சேசுவே, உம்மை சிநேகிக்கிறேன்; உம்மைமாத்திரமே சிநேகிக்கவும், இடைவிடாமல் எப்பொழுதும் உம்மையே சிநேகிக்கவும் விரும்புகிறேன். மனவல்லயச் செலும்.—சேசுவே! உமது சிநேக பாசத்தால் என்னை உமதருகிற் சேர்த்தருளும்.

தேவமாதாவின் சந்திப்பு.

அர்ச். இலதே போஞ்ச என்பவர் செய்த செபம்.

சர்வேசுரனின் திருப்பணிவிடைக்காரர்களில் மிகவுந் தாழ்ச்சியுள்ளவரான பரலோக பூலோக இராக்கினியே, என் ஆண்டவரை ஈன்றெடுத்த அம்புத்தாயே, உமது பாதத்திற்சாஷ்டாங்க தெண்டனாய் விழுந்திருக்கும் பாவியின் பாவதோஷங்களை உமது திருக்குமாரன் மனம் பொறுத்துக்கொள்ளவும், உன் மனது அவரோடு எப்பொழுதும் ஏகரித்திருக்கவும் செய்யும். உமது திருக்குமாரனைத் தேவனாகவும், உம்மைத்தேவனுக்குத்தாயாகவும், உமது திருக்குமாரன் என்னை மீண்டு இரட்சித்ததினால் அவனை என் இரட்சதராகவும், உமது திருக்குமாரன் என்னைமீண்டு இரட்சிக்கக்கொடுத்த திருச்சரீரம் உம்மிடத்தில் பிண்டெடுத்ததாகையால், உம்மை என் இரட்சணியத்தின் காரணமாகவும் சிநேகிக்கவேண்டிப் இஷ்டப்பிரசாதத்தை எனக்காக மன்றாடித் தந்தருளும்.

உசு

தேவநற்கருணை சந்திப்பு.

மனவல்லவசெபம்.—என் தாயே! உம்முடைய பேர் நான் பூரண நம்பிக்கை வைக்கவும், உம்மை எப்பொழுதும் நம் வரலுங் கிருபைசெய்தருளும்.

சீவம மாசுணியாத கன்னிகையே; (உரு-ம்.) பக்கங்கண்ணி

115236

யசு உ தேவநற்கருணை சந்திப்பு.

இது நாம் எப்பொழுதும் இளைப்பாறு மிடமென்று இந் நாம் தெரிந்துகொண்டதினால் இதில்வாசஞ்செய்வோம். அருக-ம் சங்கீதம்.

சேபம்.

தேவநற்கருணையில் எழுந்தருளியிருக்கும் சிறந்த தேவன் சேசுவே! தேவரீர் அடியார்களைப் பார்த்து இது நாம் எப்பொழுதும் இளைப்பாறும் இடமென்று தெரிந்துகொண்டதினால் இந் நாம் வாசமா யிருக்கிறோமென்று திருவுளம்பற்றி வருகிறீர் ல்லோ! சேசுவே! தேவரீர் எங்கன்பேரில் வைத்த மட்டுகடந்த, சிறந்ததால் தேவநற்கருணை வழியாய் நீங்களோடு வாசமாயிருக்கத் திருவுளமானதினால் எங்களோடு வாசமா யிருக்கிறதானே உமக்கு இளைப்பாற்றியாய் இருக்கிறதினாலும் எங்கள் இருதயம் எப்பொழுதும் உம்மோடு வாசமாயிருக்கவும் உம்மில் இளைப்பாறுகிறதே எங்கள் சுகசெல்வமுமா யிருக்கவும் வேண்டியிருக்கிறதல்லோ? சிறந்த தேவதிரவிய அனுமானத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் சேசுவினிடத்தில் இருக்கிறதைவிட உலகத்தில் அதிக இன்பசுகம் ஒன்றுமில்லை என்றிருக்கும் விசுவாசமுள்ளவர்கள் பாக்கியம் பெற்றவர்களாமே. தேவநற்கருணையில் எழுந்தருளி எப்பொழுதும் என்னை மறவாமல் என் பாக்கியத்தின்பேரில் சிந்தையாயிருக்கும் அன்னிரட்சகரான கர்த்தோ! நான் எப்பொழுதும் உம்மை மறவாமல் உமது திருப்பாதத்தடியிற் றுத்திருக்கிறதே சுகமென்று இருந்தால் எத்தனைப்பாக்கியம் பெற்றவனாயிருப்பேன். என்கர்த்தோ சுவாமீ! நானித்தனைக்காலமும் உம்மை சிறக்கியாமற் போனதென்ன! என் சிறந்தேவனைச் சிறக்கியாத காலமெல்லாம் பாழ்த்துப் போகக்கடவது. லீமது சிறக்கப் பெருக்கத்தையுந் தையின் விசாலத்தையுங்கண்டே என்னை முழுதும் உமக்குக் கையளிக்க வேண்டுமென்று இத்தனை வருஷகா